

Barcode - 9000000001215
Title - Sakshi_Idava_Samputam
Subject - NULL
Author - paniganti laminarasimharao
Language - TELUGU
Pages - 174
Publication Year - 1952
Creator - Fast DLI Downloader
<https://github.com/cancerian0684/dli-downloader>
Barcode EAN.UCC-13

❖ విశవ సంస్కృతము

సాక్షి

వి ద వ స ం పు ట ము

కవిశేఖర పానుగంటి లక్ష్మీనరసింహారావుగారిచే

ర చి యి ం ప ం బ డి న డి

చె న్న పు రి :

హీవిల్ల రామస్వామిశాస్త్రిలు అండ్ సన్

వారి చేఁబ్ర క టి త ము

All Rights Reserved.

[Price Re.]

నాటికి

వి ద వ న ం పు ట ము
పానుగంటి లక్ష్మీనరసింహారావుగారిచే

భిక్షుని మ బ డి న ది.

నాలుగవకూర్పు.

చెన్నపురి:

వావిళ్ల రామస్వామిశాస్త్రులు అండ్ సన్స్

వారిచే బ్ర క ట త ము

1952

All Rights Reserved.

ఈ గ్రంథముతాలూకు ఆరుసంపుటముల మూద్రణప్రచుర
ణాధికారములు చెన్నపురి : వావిళ్ల రామస్వామిశాస్త్రులు అండ్ సన్స్
వారివని గుర్తింపవలెను.

Printed by
V. VENKATESWARA SASTRULU
of V. RAMASWAMY SASTRULU & SONS
AT THE 'VAVILLA' PRESS
Madras.—1952

పీఠిక

ఇది సాక్షి 'విదవ' సంపుటము. దీనినిగూడ శ్రీ పీఠపురమహారాజావారి ద్రవ్యసాహాయ్యముచే నచ్చువేయించితిని. భాషాపరిపాషకులు సత్యదయాస్వరూపులు నగు మా మహారాజేంద్రునకు వారి కుటుంబమునకు సమస్తశ్రేయోభివృద్ధులను, సర్వేశ్వర్యు డిచ్చి సంరక్షించుగాక.

ఈసంపుటముతో గ్రంథముద్రణము పూర్తయగునని యెంచితిని. కాని దాదాపు ఇరువదియుపన్యాసములు మిగిలిపోయినవి. వానిని నాటివసంపుటముగ ముద్రించి ప్రకటించుచున్నాను.

పా. అక్షీనరసింహారావు.

విషయసూచిక.

	పుట.
1. పాక్షిసంఘపునరుద్ధారణము	... 4
2. చిత్రలేఖనము	... 9
3. వైష్ణవనియుపన్యాసము	... 19
4. ఉన్నత్తునియుపన్యాసము	... 34
5. కవి	... 44
6. ప్రకృతికృతులు	... 56
7. సభావ్యాపారములు	... 70
8. వీరశైవులు	... 76
9. ఉన్నత్తునిప్రలాపము	... 90
10. ఆయుర్వేదవైద్యునియుపన్యాసము	... 98
11. పాక్షిసంఘపునరుద్ధారణ	... 111
12. అస్పృశ్యత	... 114
13. పురుషప్రయత్నము	... 125
14. కురుక్షేత్రము	... 136
15. సభాస్వకీయవ్యాపారములు	... 145
16. తురకసభ	... 148

నాక్కి

జంఘాలకాస్త్రీ యిట్లు వ్రాసెను.

“సోదరులారా” యని సంబోధించి యుపన్యాస మిచ్చుటకు సభలో నేనుదక్క మఱి యెవ్వఁడును లేడే! సాక్ష్యుపన్యాసములు తిరుగ నారంభ మగు నని యాంధ్రపత్రికారాజములోఁ బ్రకటించిన ప్రకటన నెవ్వరు చూచియుండలేదు కాబోలు! చూచి యుపేక్షించిరి కాబోలు! ఎట్లులైన నేమి? సభలో వినువాఁడు లేడు, సభలో నిది గొప్పలోపము కాదా?

గాయకుఁ డగువాఁడు వినువారు లేకుండినను దనలోఁ దాను పాడుకొని యొకప్పుడు సంతోషింపవచ్చును. కవి యగువాఁ డొక పద్యమును వ్రాసి, దానిని భైరవితో నొకసారి చదివి, మారువాతో మఱియొకసారి చదివి తనలోఁ దా నానందింపఁ గలఁడు. చిత్రలేఖకుఁ డగువాఁ డొంటెకుచ్చతో సృష్టించిన తన యంచుకొన్న దాని మొగము నెగ దిగఁ జూచి తనలోఁ దాను మురిసిపోగలఁడు. కాని వినువాఁడు లేకుండ “ననఁగననఁగ” నని కథ నెవఁడైన నారంభింపఁ గలఁడా? పీట లపై వధూవరులైన లేకుండఁ బురోహితుఁడు విఘ్నేశ్వరపూజ నారం భించుట యొక్కడనైన నున్నదా? తలుపులకు, గోడలకు, నటుకమీఁది గబ్బిలాలకు నుపన్యసించువాఁ డున్న త్తశాల కిర్దుఁడు కాఁడా? ప్రబల వక్త్రప్రవరుడైన “బర్కు” దొరగారు వట్టిబల్లలకుఁ గుర్చీలకు నుపన్య సింపెనని వినియున్న మాట సత్యమే. కాని, వారికిఁ గలిగిన పరి స్థితియే నాకుఁ గూడఁ గలిగిన దని సంతసించుట బుద్ధిహీనతకంటె భిన్నమా? అనేకసహస్ర శ్లోతలయెదుట నుపన్యాసము లారంభించిన

యాదొరగారి కుపన్యాసావసానసమయమున నుపన్యాసద్రాఘిష్ఠతాదికా
రణములచేత శ్రోతలు లేకుండిన లేకుందురు గాక ! మాకు మొదటి
నుండియుఁ బూర్ణానుస్వారముగ నున్నదే. ఆజన్మదరిద్రుఁడు మృణ్మయ
పాత్రతో నీరు ద్రాగినాఁడు: అర్కవంశ్యమహారాజు త్రాగినాఁడు.
అభావస్థితినిబట్టి సామ్యమును నిర్ణయించుట తప్పు కాదా ? మావ
కమ్మకు ఋతుకర్తము లేదు. వార్ధకాక్రాంతయైన వనితకును లేదు.

ఒంటరిగ నుపన్యాసశాలలోఁ గూరుచుండుట యెందుల కని వీధి
యరఁగుమీఁదఁ గూరుచుంటిని. ఎవ్వరైన వచ్చుచున్నారేమో యని
యటునిటు చూచుచుంటిని. ఇతలో నెవ్వఁడో వచ్చి నన్నుఁ గొంచె
మెఱిగినవాఁడువలె నాయెదుట నిలువఁబడినాఁడు. ఇతఁ డుపన్యాసము
వినుటకే వచ్చినవాఁడనియే నానమ్మకము. శ్రోతలు లేకపోవుటచేత
వారికై యెదురుచూచుచు వీధిలోఁ గూరుచుంటి నని యాతని కేమాత్ర
మైనఁ దెలియునెడల నపహసించునేమో యనుభయముచేత “శని
వారపు సంతలోనికి వచ్చితివా” యని యెఱుఁగనివాఁడువలె యాథా
లోభముగ నడిగితిని. ఆహాహా! ఇంతలో మనస్సెంత దొంగతనమునకు
సాహసించినదో! ఇంతనటన కిప్పు డేమంతపుట్టి మునిగినది? ఈతఁడెవఁడో
క్రొత్తవాఁడు గదా! ఈతఁడు నన్నుఁగూర్చి యేమనుకొన్న నాకేమి ?
ఆతనిఁ జూచుటతోడనే మనస్సట్టె యట్టె ముడుచుకొనిపోయినదే సత్య
మడుగంటినదే. మోసమునకు ముందడుగుపడినదే. కల్లపలుకు నోటి
వెంట పెడలినదే! మనస్సున కింత పిఱికితన మేల యుండవలయును. ఇప్పు
డంత యవసర మేమి వచ్చినది ? ఉపన్యాసప్రారంభదినమున శ్రోతలు
లేకుండుట తప్పా ? ఆసంగతి యీక్రొత్తవానికిఁ దెలిసినంతమాత్రమున
హానియా, అప్రతిష్ఠయా ? ఇంతమాత్రమునకే మర్యాద మట్టిగలసి
పోవునా ? మర్యాదను గూర్చి పనికిమాలిన భ్రమములకు తోనై
యెన్నియో నటన లొనర్చుచుంటిమి గదా? వైమనుజునిఁ గూర్చి
మనకున్న లక్ష్యములో, భయములోఁ బదునాల్గవవంతులక్ష్యము,
భయము మనకు భగవంతునివై నుండునెడల నెంతబాగుగా నుండును !
ఈయిలింపులు-ఈ సకిలింపులు-ఈ కల్లలు-ఈ గారడులు-ఈహస్తలాఘవ

ములు-ఈయభినయములు నుండవుగదా. స్వచ్ఛమై, తేజస్వంతమై, నివాతమైన వీపకళికవలె మనస్సు నిరుపహతముగఁ బ్రకాశించుచుండునుగదా.

ఇట్లు మనస్సులో నూహించుకొని నటించిన నటనకు వెగటుపడి, యడిగిన ప్రశ్నమునకు బిడియపడి 'అయ్యో! నీ వుపన్యాసమును వినుటకే వచ్చితివి కాదా' యని బహిరంగముగ నడిగితిని. "నీవే రేదయ్యా" యని యతఁడు నన్నడుగఁ గొంత నిరుత్సాహ మొందిన వాఁడ నయ్యాను వెంటనే మనస్సు నిర్మల మొనర్చుకొని జంఘాలశాస్త్రీ యని చెప్పితిని. ఆతఁ డట్టే నన్నుఁ దేరిపాటఁ జూచి, "నిన్నెచ్చటనో చూచిన ట్లున్నదయ్యా" యని మొగము రవంత నాలోచనభావసూచనముగఁ బైకెత్తెను. "ఓను. నీవే కాదు. అనేకాంధ్రులు దైవకటాక్షమున నాపేరు వినియుందురు. సాక్షిసంఘముని, సాత్కుపన్యాసములని యాంధ్రలోకమునఁ గొంతసంచలనము కొన్ని సంవత్సరముల క్రిందఁ గలిగినది. ఆసందర్భముననే నీవు నాపేరు విని యుండువు. అటులైన నీవు నాకు మిత్రుఁడవే" యని కొంత కలుపుగోలుతనమునఁ బలికితిని. "సంవత్సరా లెక్కడనయ్యా, నాల్గుమాసములైనఁ బూర్తిగ నైనదా? సాక్షి యేమో, సంఘమేమో, నాకాగొడవ యేమియుఁ దెలియదయ్యా. సన్నిపాతభైరవిలో శుద్ధిచేయని నాభి వేసి మాకరణముగారిని టారునఁ జంపినవాఁడవు నీవే కాదటయ్యా" యని యాతఁడు కఠినముగఁ బలికెను. "నాయనా నేను వైద్య మెఱుంగ"నని యింక నేమేమో చెప్పఁ బోవుచుండఁగా, "నెఱుంగక పోవుటచేత నేనయ్యా ఇంత కొంపతీసినా" వని యాతఁడు తొందరతో నడ్డుగఁ బలికెను. "నేను సారస్వత సాంఘి కాద్యుపన్యాసముల నిచ్చినవాఁడనే కాని సన్నిపాతభైరవ్యాదు లిచ్చిన వాఁడను గానయ్యా" యని నే నంటిని. "నీయపన్యాసములవలన నిది వఱ కెవరు చావలేదుగద" యని యతఁడు నిష్కల్తముగ నడిగెను. లేదంటిని. ఇప్పు డిక్కడ నెందుల కుంటివని యాతఁ డడుగ, "ఉపన్యాస మియఁ దలఁచి వినువారికై నిరీక్షించుచుంటి"నని నే నంటిని. "సరే కాని నీవు నీ యావశ్యకతకొఱ కుపన్యాసముల నిచ్చుచుంటివా" యని న న్నాతఁడు ప్రశ్నించెను. ప్రత్యుత్తర మిచ్చుట కేమియుఁ దోచక కొంత నేపూర్వకుండి, "నాయనా! సాత్కుపన్యాసములు తిరుగ సాగింప

వలసిన దని యనే సోదరులు కోరినారు. ఈరీతిగ భాషానేవ చేతనైనంత వఱకుఁ జేయుటకు నేనును సంకల్పించుకొంటిని. ఉభయపక్షములందుఁ గూడ నావశ్యకత యున్న ట్లుహింపవచ్చు” నని నేనంటిని. “నాకు నచ్చలేదు. నీయావశ్యకతయే ప్రధానము కావున శ్రోతలు లేరని నీ విచ్చటఁ గూరుచుండక యిప్పుడు సాగుచున్న శనివారపుఁ బశువుల సంత లోనికిఁ బోయి యక్కడ నుపస్యసింపు”మని పలికి యాతఁడు పోయెను.

సాక్షిసంఘము తిరుగ స్థాపింపఁబడినది. వెనుకటిసత్యపురమే సాక్షిసంఘస్థానము. లేఖాలయమున కెదుటియిల్లె సాక్షిసంఘకార్యాలయము. వెనుకసాక్షిసంఘసభ్యులే యిప్పటిసభ్యులు. వెనుకటివలెనే సాక్షి యనుశీర్షిక క్రింద నుపన్యాసము లీపత్రికలోఁ బ్రచురింపఁబడును. సెలకు నాలుగే పడునో, యంతకంటెఁ దక్కువయే పడునో చెప్పఁ జాలము. శుక్రవారపత్రికకొఱకు నిరీక్షింపవలయు నని సోదరులను బ్రార్థించుచున్నాను.

సాక్షి సంఘపునరుద్ధారణము

జంఘాలశాస్త్రి యిట్లు పలికెను.

ఆంధ్రపత్రికారాజములోని ప్రకటనమును గాంచి క్రిందటిసారి యమావాస్యాదినమున నుపన్యాసమునువినుట కెవరైన వత్తురేమో యని కొంతసేపు నిరీక్షించితిని. ఎవ్వరును రాలేదు. రాకపోవుటయే మంచిదయ్యెను. ఈదినము వినాయకచతుర్థి. శివప్రీతికరమైన దినము. మంగళకరమైన దినము. సర్వమంగళామోదకరమైన దినము. సర్వవిఘ్న నాశకుడైన శాంభవీపుత్రుని పూజాదినము. ఈపవిత్రదినమున సాక్షి సంఘపునరుద్ధారణ మాచరించి ప్రథమోపన్యాస మియవలయునని తలఁచి విఘ్ననాయకుని మనఃపూర్వకముగ నారాధించి, కొందఱు మిత్రులతోఁ బాఠాన్నములభుజించి సోదరులారా ! మీకొఱకు వేచియుంటిని. మీరందఱు విచ్చేసితిరి. చాల సంతోషమైనది. క్రిందటిసారి సాక్షి సంఘము శివరాత్రియందు స్థాపింపఁబడినది. ఈసారి శివపుత్రరాత్రియందు స్థాపింపఁ బడినది.

నాయనలారా ! ధర్మాన్నశాలలు, ధర్మవైద్యశాలలు, దేవాలయములు, గ్రంథాలయములు, సారస్వతసంఘములు, భజనమందిరములు మొదలగుపవిత్రసంస్థలనేకములు మనకున్నవి. ఇట్టివాని నింక స్థాపింపవలసివచ్చినప్పుడు కాని, పునరుద్ధారణ మొనర్పవలసివచ్చినప్పుడు కాని మనపెద్ద లేదినములు పవిత్రములుగా గణించినారో యాదినములందే యాకార్యములు జరిగింపవలయును. మనకెన్ని యో పవిత్రదినములున్నవి. అవతారపురుషులు జన్మించినదినములు మనకుఁ బవిత్రదినములు, మన భారతమహావీరులు జన్మించినదినములు, మరణించినదినములు, మనలో మతకర్తలు వేదాంతులు సంస్కర్తలు జన్మించినదినములు, మరణించినదినములు మనకుఁ బవిత్రదినములు. ఇవికాక, దేవీనవరాత్రము లని, వినాయకనవరాత్రము లని, వసంతపూజాదినము లని యనేకములైన పవిత్రదినములు మాకున్నవి. ధర్మనిర్వహణమునకై, జ్ఞానప్రదానమునకై యేర్పాటుకాఁబడుసంస్థలస్థాపనము, పునరుద్ధారణము మొదలగు లోకోపకారకకార్యము లిట్టి పవిత్రదినములందే మనపెద్దలచే మనభారతదేశముచే, మనదేవతలచేఁ బావనములని యెంచఁబడిన యిట్టి మహాదినములందే జరిగింపవలయును.

ఇరువదియవ శతాబ్దమందు జీవించియున్న మనకు-సాంస్థేయభాషా జ్ఞాన మేకొలదియో సంపాదించినమనకు-కాల మనఁగా Sequence of Events వలన మనస్సులోఁ గలిగిన impression కంటె మఱియేదియు కాదని సాంస్థేయగ్రంథములు చెప్పుచుండఁగా వినినమనకు నింకనుదర్శదుర్దినమని, ఏకాదశి సుదినమని గూఢమైన మాఢ్యముండనేలయని పై వారధితేపింతురా? ఊఁ, అధితేపింపనిండు. ఎందులకయిన సరే, యెవనినైన సరే, యధితేపింపకూరకుండిన దెవఁడు? పవిత్రదినములు లేనిజాతి ప్రపంచమందున్నదా? ఉండుట కవకాశ మున్నదా? మనమహమ్మదీయసోదరులకు బక్రీత్, రమజాను, మొహరము మొదలగు పవిత్రములు లేవా? మన సాంస్థేయసోదరులకు క్రిస్ట సుపండుగలు, మేయత్సవములు మొదలగునవి లేవా? ఇదికాక వారికిఁ బ్రత్యాదివారముకూడఁ బవిత్రదినమేకాదా? ఒకదినము మంచిది వేటొకటి జుబ్బేకానియెడల Good Friday కర్థమున్నదా? దానిపవిత్రత యెఱిగియే దాని నట్లు పిలిచినారు. ఇది కాక

వర్ణవిభేదము మిథ్య యని, వేదములు కృత్రిమము లని, జీవాత్మ లెండ మావులని, భగవంతునిగూర్చి విచారింపఁ దగదని బోధించినబుద్ధుఁడు సైతము పెద్దలుగతించిన దినములను బవిత్రములుగాఁ జూచుకొనుమని బోధింప లేదా? అందఱుకూడ నీవిషయ మంగీకరించినదే. అడిగినప్పుడు మాత్ర మొప్పుకొనుటకుఁ గొంత జంకుచున్నారు. కాని మన కాభయ మక్కఱ లేదు. పెద్దలు నడచినత్రోవను నడచుచున్నంతకాలము మన మెవ్వరికిని భయపడవలసినపని లేదు.

మనపవిత్ర దినములందే మన ధర్మ సంస్థల సంబంధములగు నుత్సవములను జరిగించుకొనవలయును. ఆదినములు పావనము లగుటచే జనుల మనస్సులం దొకమంచిమార్పు కలుగక తప్పదు. శివరాత్రిదినమునఁ జేయఁబడిన పవిత్రవిధు లన్నియు యథావిధిగఁ జేయనివాఁడైనను జేయ లేకుంటిమని రవంతవంతకైన బాల్పడక తీరఁడు. ప్రతిదినమును తురకర్త మొనరించుకొనువాఁడైనను భీష్మకాదశీదినమున గడ్డము తడిపించుకొనుటకుఁ గాసంత తటపటాయించును. పవిత్ర దినములం దెట్టిపాప శీలుని మనస్సునందైన రవంత పశ్చాత్తాపము తాత్కాలికముగనైనఁ గలుగక మానదు. అట్టిపవిత్రాంతఃకరణములతో జనులెల్లరు మనయుత్సవములఁ బాల్గొందురు. వారితో మన మాయుత్సవములందు వివిధ భక్ష్యభోజ్యాదులతో నసాధారణమైన విం దారగింతుము. పెద్ద లేర్పఱచిన యట్టిపవిత్రదినములందే యట్టిపక్వాన్నములఁ దినవలయునుగాని మనయిష్టానుసారముగ నేదోయొక్కటి కల్పించి, యాదినమున నసామాన్యములయిన పిండివంటలతోఁ జిత్రాన్నదధోదనములతోఁ, బరమాన్నములతో నుదరవూరణ మొనర్పఁదగదు. చేత సొమ్మున్నదికదా; అంగడిలో ఘృతపిష్టాదివస్తువు లున్నవికదా; పడమటింటి బానిసతనమునకుఁ బరివూర్ణవితంతు వగు వదినెయున్నదికదా; ఒడల దార్ధ్యమున్నదికదా; ఉదరమున తుత్తున్నదికదా; యని నీ కిష్టమైనదినమున నకారణముగ పాకపుగారెలు; పలాపు తినవచ్చునా! తగదు. పెద్దలను దలఁచుకొనుచు, పూర్వమహావీరుల సంస్మరించుకొనుచు, నవతారపురుషులలో వారి మారాధించుచుఁ గాలమును గడపవలసినపవిత్ర దినములందే యిట్టి తారగింపు తాచరింపవలయును. అంతేకాని రుచివైవిధ్యముకొఱకు,

కండల పుష్టికొఱకు, నైహికసుఖముకొఱకు, రక్తపటిష్ఠతకొఱకు, నరముల యుద్రేకమునకై యిష్టానుసారముగ మనము బలాహారముల నేమియుఁ దినఁదగదు.

“యజ్ఞశిష్టాశిసస్సంతో ముచ్యంతే సర్వకల్పిజైః,
తే త్వం భుంజతే పాపా యే పచంత్యాత్మకారణాత్.”

ఆత్మకారణముగ వండుకొనువారు భుజించునది అఘము కాని యన్నము కాదని శ్రీకృష్ణభగవానులు నెలవిచ్చినారు. అట్టివారు తమ కొఱకై వండుకొనుటయే పాపము. భుజించుటవల కక్కఱయే లేదు. శరీరపుష్టికై, యైహికసుఖమునకై భోజనప్రయత్న మొనర్చువారు పాపులని స్పష్టపడినదికదా.

ఐహికసుఖదినములయినవివాహదినములందు నిరంకుశముగ మన మన్నిపిండివంటలు తినుటలేదా యని యందురేమో? అదేమి మాట? మన కులదేవతలుకాక ముప్పదిమూఁడుకోట్ల దేవతలు వివాహ వేదికపై నాహ్వానింపఁబడియున్నారు. వివాహమైహికసుఖమునకుఁ గానే కాదు. మనపెద్దలు దాని నట్లు గణింపనే లేదు. స్వర్లోకవాసులకు పెద్దలకు నివాపవారి నిచ్చి వారియుత్తమగతుల సంరక్షించుటకు, నిత్యదేవతాపూజాకార్యమునకు, నతిథిసత్కారమునకు, స్వార్థపరిత్యాగియై పరోపకారముకొఱకు పాటుపడుటకును బనికీవచ్చు వంశపావనుడైన కొడుకును దెచ్చుకొనుటకు నేర్పఱుపఁబడిన వివాహతంత్ర మైహిక సుఖతంత్రమా? ధర్మమందే చరించుట కీయాశ్రమము తీసికొనుచున్నామని యగ్నిసాక్షిగఁ బ్రమాణము లొనర్చుకొన్న భార్యాభర్తల ప్రథమసమావేశోత్సవములో నైహికగ్రంథలేశమైన నున్నదా?

పర్యవసానమునఁ జెప్పున దే మనఁగా మనము తీసికొనుచున్న యాహార మున్నదే, అది యైహికమార్గమందు బల మిచ్చుటకుఁ గాదు; ఆముష్టికకార్యములందు దీక్ష నిచ్చుటకు. లాంఛట్యవృద్ధికొఱకుఁ గాదు; వైరాగ్యవృద్ధికొఱకు. రక్తికొఱకుఁ గాదు; భక్తికొఱకు. స్వసేవ కొఱకుఁ గాదు; పరసేవకొఱకు. శరీరముకొఱకుఁ గాదు; ఆత్మకొఱకు. ఇంతింత స్వల్పాంశములందుఁగూడ మనపెద్దలు మన కహంభావము రాకుండ, దేహమత్తత కలుగకుండ, స్వార్థలోలత పెరుగకుండ, బళు

త్వము వృద్ధికాకుండ, జాగ్రత్తపెట్టుటకు బ్రయత్నించినారు. దేవతా నివేదితాన్నమే కాని తినఁగూడ దనఁగ నర్థమేమి ? తిన్న యాహార మంతయు దేవసేవకొఱకే యని యన్నముతోఁ బ్రమాణముచేయుటయే కాదా ?

అందుచే మతకర్తలసంబంధముచే, మహావీరుల సంబంధముచే, దేవతల సంబంధముచే, నవతారపురుషులసంబంధముచే బవిత్రములగు దినములందు మన ధర్మసంస్థల యుత్సవము లన్నియు జరిగించుకొనుట సర్వవిధముల శ్రేయము. ఆదినముల కధిష్ఠాతలగు మహాపురుషులుకూడ, మహాత్ములుకూడ, దేవతలుకూడ, మనతోపాటు సభలలోఁ గూరు చుందురు; మనకు మంచియూహలఁ గలిగింతురు; మనకు సత్కార్యదీక్షను బుట్టింతురు; వారివారి యాత్మలలోని విద్యుచ్ఛక్తిని మనము సహింపఁ దగినంతవఱకు మనకుఁ బ్రసాదింతురు; మనకు సర్వకార్యసాఫల్యమును జేయుదురు; మనసంస్థలు శాశ్వతముగ వర్ధిల్లువలయు నని యాశీర్వాదింతురు; దేవతలస్థరింపకుండ మనమేదియు సంకల్పించుకొనఁదగదు. దేవతల నాహ్వానించి యారాధింపకుండ మన మేప్రయత్నముఁజేయఁదగదు. వినాయకదేవు నిచ్చటఁ బ్రతిష్ఠించి, పత్రపల్లవప్రసవాదులచేఁ బూజించి, ఫలమోదకాదిభక్ష్యములు నివేదించి, భక్తితోఁ బాదములకుఁ బ్రణమిల్లి, యేతత్పాదపద్మసన్నిధానమున సాక్షిసంఘపునర్నిర్మాణ మొనర్చుట చేత, సాక్షిసభలో నిప్పుడు వేంచేసియున్నవా రెవరో యెఱుఁగుదురా?

నాయనలారా ! సంసారచింతల కొక్కక్షణము శాంతిఁ జెప్పి, కప్పబాటులు వేయుమనస్సును గట్టిగఁబట్టి, శ్రద్ధావంతులై, యీశ్వర ధ్యానతత్పరులై రవంతనే పుండఁగలరా? అదిగో, ఏమి కానవచ్చుచున్నదో? నిశ్చలదీక్షతో, నిర్మలమనస్సుతో నీరంధ్రదృష్టితోఁ జూచెదరా! ఆహా! చీమకుత్తుకలో సింహము ప్రవేశించినదే! సముద్రసప్తకము చౌటిపడియలో నిటికినదే! పరమాణువులలోఁ బర్వత మిమిడినదే! కాసులేనివానిగుడిసెలోఁ గైలాస మవతరించినదే! ఆహా! చూచితిరా! రజతాద్రియెట్లు వెలిగిపోవుచున్నదో! ఉదయమార్తాండుని కిరణజాల మాకొండపైఁ బ్రసరింపఁగఁగొండ యేమియఖండతేజోమండితమై ప్రకాశించుచున్నది! కుడిప్రక్కను గాంచితిరా? లక్షలు, కోటు లగునింద్ర

ధనుస్సులు పడుగువేకగా నల్లుకొనిపోయి చిత్రవిచిత్రాతివిచిత్రమహా విచిత్రవర్ణములను వర్షించుచున్నవికదా! ఆతేజస్సంఘాత మొకప్పుడు పాము మెలికలుగఁ బ్రవహించుచున్నది, చూచితిరా! ఇప్పుడు తరంగ ఘోషము తవణించుచున్నది. ఇప్పుడదిగో జలయంత్రములోని నీటిసోనవలెఁ బైకెగసి రంగురంగులపూవుల నీనుచున్నది. అదిగో, ఇంతలోసుడిగుండములోవలె గిరగిరఁ దిరిగి క్రిందికిఁ గ్రంకిపోవుచున్నది. కన్నులు చెదరు చున్నవి. ఒక్కనిముసము కన్నులుమూసికొనుట మంచిది. “శంకర భగవానుడా! కన్నులు చెదరిపోకుండఁ గటాక్షింపుము. తలతిరుగ కుండునట్లు దయసేయుము. త్వచీయవైభవమును జూచి తరింతుము. తండ్రీ! తండ్రీ! ఓహో! అనిర్వర్యమైన యాయద్భుతతేజమునుండి యంతఃకంటె ననిర్వర్యమైన యొకతేజోరాశి బయలుపడలుచున్నదే! ఆతేజోరాశి యొకత్రుటిలోఁ గుడివైపు శుద్ధస్ఫటికసహస్రకాంతితో, నెడమప్రక్క సింద్రనీలకోటికాంతితో, రెండుపాయలుగా విడిపోయియుఁ గలసియే యున్నదే! వారే పురాణదంపతులగు పార్వతీపరమేశ్వరులు! ధన్యోస్తి! ధన్యోస్తి! శంకరా! అఘనాశంకరా! దుర్గా! సంరక్షితభక్తవర్గా! నమస్కారములు. నమస్కారసహస్రములు. నమస్కారకోటులు.

ఓమ్ శాంతిశాంతిః.

చిత్రలేఖనము

జంఘాలిశాస్త్రీ యిట్లు కలికెను.

నాయనలాలా! మనసంఘమును దిరుగ స్థాపించినవిష్ణుట రెండుపన్యాసములైన నిచ్చితినిో లేదో, ఇంతలోనే సంఘ వ్యాపారములకు విఘాతము తటస్థించినది. అందుల కెంతయైన వగచుచున్నాను. దైన కటాక్షమున నట్టి యంతరాయము లింకముందు రాబోవని యంతరంగమున నమ్మియున్నాను.

నాయనలారా! నా ప్రక్కను గూరుచుండిన యీశాస్త్రిగారు తుంగభద్రాతీర గ్రామవాసులు. ఈయనకుఁ జిత్రకళానైపుణ్యము కొంత కలదు. చిత్రకళాశాల లన్నిటికిఁ బోయి వానిలోని చిత్రములను సందర్శించుపనిపై స్వగ్రామమునుండి కొంతకాలము క్రింద బయలుదేరి తిరుగుచు మన గ్రామమునకు దయచేసినారు. వారీదినమున నుపన్యసింతురు. మీరు శ్రద్ధాళువులై వినఁగోరుచున్నాను. ఆయ్యా! శాస్త్రిగారూ! మీ రింక నుపన్యసింతురుగాక.

శాస్త్రిగారియుపన్యాసము - స్వప్నము

చిత్రలేఖనమునందుఁ బ్రావీణ్య మార్జింపఁ దలఁచి కొన్నిమాసములనుండి యాంధ్రదేశమందలి చిత్రకళాశాలను సందర్శించుచున్నాను. అనేకములైన చిత్రములను జూచినాను. కొన్ని స్త్రీవిగ్రహములకుఁ బైఁట లేదు. కంచుకమును లేదు. అన్నిస్త్రీవిగ్రహములకు నాభి కానఁబడుచున్నది. అనేకవానికి చీరకట్టు బొడ్డునకు రెండు బెత్తిల్లు దిగువగ శారంభింపఁబడియున్నది. కొన్నివిగ్రహములకుఁ జీరకట్టలేదు. లేకున్నను మర్తస్థానము లూరువిన్యాసాదిపరిస్థితులవలన రవంతగుప్తములుగ నుంచఁబడినవేమో యనఁగ రామరామా! అట్లుకాదు. ఏమని చెప్పుదును? ఇట్టి విగ్రహములు సంతోష మిచ్చుటకు బదులుగ సంతాపము నిచ్చినవి. స్త్రీతి నిచ్చుటకు బదులుగ రోత నిచ్చినవి. బుద్ధిమంతులగు చిత్రలేఖకులు వాని నట్లేల వ్రాసిగో యని యూహించుకొనుచుఁ బండుకొంటిని. ఒకస్వప్నము వచ్చినది. స్వప్నానంతర మా స్వప్నములో నేనుఁ విన్నదంతయు స్వప్నములో సహజముగఁ గల్గునసందర్భతలను సవరించి సందర్భశుద్ధిగ నాశక్తికనుగుణమగునట్లు వ్రాసితిని. స్వప్నములో నొక్కఁడు నన్నుఁ బిలిచి నన్నుఁ దనతోఁగూడ రమ్మనినాఁడు. మాటలాడకుండ నాతనివెంటఁ బోయితిని. ఆతఁడు నన్నొక్కసభలోనికిఁ దీసికొనిపోయినాఁడు. ఆసభలో ననేకపురుషులు కూరుచుండినారు. నేను నొకబల్లపైఁ గూరుచుంటిని. ఉపన్యాసరంగమున నొక్క యువతెమాత్రము నిలువఁబడి యున్నది. ఆమె యమామపతేజస్సుమస్వితయై యున్నది. ప్రసన్నతలో భయానకత్వము, శాంతిలోఁ దీవ్రత, వెన్నెలలో నెండ, కరుణలోఁ గాతన్యము నామెవదన

మందు సమంజసముగ సమైశన మొందియున్నవి. ఆమెకుడిచేతలో నొక్కకొరడాయున్నది. ఆచేయిచాపి యామె యుపవ్యసించుచున్నది. నేను సభలోని కేగకముం దామె యేమిచెప్పెనో నాకుఁ దెలియదుకాని నేను గూరుచుండిన పిమ్మట నా కీమాటలు వినఁబడెను.

“మీకుఁ దెలియునా ? చెప్పిననైనఁ దెలియునా ? అయినదాని మర్యాద యెట్టిదో మీరు గ్రహింపఁ గలరా ? అది యాకాశముకంటె స్థూలమైనది, సూదిమొనకంటె సూక్ష్మమైనది, అది పజ్రముకంటెఁ గఠినమైనది, గాజుకంటెఁ బెళుసయినది, అది శతకోటికంటె శాంతమైనది, శిరీషముకంటె మృదులమైనది, జీవాత్మ తత్త్వమును గ్రహింపవచ్చును. జగత్తత్త్వమును గుర్తెఱుంగవచ్చును, పరమాత్మ తత్త్వమును భావింపవచ్చును గాని మానినీమానసతత్త్వము గ్రహింప మీతరమా ? అది మీదృష్టి కానునా ? మనస్సున కందునా ? బుద్ధికే బొడకట్టునా ? అదిగో యచుసరికి మాయ మగునే ? మనన మొనర్చినకొలఁది మానసా తీత మగునే! అట్టి యసాధ్యమైన తత్త్వమునుగూర్చి, అట్టి యజ్ఞేయమైన తత్త్వమునుగూర్చి మీయాహము లెట్లున్నవి? మీపలుకు లెట్లున్నవి? మీరచన లెట్లున్నవి ? మీచేష్ట లెట్లున్నవి ? ఆ, ఆ ! పడఁతుల మర్యాదనుగూర్చి పడఁతుల మర్యాదనుగూర్చి? పరిహాసములా? వెక్కిరింతలా ? అల్లరులా ? పటములా ? బజారులోఁ బ్రదర్శనములా? ఆ ? ఏమనుకొనుచున్నారు ? మంచిచెడ్డ లక్కఱలేదా ? భయభక్తు లక్కఱలేదా ? పుణ్యపాపము లక్కఱలేదా ? తల్లులున్న మీరు—చెల్లెండ్రున్న మీరు—అక్కలున్న మీరు—కన్న యాఁడుబిడ్డలున్న మీరు నాదేశ మందలి స్త్రీల విగ్రహములను సృష్టించునప్పు డర్థదిగంబరస్వరూపములను దిగంబరస్వరూపములను సృష్టించుచున్నారా కాదా ? ఎందుకొఱకు? ముచ్చటకొఱకా? వేడుకకొఱకా ? తేటి పాఱఁ జూచుటకొఱకా ? చూచి కిసుక్కుమనుటకొఱకా? బజారులోఁ బెట్టుటకొఱకా ? ప్రజల నాకిర్పించుటకొఱకా? పదిరూపాయలఁ దెచ్చుకొని కడుపు నిండించుకొనుటకొఱకా? ఆఁడుదాని రహస్యావయవములనుఁ జిత్రించి ప్రకటించి యంగడిలోఁ బెట్టుకొని యమ్ముకొని యాకలి తీర్చుకొనుచున్నారా ? ఇంతకంటె నీకు బ్రదుకుతెరు వేదియుఁ గనఁబడలేదా? కాక ఇది భ్రాంతి

కారణమని యిందు దిగితివా? ఇది పరమార్థ మని దీనితోఁ దరింతునని జన్మరాహిత్య మొందుదు నని యూహించితివా? రామరామా! కానఁ గూడని యవయవములను గోనెపై కెక్కించితివే? చెప్పరాని యవయవములను విప్పి బట్టబయలు చేసితివే? స్తరింపరాని యవయవములను సంతలోఁ బెట్టితివే? నిన్నేమనవలసియున్నది? ఎంతసేపు నాఁడుదాని గుప్తావయవములపై దృష్టియా? వాని ప్రతిబింబములను మనస్సులో దింపుకొనుటా? వానిని కాగితముపై నెక్కించుటా? ఒంటివెంట్రుక కుచ్చతో రంగులు పూసి యెత్తు పల్లముల విభజించి వెలుఁగునీడల వివరించి ఓ-తబిశీల్లపై దబిశీల్లతోఁ జిత్రించుటా? ఇది పశుత్వము గాక పాండిత్య మగునా? యథార్థముగాఁబురుషులు ప్రబలకామాతిరేకులు- సంతత గ్రామ్యసుఖాభిలాషులు. అంగనారహస్యాంగసంతతసందర్శనాభీష్ట భూయిష్టులు. నాదేశమం దెల్లెడల నిండియున్న జమిందారులలో నూటి కేబదుగురవఱ కీవ్యాపారమునఁ బండితాగ్రగణ్యులు.

వయసు హెచ్చినకొలఁది వీరి కావాంఛ హెచ్చగుచున్నది. తల వడఁకినకొలఁది యాతలఁపు బింకమగుచున్నది. అస్తపతిమ తగ్గినకొలఁది యాయభిలాష హెచ్చగుచున్నది. అనుభవశక్తి తగ్గినకొలఁది యాలో కనరక్తి మ్రొగ్గగుచున్నది. గాడిదకంటెను బందికంటెను గుక్కకంటెను నధమాధములైన యిద్దఱుముగ్గురు గుడిసెవేటిముండలను వీరు భద్ర పఱచి ముక్కులపైఁ జత్వారపుజోళ్లతోఁ, జేతులలో భూతద్దములతో, నాకులటాథమలయెదుట వీ రొనర్చు నసందర్భతలు, సెల్లరులు, నాసుర చేష్టలు హరహరా! చెప్పఁదగదు. వినఁదగదు, తలఁపఁదగదు. జరు గుఁబాటున్న జమిందారు లిట్లొనర్చుచుండగా నదిలేని యితరపురుషులు దిగంబరచిత్ర లేఖనములతో ముచ్చటలు దీర్చుకొనుచున్నారు. మొత్తముమీఁద బురుషులకందఱ కీరోగ మున్నది.

చిత్ర లేఖకులారా? మీ రిట్టియవకతవకచర్య కింక నాశ్వాసాంతము చెప్పవలయును. అనంతసృష్టిలోఁ జిత్రించుట కెన్నివిచిత్ర వస్తువులు లేవు? అనంతమగు గ్రంథజాలములో నెన్ని యద్భుతపరిస్థితులు లేవు? బాహ్యప్రపంచమందలి పరమాకర్షకసన్నివేశము లట్లుండఁగా నాంతరప్రపంచమునఁ జిత్రవిచిత్రాతివిచిత్ర మహాచిత్ర పరిస్థితు లెన్ని

లేవు? వానిలో నొక్కదానిని బూర్ణముగఁ జిత్రించుటకు మీకు బ్రహ్మ యిచ్చిన యాయువు చాలదే. అట్టిచో నేవి పవిత్రము లని, గుహ్యము లని, ప్రకటనబాహిరము లని దర్శనమువలనఁ బుణ్యాక్షయకరము లని యెన్నఁబడుచున్నవో యట్టివానిపై దృష్టి మీ కెందులకు? కవిత్యము నేర్చుకొనుట కుచవర్ణనమునకా? చిత్రలేఖన మభ్యసించుట గుహ్యంగ రూపప్రకటనమునకా? కవి యెన్నిపాట్లు పడినను వర్ణ్యవస్తువురూపము నెదుటఁ బెట్టలేడు. మీకళ యాకృతివిషయమున నట్లసమర్థ మైనది కాదే. కావున మీరు కవులకంటె నెక్కువలోకాపకారకులు.

ఆడువారిమర్యాదయెట్టిదో మీ కావంత యైనఁ దెలిసినయెడలఁ వారి నిట్లు మీకళలో నింతగా నగౌరవపఱతురా? బట్టబయలైన పయోధరములతో, బట్ట మొదలే లేని మొలతో మీరు వ్రాయుచున్న విగ్రహములఁ గాంచి నాదేశస్త్రీ లెంత యెద్దుచున్నారో మీకుఁ దెలియునా? శరీరములు చావఁగా మనసులు పుండుగాఁగాఁ గనులవెంట రక్తబాష్పములు విడుచుచున్నారే! వా రంతకంటె నేమి చేయఁగలరు? వారు తిరుగఁబడి మిమ్ముఁ బరాభవింప సాహసించురా? వారు చిత్రలేఖనమును నేర్చుకొని పురుషవిగ్రహములను విగతకౌపీనముగఁ జిత్రింపఁ గలరా? చావనైనఁ జచ్చెదరుగాని యట్టిసిగ్గుమాలినపనికి మీవలె వారొడఁబడుదురా? నాదేశస్త్రీలకు సహనము, సాధ్వసము, లజ్జ, సరళత, సద్భావము, సర్వేశ్వరభక్తి సహజాలంకారములు కావా? ఒడలి యాభరణము లన్నియుఁ బోయినస్త్రీ లున్నారు. కొడుకులు పోయిన స్త్రీ లున్నారు. కూతులు పోయిన స్త్రీ లున్నారు. భర్తలు పోయిన స్త్రీ లున్నారు. కాని సహనము, లజ్జపోయినస్త్రీని నాదేశమున నానేతుహి మాచలపర్యంతము చూపఁగలరా? వారికి సహనమే పోయిన యెడల మీదుర్మయము లింతకాలమునుండి యెట్లు సాగుచున్నవి? వారికి లజ్జయే పోయినయెడల మీబ్రదుకు లింతకాల మిట్లుండునా? సహస్రకారణములచే సగము చచ్చిపడి యున్న యిల్లాండ్ర రహస్యావయవము లను నడివీధి కెక్కించి వారిని సాంగకముగ సమనస్కముగ సాత్తకముగ సంపూర్ణముగఁ జంపఁదలఁచితిరా?

పోనిండు మీ రంతటితోనైన నాగినారా? జగనాత్మ లైన
 లక్ష్మీ సరస్వతీ పార్వతీదేవుల గతు లంతకంటె నధ్వాన్న మొనర్చితరే!
 అంతకంటె నవకతవకఁ జేసితిరే! దుర్గాదేవికిఁ దొడలపై రవంత కప్ప
 నక్కఱలేదా? భారతీదేవికిఁ బయోధరములపై రవంత ప్రచ్ఛన్నత
 యక్కఱలేదా? కన్నతల్లుల బ్రదుకులే యిట్లు కాల్చితిరేల? ఇది
 మాతృద్రోహము కాదా? జాతిద్రోహము కాదా? దేశద్రోహము
 కాదా? దేవతాద్రోహము కాదా? జర్తనీదేశమందలి చిత్రలేఖకుఁడో
 యాంగ్లేయచిత్రలేఖకుఁడో మావిగ్రహములఁ గాంచి మెచ్చుకొని
 నాడని యసంధర్భవాక్యము లాడకుఁడు. భారతదేశనారీగౌరవము
 పరశురామప్రీతి యగునెడల, పాశ్చాత్యచిత్రలేఖకుల కేమి పోయెను?
 పరీక్షాధికారులు ప్రాశస్త్యనిర్ణాయకులు మీకుఁ బాశ్చాత్యులా? మీ
 చిత్రకళ యెక్కడ? వారిచిత్రకళ యెక్కడ? మీజాతితత్త్వమెట్టిది?
 వారిజాతి తత్త్వమెట్టిది? మీనాగరకత యెట్టిది? వారినాగరకత
 యెట్టిది? మీవివాహోద్దేశమేమి? వారివివాహోద్దేశమేమి? మీ
 స్త్రీలవస్త్రవైఖరి యెట్టిది? వారిస్త్రీలవస్త్రవైఖరి యెట్టిది? భేద మింత
 యంత యని చెప్పఁ దరమా? మీస్త్రీలతత్త్వము మీకే తెలియనప్పుడు
 వారికిఁ దెలియక పోవుట వింతయా? పాంచాలిని వివస్త్రను జేయుటకై
 రారాజు శాసించెననుటలో నర్థమేమి? మగువను దిగంబరను జేయుట
 కంటె నామగువకు దానిమగనికి దానిజాతికి వేఱ శిరచ్ఛేదనము లేద.
 నియే కాదా? ఆంజనేయులు రావణునియంతఃపురమున రాత్రి సంచ
 రించునప్పుడు నిద్రావశలైన రాక్షసస్త్రీలరహస్యావయవములు ప్రమాద
 వశమునఁ గంటఁబడునప్పుడు రామ రామా యని స్తరించుకొనుచు
 మహాపాప మొనర్చినని గడగడ వడఁకలేదా? సకంచుకుండైన సన్న్యా
 సిని నిష్కంచుక యైననువాసినిని గాంచినవెంటనే సచేలసొన మొనరింప
 వలయు నని ధర్మశాస్త్ర ముద్ఘోషించుట లేదా? అది కాక నాల్గువేల
 సంవత్సరముల క్రిందట నైన మహామూర్ఖ జాతిలో నైన నత్తగారిని
 గోడ లాఁకలిచేఁ దినునరమాంసభక్షకసంఘములో నైన నాడుదాని
 మొగు రొట్టకట్టుండెనని మనము విన్నప్పుడు, ఇరువదవశతాబ్దము
 నందలి మీదిగంబరస్త్రీల కర్థ మేమి? అదికాక పాశ్చాత్యచిత్రలేఖనము

కేవల మాకారప్రతి బింబమైన (Photography) లోనికి దిగజోయి పాడై పోయిన దనియు, మాచిత్ర లేఖనమునకు భావలావణ్య ప్రకటన మే ప్రాణ మనియు నీనడుమ పెద్ద పెద్దపలుకులు పలికితిరికాదా? అటులే మాటవరుస కంగీకరింతము. నుదుటిచిట్టింపులో, భ్రూభంగములో, కనుల యరచూపులో, బ్రక్కచూపులో, నిండుచూపులో, చూచి చూడకుండఁ జూచినచూపులో, జూడకుండఁ జూచినచూపులో, బై చూపులో, గ్రిందిచూపులో, ముక్కు ప్రక్కముడుతలలో, జెక్కుల యెటుపులో, నిగనిగలో, వెలవెలలో, గడ్డపుదైర్ఘ్యములో, గుండ్ర తనములో, గుంటలో, హస్తవిన్యాసములలో భావప్రకటనమున కవ కాశముండునుగాని పయోధరముల సందున నేభావము ప్రకటన మగు నని పైఁట లాగివేసితిరయ్యా? ఆత్మ సౌందర్యము (Beauty of the soul) కానఁబఱతునని పలికి పాఠ్యతీ దేవిని వస్త్రహీనమొనర్చి ప్రదర్శనములలోఁ బెట్టితిరా? మీకు మతు లున్న వా? మతుల కేమి? ఉన్న వినియోగము మాత్ర మేమున్నది ? ముందు గతులుండునా ?

బిడ్డలారా! స్త్రీతత్త్వ మేదియో మీకుఁ గొంతఁ జెప్పెదను. నేను జెప్పున దేదియో మీరు గ్రహింపలే రని నే నెఱుఁగుదును. నేను జెప్పుమాటలకు మీ కర్థము తెలియ దని నాయభిప్రాయము కాదు. మీకు మనసున కెక్కదు. మీ కది యనుభవములోనికి రాదు. వచ్చుట కవకాశము లేదు. ఎందుచేత ? ఆడుదాని కున్న మనసువంటి మనసు మీకు లేదు. నే నిప్పుడు చెప్పఁజోవుసంగతు లన్నియు మీ కెంత మాత్రమును గ్రొత్తవి కావు. మీ రనుదినమునఁ జూచుచున్నవే. అయిన నేమి? వానిలో నిమిడియున్న గుట్టు మీరు గుర్తెఱుఁగ నేరరు.

ఆడుపిల్ల పుట్టఁగనే సమీపస్థలైన వృద్ధస్త్రీలు తటస్థముగ మాటలాడ కూరకుందురు గాని యాడుపిల్ల పుట్టిన దని చప్పునఁ జెప్పురు. ఆడుపిల్ల పుట్టినప్పుడే యీసంకోచము. ఎందుచేత, ఆడుపిల్ల యొక నొక యరనిముసమునకు బుట్టు ననఁగా సిగ్గును తత్త్వము పుట్టును. సిగ్గు పుట్టినయు తరక్షణముననే స్త్రీశిశువు భూమిపైఁ బడును. సిగ్గు శ్రుట్టుట యనఁగా నేమో మీమనస్సున కెక్కినదా? ఎక్క దని నే నెఱుఁగుదును. ఈపిల్లతోఁ బుట్టినసిగ్గు దీనిమృతిపర్యంతము రక్షింపఁ

బడునో లేనో యని వృద్ధస్త్రీలకు జన్మ కాలమందుఁ గలిగిన సంకోచము. స్త్రీజన్మమునకు శరీరముకంటె, ప్రాణముకంటె, మనస్సుకంటె, నాత్మకంటె సిగ్గు ముఖ్యము. అదియే ముందు, అదియే మొదటిది. అది లేని యెడల స్త్రీన్యక్తికి శరీరము లేదు. ప్రాణము లేదు. మనస్సు లేదు మఱి యేమియును లేదు దానితోడనే స్త్రీకి జన్మము. దానితోడనే వృద్ధి. దానితోడనే చావు. చచ్చినతరువాత నది నిల్చియుండును. కాని పోవునది కాదు.

మీయాఁడుపిల్లలకు మీభార్యలో దాసులో యుగ్గుపోయు నప్పుడు మీరుచూచియుండకపోరు. బొడ్డుమీఁదినుండి మోఁకాళ్ల వఱకు గుడ్డకప్పిన పిమ్మటఁగాని యుగ్గు పోయరు. మగపిల్ల వానికిఁగూడ నట్లే పోయుదు రని మీరు వెకవెకలాడవలదు. ఆఁడుపిల్లకై పుట్టిర యాచారము తెలియక మగపిల్ల వానికిఁగూడ వ్యాపింపఁ జేసిరి కాని మఱియొకటి కాదు. ఆఁడుపిల్ల తప్పుటడుగులు వేయ నారంభించు వెంటనే యభిమానపుబిళ్ల కట్టుట యాచార మని మీ రెఱుంగకపోరు. అంత చిన్న గ్రుడ్డున కది కట్టకపోయిన నేమి పుట్టి మునిగిపోయె నని మీకుఁ దోచును. కాని యది కట్టినదాకఁ దల్లి తహతహలాడిపోవును. అది కట్టఁగనే తల్లికనుల కెంతయైన నిండు. తల్లి మనస్సున కింక నిస్సంకోచత. తాను బదునెనిమిదిమూరల చీర కట్టుకొని దట్టమైన రైక తొడిగి కొని మేలుముసుఁగు వైచుకొనినయెడలఁ దనశరీరమునకెంత నిండో, తనచిత్తమున కెంత నిర్భీతియో, తనశిశువుబిళ్ల కట్టుచూచి తా నంతసంతోషముగ నంతసంకోచరహితముగ నుండును. ఆతేండ్లమున శిశువునకు రాకుండనే పరికిణీలకై రైకలకయి పైఁటలకయి తల్లి చేయు ప్రయత్న మింత యంత కాదు. మీ కిది యంతయుఁ బిచ్చగఁ గానఁబడును. ఆ యీడు మగపిల్లవాఁడు గోచిపెట్టుకొనియో తీసివైచియో కాళ్లసందునఁ గట్టి నుంచుకొని వీధిలో గుఱ్ఱపుసవారులు చేయుచుండఁగా నాఁడు పిల్లల కీబట్టలభారము ప్రచ్ఛన్నత—ఆఁడుపిల్లలను బెంచుటయందుఁ దల్లి పడు శ్రమములోఁ బదునార్గవవంతయిన మగపిల్ల వానిని బెంచుట యందుఁ బడదు. పడవలసిన యావశ్యకత లేదు. “అక్క యెంతనేపు డిలవంచుకొనియే మాటలాడుననియు, నెప్పుడు చూచిననైన నమ్మచెఱుగు

పట్టుకొని వెనుక వెనుకనే గ్రుడ్డిదానివలె దేవులాడుచుండు ననియుఁ దన పలకపుల్లను హరించిన పొరుగింటిపిల్లవానిని గలియఁబడి నాలుగు దెబ్బ లిచ్చి కొట్టక సిగ్గులేక పంతులతోఁ జెప్పుకొన్నదనియు” నాతేండ్ల తమ్ముఁ డధిక్షేపించుచుండ ననాదరణసేయుచుండఁ బదేండ్ల బాలిక వినయమునకు నిలయమయి సాధుత్వమునకు స్థానమయి సిగ్గున కాకర మయి సోదరులకు సహాయయై తల్లికంటివెలుఁగయి తండ్రికి గర్వకారణ మయి తోటకూరకాడవలె నట్టెయట్టె యెదుఁగుచు, నెదిగినకొలఁది సిగ్గావరించుటచేత జంకుచుఁ గొంకుచు బంగారువంటిప్రాయమును బడయుచుండును.

ఇతఁ భర్తయింటికిఁ బోయినపిమ్మట నాతని దుర్మయమువలన నేవియైన రోగములు సిద్ధించినఁగాని, సహజముగ గర్భకోశసంబంధము లగు కుసుమాదిబాధలు సిద్ధించినఁగాని నోరెత్తక, బాధపడినట్లు పైకిఁ గూడఁ గనఁబడక సహించి సహించి, నీరసించి మృతినైన నొందుట కంగీ కరించును గాని యత్తతోఁ జెప్పునా ? ఆడుబిడ్డతోఁ జెప్పునా ? డోహుఁ—ఆడుదానిగుట్టెట్టిదో యెఱుఁగుటకు బుద్ధిలేని మీరు స్త్రీలు వట్టిపనికిమాలిన మూర్ఖు లని, రోగములు దాఁచెద రని, తలగొట్టుకొనిన నైన వెల్లడింప రని మించిపోయినతరువాత నేమి యెచ్చిన నే మున్న దని వారిపైఁ దీండింతును. కాలిలో ముల్లు గ్రుచ్చుకొనినయెడల గ్రామమంతయుఁ గాలిపోవుచున్నట్లుగా గావుకేకలు వైచుచు పీఠుల వెంట మొలను గుడ్డయైన నున్నదో లేదో యెఱుఁగకుండనొంటికాలితో డనే పరవళ్లు ద్రొక్కుచు మీ రేడ్చుచుందురుకదా? అట్టిచో నోర్వఁ జాలని బాధ సహించుచు నోరుమూసికొని యుండుటకు వారికిఁ బ్రబల మైన కారణ మున్నదందురా? లేదందురా? అది వారిమూర్ఖత యని యెన్నఁడును శ్రమపడఁకుడు. దేనిని బోఁగొట్టుకొనుటకంటె జీవమును బోఁగొట్టుకొనుట మంచిదో దానిరక్షించుకొను సంకల్పమే యట్టిచర్యకుఁ గారణము. నేను జెప్పిన యీమాటల సారమును మీరు గ్రహింపలేని యెడల మీరు చచ్చి స్త్రీలై పుట్టినపిమ్మటఁ దెలియునుగావున నంత వఱకు నిరీక్షింపుడు.

ఆడువారు వీణవాణింపుచుండ మీలో ననేకులు చూచి యుందురు. మగవారివలె వారు వీణను నిలువఁ బెట్టి వాణింపరు. ప్రక్క బారుగ వాణింతురు, అది సులభమార్గ మగుటచేతఁ గొందఱు మగ వారుకూడ నాపద్ధతి నవలంబించినారు. దానికేమి? మగవారివలె నిలువఁ బెట్టి యెందులకు వాణింపరో యెఱుఁగుదురా? నిలువఁబెట్టి వాణింపు నెడల నెడమచేయి పైకెత్తవలసివచ్చును. అంతమాత్రముచేతనే (Modesty) మంటఁ గలియునని వారిభయము. సూదిమొనలో సహస్రాంశముకంటె సూక్ష్మమైన దాఁడుదానిమర్యాద. అత్యంతసూక్ష్మములో సూక్ష్మమైన దాఁడుదానిమర్యాద. అట్టివిచిత్రమైన తత్త్వమును గ్రహింపలేక నాదేశనారీమణులను మీసోదరీమణుల నింతదారుణముగ నగౌరవపఱచితిరే.

పాశ్చాత్యదేశమునం దనేకపాషాణపాంచాలికలు దిగంబరముగ సృజింపఁబడలేదా యని యందురేమో! వారి చిత్రము లెంతసొగసుగ నున్నను నెంతమాకృతిసౌష్ఠవమును వెల్లడించినను నెంతప్రకృతి ప్రతిబింబములైనను వారిచిత్రలేఖనపద్ధతియే వేఱు. వారికళకు గమ్యస్థానమే వేఱు. వారివిగ్రహము లెంత నాగరికతాసౌందర్యముగలవియైననుసరే; యెంత సంస్థానసౌష్ఠవసౌభాగ్యసంపన్నములైన వయిన సరే, యెంత జీవకళాకళితము లైన సరే, వారిచిత్రలేఖనకళయం దైహికలంపటతాపంకిలత్వమున్నది. మనచిత్రము లెంతమోటువైన సరే. మన చిత్రలేఖనకళయం దాముష్టికపరిమళప్రకాశమున్నది. ఇది ప్రధానభేదము.

మనకు శిలావిగ్రహము లనేకకొటలున్నవి. అవి యన్నియు దిగంబరములుగా నున్నవా? దిగంబరములైనను గాకున్నను వస్త్రములు లేని. విగ్రహములను మనము పూజించుచున్నామా? అది గాక యీసందర్భమున నత్యంత విచిత్రమైన యాచార మొక్కటి యున్నది. చెప్పనా? మన దేవాలయములలోని స్త్రీవిగ్రహములకు బట్టలు కట్టింపవలసి వచ్చినప్పుడు పూజరి కనులకు గంతలు కట్టుకొని మరి కట్టవలయును. ఆహా! ఇంత యద్భుతమైన యాచారము మరి యేదేశమందైన నున్నదా? అసాధారణమైన యద్వితీయమైన యాశ్చర్యకరమైన ఈయాచారమును బట్టియైనను నాదేశమందలి యాడువారిమర్యాద

యెట్టిదో రవంతయైన మీరు తెలిసికొనలేరా? మీకింతకంటె జెప్ప వలసినదిలేదు. మీరింతటినుండియైన బుద్ధి కలిగి, జాతిభక్తి కలిగి దేశ భక్తి కలిగి స్త్రీగౌరవము కలిగి మీకళను వృద్ధిచేసికోవలయును.

అదిగాక మీకళకు భావము ప్రధానమని చెప్పుచు, మీ విగ్రహములకన్నులు బొత్తిగఁ బాడుచేయుచున్నారు. కన్నులు సగము మూయు నెడల నేదో భావము ప్రకటిత మగునని మీ రనుకొను చున్నారు కాబోలు. మీవిగ్రహములకన్నుల యసందర్భతనుగూర్చి మఱియొకసారి యుపన్యసింపఁదలచితిని.

కాని నాదేశరక్షకదేవత లైన లక్ష్మీ సరస్వతీ పార్వతీదేవుల విగ్రహసృష్టియందు మీ రొనర్చిన మహాదోషమునకు మిమ్ము శిక్షింపక తప్పదు, ఇదిగో”

అని పలికి కొరడాతో చెటేలున సభాసదులః గొట్టెను. అప్పుయ్యో యని యేడ్చుచు నిద్రనుండి లేచితిని.

ఓం శాంతి శాంతి శాంతికి.

వైష్ణవుని యుపన్యాసము

జంఘాలశాస్త్రి యిట్లు పలికెను.

నాయనలారా! ఒక శ్రీవైష్ణవుడు మనసభలో భక్తినిగూర్చి నేఁ డుపన్యసించును. (“ఇదివఱకు భక్తినిగూర్చి యుపన్యసించితిరి కాదా? తిరుగ నావిషయమునుగూర్చియే యుపన్యాస మొందుల” కని సభలోఁ గేక.) నాయనా! అట్లన గూడదు. మంచిమాట లెవరు చెప్పినను వినవలసినదే. అందులో జన్మతారకమైన భక్తినిగూర్చిన మాట లనుదినమున ననుక్షణమునఁగూడ వినవలయును. వినఁగా వినఁగాఁ గొన్నిమాటలైన మనస్సున స్థిరముగఁ బ్రవేశించునేమో, యవి యెన్నఁటికైన నాచరణములోనికి వచ్చునేమో యని నేను దేవు లాడుచున్నాను. ఒకసారి వచ్చినది తిరుగ రాఁగూడదనుట కిది యేమి స్ఫోటకమా? అదిగో యావైష్ణవులు మాటలోనే వచ్చుచున్నారు. నాయనలారా! ఉపన్యాసము వల దనకుఁడు.

అయ్యా—తిరువేంగ డాచార్యులుగారూ ! దయచేయుఁడు. నాయనలారా ! నే నిప్పుడు మీతో మనవిచేసిన యాచార్యులవారు వీరే. శ్రద్ధతో వారిభక్తివిషయకోపన్యాసమును వినవలయును.

వైష్ణవుని యుపన్యాసము

శ్రీమతేరామానుజాయ నమః, సోదరులారా — అడియేనికి రవ్వంత సంస్కృతసాహిత్య మున్నది. వైష్ణవమతగ్రంథములను గొలఁదిగా నడియేను సేవించినాఁడు. ఈసభలో ననేకులు తఱచుగ వచ్చి యుపన్యసించుచుండఁగా నడియేని కాభాగ్య మేల లేకపోవలయు నని యిచ్చట కిందులకు సిద్ధపడినాఁడు. ఐహికవిషయములపై నేమి చెప్పిన నేమి వినియోగమని యెంచి, భక్తినిగూర్చి చెప్పఁదలఁచితని—అచ్చటచ్చటఁ గొన్ని ప్రపత్తిమాటలుగూడ రావచ్చును.

భక్తి యనఁగా నేమి ? తైలధారావదవిచ్చిన్నస్త్రితీసంతాన రూపాపన్నజ్ఞానము భక్తి యని పెద్దలు సాయించినారు. తైలధారవలె సంతతము నిరంతరముగ భక్తియుండవలయును. ఎక్కడను దెంపుగాని, వంపుగాని, తఱుఁగుగాని, విఱుఁగుగాని యుండఁగూడదు. ఎందఁడెందఱు కెన్నియెన్నిరోగములు వచ్చినసరే, యెన్నియెన్ని వ్యవహారము లెట్లు భ్వస్తమైన సరే, యెన్నెన్నిపరాభవములు, ప్రజానీందలు సిద్ధించిన సరే, భక్తిసాంతత్యమునకు భక్తినైరంతర్యమునకు, భక్తిప్రవాహవేగమునకు భంగము లేకమైన రాఁగూడదు. తీయనీటికిఁ జేప యెక్కినట్లు, భక్తి మనస్సునం దట్టె యట్టె ప్రవేశించి, మనస్సులోని యైహికసంకల్పము లన్నియు నావలఁద్రోచి, తానుమాత్రమే భగవత్ప్రేమరూపముగా నిల్చియుండవలయును.

కొందఱకుఁ గష్టములు సంభవించినప్పుడు తాత్కాలికము భక్తి కలిగిన ట్లుండును. కాలికి ముల్లు గుచ్చుకొన్నప్పుడు మనుజుఁ డమ్మాయని యబుద్ధిపూర్వకముగ ననుచున్నాఁడు. అమ్మను నిశ్చయముగా మనస్సునందుఁ ధలఁచి యమ్మవెనుండు ప్రీతిచే, భక్తిచే నాతఁ డట్లమ్మాయని యఱచినాఁడా ? అమ్మ వచ్చి రక్షించు ననువిశ్వాసముతో నామెను బిలిచెనా ? అట్టి యాక్రోశములకు మనస్సుతో సంబంధము లేదు. అవి కొంచెము హెచ్చుతగ్గుగ దైహికవికారములు కాని మఱి

యొకటి కావు. “నారాయణా ! నారాయణా ! భగవన్నారాయణా ! నారాయణా” యని పాడుచు ముష్టిదాసరయ్య వచ్చును. అతని నారాయణస్తరణము మనఃపరిపాకముచే గలిగినదా ? కడుపుమంటచే గలిగినది. ఆకలిచే నది కలిగినది కాని యంతశ్శుద్ధిచే గలిగినదా ? అలవాటుచే నది కలిగినది కాని యాముష్టికార్థిచే గలిగినదా ? జోలి నిండగనే నారాయణస్తరణము రవంతయుఁ గట్టుపడును. అటుపైని దా నెవఁడో నారాయణుఁ డెవఁడో ! దాక నిండుకై వచ్చిన నారాయణస్తరణమునఁ దత్త్వము పండునా ? జోలి యావలఁ బాటవైచి నాఁడు. కల్లుకొట్టులోఁ బ్రవేశించినాఁడు. త్రాగి యొడలు తెలియక యడ్డమైన బూతులు కనబడినవారి నెల్ల తిట్టినాఁడు. ఇట్టిభక్తికంటె నాస్తికత మంచిది కాదా ? నాస్తికతలో నీతియున్నది. శాసనవిధేయత యున్నది. దీనిలో నవియైన లేవే.

కొందఱు నరులు సుఖకాలమునందు దైవస్తరణ మొనర్చుచుందురు గడియగడియకు రామరామా యని యఱచుచుందురు. కన్న బిడ్డలు గారుగీరు మనుచు గంతులువై చుచు నాడుకొనుచున్నంతవఱకు, గల్లాకొట్టులోఁ గృష్ణకాటుకలు సమృద్ధిగ నున్నంతవఱకు, జేతిపెట్టెలో జార్జిసార్వభౌమునిమొగములు చాలఁ గనబడుచున్నంతవఱకు, గడుపు చల్లగ నున్నంతవఱకు, బ్రక్కలో భార్య వెచ్చవెచ్చగఁ బండుకొన్నంతవఱకు, వీరిరామస్తరణ మింత యంత యని చెప్పఁదగదు. దేవతార్చనలందు జయఘంటలు కావు—శుభనాదములు కావు—సాంబ్రాణి ధూపములు కావు—కప్పురపుటారతులు కావు—గోఘృతదీపములు కావు—చిత్రాన్నదధోదనాదిభోగములు కావు—శ్రీపుష్పయోగములు కావు—ఓ చేతులజోడింపులు కావు; లేంపల వాయింపులు కావు—పైగడబడలు, దడబడలు, నెన్నియైన జరుపుదురు. ప్రతిరాత్రి పురాణకాలక్షేపము; పక్షమునకు సాలగ్రామదానము; మాసమునకు సత్యనారాయణ వ్రతము—సంవత్సరమునకుఁ బెరుమాళ్లకుఁ బిరాట్టికిఁ బునస్సంధానము. వీరు సుఖదినములలో దైవము పేరుపెట్టుకొని యెంత కోలాహల మైన నెంత హంగామా యైనఁ జేయుచున్నారు. సాయం కాలమగుసరికి యొడలు రవంత వెచ్చబడినది. ఆరాత్రియే పురాణకాల

క్షేపము మూలబడినది. తెల్లవాటుసరి కమ్మగారికిఁ దొంబదియైనిమిది వఱి కుండవలసినదానికి నూటమూఁడున్నది. ఆయుదయమే పెరుమాళ్ల కష్టోత్తరశతనామార్చన సున్నయైనది. అయ్యగారి కుషఃకాలస్నానము లేదు సరేకదా, తొమ్మిదిగంట లైనను దంతభావనమైన లేదు. మొగము కడుగని యయ్యవారు సాలగ్రామములు కడుగునా? పిరాట్టిశిరమునకుఁ దిరుమంజనము మాని పెండ్లాము తల కమ్మతాంజనము రాయు చున్నాఁడు. మూల్గుచున్న భార్య వంకఁ జూడవలసిన యయ్యవారు నోరు మూసికొన్న పెరుమాళ్ల వంకఁ జూచునా? పూజాకాలమందు సేవాకాలము చెప్పుటకు రావలసిన భాగవతోత్తములు దిగులువడ్డ మొగములతో, శ్వాసకోశపరీక్షాయంత్రములతో, ముక్కద్దములతో, జేతిదుడ్లతో, జర్తపాదరక్షలతో మహమ్మదీయవైద్యుఁ డొక్కఁడు, మంగలివైద్యుఁ డొక్కఁడు, మాలవైద్యుఁ డొక్కఁడు లోనికిఁ బ్రవేశించి, యమ్మగారిని బరీక్షించుచున్నారు. శ్వాసకోశములలో రవంత గురు కున్నదని యొకఁడనినాఁడు. ప్రేగులోఁ గాసంత గళు కున్నదని మఱి యొకఁడనినాఁడు. హృదయకోశములో రవంత 'మర్త' కున్నదని యొకొకఁడన్నాఁడు. శ్లేష్మవాతజ్వర మని (Pneumonia) యొకఁడనినాఁడు. ఆంత్రిజ్వర మని (Typhoid fever) మఱియొకఁడన్నాఁడు. మన్నెపుజ్వర మని (Malaria) ఇంకొకఁడన్నాఁడు. ఏది సిద్ధాంత మని యయ్యవా రడిగినాఁడు. విశిష్టాద్వైతమే సిద్ధాంత మన్నవాఁ డీ మూలమంగలి వైద్యులను జ్వరసిద్ధాంత మడిగినాఁడు. భార్య బ్రదుక దని యేడ్చుచున్నాఁడు. అపాయకర మని ముగ్గురుకూడఁ జెప్పినప్పు డేమిచేయును? శ్లో. న ధర్మనిష్ఠోఽస్తి న చాత్మవేదీ, న భక్తిమాన్ త్వచ్చరణారవిందే । అకించనోఽనన్యగతిశ్శరణ్య, స్వత్పాదమూలం శరణం ప్రపద్యే. యని బట్ట మెడఁ జొట్టుకొని పెరుమాళ్లకు పాష్టాంగ పడవలసిన యయ్యవారు సాభార్యను రక్షింపరా యని మాలవైద్యుని కాళ్లపైఁ బడుచున్నాఁడు. ప్రమాదమున నైనను రామనామ ముచ్చ రించుటలేదు. అంతటితో నాఁగినఁ గొంతమంచిదే "పనికిమాలిన ప్రమాదము, ఎంతసేపు పుణ్యాత్ములకే చిక్కులు. భక్తులకే బాధలు. పనికిమాలినవాఁడను? ఏమి చేయఁడు? ఉన్నాఁడో లేడో కూడను" ఉండిచేయు

చున్న సౌభాగ్య మిదియే కాదా? కరుణాళుఁ డట! ఆపద్రక్షకుఁ డట. చెప్పినవానిని, వినినవానిని గూడఁ జెప్పుదీసికొని తన్నవలయును. ఏదో సుఖముగా జీవనము జరుగుటకేకదా యిన్ని పూజ లొనర్చితిని. నేఁ జేసిన పూజ లన్నియు బుగ్గియైపోయినవా? ఎన్ని దివ్యదేశములు సేవించి తిని! ఎంతడబ్బు తగులఁ బెట్టితిని! ఇచ్చిన యావులు, చేసినసత్కారములు, పెట్టిననై వేద్యము లన్నియు దిగమ్రింగి, తీర పని వచ్చినప్పుడు మొండిచేయి చూపుటా? కనఁబడినాఁడుకాఁడు కాని యీడ్చి సాగఁ దీసి.....” యని యయ్యవారు పలుకుచున్నాఁడు. నా స్తికతయింత కంటె సహస్రగుణములు మంచిది కాదా? పశుత్వమే యింతకంటె బ్రశస్తతరము కాదా? శ్రీరామకృష్ణపరమహంసగా రిట్టి వారిని జిలుకతోఁ బోల్చినారు. దోరజామిపండు కడుపునిండఁ దిని, కొబ్బెర చిప్పలో నీరు ద్రావి, పంజరమున నడ్డుగనున్న యినుపశలాకపైఁ గూరుచుండి ‘అఖిలజగన్నాయకా! ఆపన్ని వారకా! జగచ్చక్రవర్తి! జగన్నాథ మూర్తి!’ యని ముద్దులొలుకఁ బలుకును. పంజరమునొద్దకుఁ బిల్లి వచ్చి దానితోఁక గ్రహింపఁ బోవఁగ జగచ్చక్రవర్తి లేఁడు, జగన్నాథ మూర్తి లేఁడు. కేరుకేరున నొక్కపెట్టునఁ గూయుచు విలవిల కొట్టుకొనును. నోటితుంపరకు మనస్సున కెంత సంబంధ మున్నదో, యిట్టి వారి హరినామస్తరణమునకు నాత్మకు నంత సంబంధ మున్నది. వీరిట్లొనర్చు హరినామస్తరణము, దేవతార్చనము మొదలగునవి భక్తితో సంబంధించిన వేమాత్రము గావు. ఆఁడుపిల్లలు కాగితాల యిండ్లు కట్టుకొని యాడుకొన్న మగఁడు పెండ్లామాటలకు శృంగారరసముతో నెంత సంబంధ మున్నదో, వీరి బొమ్మలదుకాణమునకు భక్తిరసముతో నంత సంబంధ మున్నది. ఇవి కర్తముతో సంబంధించినవి మాత్రమే యగును. సుఖము సిద్ధించినయెడల నొడలు తెలియక తెయితక్కలాడుట, కష్టములు సంభవించినయెడల నెత్తి నోరు కొట్టుకొని యేడ్చుట భక్తుని లక్షణమా? భక్తుఁడు సుఖదుఃఖసముఁడు కాఁడా?

శ్లో. అద్వైష్ట్యా సర్వభూతానాం మైత్రః కరుణ ఏవ చ,
నిర్తమో నిరహంకారస్సమదుఃఖసుఖః శ్రుమి.
సంతుష్టస్సతతం యోగీ యతాత్మా దృఢనిశ్చయః,

మయ్యర్పితమనోబుద్ధిః యో మే భక్తస్స మే ప్రియః.
 యో న హృష్యతి న ద్వేష్టి న శోచతి న కాంక్షతి,
 శుభాశుభపరిత్యాగీ భక్తిమాన్ యస్స మే ప్రియః.
 సమశ్మతౌ చ మిత్రే చ తథా మానావమానయోః,
 శీతోష్ణసుఖదుఃఖేషు సమస్సంగవివర్జితః.
 తుల్యనిందాస్తుతిర్దానీ సంతుష్టో యేన కేనచిత్,
 అనికేతః స్థిరమతిర్భక్తిమాన్ మే ప్రియో నరః.

ఈశ్లోకములందు భక్తుని లక్షణములు కొన్ని శ్రీకృష్ణభగవానులు
 నెలవిచ్చియున్నారు. సుఖదుఃఖసమత్వము, శత్రుమిత్రభేదశూన్యత,
 స్తుతినిందాతుల్యత్వము, శుభాశుభపరిత్యాగము, సంతతసంతుష్టచిత్తత
 మొదలగునవి భక్తుని లక్షణము లని నెలవిచ్చినారు. కాని, యట్టిభక్తి
 యెట్లు కలుగును?

శ్లో. జన్తాంతరసహస్రేషు తపోజ్ఞానసమాధిభిః,
 నరాణాం క్షీణపాపానాం కృష్ణే భక్తిః ప్రజాయతే.

అనేక సహస్రజన్తములు తపోజ్ఞాన సమాధులవలన పాపక్షయ
 మైన పిమ్మట నరులకు శ్రీకృష్ణభగవానునియందు భక్తి పుట్టును. అంత
 కాలమైన పిమ్మట, సంతశ్రమ మొందినపిమ్మట, కృష్ణభక్తి యుదయించు
 నని చెప్పబడినది. అది సందకొట్టి చావకుండ బ్రదికి, బాల్యగండము
 లన్నియు దాటి బ్రదికి, పరిపుష్టి నొంది పుష్పించి ఫలించుటకు మఱి
 యెంతకాలము పట్టునో? ఒకజన్తములో వైయాకరణులము కావచ్చును.
 తార్కికులము కావచ్చును, వేదాంతులము కావచ్చును; ఇవియన్నియు
 గూడఁ గావచ్చునుగాని యనేకసహస్రజన్తసంస్కారమునఁ గాని భక్తి
 కలుగదు.

భగవంతుడు మనల రక్షించి యుద్ధరించు ననుమాట నిశ్చయ
 మేనా? ఇంకను సందేహ మేమి? ఆయన రక్షించి యుద్ధరింపకుండు
 నెడల నింక రక్షించువాఁ డెవఁడు? మృత్యుసంసారసాగరమునుండి
 యుద్ధరించువాఁ డెవఁడు?

శ్లో. యే తు సర్వాణి కర్తాణి మయ సన్న్యస్య మత్పరాః
 అనన్యేనైవ యోగేన మాం ధ్యాయంత ఉపాసతే,

తేషామహం సముద్ధర్తా మృత్యుసంసారపాగరాత్
భవామి నచిరాత్పార్థ ! మయ్యావేశితచేతసామ్.

అని కృష్ణభగవానులు నెలవిచ్చియున్నారు.

మహాశక్తియున్న యీశ్వరుడుకాని మనుజుల రక్షింపగలఁడా?
అందులో నొకరా యిద్దరే? అదిగాక యనేక సహస్రజీవకోటులను
రక్షించి యుద్ధరింపవలయునే?

శ్లో. శక్తే స్సూపసదత్వాత్ కృపాయోగాచ్చ శాశ్వతాత్
ఈశేశితవ్య సంబంధాత్ అనిదం ప్రథమాదపి
దక్షిష్యత్యనుకూలాన్నః.....

అని పెద్దలు సాయించినారు.

సర్వేశ్వరుడు సర్వశక్తిసంపన్నుఁ డగుటచేతనే మనల రక్షింప
గలఁడు. భూమిలోనున్న రాజులు, రాజాధిరాజులు, చక్రవర్తులు మనల
రక్షింపగలరా? వట్టిమాట. వారే మనలను రక్షించునెడల వారిని
రక్షించువాఁడెవఁడు? వారికున్న కాంచనరాసు లన్నియు వారికష్టము
లకే కారణము లగుచున్నవికావా? వారి కున్న సుఖసాధనము లన్నియు
వారికి దుఃఖదాయకములే యగుచున్నవి కావా? వారి కున్న భోగపరి
కరము లన్నియు రోగపీడాకరములే యగుచున్నవి కావా? అందుచే
వారి కున్న కష్టములు మనకష్టములకంటె శతసహస్రగుణాధికములై
యున్నవి. వారి కష్టములనుండి విముక్తి నొందలేక గిజగిజ కొట్టుకొను
చుండఁగా, వారు మనకేమి చేయఁగలరు? మనకంటె వారి కనేకములైన
విలువగల పదార్థము లున్నవి. మణులరాసు లున్నవి. ఏడంతరువుల
మేడ లున్నవి. దాసదాసీజనశతము లున్నారు. ఆశ్వగజాందోళికాది
సంపద లనేకము లున్నవి. కాని మానవ శక్తిలో వారు మనకంటె నెట్లు
క్కువ ఘనులు? భగవంతుఁ డట్టివాఁడా? ఆయన దివ్యశక్తిసంపన్నుఁడు.
అద్వితీయశక్తిసంపూర్ణుఁడు.

కాని యెంత మహాశక్తిసంపన్నుఁ డైనను నాతఁడు మనల
రక్షించు నని యెట్లు నమ్మవచ్చును? ధనవంతుఁ డైనవాఁ డెల్ల త్యాగి
యగుచున్నాఁడా? విద్యావంతుఁడైనవాఁ డెల్ల గురుఁ డగుచున్నాఁడా?
ప్రపంచజ్ఞాన మున్నవాఁ డెల్ల కవి యగుచున్నాఁడా? అట్లే శక్తియున్న

వాఁ డెల్ల రక్షించు నని యేమి నమ్మకము ? శక్తిని రక్షణకార్యము న్నై ప్రోత్సహించుగుణ మొక్కటి దానివెనుక నుండవలయును. ప్రపంచజ్ఞాన మున్నవాఁ డెల్ల కవి యగుటలేదు. అట్టిజ్ఞానమును చిత్ర విచిత్రముగ లోకసమ్మోహనకరముగ నుపయోగపఱచుటకు సమర్థ యైన నవనవోన్మేషశాలిని యగు ప్రతిభ దానివెనుక నుండవలయును. అట్లే భగవంతుఁడు తనశక్తిఁ జూపుటకుఁ బ్రేరణనేయఁగల యేగుణము దానివెనుక నున్నది? లేదా ఇదిగో “కృపాయోగాచ్చ శాశ్వతాత్” అని శ్లోకమున లేదా? ఓ! కృపగలశక్తిమంతుఁడు రక్షించుట కడ్డేమి? అందులో శాశ్వతమైన కృపయే. ఈదినమున నిల్చి రేపు మాయ మగు నది కాదే? ఎందఱ నెంతకాలము రక్షించినను దఱుఁగునది కాదే? అందుచే నాతఁడు మనల రక్షించుట నిశ్చయము.

కాని ఆతఁ డెవరు? మన మెవ్వరము? మనల నాతఁడేల రక్షింప వలయును? ప్రపంచమున శక్తిమంతులు, కరుణాళురు నందఱను రక్షించుచున్నారా? “రష్యాచక్రవర్తి యిక్కడివారిని రక్షించుటకుఁ బూనుకొనునా” అని యన నక్కఱలేదు. అట్టిసందేహ మనావశ్యకము. రక్షించుట కట్టిసంబంధముగూడ నున్నది. అది యెప్పు డారంభమైనదో యెఱుఁగనంతపురాతన మై యున్నది. ఆసంబంధమేది? ఈశేశితవ్య సంబంధ మని శ్లోకమున చెప్పఁబడినదికాదా? ఇక నేమి?

కాని మఱియొకటి యున్నది. “రక్షిష్యత్యనుకూలాన్నః” అని శ్లోకమున చెప్పఁబడినది. అనుకూలురమైన మనలను రక్షింపఁగలఁడట. ఈయనుకూలత్వము మనగుణము. మన మెట్లుండిన నాతని కనుకూలు రమై యుందుమో రవంత తెలిసికొనవలసియున్నది.

భగవంతుఁడు మనల రక్షాపేక్షను ప్రతీక్షించును. “పరమేశ్వ రుఁడా! రక్షింపు” మని మన మెప్పు డైన నాతనిఁ గోరుదుమా, అట్టి కోరిక తనచేవి నెప్పుడైనఁ బడునా యని యాపన్నరక్షణార్థమై దయా సముద్రుఁడగు భగవంతుఁడు వేచియుండునట. ఆమాత్రపు మాట యైన మననోటినుండి వెడలదే! అట్టిమాటలు నోట వెడలుచున్న కొందఱి కామాటలు నాల్కుచివరనుండి వచ్చినవి కాని మనస్సునుండి వచ్చినవికావు. అట్టి శుష్కవాక్యము లక్కఱకు రావు. అర్థమైన మన

స్సతో, విశ్వాసపూర్ణమైన మనస్సతో, దృఢనిశ్చితమగు మనస్సతో, ననన్యగతికమైన మనస్సతో, స్వరక్షణతత్పరతాశూన్యమైన మనస్సతో, నియతేంద్రియులమై, కేవలభగవద్విషయకప్రవృత్తి కల మనస్సతో, 'బరమేశ్వరుడా! నన్నుద్ధరింపవా' యని యొక్క త్రుటి కాలము ధ్యానించిన నైన నాశక్తిమంతుడు, ఆదయాసముద్రుడు మనల రక్షించి తీరును. మన మట్టిచిత్తశుద్ధి, చిత్తదార్ధ్యముఁ గలిగి యున్నామా? అట్టై రవంతనేపు స్వప్రయోజకత్వవిశ్వాసము, ఇట్టై రవంతనేపు సర్వేశ్వరచింత ఇందులో నొక్కయడుగు, అందులో నొక్కయడుగు ఇట్టి సంకరపుబ్రదుకు బ్రదుకుచున్నాము. ఇట్టి యుభయ భ్రష్టత్వపుబ్రదుకు బ్రదుకుచున్నాము. క్రొత్తకుండ, ప్రాతతెడ్డు. జగద్రక్షకా! జానకీపతి. యని జ్వరపీడిత యగుసహధర్మ చారిణిరక్షకై యాక్రోశించుచునే యున్నాము. Genaspirin పొట్లములు వేయుచునే యున్నాము. ఉత్తమస్థుడు మనయాస్తి నొందుటకై జప్తు హుకుముఁ దీసికొని రాఁగాఁ దహతహచే, 'శ్రీనివాసా, శ్రియఃపతి, రక్షింపు' మని మొఱపెట్టుచునే యున్నాము. చెంబుతప్పెలయు దొడ్డి దారిని బొరుగింటికిఁ బంపించుచునే యున్నాము. ఈచర్యకర్తమేమైన నున్నదా? ప్రయోజన మేమైన నుండునా? మనకంటెఁ బైవారెవ్వరు నిక్కడ లేక పోవుటచేతను, గొంచెము హెచ్చుతగ్గుగ నందఱి మొక్కటే తరగతి లోనివార మగుటచేతను సరిపోవుచున్నది గాని, దేవతలు మన యీ యసందర్భచర్యలను జూచునెడల వారు పైనుండి "మనమొగములపై నుమియుదురేమో !

మనబుద్ధి లెంత, మనశక్తు లెంత, మనప్రయోజకత లెంత, మన పాండిత్యము లెంత, మనదూరదృష్టు లెంత, మనప్రయత్నము లెంత? తెలియఁదగిన యంశ మేదియు మనకుఁ దెలియనే తెలియదే. నిజ మాలోచింపఁగ మట్టిలోఁ బొరలెడుకీటకములకంటె మనమెట్లెక్కు వయో నాకు బోధపడలేదు. ఆహారనిద్రాదులతో నవియు మనముఁ గూడ సమానప్రతిపత్తితోఁ గాలక్షేపము చేయుచున్నాముగాదా? మనుష్యులమై పుట్టినందులకు, సృష్టికిఁ బ్రభుల మని సిగ్గులేక చెప్పుకొను చుండునందులకు, మనకు రవంత యదనముగ నేమైన సుగుణసంపత్తి

యుండవలదా? భగవద్భక్తియే మనకు లేకుండునెడల నవియు మనము నొక్కమట్టములోనివారమే కాదా? (కీటకములకు భక్తియున్నదేమో; మనమెట్లు చెప్పగలము' అని సభలోఁ గేశ.) అటులైన మనము, కీటకములకంటె నధమప్రాణుల మనుటకు సందేహ మేమి? చేసినప్రయత్నము లెన్నెన్నియో భగ్నములై పోవుచున్నవే. ఎంతెంత ప్రయత్నములో చేయుచున్నామే. ఎన్నెన్నియాసలోఁ బెట్టుకొనుచున్నామే. ఫలము నందఁగలుగుచున్నామా? రామపట్టాభిషేకమునకు దశరథుఁ డెంతగాఁ బ్రయత్నించినాఁడు! వసిష్ఠుఁ డెంతవాఁడు సుముహూర్త ముంచినాఁడే. శ్రీరామచంద్రునిహస్తమున కామహర్షి పట్టాభిషేకకంకణముఁ గట్టినాఁడే అన్నియు సిద్ధము చేయఁబడినవే. సీతారాము లుపవాసముచేసి రాత్రి జాగరముఁగూడ జేసిరే. మందుకొ ట్టంటుకొన్నట్లంతయు టప్పున నొక్కసారి యిగిరిపోయెనే. పట్టాభిషేకము లేదు సరికదా, వైఁగఁ బదునాలుగేండ్లు వనవాసమా? అప్పుడు శ్రీరామచంద్రుఁడు జనుల కేమి బోధించెనో విందురా?

గీ. జనులయత్నంబు లేపాటి శ శక్తిగలవా
బుద్ధు లేపాటి ఘనములో శ బొమ్మలైన
నరుల నాడించు నది యేదో శ నావిచిత్ర
పట్టమును గాంచి తెలిసికో శ వలయు జనులు
విహికము లశాశ్వతములౌ శ నందు మనుజు
లంద టెఱిగినయంశమే శ యంద టెపుడు
మఱచుసంగతి యది యుండె శ మఱవకుండ
నాచరించెడివాఁడె జ్ఞానాధికుండు
ఘనతరంగాహతాంగంబు శ కల్గి కరము
నెత్తి నది దాఁటుకరివోలె శ నెన్నియాస
దలు సుఖమును గదల్చిన శ విలసదూర్ధ్వ
దృఙ్మనస్కుఁడౌ నరుఁ డుత్తరించు భవము.

నాయనలారా! ఇవి మనకు బుద్ధిరాఁదగిన మాటలేకావా? ఎంత శుభ సభోదృష్టియే కాని యూర్ధ్వదృష్టి మన కలవడనేలేదే? Evolution

అట! అది యేదో నాకుఁ దెలియదు కాని, తరులతాజాతినుండి క్రమ క్రమముగా నున్న తదశలోనికి సృష్టిపరిణామము జరుగుటచే మనుష్యుఁడైనాడట! దాని వివరములు నాకేమియుఁ దెలియవు. అదియే నిజమైనయెడల మనుష్యత్వమునుండి క్రమముగా దేవత్వములోనికిఁబోవలసినవారము కదా, పీతవలె నిక్కడనుండి వెనుకకు నడచుచున్నామేల?

ధనము లేనప్పుడు ప్రభువుల కాళులు పట్టుకొను చుండుట లేదా? రోగములు వచ్చినప్పుడు వైద్యుల కాళులు పట్టుకొనుచుండుట లేదా? తుట్టతుదకు ఋణము కావలసివచ్చినప్పుడు ఋణప్రదాతల కాళులు పట్టుకొనుచుండుటలేదా? ఇందఱు కాళ్లు నింతనై చ్యముచే నింత బానిసతనముచే బట్టుకొనుచున్నామే. ఏదీ, తుదకు కోర్కెలు ఫలించెనా? ఫలించినను వానిపై కోర్కెలు వెంటనే కలుగకుండ మాని నవా? ఒక్కని కాళ్లు—పదునాల్గుభువనముల కొక్కఁడై పాని యొక్కని కాళ్లు “న జానే కర్త యత్కించిన్నాపి లాకికవైదికే, న నిషేధ విధి విష్ణో తవ దాసోస్తి కేవల” మ్మని భక్తితోఁ బట్టుకొనినయెడల నింక నేయాపదయును లేదే. ఏలోపమును లేదే. అట్లుచేయకపోవుట కంటె బుద్ధిహీనత, పశుప్రాయత వేఱ కలదా?

అదిగాక, “రావోయి రక్షింతును; రావోయి రావోయి రక్షింపు మని కాసంతమాట మనసార నార్తితోఁ బలుకవోయి” యని మనలఁ బ్రార్థించుచు భగవంతుఁడు మనలఁ దరింపఁ జేయుటకు మనలోపల, మనవెలుపల, మనచుట్టు నల్లలాడుచుండఁగా నింకను బుద్ధిహీనులమై ప్రవర్తించుట మహోన్మాదముకంటె భిన్నమా? “నాయనా! వంట యింటిలోనికి రావోయి, రవంత యన్నము తినవోయి, నీకొఱకింకఁ గనుపెట్టుకొని యుంటినోయి” యని తల్లి వేడుచుండఁగ నామాటలు పెడచెవినిఁ బెట్టి వీధుల, నూరూర, దేశదేశాలఁ దిరిగి, ముష్టియెత్తుకొను నిర్భాగ్యు నేమనవలసినది? పోనీ, దేశయాత్ర జరిగినది. సంతోషమే. కాని యెవఁడైన ముష్టిఁ బెట్టినాఁడా? ఎవఁడు పెట్టగలఁడు? అందఱు భిక్షుకులే యైనప్పుడు పెట్టుట కెవఁడు సమర్థుఁడు? ఒకఁడు ధనభిక్షుకుఁడు, ఒకఁడు కీర్తిభిక్షుకుఁడు, ఒకఁడు బిరుదభిక్షుకుఁడు, ఒకఁడు సంతానభిక్షుకుఁడు, ఒకఁడు తరుణీభిక్షుకుఁడు, ఒకభిక్షుకుఁ

డే మొగముఁబెట్టుకొని రెండవభిక్షుకుని యాచించును? సర్వభిక్షుకులను భక్తి శ్రీమంతులగఁ జేయుటకుఁ బరమేశ్వరుఁ డుండఁగఁ బై చూపు చూడకఁ గ్రిందిచూపుఁ జూచెదవేమి? ఇంకఁ గ్రిందనో క్రిందనో యని యేడ్చెదవేల? క్రిందినుండియే కాదా పైకి వచ్చితివి. చచ్చినపిమ్మట నీశరీరము నీవు చూచుచున్న క్రిందనే యుండునులే. నీయాత్మతరించు నుపాయముఁ జూచుకో.

స్వరక్షణాభిలాషపూర్ణ ముగవిడిచినఁగాని భగవంతుఁడు రక్షింపఁ డనుటకుఁ గొన్నియుదాహరణము లిచ్చెదను. గజేంద్రుఁడు మొసలికిఁ జిక్కుకొనినాఁడు. గజేంద్రునికాలు మొసలి పట్టుకొని నీటిలోని కాతని లాగుకొనిపోవుచున్నది. ఈతఁడు కాలు వెనుకకు లాగుకొని మొసలిని విదల్చివైచినాఁడు మొసలి యొక్కదుముకున ముందునకు వచ్చి గజేంద్రుని మఱియొక కాలు పట్టుకొనఁ బోవుచున్నది. గజేంద్రుఁడు తప్పించుకొని మొసలి నొక్కత్రొక్కు త్రొక్కఁబోవ గిట్టునఁ దిరిగి, మొసలి తోఁకతో నొకదెబ్బ మొగముపై కెగిరి కొట్టెను. తుండముతో దానిని గజేంద్రుఁడు దూరమునకు విసరివైచినాఁడు. మెఱపు మెఱసినంతలో వచ్చి యెగిరి గజేంద్రుని బండ్లతోఁ బీకినది. ఆతఁడు దానిని దంతములతో ధట్టించినాఁడు. ఇది ముందు లాగ, నతఁడు వెనుక కీడ్చ, నది మీఁదికెగుర, నతఁడు తప్పించుకొన, నది కఱవ, నితఁడు కొమ్మలతోఁ గొట్ట నిట్లు సహస్రదివ్యవర్షములు గజేంద్రమకరేంద్రులు హోరా హోరిగఁబోరాడ గజేంద్రునకు బలము క్షీణించెను. మొసలి డస్సియు స్థానబలముచే బటిష్ఠమై యుండెను. మొసలి ముందునకు లాగుచున్నది. నీరసించిన గజేంద్రుఁడు వెనుకకుఁ బోవ గింజికొనుచున్నవాఁడైనను మొసలిలాగినట్లే ముందునకుఁ బోవుచున్నాఁడు. గజేంద్రునకుఁ గాళ్లు పూర్తిగఁ మునిగిపోయెను. మొసలి యింకను ముందున కాకర్షించుచున్నది. గజేంద్రుఁడు బలహీనుడయ్యును నింక మొరాయింది వెనుకకుఁ దగ్గుచునే యున్నాఁడు. గజేంద్రునిశరీర మంతయు నీట మునిగినది. ఈదఁగలిగినను నాతనికిఁ గాళ్లు తేలిపోవుచున్నవి. ఇంతలోఁ దల క్షూడ మునిగినది. తుండమునకుఁ జివరనున్న ముక్కఱములు మాత్రము

నీటిమట్టమున కొక్కడుగు వైనున్నవి. ఇక నొక్క యీడ్పుతో సరి యన్న ట్లున్నది, అప్పుడు.

శ్లో. పరమాపదమాపన్నో మనసా చింతయద్ధరిం

స తు నాగవరశ్రీమాన్ నారాయణపరాయణః.

స్వరక్షణప్రయత్నమును బూర్తిగ విడుచుకొని నారాయణపరాయణుడై శ్రీమంతుడైన గజేంద్రుండు పరమాపన్నత నొంది శ్రీహరి మనసారధ్యానించెను. సర్వేంద్రియములు మనస్సు బుద్ధి యాత్మయుఁ బరమేశ్వరునియందు లీనమొనగ్చి యొక్కక్షణకాలము ధ్యానింపఁగఁ దనపుట్టి ముని గిపోయినట్లు, తనకొంప గూలి నట్లు లొక్కయెగురున

మ, సిరికిం జెప్పఁడు శంఖచక్రయుగమున్ జేదోయి సంధింపఁ డే

పరివారంబును జీరఁ డభగవతిం బన్నింపఁ డాకర్ణికాం

తరథమ్మిల్లము చక్క నొత్తఁడు విషాదప్రార్థతశ్రీకుచో

పరిచేలాంచలమైన వీడఁడు గజ ప్రాణావనోత్సాహియై.

అట్టి మహావిష్ణువు ప్రత్యక్షమై గజేంద్రుని రక్షించెను.

మఱియొక యుదాహరణము చెప్పెదను. ఏకవస్త్రయైన ద్రౌపదిని దుశ్శాసనుఁడు కబరీవికర్షణ మొనర్చి సభలోని కీడ్చి తెచ్చి యా మహాపతివ్రతవస్త్రము నొలుచుచున్నాఁడు. అతఁడు పైట లాగుచున్నప్పుడు కత్తెరమాదిరిగ నీమెచేతు లడ్డుపెట్టుకొనుచున్నది. ఆతఁ డీమె చేతు లూడిపోవునట్లు చెఱఁగు గట్టిగ లాగుచున్నాఁడు. ఈమె వంగుచున్నది. ఇంకను లాగఁజోవఁగ ముడుచుకొని కూరుచుండుచున్నది, కొప్పుపట్టుకొని యామె నాతఁడు పైకి లేవఁదీయఁగ, నొకచేతితో శిరోజములు పట్టుకొని, యొకచేతిని జందెముమాదిరి వక్షమునం దుంచుకొని, యొకతొడపై రెండనతొడ హత్తించి, రవంత వంగియున్నది. మానరక్షణమున కెన్నిపాటులైనఁ బడుచున్నది. ప్రక్కకొత్తగిల్లుచున్నది. గిరగిర తిరుగుచున్నది. ఏమిచేసినను మహాపాపాత్ముఁ డగు నాతఁడు తనదుష్ప్రయత్నమును మానలేడు. మానప్రాణము నొక్కసారి యిక నొక్కపాపుగడియలోఁ బోవునని నిశ్చయించుకొని, స్వరక్షణ ప్రయత్నమున లాభములేదని పూర్తిగ గ్రహించి, దానిని బరిత్యజించి,

రెండుచేతులు ప్రక్కను వ్రేలాడుచుండునెడలఁ బ్రమాదవశమున
మానరక్షణ ప్రయత్నముచేసికొనఁ బ్రయత్నించుట సిద్ధించునేమో
యని భయపడినదియై, రెండుచేతులు పైకెత్తి, మానభంగచింత లేశము
లేనిదియై, “శంఖచక్రపాణి!” యని మహర్షితో నాక్రోశించినప్పుడు
కదా శ్రీకృష్ణభగవానుఁ డామె నుద్ధరించుట సిద్ధించినది! ఆపన్నరక్షకై
శంఖచక్రములు చేతుల ధరించిన నీవు నన్నిప్పుడు రక్షింపకయే పోవు
నెడల నీచేతులనున్న శంఖచక్రములు నాచేతుల గాజులవంటివే యని
తెల్పుటకుఁ జేతులు పై కామె యెత్తినదని బుద్ధిమంతులగు వ్యాఖ్యా
తలు చమత్కరించిరి.

నాయనలాగా! దృఢచిత్తము మాత్రము మన కుండవలయును.
దృఢచిత్తుఁడు కానివాఁ డిహమునకుఁ బనికిరాఁడు; పరమున కంతకంటెఁ
బనికిరాఁడు. భగవత్కరుణయందు, భగవద్దక్షణశక్తియందుఁ బరిపూర్ణ
మగు విశ్వాస ముంపవలయును. నిశ్చలవిశ్వాస మున్నవాఁ డెన్నఁడు
చెడియుండలేదు. అవిశ్వాసి యెన్నఁడు బాగుపడలేదు. “సంశయాత్మా
వినశ్యతి” యనుమాట నిశ్చయము. శ్రీకృష్ణభగవానుఁడు పరమదయా
ళుఁడై ప్రాణిలోకమును దరింపజేయుటకై ప్రపంచమున కంతకుఁ గటా
క్షించిన భగవద్గీతయందుఁ దేజోమయములగు నక్షరములతో నిట్లున్నది.

శ్లో. మయ్యేవ మన ఆధత్స్వ-మయి బుద్ధిం నివేశయ,

నివసిష్యసి మయ్యేవ-అత ఊర్ధ్వం న సంశయః

సెబాస్! ఇంతకంటె గావలసినదేమి? “నీబుద్ధిని, నీమనస్సును
నాయందే నిరంతరముగ నుంపుము. నీవు నిస్సంశయముగా నాయందు
నివసింపఁగలవు” అని భగవంతుఁ డానతిచ్చినాఁడే. సమస్త కష్టభూయిష్ట
మైన ప్రపంచనివాసమును వదిలి సచ్చిదానందమయి తత్త్వమున
శాశ్వతముగా నివసించుటకంటె జన్తమునకుఁ గావలసినదేమి?

ఒకవేళ మనస్సును, బుద్ధిని నాతనియందే నిరంతరముగ మనము
నిలుపలేకపోవునెడల నేమి చేయవలసినదను సందేహము మనకుఁ గలుగు
నేమో యని తా నెంచి,

శ్లో. అథ చిత్తం సమాధాతుం న శక్నోమి మయి స్థిరం,

అభ్యాసయోగేన తతో మామిచ్ఛాప్తం ధనంజయ.

అని నెలవిచ్చినారు. అట్లభ్యసించుటగూడ మనకుఁ గష్టమగు నేమో యని,

శ్లో. అభ్యాసే ప్యసమర్థోసి మత్కర్తృపరమో భవ,
మదర్థ మపి కర్తాణి కుర్వత్ సిద్ధిమవాప్స్యసి.
అట్లు తననిమిత్తమై కర్తములుగూడ మనము చేయలేకుండు నెడల,

శ్లో. అథైవ మప్యశక్తోసి కర్తుం మద్యోగమాశ్రిత,
సర్వకర్త ఫలత్యాగం తతః కురు యతాత్మవాన్.

అని నెలవిచ్చిరి. మనము చేయు సర్వకర్తముల ఫలములుగూడఁ గృష్ణార్పణ మొనర్పవలయును. కర్తఫలత్యాగముగూడ మనకు మహా కష్ట మనుట నిశ్చయమే. దమ్మిడి నిచ్చి కొత్తడబ్బు లాగఁజూచుచున్న మనము, గోచి నిచ్చి గొంగళిని గ్రహింపఁ జూచుచున్న మనము, చేసిన కర్తములఫలము త్యాగ మొనర్పఁగలమా? అందు కంతస్ఫార్థపరి త్యాగ ముండవలయును? ఎంతవాఁ డంత పని చేయవలయును? అది గాక సర్వకర్తములఫలము త్యాగ మొనర్పవలయు నని మనము నిశ్చయించుకొనునెడల నొకవిశేషముమాత్ర మున్నది; మనకు దుష్కర్తము లన్నియు నొక్కసారి కట్టుపడును. వ్యభిచరించి కృష్ణార్పణ మనఁగలమా? అసత్యమాడి కృష్ణార్పణ మనఁగలమా? తుష్టతుదకుఁ జుట్టఁగాల్చి కృష్ణార్పణ మనఁగలమా? నిష్కామ్యకర్తమును గూర్చి మీజంఘాల శాస్త్రీగా రిదివఱ కుపన్యసించియే యున్నారు. అందుచే నింకఁ జెప్ప నక్కఱలేదు.

భక్తిమార్గము ప్రకృతి కెంతమాత్రము భిన్నమైన మార్గము కాదు. సహజములైన హృదయరసములనేమియు శోషింపఁజేయనక్కఱ లేదు. నీభార్యాపుత్రులందు నీకున్న నిశ్చలానురాగ మున్నదే, దానినే భగవంతునిపైఁ బఱపుము. నీ ప్రేమయొక్క గతిమాత్రమే, గమ్య స్థానముమాత్రమే భేదముకాని యంతకంటె భేద మేమియు లేదు. ఒక్కభగవంతుఁడు తక్క నీ వస్తువేదియు లే దని నీవు నిశ్చయముగా నమ్మవలయును. నీయాత్మి భగవంతునిది. నీయాలుబిడ్డలు భగవంతుని వారు. వారు నీయొద్ద భగవంతునిచే నుంపఁబడినవారు కాని నీవారు

కా రని నిశ్చయముగా నమ్మవలయును. భగవంతునిపై దృష్టి లేకుండ నొక్కతలపై నఁ దలఁపకుము; ఒక్కమాటయైన నాడకుము; ఒక్కపనియైనఁ జేయకుము. అట్లు నిరంతరాభ్యాస మొనర్చునెడల నెప్పటికైన సుగతి నిశ్చయము.

నాయనలారా! చాలసేపు చెప్పితిని. ఊమింపవలయును. జ్ఞోకములు చదువుచు వాని కర్థములు చెప్పుచు బడిపంతులు పిల్లలకుఁ జెప్పినట్లు చెప్పినమాటనే చెప్పితి నేమో యని యనుకొనుచున్నాను. నేను మీకు బోధించుటకు రాలేదు. మీకుఁ దెలియని యంశములు కావు. దయ యుంచి వినినందులకు సంతసించుచున్నాను.

ఓమ్ శాంతి శాంతి శాంతిః.

ఉన్నత్తుని యుపన్యాసము

జంఘాలశాస్త్రి యిట్లు పలికెను.

నాయనలారా! మొన్న విశాఖపట్టణమునకుఁ బోయి యచ్చటి పిచ్చి యాసుపత్రిలోని కేఁగితిని. నాకుఁ బిచ్చివారిమాటలను వినుట కెంతయో కుతూహలమగుటచే నచ్చటికిఁ బోయితిని. పూర్వమునఁ బురుషసౌందర్యమునుగూర్చి, సృష్టిపరిణామక్రమమునుగూర్చి యుపన్యసించిన యున్నత్తునిఁ జూచుటకై యాతని కొట్టునొద్దకుఁ బోయితిని. అతఁ డేమయ్యెనోకాని కానఁబడలేదు. కాని యాతనివంటివాఁడే యొక్కఁడాకొట్టులోఁగూరుచుండి యాస్తరణముగ నున్న తాటియాకు చాచు యాకులను దీసి చీల్చుచున్నాడు. అయ్యా! యని యాతనిఁ బిలిచితిని. తల వైకెత్తి నాల్గు రవంత కఱచికొని తిరుగఁ దల వంచుకొని యాకులను జీల్చుచుండెను. అయ్యా! యని మఱియొకసారి పిలిచితిని. ఇంతలో నొకభటుఁ డేమూలనుండియో వచ్చి “ఎవ రక్కడ! పిచ్చివానితో మాటలాడుచుంటివా? పో! ఆవలికిఁ బో” మని నన్ను గద్దించెను. అతనిచేతిలో నాలుగణా లుంచి, “రవంతసేపు వినోదమునఁ గాలక్షేపము చేయుదును ఊమింపు” మని యాతని వేడుకొంటిని. “సరే.

అట్టేనే పుండుటకు వీలులే” దని చెప్పి యాతఁ డాపలికిఁ బోయెను. “అయ్యా” యని పిచ్చివానిని బిల్చితిని. ఆతఁడు మాటలాడలేదు. సరి కదా, ఈసారి తలయెత్తనైన లేదు. “అయ్యా! తాటియాకు లట్లు చీల్చుచుంటి వెందుల” కని నే నంటిని.

పిచ్చివాని సంభాషణము

“సృష్టిలోనున్న యొక్కొక్కని యా కిట్లు చింపుచున్నాను. ఈ సృష్టినంత నాశమొనర్చుటయే మంచిది. సృష్టి, పనికిమాలిన సృష్టి, అర్థములేనిసృష్టి, నశించుటయే సమంజసము. దీనిలో నొక యుద్దేశము న్నదా? నీతి యున్నదా? శాసనమున్నదా? ప్రేమయున్నదా? ఒక క్రమ మైన నున్నదా? మనఋషు లే మని చెప్పిరో వింటివా? సత్తులేదు, అసత్తులేదు. చావులేదు, కాశ్వతత్వములేదు. పగలులేదు, రాత్రిలేదు, ఒక్కటియే యున్నది. అది తనంత తానే యున్నది. దానికంటె వేరు లేదు. ఉన్న దనున దేదో దానినుండియే వచ్చినది. ఇట్లెందులకు వచ్చెనో దానికే తెలియును. అదికూడ నెఱుఁగు నని చెప్పవలనుపడదు. ఇక్కడకు సృష్టికర్తస్థితి యెట్లున్నది? జ్ఞానమున్నది, లేదు. Will ఉన్నది, లేదు. ఉనికి యున్నది, లేదు. తననుండి సృష్టికలిగిన దనుసంగతి యని యెఱుఁగును, ఎఱుఁగదు. ఇట్టి తత్త్వమని మనఋషులు స్థిరపఱచినారు. ఇది తెలియుటా, తెలియకపోవుటా? తెలియుట కాదు, తెలియకపోవుట కాదు. తెలియకపోవుట, తెలియుట యనఁగా నిదియే. సృష్టికర్తను గూర్చి యెఱుఁగకపోవుటయే జ్ఞానము. ఎఱుఁగుట యజ్ఞానము. ఇవి మహావాక్యము లని మనవా రెల్ల రంగీకరించినారు. సృష్టిప్రారంభము నుండి యిప్పటివఱ కిట్టి మహాత్కృష్టవాక్యములు పుట్టలేదు. ప్రథమ కారణమునుగూర్చి పాశ్చాత్యప్రకృత్యాది శాస్త్రములన్నియు దప్పులు చేసి దిద్దుకొని, తిరుగఁ దప్పులుచేసి మరల దిద్దుకొని, తుట్టతుద కీ మహావాక్యములే సత్యము లని యంగీకరించుచున్నవి. అవి యంగీకరించుటచే మనకు ఘనత యున్న దని నేను జెప్పుటలేదు. కాని మనమహా వాక్యముల ననుసరించియే మనవారిలో నూటికిఁ దొంబదుగురవఱకు నడచుచుండుటచే మనకు మహాఘనత వచ్చుచున్న దని చెప్పవలసి వచ్చినది.

మన కాప్రథమకారణమువలెనే జ్ఞానమున్నది, లేదు. ఉద్దేశమున్నది, లేదు. బుద్ధియున్నది, లేదు. Will ఉన్నది, లేదు. పనిచేయుచున్నాము, చేయుచుండుటలేదు.

వర్ణవిభాగ మంత పనికిమాలిన యేర్పాటు లే దనియు, భారతీయుల బానిసతనమునకుఁ బ్రధానకారణ మదియే యనియు, నిట్టి యసందర్భమైన, యసహజమైన, యపకారకమైన బంధము లేని యితరదేశీయులు స్వతంత్రులై, జ్ఞానసుపన్నులై, సౌఖ్యవంతులై, సర్వజనసములై కాలక్షేపము చేయుచున్నారనియు, నిది మనచేతి కరదండములుగఁ, గాళ్ళకు సంకెలగఁ, గంటికి గంతలుగ, మనస్సునకు దిగవీడుధుగ నుండుటచే మన మెదుగు బొదుగులేక, శరీరమున నల్పులమై, జ్ఞానమున నంధులమై, కార్యమునఁ గాతరులమై, చిత్తమున బానిసలమై యున్నామనియు, నీపిశాచమునుండి యెంతత్వరగ విముక్తి నొందుదుమో యంతత్వరలో మనకు సమస్తజనసోదరత్వమే కాక, సర్వజీవసోదరత్వమును గ్రహింపఁ గల్గుదుమనియు, నట్లాచరించుటకుఁ దగిన వీర్యము, వెన్నెముక, విదగ్ధత కలవారమగుదుమనియు, మనదేశమునకు, మనజాతికియథార్థముగ మనుజుజన్మమునకుఁ గూడ లాఘవకరమైన, లజ్జాకరమైన యీ “నన్ను ముట్టుకొనకుఁదనపు”, బుద్ధిహీనపుత్రుప్తాయపు పేర్పాటెప్పుడు పరశురామప్రీతి యగునో యప్పుడే మనకు జాత్యైక్యము సంభవించుననియు, జాత్యైక్యముతో శరీరపాటవము; శరీరపాటవముతో సౌఖ్యసంపదయు; సౌఖ్యసంపదతోఁ జిత్తవికాసము; చిత్తవికాసముతో బుద్ధిస్థైర్యము; బుద్ధిస్థైర్యముతో నాత్మస్వాతంత్ర్యము సిద్ధించు ననియు మన ముపన్యాసపీఠములపై సింహగర్జనము లొనరించుచుండుట లేదా? ఇట్లు జాత్యైక్య సమార్జనసంరంభ మొకవంక జరుగుచునే యున్నది. వేటొకవంక, తూర్పు మంగళ్ల కొక్క కాన్ఫరెన్సు, పడమటి మంగళ్ల కొక్క కాన్ఫరెన్సు, వ్యాసరాయమఠస్థుల కొక్కటి, ఉత్తరాదిమఠస్థుల కొక్కటి, వైదికుల కొక్కటి, నియోగుల కొక్కటి, కాసలనాటివారి కొక్కటి, వేంగినాటివారి కొక్కటి, మెరకవీధి తెలగాల కొకటి, పల్లపువీధి తెలగాల కొకటి, సపాదవైష్ణవుల కొక్కటి, నిష్పాదవైష్ణవుల కొక్కటి, పెడమాలపల్లి యాదిద్రావిడుల కొకటి, చినమాలపల్లి యాదిద్రావిడుల

కొక్కటి జరుగుచునే యున్నవి. ఒక తెగవారి కట్టుపాటులు వేరొక్క తెగవారి కనిష్టములు పరిపూర్తిగ ననిష్టములు.

గీ, తెల్లసుద్దకు మఱి విభూతికిని బడదు
సుద్దముక్కల రెంటికిఁ జొక్కయెదురు
పగిలిన విభూతిపండులోఁ బ్రబలతమము
తెనతెగల రెంటికిని షష్ఠాష్టకంబు
బొగ్గుదారి బొగ్గుది సుద్దబూడిదలకు
దాని కెప్పుడు నైధనతారవరుస
అరవలకు నాంధ్రులకు గ్రద్దులాటఘాటి
పైఁగ బ్రాహ్మణాబ్రాహ్మణభండనంబు.

సభావేదికలపై సామరస్యము, గృహంతరముల గ్రద్దులాట, పలుకులలో మిత్రత, పనిలో శత్రుత, బోధనములో భూతదయ, ఆచరణములోఁ గత్తికోత.

(ఆతఁడొక్క త్రుటికాల మాఁగి గొంతు సవరించుకొని నావంకఁ జూచెను. ఈతఁడు పిచ్చివాఁడునలె మాటలాడుట లేదే యని నేను మనస్సున ననుకొంటిని. అంతలో నాతఁడు తిరుగ నారంభించినాఁడు.)

ఇంతటితో సరిపోయినదాఁ డోహుఁ. మఱియొకచోట నెట్లుపన్యసించుచున్నారు? “బెడ్డవేట్లను సహించి రేగుకెట్లు మనకుఁ దీయని ఫలము లిచ్చుచున్నవి. పట్టులేక గాలిలో సర్వశ్రమములఁ బొంది యల్లాడుచు మేఘములు మనకు సుధాసన్నిభములైననీరము లిచ్చుచున్నవి. కత్తికోతను సహించుచు మేకలు మన కాహార మిచ్చుచున్నవి. తాను జలిచే జచ్చుచు గొట్టె మనకుఁ గంబళి నిచ్చుచున్నది. తమగడ్డితాము దినుచు గోవులు మనకుఁ గుంభవృష్టిగ మధుమధురక్షీరముల నిచ్చుచున్నవి. వేడచే బెంటచే సంతృప్తి నొంది సమస్తధాన్యసమృద్ధిని సర్వం సహదేవి సమకూర్చుచున్నది. పశువులు నైతము ప్రాణహీనములగువస్తువులు నైతము స్వార్థపరిత్యాగ మాచరించి పదార్థసంవిధాన మొనర్చుచున్నవి. ప్రేమతత్త్వమే సృష్టికి మూలాధారమై యున్నది. ఎక్కడఁ జూచినఁ బ్రేమ. ఎక్కడఁ జూచినఁ బ్రేమ. గ్రహములందుఁ బ్రేమ. వక్షత్రములందుఁ బ్రేమ. అంతరిక్షమునఁ బ్రేమ. గాలిలోఁ బ్రేమ. నీళ్లలోఁ

ప్రేమ. భూమిలోఁ జేమ. ప్రపంచమునందలి ప్రతిపరమాణువునందునఁ
 ప్రేమ. పరమేశ్వరుఁడు ప్రేమస్వరూపుఁడు. ఆతనిస్వరూపమున సృష్టి
 నందిన మనుజుఁడు ప్రేమస్వరూపుఁడనుట కేమైన సందేహమా? బుద్ధుఁ
 డెట్టివాఁడు. ఏసుక్రీస్తుఁడెట్టివాఁడు? రామానుజుఁ డెట్టివాఁడు? చైతన్యుఁ
 డెట్టివాఁడు? ఇట్టి ప్రేమైకనిధానములైన మహానుభావు లవతరించిన
 భారతభూమి ప్రేమరససిక్తమై, ప్రేమరసార్ద్రమై, ప్రేమరసైకనిధానమై
 ప్రకాశించుచున్నదనఁగా నాశ్చర్యమేమి? ప్రేమరసవాహినులచే భారత
 దేశ మంతయుఁ జల్లనై యున్నదనఁగ వింత యేమున్నది? పైనిమంచు
 కొండలబారువలనఁ గలిగిన చలువ, మూఁడు ప్రక్కలఁగూడ నావ
 రించినమున్నీటిచలువ, గంగతల్లి మొదలు కావేరమ్మవఱకు నడుమనున్న
 పవిత్రనదుల చలువ, శ్రీకృష్ణవిరహమున గౌరాంగుఁడు వరించినయశ్రు
 ధారల చలువ, బుద్ధదేవుని ప్రేమమతపుఁ జలువ, పుట్టతేనెతోఁ గలిపిన
 శ్రీరామనామామృతపుఁ జలువ, మహర్షులదయాదృష్టులచలువయుఁ
 గలిగిన భారతదేశమునఁ దీవ్రత కెక్కడనైనఁ దావున్నదా? కఠినత్వ
 మున కెక్కడనైన నవకాశమున్నదా? క్రూరత్వమున కేమైన నెడ
 మున్నదా? హింస కెక్కడనైనఁ జోటున్నదా? మనకాలిక్రింద నడఁగి
 పోవు పురుగునకు మనకుఁ దత్త్వమున భేద మేమైన నున్నదా? నిన్నునీ
 పెట్లుప్రేమించుకొనుచున్నావో, నీతోడిమానవులనందఱ నట్లు ప్రేమింప
 వలయును గాదా? మానవులకంటె భిన్నములైన జంతువులఁగూడ నీ
 వట్లే ప్రేమింపవలయును గాదా? పరుఁడని నీవనుకొనుచున్న ప్రతి
 ప్రాణియుఁ గూడ యథార్థముగ నీవే. కావునఁ దలఁపులోఁగాని,
 మాటలోఁగాని, చర్యలోఁగాని యెవ్వరికిఁ గూడ నీవలన నపకారము
 జరుగఁగూడదు. పరకష్ట మాత్మకష్టము. పరదుఃఖ మాత్మదుఃఖము. పర
 హింస యాత్మహింస. పరత్వ మనునది యథార్థముగ నాత్మత్వ మే కాని
 వేఱు కాదే? సూర్యుఁడు దాను గర్భానలజ్వాలాజాలముచే మండి
 పోవుచుఁ బ్రపంచమున కారోగ్యమును బ్రసాదించునట్లు సర్వకష్టనిష్ఠుర
 తల కోర్చి జనోపకార మాచరింపుము.

ఇట్టిమాటలు సభావేదికలపైఁ బలుకువా రొకరా, యిద్దఱా ?
 బహుశః లేలు. ఆమోదించువారు, శిరఃకంఠనమొనర్చువారు, నెట్టి యా

చరణమునకైన శపథము లొనర్చువారు లక్షలు. ఏదీ, తుదకు ఫలమేమి? ఏమున్నది? ఆలుమగల తిట్లు, తన్నులు; తండ్రికొడుకుల త్రోపులాటలు, తాపులాటలు; అన్నదమ్ముల యర్థచంద్రప్రయోగములు, విషప్రయోగములు; అత్తకోడండ్ర గ్రద్దులాటలు, కూపపతనములు; తోడికోడండ్ర యట్లకట్లప్రేటులు, రోకలిపోటులు; శ్వశురజామాతలచీకొట్టుటలు, చెంపపెట్టులు. ఒక్కకుటుంబములోని వారిప్రేమమే యిట్లు వెలిగిపోవుచుండఁగ నింకఁ బరులపై ప్రేమ మెట్టులున్నదో వేఱ చెప్పవలయునా? కన్నపుదొంగతనములు, కొంపలఁ గాల్చుటలు, తలఁగొట్టుటలు, స్త్రీలఁ జెఱపుటలు, న్యాయసభలో వ్యాజ్యములు, చార్జీలు, కారాగృహవాసములు, ఉరిశిక్షలు—ఇవిగాక భూమిమీఁద యుద్ధములు, నీటిలో యుద్ధములు, గాలిలో యుద్ధములు. పరునియొడ నొక కఠినవాక్యమైనఁ బలుకఁదగదని నోటఁ బలుకుచున్నాము. పరరాష్ట్రమునకై ఫిరంగి చెవుల నిప్పంటించుచున్నాము. పరులసుఖములో మన సుఖ మున్నదని బోధించుచున్నాము. పరప్రాణములు పొట్టు బెట్టుకొని సుఖించుచున్నాము. అనేకపుణ్యనదులచేఁ జలువయొక్కిన మనదేశమందుఁ దీవ్రత కవకాశము లేదని నోటఁ బలుకుచున్నాము. జాతివైషమ్యములచేఁ బరులకొంపలఁ గాల్చి పరుల వేడినెత్తుటిచే మాతృభూమినిఁ దడిపి ఋషానదుల నపవిత్ర మొనర్చుచున్నాము. మనకు బుద్ధియున్నదా, లేదా? ఉన్నది-లేదు. ఆలాపములలో బుద్ధి, ఆచరణములలో బుద్ధిహీనత. ఉపన్యాసరంగముల బుద్ధి, ఉద్యోగరంగమున బుద్ధిహీనత. కూపములేని కుగ్రామ మున్నది. కోమటిదుకారణములేని కుగ్రామ మున్నది. దేవాలయములేని కుగ్రామమున్నది. రచ్చతిన్నే లేని కుగ్రామమున్నది. బ్రాహ్మణబ్రువుఁడైన లేని కుగ్రామమున్నది. దేశభక్తులులేని కుగ్రామ మున్నదా? లేదు. లేనేలేదు. గతించిన దుష్టకాలములో నాలుగుశతాబ్దములకో, పదిశతాబ్దములకో యెవ్వఁడో యొక దేశభక్తుఁడు కాలానుసరణముగ నుదయించుట, కొంతకాలము నిశ్శబ్దముగ నిరాడంబరముగ నిశ్చలముగ నిరుపద్రవదీక్షతో వ్యత్యస్తపరిస్థితులను సరిచేయుట, ప్రజాహిత మాచరించుట, దేవసేవామార్గమును గానఁబఱచుట, తిగోధానమగుట జరుగుచుండెడిది. ఇప్పు డటులా? ఏమి విచిత్ర కాలము? ఎనిమిదిసంవత్స

రములలోపల నీ భారతవర్షమున బయలుదేరిన దేశభక్తులసంఖ్య మిగిలిన
సర్వప్రపంచమందు నెనిమిదివేలసంవత్సరకాలములోఁ గలిగిన దేశభక్తుల
సంఖ్యకంటె నెన్నిమడుగులో హెచ్చని భావింపవలసినట్లున్నది. అసా
ధారణమైన, యాశ్చర్యకరమైన, యద్వితీయమైన యాయభివృద్ధి యా
రోగ్యలక్షణమా, యామయలక్షణమా? కండల పెటపెటయా, క్రొవ్వు
తవతవయా? నరములసౌరా, నంజునీరా? ఓయేమియుపన్యాసముల
ఝాంకారములు! యేమి యుద్బోధనలయహంకారములు! సర్వభూత
సమత్వమునుగూర్చి, స్వార్థపరిత్యాగమునుగూర్చి, శాంతినిగూర్చి, నిర్మ
లాంతఃకరణమును గూర్చి, నియతేంద్రియత్వమునుగూర్చి, దేశభక్తిని
గూర్చి, దేవభక్తినిగూర్చి యేమి వావదూకతావైభవము. తిట్లు దీవనచే
నడఁగుననియుఁ, గొట్టు పెట్టుచే శాంతించుననియుఁ, గత్తివేటు కొఁగి
లిచే బోవు ననియు, శత్రుత్వము మిత్రత్వముచే నడలు ననియుఁ, బశు
బలోద్వేగ మాత్సర్యబోధమునఁ బటాపంచలగు ననియు, నెట్టియెట్టిమాట
లాడుచున్నారు? ఆహాహా! బుద్ధదేవుఁ డాడఁదగినమాటలే? రామా
నుజుఁ డాడఁదగినమాటలే? దేశోద్ధరణమును సంకల్పించుకొనిన మీరు
వట్టిమాటలతోఁ గృతార్థులు కాఁగలరా? మాటల కనుగుణమైన తత్త్వ
ము మీలో నున్నదో లేదో పరిశీలించుకొంటిరా? ఆధ్యాత్మికవిద్యలో
నేమంతఁ గృషిచేసినా రని మీరు దేశభక్తు లనిపించుకొనుచున్నారు?
ఆధ్యాత్మికవిద్యదాఁక నెందులకు? ఐహికవిద్యలో మీరేమంత పరిచితి
కలవారో యోజించుకొనరాదా? నాల్గవతరగతి పరీక్షలోఁ గృతార్థులు
గాలేక దేశభక్తిలోఁ బడినవారు కొందఱు, పంచకావ్యపఠనములో
సందుగొట్టుటచే దేశభక్తిలోఁబడినవారు కొందఱు, నేవృత్తికిఁగూడ
పనికిరాకుండఁబోవుటచే దేశభక్తిలోఁ బడినవారు కొందఱు; పదిజమీం
దారీయాస్థానములను దిబ్బలుచేసి, నిలువఁజేసినధనము లక్షలకొద్దిమూల్గు
మండ నకస్తాత్తుగా స్వార్థపరిత్యాగులై దేశభక్తిలోఁ బడినవారు
కొందఱు, నేవిధముగాఁగూడఁ గీర్తి రాకుండ నున్నదని యేరక్షకభటు
నిర్భాగ్యునో పనిలేక కొట్టి శ్రీకృష్ణజన్మస్థానముఁ జేరి దేశభక్తిలోఁ బడిన
వారు కొందఱు, నిట్టివారే కదా నూటికిఁ దొంబదుగురు దేశభక్తులు!

మూర్ఖ మొనర్చిన జాతిద్రోహములు, మిత్రద్రోహములు, దేశద్రోహ

ములు, మతద్రోహములు, దైవద్రోహములు, ఖద్దరుటోపితో సమూ
లముగ నెగిరిపోయినవా ? ఇంకను నల్చియున్న వేమో ? లోనికి దృష్టిని
గాఢముగఁ బఱపి పరిశీలించుకొనరా ? మిమ్ము దేశభక్తులను జేసినది
దేశీయవస్త్రధారణమేనా ? అంతకుంటే నేమైన నున్నదా ? పంగనామ
ములచే భాగవతోత్తముఁడవు కాఁగలవా ? ఆనపకాయచే సన్న్యాసివి
కాఁగలవా ? ఖద్దరు నీయొడలిమీఁదనా యుండవలసినది ? నీమనస్సులో
నుండవలయును. నీమనశ్శాటిలోని పడుగువేక స్వదేశీయభావతంత్రు
వులతో నెప్పుడు చేయఁబడినదో యప్పుడు నీవు దేశభక్తుఁడ వగుదువు.
తెఱచాఁపగుడ్డ మొలకు బిగించుట గాదు. వేదివిహితకర్తములచే మన
స్సును బిగింపవలెను, స్నానములేక, సంధ్యాపఁదనము లేక కట్టుకొనిన
బట్టయైన మార్పకుండఁ, బదునాల్గుసార్లు మాత్రము విడిచినగుడ్డతో
నేడుగంటలై నఁగాకుండ నేగూడూరులోనో, యేయేలూరులోనోయాఁకలి
రవంతయైననాఁపలేక యాండ్లైయభోజనమందిరములలోని కల్లురొట్టెతో
కాఫీతోఁ గడుపు నిండించుకొనుచున్ననీవు దేశభక్తుఁడవేనా ? దేశభక్తున
కుండవలసిన నియతేంద్రియత్వముమాట దేవుఁ డెఱుఁగును. ప్రప్రథమ
సోపానమైన యాహారనియమమే నీకులేదే ? తాటిపాకనవారు తల
పాగబరువును మోయఁగలిగిన నీవు రవంతవ్యతిరేకపుమాట సహింపలే
నప్పుడు తుల్యనిందాస్తుతుఁడగు దేశభక్తుఁడ వగుదువా ? వదినెగారికి
మనువృత్తి నీయవలసివచ్చు నని యెంచి యామె వ్యభిచరించిన దని యప
వాదము కల్పించితివే. దేశభక్తుని కుండవలసిన సర్వప్రాణసమత్వము
మాట యెఱుఁపుము. స్వబంధుభక్తియైన నీకున్నదా ? ఇంతయేల ?
కల్లుపాకలనుండి కులటల గుడిసెలనుండి పవిత్రములగు రాట్నపుజెండా
లతో వెలువడిన దేశభక్తు లెంద టున్నారో యెఱుఁగుదురా ? అట్టి
వారిని జూచుటతోడనే దేహముచచ్చినది, దేశము చచ్చినది, భక్తి
చచ్చిన దనవలయునుగాదా ? దేశభక్తి యని తెగసాగెద రెందులకు ?
స్వార్థపరిత్యాగి దేశభక్తుఁడు, మీరు చేయుచున్న పనులందు వేనిలో
స్వార్థపరిత్యాగమున్నదో చెప్పుఁడు. తాడికాయ నిచ్చి తాటికాయలాగఁ
జూచుచున్న మీకు స్వార్థపరిత్యాగమా ? స్వార్థపరిత్యాగ మెంత వైరా
గ్యము గలవానికి కలుగవలెను ? ఒక్కవైరాగ్యమే కాదు. ఎంత

యాధ్యాత్మికజ్ఞాన మున్నవానికి కలుగవలయును ? తనకుఁ బరునకుఁ దత్త్వమున భేదములేదనియు, భేదము మిథ్య, యేకత్వము సత్యమనియు నెఱిగి యనుభవములోనికిఁ దెచ్చుకొని యాచరించువానికిఁ గాని స్వార్థపరిత్యాగముకలుగునా ? అట్టి మనస్థితి నీకు లభించువఱకు పరోపకారమని భ్రమపడి నీవు చేయుచున్నపను లన్నియు డాంబికములు డబ్బుదండుగలు.

దేశభక్తి దేశభక్తి యని యందువుకద, దేశమునకు ముక్కా, నోరా ? తలయా ? తోకయా ? దేశము నారాధించుట ఎట్లు యెఱుఁగుదువా ? దేశీయదేవతల నారాధించువాఁడు దేశభక్తుఁడు. దేశీయుల ఋషులనుండి యుద్బుద్ధములైన వేదముల ననుసరించినకర్తముల నాచరించువాఁడు దేశభక్తుఁడు. దేశీయజనులనే గాక సర్వభూతములను తనతో సమానముగఁ జూచుకొనువాఁడు దేశభక్తుఁడు. తాను తన విద్య, తనబుద్ధి, తనసర్వస్వము దేశీయజనసేవ కని త్రికరణశుద్ధిగ నమ్మి ప్రతిఫలవాంఛాశూన్యుడై ప్రజాసేవ యొనర్చువాఁడు దేశభక్తుఁడు. అంతేకాని వచ్చినధనముతో సంతృప్తి లేక, సంభవించిన యాపదలలో శాంతి లేక, తెచ్చినఋణము లెగఁబెట్టుటకు జంకులేక, సభాపీఠమున నిలువఁ బడి యసత్యమును బలుకుటకు బిడియములేక, కర్తానుష్ఠానమున కోపిక లేక, త్యాగ మొనర్చుటకు బుద్ధిలేక యధమాధమ వృత్తులు చేసికొని జీవించునయ్యలు, నమ్మలు మనఃపూర్వకముగ మృత మహానుభావుల నిధులకై 'యర్పించినధనముతో' రైలుఖర్చులు, ఫలాహారపుఖర్చులుఁ బెట్టుకొని యీమూలనుండి యామూలకు, నామూలనుండి మఱియొకమూలకుఁ బనిలేక తిరుగుటకు విసుగువిరామములేక యల్లలాడు నద్భుతతరపురుషు లగు మీరు దేశభక్తు లగుదురా?

మీరు బోధించుచున్న జాత్యైక్యముమాట ముందు చూచుకొనవచ్చును గాని మీలో మీ కేమాత్ర మైక్యమున్నదో నెలవిండు. బక్కతెగగా బయలుదేరిన దాటుమాసములైనఁ గాకుండ రెండు తెగలైనవిగదా? అవి యిప్పటికిఁ బదునాలుగైనవిగదా ? ఇంకొక పదునాలుగు వీలికలు పైసంవత్సరములోఁ గావని యెవరు చెప్పగలరు? క్రిందఁబడిన జాతురసపుబుద్ధివలె నిన్నిముక్కలైన మీరు వర్ణవిభాగమును మాన్ప

నుపన్యసించుచున్నారా? ముక్కలైన త్రాటితోఁ గట్టెలమోపుఁ గట్టవచ్చునా? మొన్న మొన్న విడిపోయిన తెగలను సవరించుకొనలేక యెన్ని వేల సంవత్సరములనుండియోయున్న వర్ణవిభేదములను మాన్పఁ బ్రయత్నించుచున్నారా? తలకుఁ దగని తలఁపులా? నోటికిఁ దగని మాటలా? చేతికిఁదగనిపనులా? చెప్పినమాటవినక నిల్లు విడనాడిపోయిన చంచలాక్షిమగఁడు ఆంధ్రపత్రికలో స్త్రీసశ్యపుమందుఁ బ్రకటించునెడల మీరు వెకవెక లాడరా? అట్లే మిమ్ముఁ గాంచి పరులు వెకవెకలాడుదు రనుబుద్ధి మీకేల యుండక పోవలయును?

అదిగాక మీలో నెవ్వరైన సరే యొకని యగ్రయాయిత్యమున కంగీకరింతురా? ఏవ్యక్తికావ్యక్తియేగజ్జెకట్టి కలాపము వినిపింపవలయు ననుకుతూహలతతో నుండుటయే కాని యాతఁడు మననాయకుఁడు, ఆతని ననుసరించి మనము పోవుద మను శాంతచిత్తత, సహనశీలత, మీలో నెవ్వని కున్నదో. యొక్కనివ్రేలు మడఁచి చెప్పఁడు? మీయేలు బడిలో ముందు దేశీయజనుల నుంచుకొనఁ దలఁచినవారు కదా? మీలో నొక్కఁడైన నొక్కనికి విధేయుఁడై ప్రవర్తింప లేకుండు నప్పుడు మీవలన మేము నేర్చుకొనవలసిన చేది? మీకు విధేయత లేనప్పుడు మావలన విధేయత మీ రెట్లపేక్షింపఁగలరు? ఏలఁబడు వాఁడే యేలికయగుట కర్హుఁడు. విధేయతఁ జూపఁగలిగినవాఁడే యాజ్ఞ నిచ్చుటకుఁ దగినవాఁడు. వినఁదగినవాఁడే చెప్పఁదగినవాఁడు.

“జంఘాలశాస్త్రీ! నిన్ను నే నెఱుఁగుదును. సాక్షిసంఘమున నీయుపన్యాసములు కొన్నిసార్లునేను వింటిని ఇంతసేపటినుండి మాటలాడుచుంటిని గదా, నాయభిప్రాయములతో నీవేకీభవింపక పోవచ్చును. కాని, నే నేమైన నున్నత్తుఁడు మాటలాడినట్లు మాటలాడితినా” యని నన్నడిగెను. “నేను నందులకే యాశ్చర్యపడుచున్నాను. నీవిచ్చటి కేల వచ్చితి” వని యాతని నడిగితిని. ఆతఁ డిట్లు చెప్పెను; “ఈ కొట్టులోఁ గొంతకాల ముండిన పిచ్చివాఁడు మామేనత్తకొడుకు. ఆతనిఁ జూచుటకుఁ బదు నేనిమిదిమాసములక్రిందట నేనిటకు వచ్చితిని. ఆతఁడు నన్నుఁ జూచి నాతోఁ గొన్నియసందర్భపుమాటలాడి ‘నీవిచ్చటఁ గొంతసేపు గూరుచుండుము. నేను జలస్పర్శమునకుఁ బోయివచ్చెద’

నని పోయెను. ఒకగంటసేపు కూరుచుంటిని. ఆతఁడు రాలేదు. ఇంతలోఁ గారాగృహాధిపతి వచ్చి 'యింతరాత్రి యైనను నీ వింక నిటనే కూరుచుంటివేల' యని నాపైఁ దీండించెను. 'అయ్యా! పిచ్చివాఁడు జలస్పర్శమునకుఁ బోయినాఁడు. నే నాతనిబావను. ఆతనికొఱకే చూచుచున్నా' నని కారాధీశునితోఁ జెప్పితిని. చేతిలోనున్న లాంతరు వైకెత్తి నామొగముఁ బరిశీలించి పిచ్చివాఁడు నా మేనత్తకొడు కగుట చేత నాతనిరూపమునకు, నారూపమునకు భేద మెంతమాత్రమును లేకున్న కారణమున కొరడాతో నొక్క దెబ్బకొట్టి న న్నీకొట్టులోనికిఁ ద్రోచి తలుపువైచినాఁడు. పదునెనిమిదిమాసములనుండి యిచ్చటఁ బడియున్నాను. నే నెవ్వరితో నేమి చెప్పుకొన్నను లేశమైన వినియోగింపలేదు. నా కింతవఱకుఁ బిచ్చియైతలే దనుకొందును. ముం దేమగునో తెలియదు కాని మనుష్యజాతిమీఁద నాకుఁ గలిగిన యసహ్యత యింత యంత కాదు. గుణగ్రహణమును మానివైచి యెంతసేపు దోషగ్రహణమే చేయుచు, మనుష్యులనెల్లఁ దిట్టుచుఁ గాలక్షేపముఁ జేయుచున్నాను. నీకుఁ జేతనగునెడల నాస్థితిని వెల్లడించి నన్నీఁజెఱునుండి విడిపింపుము" అని చెప్పి యాతఁ డూరకుండెను.

హరిహరీ ! పిచ్చివాఁ డైనవఱుఁదిని జూచుట కితఁడు వచ్చుట యేమి, పిచ్చివాఁడు పాటిపోవుట యేమి, పిచ్చిలేనివాని కీకారాబంధన మేమి ! ఏమిచిత్రము ! కర్తమార్గము దుర్గ్రహము కదా?

ఓం శాంతిః శాంతిః శాంతిః.

క వి

జంఘాలశాస్త్రీ యిట్లు పలికెను.

ఎక్కడఁ జూచిన జిగజిగ, ఎక్కడఁ జూచిన మీలమీల, ఎక్కడఁ జూచిన నీరు, ఎక్కడఁ జూచిన పరిమళము, ఎక్కడఁ జూచిన వెలుగు, ఎక్కడఁ జూచిన బయలు, ఎక్కడఁ జూచిన రంగు. అహహా! ఏమి

వింత! ఏమిచిత్రము! పచ్చనిబయళ్లు! ఫలములతో నిండినజెట్లు, పుష్ప
 ములు గుత్తులుగుత్తులుగా నున్న లతలు, భూమినుండి యుబికి యుబ్బె
 త్తుగ లేచుకొండలు, స్వాదుజలభరితములగు నదులు, నొడ్డులేని సము
 ద్రము, సంతములేని యాకాశము, తేజోమయము లగు గ్రహములు,
 కంటికి తేజము, చెవికి హాయి, యొడలికి జలువ, పూణమునకు సౌర
 భము, జిహ్వాకు రుచి నిచ్చుచున్నవికదా? ఈతేజముకంటె, నీహాయి
 కంటె, నీచలువకంటె, నీసౌరభముకంటె, నీరుచికంటె విలక్షణమైన
 యాశ్చర్యకరమైన, యనుభవైకవేద్యమైన యానందము ప్రకృతిదర్శన
 మున మనస్సునఁ గల్గుచున్నదికదా? ఆయానందప్రభావమున మనస్సిట్టె
 యిట్టే తేలికయై యట్టె యట్టె విస్తీర్ణమై ప్రకృతియందు వ్యాప్తమై
 లీనమై పోవుచున్నదికదా? ఏవస్తువును గాంచిన సౌందర్యామృతము
 వర్షించుచున్నట్లగడుచున్నదికదా? ఆహా! ఆకసమున నీవైపునుండి యా
 వైపునకు వ్యాపించిన యింద్రధనుస్సుచు జూడఁగోరి దృష్టి, మనస్సు,
 నాత్మయు నింద్రధనుస్సువంపులతో, రంగులతో, వ్యాప్తితో, సౌందర్య
 ముతోఁ గలసి ప్రకృతిసౌభాగ్యదేవతకు మంగళపుటారతు లిచ్చు
 చున్నదికదా? ఒక్కగులాబిపువ్వులోని సౌరశ్యము, సౌందర్యము, సౌర
 భము నాలోకింపఁ బోయి, యాస్వాదింపఁ బోయి, యనుభవింపఁబోయి,
 యాపుష్పసౌభాగ్యములోఁ గలసి, యాకేసర మార్దవమున నార్ద్రమై,
 యామకరందబిందుసందోహమున లీనమై మన సట్టె యట్టె తన్మయత్వ
 మును జెందుచున్నదే. తుట్టుతుద కొక్క గడ్డిపొరకలోఁ బరమేశ్వరుని
 కరుణ, పరమేశ్వరునిలీల, పరమేశ్వరునిజ్ఞానము, పరమేశ్వరునియానం
 దము, పరమేశ్వరునిమహిమము భావించి, యామూర్తిని నేవించి నేవించి,
 యాశక్తిని ధ్యానించి ధ్యానించి తరింప వచ్చునుగదా! ప్రకృతిసౌమంజ
 స్యమునకు, ప్రకృతి సౌమీచీన్యమునకు, వలచి వలచి వశుడై వశుడై
 సౌందర్యగీతము లఱచి యఱచి, వ్యక్తిత్వమును మఱచి మఱచి, తన్మ
 యుడగు నాతఁడు కవి. తాను వలచిన ప్రకృతిఁ జూచినకొలఁది, చూచిన
 కొలఁది మందరస్వరూపయై కానఁబడునే. ఆపూణించినకొలఁది సధిక
 పరిమళభరితయై కానఁబడునే. కౌగిలించిన కొలఁది కౌగిలించిన కొలఁది
 కఠినతలో మెత్తన, మెత్తనలోఁ గఠినత. కఠినతలో గఠినత, మెత్తనలో

మత్తన, వేడిలోఁ జలువ, చలువలో వేడి, వేడిలో వేడి, చలువలోఁ జలువ నిముసనిముసమున కధికతరముగఁ గానఁబఱచుచున్నదే. ముద్దు పెట్టినకొలఁది పెట్టినకొలఁది ముద్దులోఁ దేనె, యాతేనెలో కలకండ, యారెంటిలో ద్రాక్షపండ్లరసము, నామూఁటిలోఁ బద్మసౌరభము, ఆ నాల్గింటిలో శిరీషపేళలత త్తణత్తణప్రవర్ధమాన మగుచుఁ గానఁబఱచుచున్నదే ప్రాకులాడినకొలఁది ప్రాకులాడినకొలఁది వన్నెలు, చిన్నెలు, హొరఁగులు, హొయలులు, తళుకులు, బెళుకులు, వగలు, వద్దికలు నేకోత్తరాభివృద్ధిగాఁ గానఁబఱచుచున్నదే. మల్లెపూవులలో రెల్లు పూవులలో నట్టె యట్టె మందహాస మొనర్చుచున్నదే. చక్కని చుక్కల మాటునఁ జేరి కాముకుడైన కవికిఁ గ న్నిట్టెయట్టెఁ గీటుచున్నదే. పర్వతములప్రక్కఁ జేరి తెల్లని జిలుఁగుపయ్యెదతోఁ బయోదరము లాంధ్రవనితవలెగూఢతయుఁ బ్రత్యక్షతయుఁ గాకుండ మాటుకొనుచు బయలుసేయుచున్నదే. అంభోధరములచెంత నిలిచి మొగము ముడుచుకొని ధుమధుమలాడుచుఁ గంటివెంట నిప్పులు గ్రక్కుచు బడబడాయ మానశబ్దములతోఁ గఠోరముగ ఝాంకరించుచున్నదే. అట్లు ఝాంకరించి ఝాంకరించి స్త్రీనైజము ననుసరించి ధారాపాతముగఁ గన్నీరు విడుచుచున్నదే. గంగావాల్గొదిముక్తాహారాలంకృతగళసీమయై, నక్షత్ర పుష్పవారవిరాజితకేశబంధయై, భానుమండలసిందూరతిలక ప్రభాభాస మానఫాలసీమయై పద్మపన్నీరచంపక శేఫాలికాదిపుష్పపరిమళభరిత నిశ్వాసయై, సర్వగోళసంచలనోద్భూతమహారవగీతామాధురీరమాధురీణయై ప్రకాశించు నీప్రకృతికాంత చూచిన చూపులకుఁ, బలికిన పలుకులకుఁ, బాడినపాటలకు, నాడినయాటలకు, చేసినచేష్టలకు నధీనుడై, పరవశుడై, కవి రసమయుడై విరాజిల్లునే. సర్వాంగసుందరయై బంగారుప్రాయమున నున్న వేశ్యాకాంతను విటుఁ డెంతగాఢముగఁ బ్రేమించునో, ప్రేమించి దానిపాదములయొద్దనే యీడ్గిలఁబడి, దాని మొగమునందే సదా దృష్టిధ్యానముల నిల్పుకొని యుండునో ప్రకృతి ప్రమదాశిరోమణి నంతకంటె గాఢముగఁ బ్రేమించి యామెకొంగు దగిలినఁ జాలు నని, యామెముఖసౌరభ మబ్బిన భాగ్య మని, యామె యవయవవర్తులత కనఁబడిన నదృష్ట మని, యామె చిఱునవ్వువెన్నెలచే

మనస్సు చల్లఁబడిన స్వర్గ మని, యామె క్రీఁగంటఁ దన్నుఁ గటాక్షించిన
మోక్షమని, కవి యామెను నేత్రపుష్పములచే, వాక్పుష్పములచే,
మనఃపుష్పముచే నారాధించుచుండునే. ఆకుపచ్చనియతలమగగ రాకట్టి,
పూలరవికఁ దొడిగి, పంటకాలువలయొడ్డునను, జలప్రపాతముల ప్రక్క
లను, నటివలెఁ దాండవించుచుండ కవి మహానందమున లయానుసార
ముగ గీతములు పాడుచుఁ జేతులతోఁ దాళములు వైచుచుండునే.
ఒడలు భయంకరముగ నదరుచుండ, నోటివెంటఁ బొగలు, గంధకపు
జ్వాలలు, రాతినీరు గ్రక్కుచు రౌద్రస్వరూపిణియై చెలరేగుచుండ,
నొదిఁగి, యడఁగి శోకసంతప్తచిత్తుడై కన్నీళ్లతోఁ గవి కరుణగీతములఁ
బాడుచుఁ గరఁగిపోవుచుండునే. పండుటాకులనడుమ, శిథిలములైన
మహాభవనములనడుమ సంధ్యారాగము వెనుక సన్యాసినీవలెఁ గాషా
యాంబరధారిణియై, యస్తమించుచున్న సూర్యునిఁ జూచుచు నాలో
చనభావమున నిశ్శబ్దముగ నడఁగియుండఁ, గవి జగదశాశ్వతతత్త్వము,
సర్వసంగపరిత్యాగమును బోధించువై రాగ్యగీతములు పాడి తాను
గూడఁ గాషాయమాత్రధారియై నిర్మలుడై, నిర్లేపుడై నిస్సంగియై,
నీటయిపోవునే. నవ్వి నొక్కసొగసు, బెదరించిన వేటొక్కసొగసు,
శిరఃకంపన మొనర్చిన మఱియొకసొగసు, రౌద్రమున ఝాంకరించిన నొక
నొక్కసొగసు, నేడ్చిన మఱియొక నొక్కసొగసు, బతిమాలిన మఱిమఱి
యొక నొక్కసొగసుఁ, గల ప్రకృతికాంత కథీనుడై కవి సౌందర్యక్షీర
వారాశిలో నొకపుడు చే బారలు వైచి యీదుచు మఱియొకపుడు కద
లిన ట్లగపడక నిల్వ టీతనీదుచు, వేటొకపుడు రెండుచేతులు బోడించు
కొని వెలికిలఁబడి యీదుచు, నింకొకపుడు సౌందర్యామృతమును
గడుపునిండఁగ్రోలి కదలలేకుండ నలసిసాలసి యేతరంగముమీఁదనో
తలయుంచి యొక్కనిమేషకాలము మైమఱచి పడియుండునే. నోటి
వెంటఁ గనులవెంటఁ జెవులవెంట ముక్కువెంట లావణ్యామృతము నధి
కముగాఁ గ్రోలుటచేఁ గెక్కు కెక్కుమనుచు నూపిరియాడక, బాడు
క్కున మునిఁగి యొక్కసారి తేలి, మఱియొక్క మున్నలో నమృత
మయుడై యద్వైతస్థితి నొందునుగదా!

బాహ్యప్రకృతియే యంతయనిర్వర్ణ్యమై, యద్భుతమై యప్రతి
 హతమై యుండ దీనిని మించిన ప్రకృతి వేటొక్కటి యున్నది. అదియే
 నాంతరప్రకృతి. బాహ్యప్రకృతి యెంతవివిధమో, యెంతవిపులమో,
 యెంతవిస్తయజనకమో, నాంతరప్రకృతి యంతకంటె వివిధము.
 అంతకంటె విపులము. అంతకంటె విస్తయజనకము, దానిలోఁ బ్రకా
 శించుచున్నది, యెండయా కాదు, వెన్నెలయా కాదు, ఎండయు వెన్నె
 లయుఁగలసి యెండయు వెన్నెలయుఁ గాని యొకవింతకాంతియై, వింత
 లలో వింతయై వెల్లిపోవుచున్నదే. లక్షసూర్యులు, కోటిచంద్రు లొక
 దానిప్రక్క నొక్కటి, యొకదానిలో నొక్కటి యేకకాలమందుఁ బ్రకా
 శించుచున్నవే. ధ్వనికంటె, వెల్తురుకంటె, విద్యుచ్ఛక్తికంటె నెక్కువ
 వేగవంతములైన వింతవింతబాదు మెఱపులేవో నుల్కాసహస్రములతోఁ
 గొఱవిదయ్యును గోటులతో లోన జఱజఱ మనుచున్నవే. ఆంతర
 ప్రకృతిలోని రత్నములముందు, మీపిట్టువజ్రము, మీ కోహినూరు
 వజ్రము దిగదుడుపునకైన నక్కఱకు వచ్చునా? అనంతరప్రకృత్యాకాశ
 మునఁ గలుగు నింద్రధనుస్సులముందు బాహ్యప్రకృతిలోని యింద్రధను
 స్సులు వెలవెలలాడుచున్నవే. నిస్తేజస్కము లగుచున్నవే మాసిమాయ
 మగుచున్నవే. అంతశ్శక్తచాపములలో వట్టి రంగులుమాత్ర మేనా?
 కాదే, రంగులో శబ్దమో, ఆశబ్దములోఁ బరిమళమో, ఆపరిమళములో
 మాధుర్యమో, ఆమాధుర్యములోఁ జలువయో, అన్నిటిలో ననిర్వచ
 నీయమైన సౌందర్యమో, ఆహా ! ఆహా ! ఏమి యంతఃప్రకృతి ! ఏధరణీ
 కంపకములైన, నే యగ్నిపర్వతోత్తే పములైన, నే గాలిపానలైన, నాంతర
 ప్రకృతిలోని సంక్షోభముల కీడువచ్చునా. ఎనిమిదిదినములయూర్ధ
 మున్నది. పదునెనిమిదిదినములయూర్ధ మున్నది. మూడుసంవత్సరముల
 యూర్ధమున్నది. ఏడుసంవత్సరములయూర్ధమున్నది. నూలుసంవత్సరముల
 యూర్ధమున్నది. కాని సృష్ట్యాదినుండి కామక్రోధాదులయూర్ధ మవిచ్ఛిన్న
 ముగ నాంతరప్రకృతిలో జరుగుచున్నదే. రామాయణయూర్ధమైన భారత
 యూర్ధమైన ఐరోపామహాసంగ్రామమైన నవియన్నియునైన నరిషడ్వర్గ
 సంక్షోభము ముందెంత? పిడుగుపాటుముందు పికిలికూతలు కావా?
 తముద్రపుహారుముందు సరుగుడుచెట్లగానము గాదా? అట్టిబాహ్య

ప్రకృతికి నిట్టియాంతరప్రకృతికి నేమిరుంబంధ మున్నదో, యేమిభేదము
న్నదో, దానిలోఁ దిరుగునప్పు డేమియానందమో, దీనిలోఁ దిరుగునప్పు
డేమియానందమో, యాయానందమున కీయానందమున కెచ్చట సా
మ్యమో, యెచ్చటభేదమో, యనుభవమునఁ గనిపట్టజాలినయాతఁడు
కవి. చెట్టుమొదలే కొమ్మయై, కొమ్మయే యాకై, యాకే చిగురై,
చిగురే పుష్పమై, పుష్పమే మకరందమైనట్లు బాహ్యప్రకృతియే జడత్వ
మును ద్యజించి, భారమును వదలి, మోటుతనమును విడిచి, క్రమముగా
సున్నితమై, మృదులమై, తేలికయై, వేగవంతమై, సూక్ష్మతమమై, విపుల
తరమై, యాంతరప్రకృతిగ మాటెనో, కాక యాంతరప్రకృతియే క్రమ
ముగ మందమై, బరువై, కఠినమై, మొద్దై బాహ్యప్రకృతిగ మాటెనో
తెలిసికొనఁ గోరి యొక్కసారియే యందులో నొకకా లిందులో నొకకా
లుంచి, యందులో నొకచేయి, యిందులో నొకచేయి యుంచి,
యందులో నొకక న్నిందులో నొకక న్నుంచి, పరిశీలించి, కాశిపట్టుబట్టుకు,
మెఱుఁగువైపు, మోటువైపులెట్లొ యట్లే యని యనుభవమునఁ గని
పట్టజాలినయాతఁడు కవి. అట్లు కనిపట్టి యాకృతిచే, రంగులచే, రుచిచే,
బరువుచే, స్వభావముచే, గతిచే, భేదములైన యావస్తువు లన్నిటికి
లోపల వెలుపల, నొకవిలక్షణ మగుశక్తి నిండియున్న దనియు స్పష్టము
లగు సర్వపదార్థములుగూడ నామహాశక్తి సాగరమందలి తరంగములు,
తుంపరలు, బుద్బుదములు, ఫేనము లని యావేశమున గనిపట్టజాలిన
యాతఁడు కవి. అందుచే నేకత్వమే బహుత్వముగా నున్నదికాని,
బహుత్వ మసత్యమనియు, నేకత్వమే సత్య మనియుఁ గనుపట్టు నాతఁడు
కవి.

ఈశక్తియందుమాత్రము, కవికి, వేదాంతికి సామ్యమున్నది.
ఉత్తమమైనకవిత్వము వేదాంతముకంటె భిన్నముకాదు. "Poetry is
the highest Philosophy" అని పాశ్చాత్యవిమర్శకచక్రవర్తి చెప్పి
నాఁడు. జగత్తత్త్వమును గూర్చి, పరబ్రహ్మతత్త్వమునుగూర్చి పలికిన
వేదర్థులందఱు మహాకవులు కారా? జగత్పుస్తకమును జదివి, దాని
యర్థమును గ్రహించి, దానిభావమును గుర్తెఱిగి, దాని రచియించిన
మహాశక్తియొక్క తత్త్వము ననుమానింపఁ గలిగిన యాతఁడే కవి.

భూమిలో నుండు గాజురాయి మొదలుకొని యంతరిక్షమున నత్యంత దూర ముందుండు చుక్కవఱకు సమస్తపదార్థములందు నీతిని, శాసనమును, ప్రేమమును, సౌందర్యమును, మతమును, నవిలంఘ్యక్రమమును బుద్ధివై శిత్యముచే గనిపట్టజాలినయాతఁడు కవి. ఫలభారమున వంగిన చెట్లు ప్రపంచమున కేమి బోధించుచున్నవి? విద్వాంసుఁడు వినయవశమున యుండవలయు ననియేకదా? ఉదయముననే భరతపక్షి 'తుట్టు' మని సూర్యునివంక కేల యెరుగుచున్నది? నిద్రావస్థలో నిస్సహాయస్థితిలో రక్షించిన భగవంతుని పాదములపై మనుజుని యాత్మకృతజ్ఞతా వందనములతో నుబ్బెత్తుగ నెగురవలయు ననుమతమును బోధించుటకేగదా. గులాబిపొదపై నొకపూవును మనము లాఁగగా దానిపై కొమ్మపై నుండుపువ్వు తానుగూడ వంగుట యెందులకు? ఒకచెంపఁ గొట్టువానికి రెండవచెంపఁగూడ చూపు మని యేసుక్రీస్తుఁ డెందులకు బోధించెనో యెందులకే. పురపాలకసంఘమువారి వీధి దీప మేమి బోధించుచున్నది? తా నంతస్తాపముచే దహింపఁ బడినసరియే. పరువకు మే లొనర్పు మను స్వార్థపరిత్యాగమహాపాతమును బోధించుటలేదా! కన్ను లున్నవానికి, మన సున్నవానికి రాతిలో నీతి యున్నది. మట్టిలో మత మున్నది.

అట్లు చూచువాఁడు కవి. చూచి యూరకుండునా? ఆవేశ మూరకుండనిచ్చునా? ఆనందము పొరలి పోకుండ నాఁగునా? లోపల చిత్తము తాండవించునప్పుడు జిహ్వపై శారద తాండవింపకుండునా? కలకంఠకలస్యనములతో నొకప్పుడు, శ్రీనివాసదేవాలయఘంటా ఘటా ఘటాధ్వనులతో నొకప్పుడు, శ్రీశైలేలేశ్వర శంఖారావములతో నొకప్పుడు, ఆఫ్రికాదేశపంచాననభయంకరగర్జారావములతో నొక్కప్పుడు పలికి, చిత్తోత్సాహమును, జిత్తోద్రేకమును నప్రయత్నముగ, ననర్థముగ వెల్లడించునాతఁడు కవి. ఎవనిపలుకు లొకప్పుడు గంగా యరీవేగసన్నిభములో, యొకప్పుడు పుత్రునియాలింగనమువలె చల్లవలో, సంతోషజవకములో, యొకప్పుడు పడుచు పెండ్లాము నాలింగనమువలె గోరువెచ్చనలో, గుఱుహలప్రదములో, యొకప్పుడు పన్నీటితుండ్లముల పరిమళభరితములో, యొకప్పుడు వీణావాదమువలె మధుర

మధురలలితలలితములై హృదయాకర్షకములో, యొకప్పుడు వేదవాక్కులవలె శాసనములో, యొకప్పుడు నిస్సంబంధములుగాఁ గానఁబడుచు, దూరస్థములుగాఁ గానఁబడుచు, మెలికలై స్రక్కబాటునఁ బోవుచు, తిరుగుడులై వెనుకబాటున వచ్చి కాళ్లు చేతులు మనస్సు గట్టిగాఁ గట్టి డబ్బాటున మోసముతో స్వాధీనపఱచుకొనుదాక స్వభావము తెలియని పలుకు లొకప్పుడు, రివ్వుమని పైకిఁ బోయి యచ్చట నింద్రచాపవర్ణములఁ బూలను ద్రివ్వరించి క్రింద జాటిపోవుపలుకు లొకప్పుడు, నుపయోగించు సమయానుసారసర్వతో ముఖసమ్మేహినికరణసరస్వతీమూర్తియగు నాతఁడు కవి.

పైకి మందుడై, బాహ్యప్రపంచజ్ఞానశూన్యుడై, జడుడై, యాంతరప్రపంచముచే గాఢముగ నవలోకించుచు, గోచితో, గొంగళి పాతతో, నెడమచేతివెదురుకట్టతో, గుడిచేతికుండతో, గడుపులో నాఁకలితో, నడుముపై వంపుతో, శిరముపైఁ గంపతో బిచ్చగాడై, మాధుకర మెత్తుకొనుచు నొకపుడు, ధర్మసింహాసనాధిష్ఠాతయై, కిరీటాంగదభారియై, స్వర్ణ వేత్రధరనేనితుడై యొకచేత ధర్మశాస్త్రమును, నొకచేత కత్తిని ధరించి యొకయడుగు చందనమున, నొకయడుగు నగ్నియం దుంచి, ప్రజలను యథాన్యాయముగాఁ బరిపాలించుచు నొకపుడు, ముండియై, దండియై, కాషాయాంబరధారియై, బ్రహ్మవర్చసము ముఖమున తవణింప నుపదేశముద్రను వహించి, యుపనిషత్సారమును బోధించుచు నొకపుడు, చిలువెండ్రుకలతో, పాలబుగ్గలతో, నోటివొంగతో, కంటికాటుకతో, మాటిమాటికి పైకెత్తుచున్న నడుముతో, చమరు తలతో, దొట్టిలోని బొత్తులలోఁ బండుకొని శ్రేలు నోటఁబడక వెక్కి వెక్కియేడ్చుచు నొకపుడు నిట్లు భావనాప్రపంచమున, భావనానాటకమున, భావనాధంగమున సర్వవేషధారియై బాహ్యప్రపంచాతీతుడై తనప్రపంచమునఁ దా నొక్కడై సర్వమై యుండునాతఁడు కవి.

ఎదుటలేనివస్తువుల వర్ణించునపు డాంతరదృష్టితో, వజ్రధారకంటె వాడియైన యాంతరదృష్టితో, నావస్తువుల యాకృతి, రంగు, రుచి, వాసన, ధ్వని, స్పర్శము, మొదలగునవిఁపరిశీలించి వాని బాహ్యంత స్వరూపముల నెట్టయెదుటఁ బెట్టగల యింద్రజాలమహేంద్రజాల

విద్యావికారదుఁ డగునాతఁడు కవి. ఏయేవస్తువుల నెల్లెట్లు వర్ణించిన నవి స్వస్వరూపములతోఁ బ్రత్యక్షము లగునో యట్టి చాకచక్యసంపత్తితోఁ గొన్నిటిని బలిష్ఠములైన నాల్గు జటకాలతోనో, కొన్నిటిని బలిష్ఠములైన మూడువ్రేతలతోనో కొన్నిటిని దేలికతేలిక లేతలేత యగు పదివ్రేటులతోనో నిర్మించి యెంతదూరముననో యెన్నిమూలలలోనో దాఁగియున్న వానిని సాక్షాత్కరింపఁ జేయఁగల సమయానుసార శబ్దార్థగుంభనాసమర్థుఁడగు నాతఁడు కవి. ఎవనిబొమ్మలు మాటలో యతఁడు చిత్రకారుఁ డగునట్లే యెవనిమాటలు బొమ్మలో యతఁడు కవి.

నాయనలారా ! కవియొక్క ప్రధానశక్తులను జెప్పుచున్నాను. ఇట్టిశక్తుల కుదాహరణములు మనభాగవతభారతరామాయణాది గ్రంథములనుండి యెత్తిచూపునెడల నాల్గుదినములకైన నీయుపన్యాసముతెమలదు. కవిలక్షణములనుమాత్రమే చెప్పెదను. లక్ష్యములను మీరు చూచుకొనవలయును. (అయ్యా మీపూర్వోపన్యాసములం దెన్నిటిఁ గూర్చియో చెప్పెద నని వాగ్దాన మొనర్చియున్నారు. ఈసందర్భమునఁ గవిభేదములఁగూర్చియుఁ బాత్రాచిత్యముఁగూర్చియుఁ జెప్పవలసియున్నది. పూర్వవాగ్దతములైన వన్నియు నీసారి చెప్పినదాక మిమ్ము వదలము—అని సభలోఁ గేకలు.) నాయనలారా! కూతురు కొడుకును గందునన్నఁ దల్లి వల దనునా? వినువా రున్నప్పుడు చెప్పకుందునా? పూర్వమున నుపేక్షించినవానినే కాక నింక ననేకవిషయములఁగూర్చి చెప్పెదను. ప్రపంచచర్య లంతకంటె నంతకంటెః జెడుచునేయున్నప్పుడుపన్యాసవిషయములకు లోపమేమి? భగవత్కటాక్షము మాత్రముండవలయును.

నాయనలారా! కవిలక్షణము లింకఁ జెప్పెదను. ఇది చప్పున మనస్సునఁ బ్రవేశించువిషయము కాదు. కావున సావధానచిత్తముతో వినవలయును. వస్తువర్ణనశక్తి నింతవఱకుఁ జెప్పియుంటిని. పరుల సుఖదుఃఖాద్యవస్థాభేదములను తనవిగాఁ జేసికొని పరులహృదయములందుఁ దూతీ తన్నుఁ బూర్తిగ మఱచి తనవ్యక్తిత్వమును బూర్ణముగఁ దుడిచి పెట్టి వారిహృదయములం దైక్యమై, వారట్టియవస్థాభేదములం దెట్లు మాటలాడుదురో, యెట్లు పాడుదురో, యెట్లు గంతులిడుదురో, యెట్లు కూలఁబడుదురో, యెట్లేడుదురో యట్లు మాటలాడి, యట్లు పాడి,

యట్లు గంతులిడి, యట్లు కూలబడి, యట్లేడ్చునాతఁడు కవి. కళత్ర విహీనుఁ డగునిర్భాగ్యుఁ డేడ్చిన ట్లొకపుడు, పుత్రోదయమైన భాగ్య వంతుఁడగు వృద్ధుఁ డుప్పొంగి మహానందమున నోలలాడిన ట్లొకపుడు, సందిగ్ధావస్థలో నేటు చేయుటకుఁ దోఁపని యాపన్నునివలె నూఁగులాడి యొకపుడు, నపకారి యగుసరి యెదుటఁబడిన వీరాగ్రేసరునివలె బాయ కత్తి జళిపించి ఝాంకరించి, సుహరింపఁ బోవుచు నొకపు డిట్లే యంద తాడవలసిన యాటలు తానే యాడి తానే పరవ్యక్తు లైనట్లు మాట లాడు సవ్యక్తిసంఛన్న పూర్వకపరవ్యక్తిప్రవేశపాండితీమండితుఁడగు నాతఁడు కవి.

ఆంతరప్రపంచములోని యాపశూన్యములైన రసభేదములు, నవస్థాభేదములు నక్షిగోచరములు కాకుంటచే వానిని వివరించి, విస్పష్ట ముగా మనయెదుటఁ బెట్టవలసివచ్చునప్పుడు బాహ్యప్రపంచమున మన కనుభవములో నున్న వస్తువులను జట్టుభట్టు సందర్భానుసారముగ నుపమ లొనర్చి తెలియనివానినిఁ దెలియున ట్లొనర్చి చీకటిపై వెలుతురినిఁ బ్రసరింపఁజేయు విజ్ఞానతేజశ్శాలియగునాతఁడు కవి. మనస్సంకల్పములు, చిత్తవికారములు, బుద్ధిభ్రమములు, వివిధరసస్ఫురణములు, వర్ణ్యవిషయ ములైనప్పు డాయగోచరపరిస్థితులను దెలియఁబఱచుటకు బాహ్యప్రపంచమునందలి సౌమ్యపరిస్థితులసాహాయ్య మావశ్యకము, ఆంతరప్రపంచ మందలి యజ్ఞవిషయమునెల్ల సూక్ష్మముగా, సునాయాసముగా, సుప్రశస్తముగా, నత్యంతసముచితములైన యుపమలతో లంకెవేసి మనసుతో నైన స్పష్టముగ గ్రహించుట కవకాశము లేనివానినిఁ గంటితోఁ జూచు నట్లు చేయు ప్రకృతిజ్ఞానపరిపూర్ణుఁ డైనయాతఁడు కవి. కవిప్రాశస్త్యము సముచితోపమాసంఖ్యనుబట్టి గ్రహింపవచ్చును. శ్రీమద్రామాయణము నందు వాల్మీకి యుపయోగించిన యుపమలకు హద్దులేదు. తులసీ దాసునిరామాయణమునందుఁగూడ నెక్కుడుగ నున్నవి. కాళిదాసు నిలో పేక్ష్పియరులోఁగూడ నట్లే యున్నవి. మనఃప్రపంచమునందలి యవస్థాకోటులకెల్ల బాహ్యప్రపంచమున నుపమానకోటులున్నవి. కవి వానిని గ్రహింపవలయును. అది యిదియు నొకటే, అది యిదియు నొకటే యనుటకు సామ్యముకొఱకుఁ గవి యెట్లు ప్రకృతినిఁ బరిశీలించునో, యది

యిది కాదు, అది యది కాదు, (నేతి, నేతి) యని పలుకుటకు వేదాంతియు నట్లే ప్రకృతినిఁ బరిశీలించును. సామ్యపరిజ్ఞాని కవి. భేదపరిజ్ఞాని వేదాంతి. సామ్యముఁ దెలియనిదే భేదము తెలియకపోవుట నిజమే. భేదము తెలియనిదే సామ్యము తెలియకపోవుటయు నిజమే. కాని కవి యందు , సామ్యజ్ఞానము విశేషముగ నుండును. వేదాంతియందు విభేదజ్ఞానము విశేషముగ నుండును. ఇది స్థూలమైన నిర్వచన మని యెఱుఁగవలయును. అపదార్థములైన యంతరంగావస్థలకుఁ బదార్థత్వ మిచ్చి ప్రత్యక్షము చేయుట కుపమాలంకారము మహాకవులందఱు మిక్కిలి విరివిగా వాడియున్నారని చెప్పియున్నాను. బాహ్యపరిస్థితులను వెల్లడించునప్పుడుకూడఁ గవు లుపమలను వాడినారు, వాడుచున్నారు, వాడఁగలరు. ఇది కేవల మావశ్యకము కాదు కాని యలంకారమునకుఁ, జమత్కారమునకు, సౌందర్యమునకు, వస్తువైశద్యమునకుఁ, గవు లట్లు చేయుదురు. మఱియుఁ గవులు మఱియొకవిధములయిన యుపమలను గూడ వాడుచున్నారు. అవి యేవనఁగ బాహ్యవస్థలను వెల్లడించు నప్పు డాంతరావస్థల నుపమలుగాఁదీసికొనుచున్నారు. ఇది కేవలము విరుద్ధము. దీనివలన విస్పష్టతలేదు సరికదా, మఱింత యస్పష్టత సంభవించును. రవంత తెలిసినదానిని దెలుపఁగోరి తెలియనిదానినిగాఁ జేయుచు న్నారు. ఇట్టికీప్తపరిస్థితుల కుదాహరణములు గొన్ని యిచ్చెదను. మహాకవిశిఖామణియైన వాల్మీకినుండియే యిచ్చెదను. అశోకవనమందుండిన సీతాదేవిని వర్ణించునప్పుడు శుక్ల పక్షాదియందలి చంద్ర రేఖవలె నున్నదని చెప్పినారు. ఇది తెలిసినది. “పినద్ధాం ధూమజాలేన శిఖామివ విభావసోః” అని మఱియుఁ జెప్పినారు. ధూమజాలముచేఁ గప్పఁబడిన యగ్నిచ్ఛాలవలె నున్నదని చెప్పినారు. ఇదికూడఁ దెలిసినది. కాని ‘స్మృతీమివ సుసందిగ్ధాం కీర్తిం నిపతితామివ, నిహతామివ చ శ్రద్ధా మాళాం ప్రతిహతామివ. బుద్ధిం సకలుషామివ’ అని యనేకములయిన యంతరావస్థల నుపమలుగాఁ జేసినారు. సందిగ్ధమైన స్మృతివలె, నిపతితమైన కీర్తివలె, నిహతమైన శ్రద్ధవలె, ప్రతిహతమైన యాశవలె, గలుషమైనబుద్ధివలె సీతాదేవి యున్నదని చెప్పుటవలన సీతనుగూర్చి తెలియకపోవుటయే కాక తెలియనియవస్థాభేదము లేన్నియో మనపైఁ

బడినవి. ఈపద్ధతి సమంజసము కాదేమో ? కాని యావాల్కికి తిరుగఁబడి “నాపుస్తకము నిన్నుఁ జదువు మన్నవాఁడెవఁడు? నీకుఁ దెలియుట కొఱకే నేను గవిత్యము చెప్పవలయునా? ఒకనికిఁ దెలియుట యనునది కవితోద్దేశమా ? నాయుత్సాహముకొలఁది నాయిష్ట్యమువచ్చినట్లు నాసంతోషముకొఱకై నాకొఱకే పాడుకొంటి” నని మనల ధిక్కరించు నెడల మనము కొంతనేపటివఱకు మూఁగలమైయుండవలసివచ్చునేమో? వాల్కిమహర్షి చెప్పిన యధిక్షేపణము నిజమే. మామిడిచిగురువగరున జీరవదలినకంతముతోఁ గలకంత మెవఁకొఱకుఁ బాడుచున్నది ? మధు పాన మొనర్చి పాడుతున్నద నీవు వినుటకే పాడుచున్నదా? ప్రకృతి జ్ఞానాస్వాదనమున మత్తిల్లి మైమఱచి వినువారు లేకున్నను వ్రాయు వారు లేకున్నను నాత్మసంతోషముకొఱ కానందగీతములను పాడు గాయకశిఖామణి కవి.

“అభ్రకం రససిందూరం గంధకం టంకణం సమ” వ్చనుయో గము ననుసరించి యాయావస్తువులను గలపి సింధూరభూషణమును జేయు వైద్యునివలె, వివిధములయిన రంగులను జిత్రచిత్రములగు పాల్లతోఁ గలపి యొకవింతరంగును జేయుచిత్రకారునివలె రామాశుగ సన్నిభమైన దృష్టిని బదునాల్గుభువనము లొక్కవిసరున ముందునకు వెనుకకుఁ బఱపి సర్వవస్తుజాలమును బరిశీలించి యావస్తువులలో దేని దేని నేయేవిధముగాఁ గలపిన బాగుగా నుండునో యోజించి యట్లు కలపి నూతనవస్తువులుగఁ జేసి వాని నుంచుటకుఁ దావు, వాని బిలుచు టకుఁజేరుకల్పించి వానిని వాగ్రూపములగు ప్రతిమలనుజేసి మనయెదుటఁ బెట్టఁగలయద్వితీయద్వితీయ సృష్టికళా బ్రహ్మయగునాతఁడు కవి.

కవి పిచ్చివాఁడనుమాట సత్యమే. ఎట్టిపిచ్చిలో నేమాత్రమైన వెగటును లేదో, యెట్టిపిచ్చి జగదుద్ధరణపటిష్ఠమో, యెట్టిపిచ్చిలో జ్ఞానవిజ్ఞానములు దుర్నిరీక్షమైన తేజస్సుతో వెల్లునో, యెట్టివెట్టికి వేయి విధములుగాక, కోటివిధములైనను బరమార్థగ్రహణవిధానమున నొక్కతేవిధము గలదో, యెట్టివెట్టి వెట్టులన్నింటికంటె వెట్టిదో, యెట్టి వెట్టిని, నట్టి లోకాతీతయైన వెట్టిని, నట్టి వెట్టి లేనివెట్టిఁ గలిగి తాను ధన్యుడై లోకమును ధన్యముఁజేయు నాతఁడు కవి.

ఆ. మల్లెపూవుఁ దూఱి మధుపంబుతోఁ బాడి
 గంధవాహుతోడఁ గలసి వీచి
 యబ్ధిలోన మునిఁగి యకార్యవహ్నిని గ్రాఁగి
 నీటిబుగ్గ యగుచు నింగిఁ బ్రాఁకి
 తోఁకచుక్కతోడ డీకొని శ్రమఁజెంది
 సాంధ్యరాగనదిని స్నాన మాడి
 తనువునిండ నింద్రధనుసురంగులు పూసి
 కైరవాపుసుధను గైపుఁ జెంది
 గోళగానరుతికి మేళవింపుగఁ బాడి
 పాడి యాడి యాడి పాడి సోలి
 భావనామహాత్మ్యపటిమను బ్రహ్మమై
 పోవుకవికిఁ గోటిమ్రొక్కు లిడుదు.

ఓం శాంతి శాంతి శాంతిః.

ప్ర కృ తి శ క్తు లు

జంఘాలశాస్త్రి యిట్లు పలికెను.

పిచ్చి యాసుపత్రిలోనిపిచ్చిలేనివానిని జూడవలయునను పిచ్చిచే
 దిరుగ నాతనియొద్దకుఁ బోయి నిలువఁబడి, “అయ్యా! క్రిందటిసారి
 నిన్నుఁ జూచినప్పుడు సృష్టిలో నీతి లే దని శాసనము లే దని ప్రేమ
 లే దని యీపనికిమాలిన సృష్టి నాశన మొనర్చుటయే మంచి దని
 యేమేమో చెప్పితివే” యని నే నింక నేమేమో యనుచు నుండఁగనే
 తీవ్రముగ నాతఁ డిట్లునియెను.

“క్రమమా? క్రమమే!! అబ్బ! క్రమము లేకపోవుటయే
 క్రమము. శాసనమా? అబ్బ! శాసనహీనతయే శాసనము. ప్రేమ
 లుట! అబ్బ! సృష్టిలో నటు—కథలలో నాటకములలో నుపన్యాస
 ములలో—గలలలోఁజోఁతేకాని ప్రత్యక్షసృష్టిలోఁ బ్రేమమే!
 ప్రేమతత్త్వమును బ్రహ్మచములో నొక్కపగలుమాత్రమే యాచరణ

ములో నుంచుట తటస్థించునెడల సృష్టిలో నున్న సర్వజీవము లొక్కసారి నాశన మగుట కేమైన సందేహమా ? ఒక్కజీవము మఱియొక్క జీవమునకు జీవనాధారముగా నున్నప్పు డింకఁ బ్రేమ యుండుట కవకాశ మేమున్నది? మనుజుఁడు తనతత్త్వమునకు సరిపోయిన యన్నిజంతువుల నన్నిశాకములఁ దినుచున్నాఁడు. సరిపడక పోయినవానిని మాత్రమే మిగుల్చుచున్నాఁడు. ఒక్కమథ్యాహ్నభోజనములో నైదాఱు జంతువుల జీవనములు నన్నములోఁ బదివేల శాకముల జీవనములును ద్రాగు నీటిలోఁ బదిలక్షల సూక్ష్మజంతువులజీవనములును మనుజుఁడు తన పొట్టఁ బెట్టుకొనుచున్నాఁడు. వాయుభక్షణమున నెన్నికోట్ల సూక్ష్మ జంతువులను నాశన మొనర్చుచున్నాఁడో చెప్పఁదరమా ? ప్రేమమునకు లక్షణము చంపి తినుటయే యగునెడల సృష్టిలోఁ గావలసినంత ప్రేమమున్నది. దినమునకు నాల్గుకోట్లజీవనములను గుటుక్కున మ్రింగి గఱ్ఱునఁ బొట్ట నింపుకొని, బట్టునఁ ద్రేచి, ప్రపంచము ప్రేమమయ మై యున్న దని సభాపీఠముల బోధించు మనుజు నే మనవలయును ? మోసగాఁ డనినఁ జాలునా ? కటికవాఁ డన్నఁ జాలునా ? ఆతని నేమను నెడలఁ దగియుండునో చెప్పుము—ఓ ! 'లొడలొడమని యుపన్యసింపువాఁడవుకదా ? ఏదీ ? నీతర మగునా ? మనుజుఁడుచేయుచున్న యక్రమచర్య కాతని కనుగూఁగమైన తిట్టు శబ్దజాలమునఁ జూపఁగలవా ? 'ఏవో కొన్నిజంతువులను గొన్నిశాకములనుమాత్ర మే మనుజుఁడు బుద్ధిపూర్వకముగఁ దినుచున్నాఁడు కాని వాయువులోనుండి జలములోనుండి, యబుద్ధిపూర్వకముగఁ దప్పనిసరిగఁ దనలోఁ బడి నశించు ప్రాణులవిషయమున నాతఁ డేమి చేయవలసిన దని నీ వందువేమో ? ఏమి చేయవలసినదా ? ఇంకఁ బ్రేమోపన్యాసములు పలుకక నోరు కట్టి పెట్టుకొనవలసినదని చెప్పుము. పలుకక తప్పనియెడల స్వార్థప్రేమమే కాని పరార్థప్రేమము ప్రపంచమున లేదని స్పష్టముగాఁ జెప్పవలసినదని చెప్పుము. ఎంతసేపు తనతిండి, తనసుఖము, తనధనము, తనకీర్తి—అంతే తన కెంతవఱ కుపయోగించునో యంతవఱకే తలఁపు; అంతవఱకే మాట; అంతవఱకే చేష్ట. అస్వార్థపరత్వములోనే పెద్దతల యున్న వానికిఁ బెద్దతలఁపు. పెద్దనో రున్నవానికిఁ బెద్దమాట. పెద్దచేయి యున్న

వానికిఁ బెద్దచేష్ట. పెద్దబుద్ధి యున్నవానికిఁ బెద్దయాశ. పెద్దకడుపున్న వానికిఁ బెద్దతిండి. పెద్దబల మున్నవానిది పెద్దపెట్టు. చిన్నప్రకృతి వాని కన్నియుఁ జిన్న—ఇదియే భేదము. ఇంతకంటె భేద మేమియు లేదు. అందఱుకూడ స్వార్థపరులు. పెద్దవారి స్వార్థపరత్వముచేఁ జిన్న వాఁడు బాధపడుచుఁ దనకంటెఁ జిన్నవారిని దాను బాధించును. రాజు గారు మంత్రిని జీవాట్లుపెట్టఁగ మంత్రి తనయింటికిఁ బోయి యిల్లాలి నడ్డమైనతిట్లు తిట్టును. ఆమె తనపిల్లను గోపమున దాడపై నొక్కటి వ్రేయును. ఆపిల్ల యాడుకుఁబోతుఁదనమునఁ దనబొమ్మను నేలవైచి పగులఁగొట్టును. ఎంతసేపు నొకనిచేయికంటెఁ దనచేయి పైనున్నదను సంతోషము తనకు మిగులవలయును. ఒకని బాధించుటకుఁ దగినశక్తి తన కున్నదనుసంతోషము తనకు మిగులవలయును. ఎట్టిపనిలోనైనఁ దనయాధికారము తనసంతోషమే కావలయును. అందుకొఱకే, యంత వఱకే యితరులతో సంబంధము యాజ్ఞవల్క్యుమహర్షి యెంత సత్యము లైన మాటలాడెనో యెఱుఁగవా? నీసుఖముకొఱకే నీభార్యను నీవు ప్రేమించుచున్నావు. నీసుఖముకొఱకే నీవు నీపుత్రునిఁ ప్రేమించు చున్నావు. నీకు యథార్థమైనప్రేమము నీయందే తక్కు నితరు లెవ్వరి యందును లేదు. ఇవి యెంత వింతగఁ గనబడుమాటలో యెంత సత్యము లైనమాటలు! వీనిసత్య మెట్టిదో రవంత పరిశీలంతము.

రెండేండ్లపిల్లవానితత్త్వమును బరీక్షింతము. అంతపిల్లవాని నేల పరీక్షింపవలయు ననఁగా, నాతనిలోఁ బ్రపంచసంబంధమైన మోసము, దాంభికము, మాయ, యిచ్చకము మొదలగు నేదోషము లింక సంక్ర మింపలేదు. సాంకర్యరహితమై స్వచ్ఛమై సహజమై యతనితత్త్వము పుట్టినది పుట్టినట్లున్నది. ఇదియే పరీక్షింపఁదగిన సమయము. ఆదర్శ స్వచ్ఛతను దెలిసికొనవలయునెడల దానిపై . మాల్గిన్య మేమియుఁ జేరనప్పుడే పరీక్షింపవలయును గాదా! గాలిలోనిచెమ్మ దానిపైఁ జేర కుండునపుడే పరీక్షింపవలయును గాదా! ఎదుటను బ్రక్కనున్నవస్తువుల చాయలు దానిపైఁ బడకుండునప్పుడే పరీక్షింపవలయునుగాదా! పుట్టు కతోఁ బుట్టినగుణము లేవో తెలిసికొనఁదలఁచినయెడల నట్టిబిడ్డనే పరీక్షింపవలయును. బిడ్డచేతి కడ్డమిచ్చిన సరే, బొమ్మనిచ్చినసరే, మఱి

యేది యిచ్చినసరే, దాని నేల నడచికొట్టును. నాశన మొనర్చుటయే దానిప్రకృతి యని తెలిసికొనవలసినది. ఎవడైన మఱియొకపిల్లవాడు తనయొద్దకు వచ్చునెడల, వానిని గొట్టి పీడినదాకఁ దహతహలాడి పోవును. సహజజాతితో సంతత వైరమే మనుజుప్రధానగుణ మని తెలిసికొనవలసినది. తనతల్లి క్రొత్తగ వచ్చినపిల్లవాని నెత్తుకొనువఱ కక్కఱ లేదు. దరిజేర్చుకొన్నయెడలఁదలఁ గొట్టుకొని యేడ్చును. తనస్థితి నెవరైన నాక్రమింతురేమో యను నసూయయే ప్రధానగుణ మనితెలియఁదగినది. తండ్రిపెద్దమితాయి పొట్ల మింటికిఁ దీసికొనిరాఁగ, నన్ను కొక్కయుండ పెట్ట వలనుపడునా? అక్క కొక్కయుండ పెట్టవలను పడునా? పొట్ల మంతయుఁ దనచేతి కీయవలయును. ఇచ్చినదాక నింటిపెంకు లెగురఁ గొట్టుచునే యుండును. కేవలము స్వార్థలోలతా గుణ మిందు జాజ్వల్యమానముగాఁ బ్రకటన మగుచుండుటలేదా? కేవలము పిల్లవాడు కావునఁ గ్రమ్ముకొనుటకు మోస మెఱుఁగనివాడు కావున నతని స్వార్థలోలత బట్టబయ లొనర్చుకొనినాడు. వాడే పెద్ద వాఁడగుపిమ్మట నట్లు పలుకునా? అట్లాచరించునా? మోసకాడై కషట ప్రేమఁగల చూపులఁ జిలుకుచు నళికవై రాగ్యప్రతిపాదకములగు పలుకులఁ బటకుచు మాయానమస్కృతులతో, మాయాపరీరంభములతో, మహామాయామందహాసములతో నాపాదశిరఃపర్యంత మాక్రమించిన స్వార్థలోలతను మాటుఁ జేసికొని యంతయు మీదే యంతయు మీదే యని వట్టిచేయి వారివంకఁదిప్పి సర్వముఁ దానే కబళించును. మాటలు బై రాగిమాటలు. తిండి దయ్యపుతిండి. ధరించినది శాటి, వరించినది బోడి. చదివినది వేదము. చేసినది ద్రోహము. స్వార్థపరత్వమే నరుని ప్రధానగుణ మనుట స్పష్టము. కరోపకార మెటనైన నెప్పుడైన గనఁబడినట్లున్నయెడల నదికూడ మాటువేసమందిన స్వార్థపరత్వమే కాని మఱియొకటి కా దని నిశ్చయముగ నమ్మవలయును. పైని పాదరసము రాచినరాగిడబ్బు. కరకరంగువూసినముసలిమీసము. సృష్టిలోఁ బ్రేమను గూర్చి యిది చాలును.

ఇక సృష్టిలోని క్రమమునుగూర్చి చెప్పెదను. మూలకారణ మగు ననిర్వచనీయమైన మహాశక్తినుండి యనేకములైన యంధప్రాయ

ములగు శక్తు లుద్భవించినవి. పంచభూతములయొక్క మహోన్నత చర్యలు జగద్విదితములేకదా? కారణము లేకుండ నవి చెలరేగినవాయని యందువేమో? కారణములా? అబ్బ! మొదట సృష్టికే గారణమున్నదా? సృష్టించె నని మన మనుకొనుచున్న మహాశక్తికే కారణము కనబడనప్పుడు నీవు గంగవెట్టులకుఁ గారణము చెప్పఁబూనెదవెందులకు? ఇకఁ గార్యకారణసంబంధము నాయెదుటఁ జెప్పకేమి. నీ మనస్సునకు సంతృప్తి కలిగినట్లు నీమొగము చెప్పుచుండుట లేదు. బందరు గాలివానకు బరామీటర్ లోని పాదరసశలాక యని atmosphere అని, density యని, Nature abhors vacuum అని చప్పనిసారహీనమైన చచ్చు Science మాటలు నాతోఁ జెప్పఁ బూనెదవా? నామనస్సు పరబ్రహ్మ మని చెప్పఁబడు మహాశక్తివంక కెగురఁ జూచుచుండఁ బనికి మాలిన ప్రకృతిమాటలు పనికి దానిని దిగలాగెద వేమి? పూర్వోత్తర సందర్భశూన్యముగ బుడబుడక్కుల ధోరణిని సత్యపురసాక్షిసంఘమునందుపన్యాసము లిచ్చుటకాదు. ఆలోచించి మఱి మాటలాడుము.

కూలిముండకొడు కొక్కఁడు కునికిపాట్లు పడుచు నెట్టిజెండా చూపుటకు బదులు పచ్చజెండా చూపినంతమాత్రమున ధూమశకటము పట్టాలనుండి జాఱి తిరుగఁబడుటా? వందలకొలది జనులు మహాఘోర మరణము లొందుటా? అద్భుతమైన, యనిర్వాచ్యమైన, యద్వితీయమైన మహాశక్తివలనఁ గలిగినసృష్టి నొక్క తెప్పపాటుకాలములో ధ్వస్తమొనర్చుట కొక్కమనుజు కీటకాధమము సమర్థమైనదా? అట్లనుటకంటెఁ బరిహాసాస్పదమైనపలుకు వేటొక్కటియున్నదా? చావ వలసినవారు మహాకాలునిచేఁ జావనే చచ్చినారు. “నిమిత్తమాత్రం భవ సవ్యసాచిక” అని కృష్ణుఁడు చెప్పలేదా?

భూకంపములచే నెన్నివేలపట్టణములు దించుకొనీ పోలేదు! ఎన్నికోట్లజీవములు సజీవసమాధుల నొందలేదు! వీరందఱి కైకకాలిక లోకాంతర ప్రాప్తియగుటకు వీరందఱి జన్మపత్రములలో మారకాధిపతి దశలే యానిముసమున సంభవించినవా? ధరామండలగర్భాంతరవాయు సంచలనమే దానికిఁ గారణ మని యంటివేని తత్సంచలనమునకుఁ గారణమేమి? సంచలనముమాట కేమి, మొదలు తత్తునకుఁ గారణమేమి?

సన్యాసిమతము దించుకొనిపోయినది. సానికొంప దించుకొని పోయినది. కల్లుమకాణము దించుకొనిపోయినది కాళికేశ్వరియాలయము దించుకొనిపోయినది. గోమారకవిషణిశాలయుఁ గూలినది. గోరక్షకసంఘునిల యముకూలినది. ఇంతటితో నయినదా? పదిచందల ధూమశకటముల గొట్టములలోనుండి వచ్చుపొగకంటె హెచ్చుగఁ బర్వతపదనగహ్వారమునుండి పొగ యుబ్బెత్తుగఁ బ్రబలవేగముతో నెగయుచున్నది. రోదశీకుహార మంతయుఁ గ్రమ్ముచున్నది. అక్షాంశగాఢాంధకారభయంకరపరిస్థితిచేఁ బట్టపగలు కీచుకీచు మనుచు గీరుగారు మనుచుఁ బక్షులు రోదనేయుచున్నవి. ఆవు లంభా యని యార్పుచున్నవి. పందులు నెలుకలు గాడిదలు మొదలగునవి ఘుర్గురించుచుఁ గిచకిచలాడుచు నోండ్ర పెట్టుచు నటుచుండి యిటు నిటునుండి యటు నొడలు తెలియని యవస్థతోఁ బరుగు లిడుచున్నవి. బంధుఁడు లేదు మిత్రుఁడు లేదు తల్లి లేదు తండ్రి లేదు తమ్ముఁడు లేదు కొడుకు లేదు. ఎవరిమట్టునకువారు మహాభయోద్రిక్తహృదయములతో స్వప్రాణము లెట్టులయినఁ గాపాడుకొను నాత్రముతో నాచీకటిలోనే కనఁబడనియాదుర్దశలోనే యెక్కడికో యెటుఁగకుండఁ బాటిపోవఁ జూచుచున్నారు. గానుగయెద్దల లాగున నందఱు తిరిగినదారులలోనే యల్లాడుచున్నారు. ముందునకుఁ బోయినవారేగి ? తెన్నా ? కన్నా ? ఏమున్నది ? ఇంతలోఁ బటలములు పటలములుగఁ బై కెగయుచున్న ధూమరాశిలోనుండి చిన్నచిన్న విసుఫులింగములు చిటచిటాయమానధ్వనులతో మించి నక్షత్రములవలె రాత్రి తమాలవృక్షమునఁజేరిన మిడుఁగులులకోటులవలెఁ గానఁబడుచున్నవి. భయంకరగాఢాంధకారము రవంత పలుచఁబడినది. రవంత పాయయిచ్చి నది. కన్ను కన్ను రవంత కనఁబడుచున్నది. అంతలోఁ జండప్రచండ మగు జ్వాలాజాలములు కోట్లకొలది జిహ్వలతోఁ గొన్ని యెట్టుగఁ గొన్ని పచ్చగఁ గొన్ని తెల్లగఁ గొన్ని వీలిగ బయలుదేలి యాకసమంత గ్రమ్ముకొనుచున్నవి. సాయంకాలమున సంధ్యా రాగకాంతిచేఁ బశ్చిమ పార్శ్వమున నాకాశ మెట్లుండునో 'యావదాకాశముఁగూడ నట్లే యున్నది. జను లాకాకకు నిలువలేక, చర్మములు బొబ్బలైక్క, దాహముచే జిహ్వా లీడ్చుకొనిపోవ, నతికాంతిచేఁ గన్నులు చీకటులు గ్రమ్మ,

దయ్యములు పట్టినవారివలె బిచ్చివారివలె జొట్లు పీడికొనుచు గుండెలు కొట్టుకొనుచు నట్టిట్లు పోవుచు నాకసము పగులునట్లు క్రోశ మొనర్చుచున్నారు. ఈయేడ్పులు విన్నవారెవరు ? దయ యెవరికి ? దాక్షిణ్య మెవరికి ? ఆంధ్ర ప్రకృతిలోని యంధతరశక్తులకు జాలియే ? కడవలంత బాసలంత ద్రోణములంత చుట్టుగుడిసెలంత యెట్లగఁ గ్రాగినతాలు, సలసల తెల్లగ మఱిగిన గంధక ధారలతో ధారాపాతముగ శతకోటిశత కోటిధ్వనులతో వర్షించుచున్నవే ! చెదలున్నపుట్టలోఁ దాటియాకు మంటపెట్టినయెడల నేమగునో యదియే యంతకంటె భయంకరముగ బీభత్సముగ నైనది. తెల్లవాటుసరి కెటు చూచినఁ బదిమైళ్లవఱకు మహిష్ఠలమంతయు మహాగ్నికలికాగులికాకణికాఖండికామయమై యున్నది. దానిక్రింద మహాశ్శకాసమున్నది.

వాంతులతో భేదులతో మాత్రబాధములతో, నెక్కువట్టిన నరములతోఁ, గంటిగుంటలతో, నొడలిచలువతో, నాసన్నమరణలాంఛన మగునాభీలశిరోవేదనతో, భరింపరాని బాధలుపడుచున్న జనులనూడ్చి పెట్టుటకుఁ దోఁకచుక్క యంతచీపురు చేతఁబట్టుకొని ముఱికికాలు వలప్రక్కలను గోడిరెట్టలగుట్టలనడుమను గొట్టాలమ్మ తాండవించుచున్నదే! పడు పురశతపర్యంత మెగఁబ్రాకిన జూర్తిమహర్జితోనిముస నిముసమునకు నోరెండిపోవఁ జేయుచున్నదగవగతో బాహుసంధులఁ బగిలిన, పగులుచున్న, పగులనున్న బొబ్బలవలని బొబ్బలతోఁ గన్నకొడు కైన నొడ్డ లేక, యెటులున్న దని యడుగువారైన లేక, గుండెలు పగుల నేడ్చుచున్న నిర్భాగ్యులను గఱకఱ నమలి గుటుక్కున మ్రింగుదు నని యార్చుచు నోరుతెరిచి హాహాకారమొనర్చుచు మారి కామహాదేవత మృతమూషకగిరిసింహాసనమునఁ గొలుపుచేయుచున్నదే ! వీరి తోఁబుట్టువు లగు చుఱుకులమ్మ స్ఫోటకదేవత మొదలగువారు వారివారి పరివారములతోఁ బ్రజపై దాడివెడలి భూమినంతయు నేడ్చులతో రక్తముతో శవములతో దుర్గంధముతో ధ్వస్త మొనర్చుచున్నారే ! ఇవి రోగము లని యిప్పటివఱకుఁ బాశ్చాత్యులు భ్రమించుచున్నారు కాని యివి ప్రకృతిశక్తులని, వీనికి మందీయ నక్కరలే దని, ముదికినవారు మందుచే బ్రదికినవారు కారని, చచ్చినవారు మందులేక

చచ్చినవారు కారనియు, నేసుకీస్తు పుట్టకముందే మనవారు చెప్పినారు. ఎందుల కీశక్తు లుండి యిట్లు చెలరేగవలయునో వానికే కారణములు తెలియనప్పుడు మన కెట్లు తెలియును? అధర్మశిక్షకుఁ బాపనాశనమునకు నిట్టివి బయలుదేటి యుండునేమో యనుకొందమన్నఁ బాపాత్ములతోఁ బుణ్యాత్ములుగూడఁ బుంఖానుపుంఖములుగఁ బూర్వపక్షము లగుచున్నారే! ధర్మహీనులతో ధర్మసహితులుగూడఁదండోపతండములుగ మండిపోవుచున్నారే! కుటుంబములు కుటుంబములు నామహీనముగ నశించిపోవుచున్నవికదా! అన్ని కుటుంబములలోనొక్క పాపదూరుడైన లేకపోయెనా! పెద్దవాండ్రు పాపాత్ములు తఱచుగా నగుచుందురు కావున వారు శక్తిచే శిక్షితులై యుండవచ్చును గాని మూఁడుదినముల గ్రుడ్డుకూడ మృతినొందనేల?

అది యసత్యము. ఆశక్తుల కొకరిని శిక్షించు నుద్దేశము లేదు. వాని కేవిధమైన క్రమములేదు. ఎందులకో చెలరేగుచున్నవి. గ్రుడ్డిత్రోపుగ నొక్కపెట్టున నన్నిటినిఁ దుడిచివైచుచున్నవి. దానిదారిలో నున్న వన్నియు నశింపవలసినదే! దయలేదు. పగలేదు. ధర్మములేదు. అధర్మము లేదు. చిన్న లేదు. పెద్దలేదు. పుణ్యములేదు. పాపములేదు. క్రమములేదు; ఆక్రమములేదు సృష్టిశక్తులస్వభావ మిట్లున్నది.—

“క్రమములేదు క్రమములేదని యింత గింజుకొందువేల? సూర్యచంద్రగ్రహాదుల యుదయూస్తమయము రొక్కనిమేషమైనవ్యతిరేకము లేకుండ జరుగుచున్నవికాదా? ఋతుక్రమము ననుసరించి పుష్పఫలాదులు కలుగుచున్నవికాదా? వైకెగురవైచిన బరుగువస్తువు భూమిమీఁదనే యెల్లప్పుడు పడునుగాని వైకెగిరిపోవుచుండుట లేదుకదా?” యని నీ వందువుకాబోలు. ఇదియా నీకున్నట్టు? మహోన్నతుని ప్రలాపములలోనైనఁ గొన్నిటియందుఁ గ్రమముండునే! ఆంధ్రజ్వరితుని యసాధ్యసన్నిపాతపుఁ గేకలలోనైనఁ గొన్ని కారణబద్ధములై యుండునే! అత్యసత్యాలాపియుఁగూడ “నీమెయేనా నిన్నుఁగన్నతల్లి” యని యడుగ, సత్యమాడక తప్పదే! అంధుఁడు వైచిన పదిరాతివిసరులలో నొక్కతాతివిసరుచేనైన మామిడి కాయయొక్కటి రాలవచ్చునే! సిరాలో మునిగిన సాలెపురుగు కాగితముమీఁదఁ బ్రాకినప్పు డన్ని

చికిబికులలోను బ్రమాదమున నొకయక్షరముండవచ్చునే! ఇంతయేల? ఆగిపోయిన గడియారమైనను దినమునకు రెండువేళల సరియైనకాలము చూపునే! అక్రమములొ నక్కడక్కడ క్రమముండక తప్పనే తప్పదు. అక్రమము, క్రమము ననునవి యన్యోన్యాశ్రయస్థితులుగాని స్వతంత్రమును కావే! మనము చూడవలసిన దేదనగా సృష్టికే క్రమము సహజమా, యక్రమము సహజమా యనునది. అక్రమమే సహజమనుట సిద్ధాంతము.

సృష్టికర్తనుగూర్చి చెప్పవలయు యని యెందఱు సన్యాసులొ బలిమాలంగ బుద్ధదేవుఁ డేమనియెనో విందువా? “ఈమూలతత్త్వమున్నప్పటికి మీ కది లేనట్టిదే. ఆతత్త్వమునకు మీముక్కుమూతల సమాధు లక్కఱకు లేదు. మీనిలువుకాళ్ల తెలివితక్కువప్రార్థనము లక్కఱలేదు. మీపసిడికుండలదేవాలయము లక్కఱలేదు. మీకర్పూరపుహారతు లక్కఱలేదు. మీసాతాళించినసెనగ లక్కఱలేదు. మీ పుణ్యములఁ గాంచి మిమ్మాతఁడు తొడపైఁ గూరుచుండఁ బెట్టుకొనువాఁడు కాఁడు. మీపాపములఁగాంచి మిమ్మాతఁడు కాలిక్రింద వైచి త్రొక్కువాఁడుకాఁడు. మీ రాతత్త్వమును దలపెట్టనక్కఱలే”దని చెప్పలేదా? చెప్పినఁగాని వలనుపడ దని యామహానుభావుని నిరోధింపఁగ నాతఁ డేమనియెనో విందువా? “ప్రప్రథమమున సత్తున్నది. ఇది కేవలము జ్ఞానశూన్య మైనది. ఈయవిద్యామహాసముద్రమునఁ గొన్నియంధశక్తు లుద్భవించిన”వని యాతఁడు పలికినాఁడు. సత్తులేదు, అసత్తులేదని మనవారు చెప్పినారు. సత్తున్నది కాని యది యసత్తుకంటె భిన్నముకాదని యాతఁ డనినాఁడు. శక్తు లజ్ఞము లని వారు వీరుకూడ నంగీకరించినారు. వేదప్రమాణము నంగీకరింపని బుద్ధదేవుఁడు కూడ వేదర్షులు పలికినట్లే పలికినాఁడు. అదియే స్థత్యమని తోచుచున్నది. ఆశక్తులకుఁ బుణ్యాపాపవిచక్షణయే యుండునెడలఁ బ్రపంచస్థితి యిట్లుండనేల? ఎట్లు?

గీ. మొద్దువటుఁ డొకసతి లేక మొత్తుకొనఁగ,
వృద్ధునకు నల్పు రిల్లాండు, వేశ్య కొసరు,
నీతిమంతుఁడు గతిలేక నింద నొంద

బానిసీనికి ద్రోహికి బ్రహ్మరథము
 ఇచ్చుపానినె తిట్టుదు రెల్లవారు
 పిసిడివానికె పెదపెద్ద బిరుదచయము
 పాంసులాత్తకు ఫలముపైఁ బ్రబలఫలము
 ఏకపుత్రమరణము సుశ్లోకునకును
 సత్యవాద్ధీక్షునకుఁ జెరసాలత్రోపు
 అన్యతవాదికిఁ దూఁగుటుయ్యాలకై పు
 మెత్తనగువానికంటికిఁ జిత్తవాన
 మఱి కసాయిమీసాలకు మల్లెనూనె
 సృష్టిలో నిట్టిమార్తెలి యిట్టివెలితి
 గలుగ నేలొకొ చెప్పఁగాఁ గలఁ డెవండు ?

సీ. చక్రవర్తులు సర్వసంపదలం బాపి
 పరితపించుచు ఘోరవనములందొ
 తత్పాదుకలనైనఁ దలమోవఁ దగనట్టి
 యధము లీశులయి రాజ్యంబులందొ?
 మగనాండ్రహృదయముల్ మండిపోనేడ్చుచు
 నసురుల కారాగృహంబులందొ?
 సుతులఁ గాటికిఁ బంపి పతులగొంతులఁగోయ
 ధూర్తలు బంగారుతోటైలందొ?

గీ. శమదమాధ్యురౌమునులు రాక్షసులనోళు
 లందొ? పరమచండాలురౌ నసురహతకు
 లామునులమగువలప్రక్క లందొ? యకట!
 దైవమా! మంచిచెడ్డలు లేవె నీకు?

సీ. సత్యసంభోలు కష్టచయముల మునుఁగుటో?
 దొంగ లుప్పొంగుచుఁ ద్రుల్లిఁడుటో?
 తలగొరిగించుకో దాతకు లేకుంటో?
 కృపణుఁడు లక్ష్మీసమృద్ధిఁ గనుటో?
 విద్వాంసు లుధరముల్ వెన్నంటి యేడ్చుటో?
 మూఢులపొట్లలు పొణక లగుటో?

కాసు గల్గినవానిబాస వేదం బాటా?

బువ్వలేనతనివి బూతు లగుటా?

గీ. త్వత్పదారాధకులు ముష్టిదాసరయ్య
లగుటా? నా స్తికుల్ వారలమొగములందు
నుమియుటయ్యె! యేమి యిది కన్ను లున్నవె? మతి
యున్నదే? యుంటివే? చేయుచున్న దిదియె?

సృష్టిలో నిట్టివ్యత్యస్తత యున్నదనుమాట సత్యమే కదా? ఓక్కొక్క వ్యక్తికి గొన్నివ్యత్యస్తపరిస్థితులు సిద్ధింపవచ్చును. మనము జాతిమీఁదఁ జూచుకొన్నగాని సత్యమును నిర్ణయింపలే మని నీ వందు వేమో? మనజాతిస్థితియే యోజితము. మనజాతి యెంత ఘనమైనదో ప్రపంచమంతయు నెఱిగినసంగతియేకదా! విశ్వవంద్యములగు వేదములు మనజాతిమూలపురుషులవలననేకాదా యుద్బుద్ధము లయినవి? ప్రపంచమున నొక్కచదరపుటడుగులో నూఱంగుళములు వ్యాపించిన మతమును బోధించిన బుద్ధభగవానుఁడు మనలోనివాడేకాదా? ప్రపంచమం దేదేశమందయిన నేకాలమందైన ధనము తీసికొనకుండ విద్యాప్రదాన మొనర్చుట జరిగియుండెనా? మనభరతఖండమున జగిరినది. ఇప్పటికి జరుగుచునే యున్నది. బిచ్చగాండ్రకు నన్నమిచ్చుట, బియ్య మిచ్చుట, డ బ్బిచ్చుట యెచ్చటనయిన జరిగియుండెనా? ఇచ్చట జరిగినది. ఇప్పటికిని జరుగుచు న్నది. ఇతర దేశములందు భిక్షుకులువీధిలోఁగనఁబడునెడల రక్షకభటులు వారినిఁ గారాగృహములం దుంతురు. మనము భుజించుచుండఁగా మాధుకర మొనర్చుకొను నాతఁడు సీతారామాభ్యాం నమః యని జోలితో రాఁగ వలయు నోటి కెత్తుకొనుచున్న కబళమును దిరుగ విస్తరిలోనుంచి, యాయతిథి కన్నమిడిన తరువాతనే యాకబళమును నోటఁ బెట్టుకొన వలయునన్ననిబంధన మొక్క భరతఖండమునఁ దక్క మఱి యెచ్చటనయిన నుండుట కవకాశమున్నదా? ఆతిథికి ముందు పీఠ, ముందు విస్తరి. ఆతఁ డాపోశన మొనర్చి ప్రాణాహుతు లయినఁ దీసికొన్న తరువాతఁగాని యేగృహస్థుడైన బరిషేచన మొనర్చునా? ముందుగఁ గాకబలి, శ్వానబలి లేకుండ నెవఁడయిన మెదుకు నోటఁ పెట్టునా? ఆతిథ్యములో సత్యంత సూక్ష్మము లయిన యేర్పాటు లిచ్చటఁ

గాక మఱి యెచ్చట నున్నవి? ఇందువలన నాతిథ్యగుణము మనదేశమున నెంత పరిపూర్ణముగఁ బరిపాషింపఁబడినదో తెలియవశమా? చీమలకుఁ బిండి బెల్లము ప్రతిదినమును వైచువా రెంద టున్నారో యెఱుఁగుదువా? తుదకుఁ బాములకుఁ జిమ్మిలి, పాలుపోయుచున్న కాంత రెంద టున్నారో యెఱుఁగుదువా? శత్రువులకుఁగూడ నాతిథ్య మిచ్చిన వారు మనజాతివారే కాదా? నూతేసి యంతరువులమేడలున్నయమెరికాదేశ మొకదేశమా? దోషకుట్టుబాధ నివారించుటకుఁ బశువులకయి రాపిడి స్తంభములున్న మనదేశమే దేశ మగునుగాక! జాతి కుండవలసి నది భోగవాంఛయా? భూతదయయా? మనజాతి కీసుగుణసంపత్తియంతయు నున్నది కదా! ఇది నీమతానుసారముగఁ బుణ్యమే కదా! సరే.

సాలగ్రామములపై నిర్ధాల్య భారమును దీసివేయనివాఁడు ధరాభారముగ నెన్నఁబడుచున్నాఁడు కాదా? మైలుమైలున కొక్కదేవాలయ మున్నదే. ఫల్గాంగు ఫల్గాంగున కొక్కభజనమందిర మున్నదే! ప్రతిదినము నేదోయొకవేళనయిన దైవధ్యాన మొనర్పని భారతీయుడెవఁడయిన నున్నాఁడా?

అబుద్ధిపూర్వకముగనైన దైవనామస్తరణ మొనర్పనివాఁడీ పుణ్యా భూమిలోనివాఁడు కాఁడే? పాశ్చాత్యులలో దైవచింత యెంత యరుదుగా నున్నదో యంద తెఱిగినదే కాదా? వారికి దైవచింతకుఁ దీటిక యొక్కడిది? దైవనామస్తరణ మొనర్చుటకు నైనఁ దెఱపి యొక్కడిది? పొగయంత్రములలో, నీటియంత్రములలో, వాయుయంత్రములలో, విద్యుదయంత్రములలో, సముద్రగర్భములో, నంతరిక్షాంతరములో, బొగ్గుగనులలో, సారాయంగడులలో, సంతలలో, నక్కడయిక్కడ యని లేక, సర్వతోముఖముగఁ దిరుగుచు తుణము పోయిన ధనము పోవు న్శునాందోళనముతో నత్యాతురతతో దేవులాటయుఁ దిరుగులాటయుఁ బరుగులాటయు నెగురులాటయుఁ బ్రాకులాటయుఁ బొరలాటయుఁ దక్క నంతకంటె మతేమియులేదే! ధనచింతా ప్రాబల్యమే కాని దైవచింతాలేశమయిన నెప్పుడైన నున్నదా?

మనకట్లా? దైవనామస్తరణ మొనర్చుచు నుదయమునఁ గను దెఱచినది మొదలు, దైవనామస్తరణ మొనర్చుచు రాత్రికనుమాయు

పర్యంతము మనము దైవముపేరు పెట్టుకొని చేయుచున్నపను లిన్ని
న్నియా? కొడుకులకుఁ, గూతులకు, మనుమలకు మనుమరాండ్రకు దేవుని
పేరు పెట్టుకొని నోరాఱు బిలుచుకొనుచున్నాము కాదా? ఏదో యొక
దైవముతో సంబంధింపనివేరు మనలో నెవరికైన నున్నదా? మత్స్యనాథ
రావు కూర్మనాథరావు వరాహరావను వేళ్లుగూడ మనలో నెందఱికో
యున్నవికావా? ఎటు వచ్చినను గడ్డయ్య—పెంటయ్య—పుల్లయ్య
యనువేళ్లు కారణాంతరములచేఁ గొందఱు శిశువుల కున్నను బాల్య
గండములు దాఱిన పిమ్మట వారినిఁ బవిత్రనామధారులుగాఁ చేయుచుం
డుటలేదా? ఏసుక్రీస్తుపై మహాభక్తి పాశ్చాత్యులలో నున్నదికదా—
ఆతనిపేరు కొడుకులకుఁ గూతులకుఁ బెట్టినవా రెందఱున్నారో యెఱుఁ
గమా? మొగములందు భుజములందు మనము దేవుఁడని నమ్మినవారి
లాంఛనములను ధరించుచుండుటలేదా? మెడలో శంకరమూర్తులను
ధరించువా రెందఱు లేరు. ఇంటిగోడలకు విష్ణుపాదము లంటించినవా
రెందఱులేరు? ఎటుపోయినను దేవునిరూపమో, యెటువిన్నను దేవుని
పేరో, యెటు చూచినను దేవునిగుఱుతో, యెటుఁ జదివినను దేవుని
కథయో మనకు లేనిపరిస్థితి యీజాతి పుట్టినప్పటినుండి యిప్పటివఱ
కున్నదా? ఇఁక ముందుండునా! ప్రహ్లాదునివంటి భక్తుఁ డితరప్రపంచ
మున నుండెనా? హరిశ్చంద్రునివంటి సత్యవాదికథ పాశ్చాత్యుల
గ్రంథజాలములో నొక్కటియైన నున్నదా? భగవద్దాసు లని, బైరాగు
లని, యతు లని, సన్యాసు లని, పరమహంస లని, యోగు లని, సాధువు
లని, యొక నేమేమో యని దేశనేవచేయుచు నీదేశమున నెన్నిలక్షల
జనమున్నదో చెప్పఁగలమా? ఈజనసంఖ్యలో సహస్రాంశమైన నితరదేశ
ములం దున్నదా?

మఱియొక్కవిశేషము: ఏగుడ్డివో యేనడ్డివో యేకూరమైనవో
యేగొంతుకోతవో యగు భయంకరప్రకృతిశక్తులనుగూడశ్శ్యామలాంబ
యని మరిడమ్మ యని వేళ్లతో మనము పూజించుచుండుటలేదా?
దైవముకొఱకే తను వంతయు మనస్సంతయు నాత్మ యంతయు నర్పణ
మొనర్చుకొన్నజాతి మఱియొకటి ప్రపంచముననున్నదా? ఈభూత
దయయు, నీదైవభక్తియు మహాపుణ్య మని యాచరించుచున్న యీ

జాతి యెంత యున్న తస్థితిలో నుండవలసినది ? సృష్టిమహామూలశక్తికి దయాదాక్షిణ్యములే యుండునెడలఁ బుణ్యపాపవిచక్షణతయే యుండునెడల, ధర్తాధర్తవిభేదమే యుండునెడల, మనహృదయములోని తన యందలి ప్రేమమును దెలిసికొనుటకు జ్ఞానమే యుండునెడల, మనయవస్థను జూచుటకుఁగ న్నే యున్నయెడలమనదేశమునకీమహాదుర్గతియేల? ఇతరరాష్ట్రములలోనివారు వారిరాష్ట్రములను వా రేలుకొనుచుండ, మనమేమి చేయుచున్నాము. మనయేడ్పులను మన మేడ్చుచున్నాము. బొంబాయిరేవులోనుండిపొగయోడలోనికిఁ జేరినయెలుక ప్యాసుపోర్టు అక్కఱలేకుండ ఏ అమెరికాదేశమునకోయింగ్లాండునకోపోవుచున్నదే! ఎలుకకున్న జన్మస్వాతంత్ర్యమైన హిందువునకు లేదే.

సాక్ష్యుపన్యాసములు తిరుగ నారంభింపఁబడిన వని వినఁగనే యీపిచ్చియాసుపత్రిలోనివా రందఁ జేమిచేసినారో యెఱుఁగుదువా? వారందఱు 'ది ఫిలాసఫర్సు కాన్ఫరెన్సు' అనువేర నొకసభచేసి సాక్ష్యుపన్యాసములు పడుచున్నంతకాల మాంధ్రప్రత్రికను మనము తెప్పించుకొంద మని తీర్మానించుకొని యట్లు తెప్పించుకొనుచున్నారు. మతియున్నవారికంటె మతిలేనివారికే నీయుపన్యాసము లెక్కువ రుచించునట్లు కనఁబడుచున్నదే! నీవుకూడ వారిజట్టులోని....."

"ఓహోరే వహః! దివానాసే గుప్తగో కర్తాహే! జారే" యని యొకమహమ్మదీయుఁ డఱచెను. నేను వెడలిపచ్చితిని.

నాయనలారా ! సృష్టిశక్తులనుగూర్చి యీతఁడు చెప్పినమాటలన్నియు మీతోఁ జెప్పితిని. ఈమాటలు మీ కెట్లున్నవో కాని నాకు సమంజసముగఁ గనఁబడలేదు. ఈయుపన్యాసమును గతినముగ విమర్శింపవలసియున్నది. ఈతఁ డింక మతిలేనివాఁడు కాలేదు. కాని మనుజుదూషకుడైనాఁడు. నిష్కారణముగఁ దనకుఁ గారాబంధమును గలుగఁజేసి, యవమానించిన మనుజులను శిక్షింపలేదని దేవదూషణమునకుఁ గూడఁ బూనుకొనినాఁడు. ఈతలతిక్కతత్త్వజ్ఞాన మిందుమూలమునఁ గలిగినది. ఇతనికిఁ గారాబంధమోక్షము వేగముగ నగుఁగాక !

ఓమ్ శాంతి శాంతి శాంతి.

సభావ్యాపారములు

జంఘాలశాస్త్రీ యిట్లు పలికెను.

సోదరులారా! సభావ్యాపారములు రెండుమాసములనుండి చూచుకొనుటయే లేదు. సాక్షిసంఘమువేర నిదివరకు వచ్చినలేఖలలో ముఖ్యములైనవానిని జదివెదను.

సాక్షికి—నమస్కారములు—మీసంఘమున నిదివఱ కైదుగురుండెడివారు. ఇప్పుడు మీతో నల్వరే యున్నారు. అయిదవవారి నెవ్వరి నైనఁ జేర్చుకొనుట కుద్దేశ మున్నదా? అట్టియుద్దేశము మీ కుండునెడల స్త్రీని జేర్చుకొందురా? ఆస్త్రీ సత్యపురగ్రామవాసినీయే యై యుండవలయునా? అక్కఱలేదా? ఈసంగతులు నాకుఁ దెలుపఁగోరెదను.

చిత్తగింపవలయును, విధేయురాలు,

సి. బాలనాగమ్మ,

ఆనెగొంది, కమలాపురముపోస్టు, బళ్లారిజిల్లా.

సోదరులారా! ఈలేఖను వింటిరా? ఈసోదరిమణి మన యువశ్యాసములను విని సంతోషించుటయే కాక, మనసంఘములో నొకసభ్యురాలై మనసంఘోద్దేశనిర్వహణకార్యమునందు మనకు సహాయయై శ్రమపడు చుండుట కుత్సహించుచున్నట్లు తోచుచున్నది. బళ్లారి జిల్లాలోనున్న హేతువుచేత నెప్పుడో కాని మన కామె దర్శనమిచ్చుట కవకాశము లేనిదైనను, దనయభిప్రాయములను దఱచుగ మన కామె పంపవచ్చును. అందుచేత నామెను జేర్చుకొనుటయే నాయభిప్రాయము. వాణీదాసా! నీ వే మందువు?

వాణీ—స్త్రీని సభ్యురాలిగఁ జేసికొనవచ్చు ననీ మనసంఘశాసనములలో నున్నదా?

జంఘా—చేర్చుకొనఁగూడ దని లేదు.

వాణీ—స్త్రీనిగూర్చిన ప్రసక్తియే లేనప్పుడు స్త్రీని జేర్చుకొనుట కవకాశ ముండదు.

జంఘా—సభాశాసనములకు విరుద్ధము కాని పనిని జేయుట తప్పుకాదు.

వాణీ—సభాశాసనములు చెప్పనిపని చేయుట తప్పు.

జంఘా—కవీ! మొండివాదము చేయకుము. మనసోదరీమణు లిప్పుడు మిగుల నున్నతదశలలోనికి వచ్చుచున్నారు. విదూషీమణు లగు చున్నారు; గాయనీమణు లగుచున్నారు; కవయిత్రు లగుచున్నారు; చిత్రలేఖక లగుచున్నారు. వక్తృత్వమున వారిని మించినవారు లేరని పించుకొను చున్నారు. శాసనసభలలో, సంఘసంస్కరణసభలలో, మత విషయక సభలలో, న్యాయసభలలో, రాజకీయసభలలో సభ్యురాండ్రై లోలాక్షీమణు లెందఱు లోకకల్యాణమునకుఁ దోడుపడుచున్నారో నీవెఱుఁగుదువా? స్త్రీలు సర్వసభలలో సభ్యురాండ్రుగ నుండుట సభ లకే కాక దేశమునకుఁగూడ నలంకారము. అందుచే నామె కోరు నెడలఁ జేర్చుకొనుటయే నాయభిప్రాయము.

వాణీ—నాయభిప్రాయ మేదో చెప్పితిని. మార్పుకొనవలసిన కారణము నాకగపడలేదు.

జంఘా—కాలాచారీ! నీయభిప్రాయ మేమి?

కాలా—నాయభిప్రాయమున కేమున్నది? నాకు స్త్రీయైన నొక్కటే, పురుషుడైన నొక్కటే. ఆరెంటిలో భేదమేదో నామనస్సున కెక్కలేదు. వేదాంతశాస్త్ర మాత్తకు లింగము లేదని చెప్పుచున్నది. పైస్వరూపమువలననే యీవ్యక్తి యాఁడుది, యీవ్యక్తి పురుషుఁ డని పామరులు గ్రహించుచున్నారు. కాని పరమార్థ మాలోచింపఁగ స్త్రీ పురుషభేదము లేనే లేదు. అందుచేత—

జంఘా—కాలాచారీ! ఇకఁ జాలించు. స్త్రీపురుషభేదము నీ మనస్సున కెక్కలే దని చెప్పితివి కదా! నాలుగేండ్లక్రిందట వివాహ మాదుటకు దక్షిణదేశయాత్ర పోయి యక్కడ నీయలౌకికచర్యలచేఁ గారాగృహప్రవేశ మంది చావునకు సిద్ధమయితివే. జ్ఞప్తిలేదా?

కాలా—అప్పుడు నేను బుద్ధిపూర్వకముగఁ బోయితి నను కొంటివా? ఏదో యితరులప్రాతాహముచే నట్లు జరిగినది?

జంఘా—సరే, నీయభిప్రాయ మేమని నిర్ణయించెదవు?

కాలా—నాకుఁ బ్రత్యేకాభిప్రాయ మేమియు లేదు. పెద్దల యభిప్రాయమే నాయభిప్రాయము.

జంఘా—అది యేదో స్పష్టముగఁ జెప్పుము.

కాలా—వాణీదాసుఁడు చెప్పినట్లు స్త్రీని జేర్చుకొనకుండిన మంచిది. నీవు చెప్పినట్లు చేర్చుకొనినను మంచిదే.

జంఘా—సరే నీయభిప్రాయము నపుంసకము కావున నది గణింపఁబడదు. వాణీదాసా! స్త్రీని జేర్చుకొనవచ్చుననియే సాక్షి యభిప్రాయము. ఆయభిప్రాయ మీలేఖమీఁదనే వ్రాయఁబడియున్నది. హెచ్చుసంఖ్యగల సభ్యులచే నామోదింపఁబడుటచేత స్త్రీని జేర్చుకొనుటకే నిర్ణయింపఁబడినది.

వాణీ—సాక్షియభిప్రాయ మట్లున్నదని మొదటనే వల చెప్పలేదు.

జంఘా—ఇదిగో ! మఱియొకలేఖ—గంజాముజిల్లా—నరసన్న పేటపోస్టు—ఉర్లాము గ్రామమునుండి యీలేఖ వచ్చినది. దీనిని జదివెదను.

సాక్షికి నమస్కారములు.

అయ్యా! మీరు చిత్రలేఖకుల దిగంబరవిగ్రహములఁ గూర్చి యిచ్చినయుపన్యాసములోని సంగతు లన్నియు బాగుగాఁ దెలిసికొంటిని. ఉపన్యాసము బాగుగనే యున్నది. అట్టిదోష మెంతశీఘ్రముగఁ బరిహరింపఁబడునో చిత్రకళ కంత క్షేమము. కొందఱు స్త్రీలుకూడ నట్టివిగ్రహములను జిత్రించుచున్నారని తెలియుచున్నది. ఇది మఱింత ఘోరము. ఇప్పటి చిత్రలేఖకు లేవోపిచ్చియూహలుపెట్టుకొని, చిత్రించుచున్న కన్నులనుగూర్చి యుపన్యాసించెద నని చెప్పియున్నారు. ఆయుపన్యాసముకొఱకు వేచియున్నాము. తప్పకుండ నట్టి యుపన్యాసము త్వరలో వెడలవలయును. వారు చిత్రించుచున్న కన్నులనుజూడ నెంత రోతయైనఁ గలుగుచున్నది. మీరు ముఖ్యముగా విమర్శింపవలయును. అదిగాక వంగీయకళ తప్పకుండ మీవిమర్శనమునకు గుఱి కావలసి యున్నది. కాని యొకసంగతి. ఆనడుమనుః గొంతకాల మెండి మొండైన చిత్రకళ నూతనముగ నిప్పుడే యుజ్జీవింపఁబడుచున్నది. లేలేతరెమ్మలు

వైచుచుఁ జిగుర్చుచు మొగ్గదొడుగుచు నెదుగుచున్నది. మీవిమర్శనము కేవలము ఖండకముగానుండక, కొంతపరిపోషకముగా నుండవలయు నని చెప్పుచున్నాను. వెట్టివెట్టి తలలను గఱకుకత్తితోఁ దెగనఱకఁగూడ దని నాయభిప్రాయము కాదు. అట్టినఱకులవలన, మిగిలిన చెట్టు మునుపటికంటె బలముగలదియై, మునుపటికంటె వ్యాప్తికలదియై, మునుపటికంటె హెచ్చుచిగుళ్లు, హెచ్చుమొగ్గలు కలదియై యుండునట్లు మాత్రము చూడవలయును. అది నాకోరిక.

మఱియొకసంగతి—ఆడుదాని మర్యాదకు భంగకరములైన పటములను జిత్రించు చిత్రలేఖకులను భారతమాతచేతికొరడా వ్రేటున కఠినులుగఁ జేసితిరి. వారందుల కర్హులే యగుదురుగాక! వారికంటె నట్టిశిక్ష కర్హులైన కవుల నుపేక్షించి, చిత్రలేఖకులమీఁదనే మీరు దాడివెడలుట తగదు. ఆడువారి యవయవరహస్యముల బయటఁ బెట్టుటలోఁ గవులకుఁ జిత్రలేఖకు లందుదురా? ఒక్కొక్క యవయవమున కెన్నేసి పద్యములను జెప్పినారు. వారు వర్ణింపనియవయవమున్నదా? చిత్రలేఖకుల పటములలో నాభి కానబడుచున్నదని మీరు వారి నంతతీవ్రముగ విమర్శించితిరే! నాభిపై నొక్కొక్కకవి యెన్ని యెన్ని శ్లోకముల నెన్నెన్ని పద్యములఁ జెప్పియుండలేదు? చెలమ లని, దిగుడుబావు లని, కొండబిలము లని మఱి యేమో యని యెన్నివర్ణనములు కవులగువా రొనరించి యుండలేదు? అంతట నాఁగిరా? నాభిపై నున్ననూగారు, దిగువనున్ననూగారుగూడ వర్ణింపలేదా? “నూగారు గూఢపదమా చెలికే” అన్న వా రెవ్వరు? ఇకఁ బయోధర వర్ణనములకు హద్దుపద్దున్నదా? మనసులోని యబలాటము తీటునట్లు, నోటికసితీటునట్లు, చేతిదురద తీటునట్లు పయోధరవర్ణనము లెంతబహుళముగా గ్రంథములందు వ్రాసినారు? ఎంతపెద్దవి యని చెప్పినను హృదయమున కింక సంతృప్తి లేక, అబ తీటక, తాటికాయ లని, కుండ లని, కొండ లని, వారిమొగ మని మొఱపెట్టినవా రెవరు? కవులు కారా? పిఱుదులను వర్ణింప కుండినకవి యొక్కఁడైన నుండెనా? అవి పెద్దదిబ్బులని, యిసుకతిప్పలని, మెట్టలని, గుట్టలని వర్ణించి వర్ణించి, యంతటితో దయ్యపు టాకలి శాంతింపకపోవుటచే, భూవలయముతో వాని నంప

గట్టలేదా? కాంతలరహస్యావయవములను వర్ణించుటలోఁ గవుల కున్న రాక్షసవాంఛ చిత్ర లేఖకుల కున్నదా? పిఱుదులవర్ణనలతో సరిపుచ్చిరా? ఎందులకు సరిపుత్తురు? సరిపుచ్చి యూరకుండఁగలరా? సరిపుచ్చి బ్రదుకఁగలరా? సరిపుచ్చి కవు లనిపించుకొనఁగలరా? ఆకారముకాదు, రంగుగాదు, మఱియేదో కాదు, ఇం కేదో కాదు—ఎన్నెన్ని వివరములతో నోపికగా, శ్రద్ధగా, భల్లూకపుఁబట్టుతోఁ దలఁపఁగూడని యవయవములను, గానరాని యవయవములను మనయొదుటఁ బెట్టలేదు? పోనిమ్ము. అంతటితో నాఁగిరా? ఆఁగుటే? హాహాకారమెత్తి నప్పు డాగుటే— స్తరింపరాని సంభోగవర్ణనములను సంతనగ సాపుగ సముజ్జ్వలభణముగ సాగింపలేదా? అంతటితో నయిన శాంతిపడి మిన్నక పడియుండిరా? డోహుఁ “పునారతికాతుకంబుతో” లేచి గంటములు చేతఁ బుచ్చుకొని బింకముగఁ గూరుచుండిన ముసలికవు లెందఱు? ఈఘోరచర్యలోఁ దిరుగవేసి మఱుగవేసి, ఉట్టాసీదాల సౌభాగ్యమును జూపినవారెందఱు? చీ చీ! ఏచిత్రలేఖకుఁడయిన నిట్టిపన్ని వేశమును జిత్రించి సంతలోఁ బెట్టినాఁడా? ఈమోటమొండివ్యాపారమునఁ గవులకంటెఁ జిత్రలేఖకు లెంతతక్కువ? చిత్రలేఖకులు కొరడావ్రేటుల కర్షులయి నప్పుడు కవులు కొఱతమేకుల కర్షులు కారా?

ఆంధ్రకవిత్వములో మాత్రమే యిట్లున్నదా? సంస్కృతములో నింతకంటె బా గేమైన నేడ్చిన దేమో యని చూడఁగ, నది యింత కంటె నభ్యాన్నముగ నున్నదే. జగన్మాతల స్తవరాజములలో గుహ్యం గకములకుఁ బ్రత్యేక మొక్కొక్క స్తవకమా? తల్లిదండ్రులగుపార్వతీ పరమేశ్వరుల సంభోగమును వర్ణించుటకు సాహసించినవారు సంస్కృత భాషామహాకవులే కాదా? బ్రహ్మచారులు, వేదాంతులు, సన్న్యాసులు సయితము దేవీ స్తవరాజములలో నెంతలజ్ఞాకరము లయిన విగ్రహములను నిర్మించినారు.

ఇంక నాంగ్లేయభాష యీసన్నివేశమున నేభాషకుఁ దీసిపోవునది కాదు. సమ స్తభాషలలోనున్న యాద్యంధములుగూడ నాభాషలోఁ బరివర్తనమొందియున్నవి. కావున సమ స్తజాతులవారి కీపిచ్చి యెంతగాటముగ నున్నదో తెలియవచ్చును. Shakespeare రచించిన Sonnets

లో, Venus and Adonis లో, The Rape of Lucrece లో స్త్రీల గుహ్యవయవము లెంతవీ డాకరముగ, నెంతజగుస్సాకరముగ వర్ణింపఁ బడియున్నవి? Aristophanes వ్రాసిన హాస్యరసరూపకముల నవలోకించితిరా? పూర్వపువా రట్లు రచియించిరి కాని యిప్పటివారు భద్రముగ నేయున్నారని యనుకొనకుఁడు. ఇటీవలిగ్రంథమైన “Leaves of Grass” లోని, “The love that awaits me” అనుపద్యమాలికను జూచితిరా? ఎంతరోత కలిగించుచున్నదో! చెప్పఁబోవున దేమనగ:— చిత్ర లేఖకు లెట్టిదోష మొనర్చిరని మీరు చెప్పినారో, కవు లంతకంటె నెక్కువదోషముల నొనర్చినారు. వారిని దూషించి వీరి నుపేక్షించుట ధర్మము కాదు.

చిత్తగింపుఁడు.

సత్యవాది

జంభూ—ఈలేఖను వింటిరా! కవులందుఁ బాక్షికముచే నేను వారిని విడువలేదు; చిత్రలేఖకులందుఁ గోపముచే వారిని దూషింప లేదు. కవుల యీవెట్టినిగూర్చి చెప్పఁదలఁచియే యున్నాను. చిత్రలేఖకులఁగూర్చి నేను జెప్పినప్పు డది సమంజసముగ నున్నదో లేదో చూడవలయును గాని కవులనుగూర్చి చెప్పలే దని యధిక్షేపింపవచ్చునా? నే నింకఁ జెప్పనివేళ యేది? ఉన్న దొక్క చిన్ననోరు: ఉపన్యాస విషయములు లక్షలు ‘కవి’నిగూర్చి యీనడుమ నుపన్యసించితిని. కవి భేదములు మొదలగు సంశయములఁగూర్చి యుపన్యసించునప్పుడు కవుల యీపిచ్చినిగూర్చి సోదాహరణముగ సవిస్తరముగఁ జెప్పఁదలఁచితిని. కాని యుత్తమవిమర్శకుఁ డగు మన ఉల్లాసుపండితుఁ డీవిషయమును గూర్చి వ్రాసి నాకు శ్రమలేకుండఁ జేసినందుల కాయన కనేకనమస్కారము లర్పించుచున్నాను. ఇకఁ జదువఁదగిన యుత్తరము లున్నవికాని యిప్పటి కివి చాలును.

ఓం కాంతి శాంతి శాంతి శాంతిః.

వీరశైవులు

జంఘాలశాస్త్రి యిట్లు పలికెను.

నాయనలారా! ఒక శివభక్తుడు మనసభలో నేడు పనయ్యసించును. ఆతడు లింగధారి. కేవలశైవుడు. మిగుల వయస్సు గడచిన వాడు. బుద్ధిశాలి. ఆతడు మాటలోనే వచ్చుచున్నాడు. లేచి నిలువబడి యా మహాభక్తుని గౌరవింపుడు (అందఱునర్తురు) అయ్యా శంకరభక్తా గ్రణీ! దయచేసి పీఠ మెక్కి యుపనయ్యసంపుడు.

శైవవర్యుని యుపన్యాసము.

శివభక్తులారా! సాక్షిసంఘోపన్యాసములగుర్చి వినుచునే యున్నాను. ఇదివఱకు జంఘాలశాస్త్రి యనేకోపన్యాసము లిచ్చినాడు. జంఘాలశాస్త్రి మాధ్యుడు కాడు. శ్రీవైష్ణవుడు కాడు. అద్వైతి యయ్యును హరభక్తినిగూర్చి యుపనయ్యసించి యుండలేదు. పత్తిక్కొల్లె నాచ్చియారువిశేష ముపనయ్యసించినాడు *కాని బసవేశ్వరమహిమమును గూర్చి యుపనయ్యసించినాడా? ధన్వర్ధాసునికథ చెప్పినాడు కాని తేడర దాసయ్యకథ చెప్పినాడా? భక్తినిగూర్చి చెప్పిన యుపన్యాసములం దైనను విష్ణుభక్తినిగూర్చియే చెప్పినాడు కాని వీరశైవభక్తినిగూర్చి చెప్పినాడా? శివుడు దేవుడు కాడనియా, శివభక్తులు భక్తులు కార నియా? ఆతని యుపేక్షకుఁ గారణమేమో తెలియఁజాలకున్నాను. ఏకారణమైననేమి జరుగఁగూడని యుపేక్ష జరిగినది. క్షమింపఁదగని యుపేక్ష జరిగినది. శివభక్తులారా! ఈసంగతి మీతో మనవిచేసి మీ కొక శివభక్తునికథ నుపనయ్యసంపవచ్చితిని. సావధానచిత్తులరై వినఁగోరు చున్నాను.

అనఁగ ననఁగ నొకవీరశైవుడు. ఆతనితల్లి యెవతెయో తెలియదు. తండ్రి యెవఁడో తెలియదు. ఇంటిపే రేదో తెలియదు. ఆతఁ డే గ్రామనివాసీయో యదికూడఁ జెప్ప వీలులేదు. బొండ్లూరనికొండలు బోడూ రని కొండ అందురు. ఆతనిపేరుమాత్రము బ్రహ్మయ్య.

ఆతఁడు,

ద్వి॥ వీరవ్రతైకనిష్ఠారమణుండు—
 పారశివాచారపారాయణుండు
 లోకైకపూజ్యుఁ డలోకానుసారి—
 ఏకాంతభక్తి మహిష్ఠమండనుఁడు
 నభుతితనాద విద్యాపండితుండు
 నభువినాశనకారణావతారుఁడు
 విదితకారుణ్యసముదితానురాగ—
 హృదయుండు సర్వజీవదయాపరుండు

నని కవి యాతనిమహామహిమమును గానమొనర్చెను. ఆతఁడనేకవిద్యల నభ్యసించినవాఁడగుటచే సహస్రవిధముల ధన మార్జించి యంతయును మహేశ్వరమూర్తులకర్పించి వారిని సేవించుచుఁ గాలక్షేప మొనర్చుచుండెను. ధనమంతయు నీరీతి వెచ్చ మొనర్చి తయించిన యాతఁడు శుద్ధినొందిన రసఘటికవలె దేజస్వరూపుడై వెలిగి పోవుచుఁ గిన్నరను జేతఁబుచ్చుకొని వీధివీధిని గాన మొనర్చుచుండెను.

“ఈశ్వరా! జగదీశ్వరా! పరమేశ్వరా కరుణాకరా” యని యుచ్చైస్వరమున మ్రోళ్లు చిగుర్చునట్లు గాలి స్తంభించి వినునట్లు కైలాసాధిపతిని గానమొనర్చునతఁ డాతఁడే మనస్సునకున్న చెవిచే వినుచున్నారా?

మనము వినుట లెక్కయేమి? శంకరభగవానుఁ డంతరితమునఁ బ్రత్యక్షమై యానందమున నుప్పొంగుచుఁ గిన్నరబ్రహ్మముఖోద్గత మధురగీతానుసారతాళానుగుణముగఁ దాండవించుట కుత్సహించి డమరుకమును వాయిండుట కుద్యమించుచున్నాఁడే! గజచర్మపుముడుతలలోఁ దలల నిమిడ్చి, కునుకుచున్న సర్పములు శిరముల నట్టె యదల్చి పడగలువిప్పి, జిహ్వలుముందునకుఁద్రోచి కన్నులుమాత్రమేకాక యొడలంతయుఁ జెవులు చేసికొని వీరశైవుఁడగు బ్రహ్మయ్య గౌరీశ్వరగానమును విని పరవశము లగుచున్నవే! మహేశ్వరజటాజూటస్థ యగు చంద్రరేఖ మహాగాయకగీతామాధురికఁ జొక్కిచొక్కి అమృతమనువేర నానందబాష్పములను విడుచుచున్న దే. ఈమహాసన్నివేశమున కనాహు

తులై వీణాధరులైన తుంబురునారదులు విచ్చేసి మహాగానామృతమునఁ
దలమున్కులగుటచే నుక్కిరిబిక్కిరి యగుచు గ్రుడ్లుస్తంభింప నిశ్చేతనుల
గుచు నిలువఁబడినారే! వీరశైవశిఖామణి! భక్తియనఁగనీదేయగునుగాక!
గాన మసిన నీదే యగునుగాక! జన్మమనఁగ నీదేయగునుగాక! మహా
దేవుఁడు నీకు బిరుద మిచ్చివాఁడా! అందుచేతనే కిన్నరబ్రహ్మయ్య
వైతివా?

ఆహా! భక్తికి గానమున కెంత చేరువ? భక్తి హృదయమున
నంకురింపఁగనే గొంతుకలోని తంతులు తమంతతాము, మేళవించు
కొని సిద్ధముగ నుండునే! భక్తి హృదయకోశమును రవంత సంచలింపఁ
జేయ నా యూపుతో రైరైఁమని భైరవియో శంకరాభరణమో
యాలాపింప నారంభించునే. భక్తి హృదయమునఁ దాండవింప నప్రా
పంచికగాన మమృతరంగములతో నాకస మంతయు వెల్లివిరియునే! చెట్లు
చిగుర్చునే! శిలలు కరఁగునే! నదులు పొంగునే! అగ్నిజ్వాల లంతరిం
చునే! వాయువు చల్లఁబడునే! భవరోగములన్నియుఁ బటాపంచలై
పోవునే! సృష్టియంతయు ప్రేమవృష్టిచే నార్ద్ర మగునే?

గానశక్తి లేనివాఁడు గానమునకుఁ జెవి లేనివాఁడు కిరాతహృద
యుఁడు, నరఘాతుకుఁడు, జీవద్రోహి యని యొకయాంగ్లేయకవి చెప్పి
నాఁడు. ఆమాటలు నా కంత నచ్చలేదు. ప్రపంచమున గానశక్తి
లేనివాఁ డెవఁడు? గానానుభవశక్తి లేనివాఁ డెవఁడు? ఒక్కని గానఁ
బఱుపఁగలరా? కంటికి నచ్చిన కాంతను జూచి కూనురాగము తీయలేని
మొద్దుముండకొడు కెవఁడయిన నున్నాఁడా? ఈకూనురాగములో గాన
మున్నదా? లేదా? తుంబురునారదులు పాడినట్లు పాడినగాని గానము
కాదా యేమి? ఆడుకోడి నాకర్పించుటకు మగకోడి యెంతచిత్రముగ
గానమొనర్చునో వినలేదా? మగకుక్క యాడుకుక్కపైఁ దాటఁ
దోవునప్పుడు కుఁయికుఁయికుఁయిమని గాన మొనర్చుచుండుట లేదా?
కాలువయొడ్డునఁ బొదలోని కీచురాయి యెందులకుఁ బైస్థాయిలో గాన
మొనర్చుచున్నది? ఆడుపురుగు నాశ్లేషమునకే కాదా? ఐహికానంద
రసము ననుభవించుట కేజీవము పనికిరాదో దానికిమాత్ర మే గానము
లేదు, సుఖదుఃఖముల కధీనముకాని ప్రాణ మొకటియైనఁ బ్రపంచమున

నున్నదేమో చెప్పగలరా? నిశ్చేతనములకుఁ గూడ సుఖదుఃఖానుభవమున్నదని యిప్పటి ప్రకృతిశాస్త్రజ్ఞులు సిద్ధాంతీకరించుచుండఁ, జేతనములమాట సందేహింప నేల? ప్రాసంచికానందమువలన గాన ముద్భవించును. పరమేశ్వరానందమువలన గాన ముద్భవించును. రక్తిచే గాన ముద్భవించును. భక్తిచే గాన ముద్భవించును సాంసారికానందమువలనఁ గలిగినగానము నిష్ఫలము. గుడిగుడి త్రాగుటచే గలిగిన మబ్బు తెరవంటి కైపుచే బుట్టిన మోతాదైన యానందమున పాదుషాయిల వేయుట యెట్టిదో పణ్యవనిత తలదువ్వుకొనుచు విటుని వశపఱచుకొంటినను నానందమున “చిన్నదానరా” యని జావలి పాడుట యట్టిదే. పాదుషాయిల యెంతప్రయోజనమో పణ్యవనిత జావలి యంతప్రయోజనము ఐహికానందమున గాన మొనర్పలేనివా రెవ్వరు? ఇట్టిగానము జీవుని మఱింత ప్రకృతిబద్ధ మొనర్చుటకే పనికివచ్చును. సంసారసాగరమున జీవుని మఱింత ముంచుటకే యక్కఱకువచ్చును. గానములేనివారు క్రూరులు, ద్రోహు లని చెప్ప వలనుపడునా? గాన మొనర్పగలవారు లోకోపకారులై మీడుకుచున్నారా? సాలెపురుగు నాల్గువందలనంబరును మించిన మహాసూక్ష్మతంతువులచే నిర్మింపఁబడిన తన పద్మవ్యూహపు మహాలులోని చంద్రకాలలోఁ దాను గూరుచుండి మధురగీత మాలాపించు టెందులకు? చుట్టుపట్టులనున్న యీఁగల నాకర్షించి మ్రింగుటకే కాదా? ఇది గొంతుకోతగానము కాదా? పాపాణహృదయుల మధురగానమున కాసపడి యెందఁ ఆమాయక కాంతలు భ్రష్టలై పతితలై ప్రాణములఁ గోలుపోవలేదు? రోముపట్టనము నాల్గుమూల లఁటుకొని మండిపోవునప్పుడు చక్రవర్తియగు “నీరో” అయ్యయ్యో యని యైననెనా? అంతఃపురములోఁ గూరుచుండి ఫిడేలుచాయించు కొనుచు హాయిహాయి యనలేదా? ఎందుల కీ గానశక్తి? నాదనామక్రియకు సాధుప్రవర్తన కేమి సంబంధము? జంపెతాళమునకు స్వార్థపరిత్యాగమునకు సంబంధమున్నదా? ఐహికాగానమువలన నరున కుద్గతిలేదు. సంసారతరణమునకు లోకకల్యాణమునకుఁ గావలసినది భక్తిగానము. రక్తిగానము గానమే. భక్తిగానము గానమే. ఒకటి వేశ్యాజటామండలిలోని గులాబిపూవు. ఒకటి ఈశ్వరజటామండలిలోనిగులాబిపూవు. గానము

లేనివాఁడు నరఘాతుకుఁడని చెప్పుట సమంజసము కాదేమో? భక్తి లేనివాఁ డట్టివాఁడు. నిజముగా నట్టివాఁడు. భక్తులకథలు విని కరఁగని వాఁ డట్టివాఁడు. ప్రధానమైనది భక్తి. గానము దాని కుపలక్షణము. రక్తికిఁగూడ నదియే యుపలక్షణము. ఉపలక్షణమును బ్రధానముగఁ జేసి చెప్పుటచే నాంధ్లేయకవిమాటలు నచ్చలే దని చెప్పవలసివచ్చినది. గరళకంఠభక్త శిఖామణిగాథలో గానమునుగూర్చిన తగవులాట చెప్పి నందులకు మన్నింపవలెను. మనభక్తాగ్రేసరుఁడగు బ్రహ్మయ్య బసవేశ్వర స్వామిని దర్శింపఁ బొదఁచారయై పయనమై పోవుచున్నాఁడు. అడుగడుగునకు, హరహరా ! అంధకహర ! భక్తపాపసంహర ! గంగాధర ! శశాంకరేఖాధర ! యని స్మరించుకొనుచుఁ బాడుకొనుచు నాడు కొనుచుఁ బోవుచుండెను. కాని మనబ్రహ్మయ్యను సంగమేశ్వరమునకు ముందే యెదుర్కొనవచ్చుచున్న యా యలొకికతేజోరాశి యెవరు ? ఆహాహా ! కన్నులు ధన్యము లగునట్లవలొకించితిరా ? మహారణ్యాములో నొకమహాజ్వాల రెండవజ్వాలను దరియుచున్నట్లున్నదే ! సముద్రమున నొకహిమసౌధము (Iceberg) రెండవ హిమసౌధమును సమీపించుచున్నట్లున్నదే ! బ్రహ్మయ్యగారిఱాక యాతఁ డెట్లుగ్రహించెనో. స్వచ్ఛాత్తకు స్వచ్ఛాత్తకు నిస్తంత్రీతంత్రవార్తలు జరుగుచుండును గాఁబోలు. ఒకచుక్క రెండవచుక్కకుఁ గన్నుగీట, నొక యాత్మ రెండవయాత్మకు సన్న చేయ కుండునా? కాని యావచ్చుజ్యోతిరూప మెవరో ? ఏవరో—చెప్పుమందురా ?

ద్వి. “శాశ్వతసర్వజ్ఞ - శశ్వద్గుణాంక—
విశ్వేశ శ్రీగురవే నమో యనుచు
సద్యఃప్రసన్నానవద్య వేదాంత—
వేద్యాత్మ శ్రీగురవే నమో యనుచు
దత్తకైవల్యయుదాత్త సద్భక్త
విత్తేశ శ్రీగురవే నమో యనుచు
నమితపరంజ్యోతిరాకారదివ్య
విమలాంగ శ్రీగురవే నమో యనుచు
స్థితరస్యస్థిస్థిలయప్రపంచ

విరహిత శ్రీగురవే నమో యనుచు
 సకలనిష్కళచరాచర రూపవిగత
 వికృతాంగ శ్రీగురవే నమో యనుచు
 నాద్యంతరహిత నిత్యామలతేజ
 విద్యాత్మ శ్రీగురవే నమో యనుచు
 నధ్వషట్కూతీత యవిపాతకౌఘ
 విధ్వంస శ్రీగురవే నమో యనుచు
 మోక్షార్థిరక్షణ దక్షకటాక్ష
 వీక్షణ శ్రీగురవే నమో యనుచు
 నజ్ఞానతిమిరసంహారార్థదత్త
 విజ్ఞాన శ్రీగురవే నమో యనుచు
 ధన్యాత్మ శిష్యమస్తకకృపాహస్త
 వినాస్య శ్రీగురవే నమో యనుచు
 నఘహరణార్థ శిష్యజనోపభుక్త
 విఘసన శ్రీగురవే నమో యనుచు
 నశ్రాంతభక్తజనాత్మాంబుజాత
 విశ్రాంత శ్రీగురవే నమో యనుచు
 ననఘగురుప్రసాదామృతహృదయ
 వినివాస శ్రీగురవే నమో యనుచు

చెన్నబసవఁ డేమహామహుని నోరార మనసార స్తుతియించెనో
 యాబసవేశ్వరుఁడే మన కిన్నర బ్రహ్మయ్యకు సాక్షాత్కరించెను. అట్లు
 ప్రత్యక్షమైన బసవేశ్వరునిఁ జూచి యొడలు పులకింపఁ గనులు వర్షింపఁ
 జిత్త ముప్పొంగ “నోమ్ హరహరహర మహాదేవ శంభూ” యని
 సాష్టాంగదండప్రణామ మాచరించెను. బసవేశ్వరుఁడుకూడ నాభక్తు
 నకుఁ జాఁగి మ్రొక్కి, యనునయించి యతిథిపూజ నాచరించి “సవిశేష
 తత్త్వానుభవ భవ్యగోష్ఠి” సలుపుచుఁ దన నిలయమునకుఁ దీసికొని
 పోయి యథార్హముగ గౌరవించెను.

ఆపురముననున్న త్రిపురాంతక దేవాలయమునకు మహాదేవదర్శ
 నార్థమై బ్రహ్మయ్య వెడలెను, దేవాలయమునెదుట నొకచిత్రము
 సాక్షి-5-6

జరుగుచున్నది. ఒక గొట్టెమెడకు: ద్రాడు కట్టి యాత్రాటిని జేతఁబట్టుకొని యొకఁడు దానిని లాగుకొనిపోవుచుండెను. తానుంచుకొన్న వారాంగనకొఱకు దానిని బలి నిచ్చుటకై కొనిపోవుచుండెను. ఉంచుకొన్నదానికై దానిని వధించునెడల నామె యారోగ్యవతియై, యైశ్వర్యవతియై, తనయం దనురాగవతియై యుండునని యాతఁడు దాని నుత్సాహమున నీడ్చుకొనిపోవుచున్నాఁడు. కాని యాగొట్టె యంతవేడుకతో నాతని వెంబడింపఁగలదా? ఉరికంబములయొద్ద కాతని మఱియొక్కఁడీడ్చుకొనిపోవునెడల నింతయుత్సాహముతో నాతఁడు నడచునా? చంపుటకై తన్నుఁ దీసికొనిపోవుచున్నాఁడని యది గ్రహింపకున్నదా? పెంచుకొనువాఁ డెవఁడో చంపువాఁ డెవఁడో యది యట్టె గ్రహింపఁగలదే! దానికున్న తెలివికంటె నాతనితెలివి యేమంతహెచ్చు? తన తనువుచు బాడుసేయుచు, దనధనము దోచుకొనుచు, వంశమర్యాదను వల్లకాఁడుచేయుచుఁ గీర్తిని భ్రష్టపఱచుచు సర్వవిధములఁ దనగొంతుకోయ సంకల్పించుకొనిన కులటాధమను దనప్రాణరక్షకదేవతగఁ జూచుకొనుచు, గౌరవించుచు నారాధించుచున్న యీనిర్భాగ్యుఁడు గొట్టెకంటె నెట్లెక్కువ తెలివిగలవాఁడు? ఆహా! ప్రక్కనే త్రిపురాంతకుఁడగు మహేశ్వరుని యాలయ మున్నదే! మోక్షప్రదాతయైన యాదేవతాసార్వభౌముని పాదపద్మముల నాశ్రయింపక ముఱికితోత్తు పృష్ఠమాశ్రయించిన బుద్ధిహీను నే మనవలయును?

గొట్టె గుంజుకొనుచు వెనుకకుఁ దగ్గుచున్నది. విటుఁడు హుంకరించుచు ముందునకు లాగుచున్నాఁడు. “బే వ వ వ” యని గొట్టె యాతనిహృదయము కరఁగునేమో యని యేడ్చుచున్నది. గుడిసెవేటిదాని బుడిబుడిబొల్లిదుఃఖములకుఁ గరఁగిన బొజ్జఁగులరాయఁడు-ప్రాణోత్క్రమణసమయమున నోరులేని ప్రకృతి యొనరించిన యమాయకమైన యార్తిపూర్ణమైన యాశ్రోశమునకుఁ గరఁగుటే! పరీక్షించుటకుఁ గన్నున్నయెడలఁ దెలిసికొనుటకు మన సున్నయెడల నజ్ఞమగు జంతు ప్రపంచముతోడనే కాదు, దూరమని మనమనుకొనుచున్న శాఖాప్రపంచముతోఁగూడ మనకున్న సంబంధ మెంతగాఢమో, యెంతనిర్భద్యమో యెంతయనోన్యన్యభివృద్ధికరమో కొంతయైన గ్రహింపవచ్చును.

త్రాడుత్రెంపుకొని గొట్ట దేవాలయములోఁ దూఱినది. అట బ్రహ్మయ్యగారిచేతిలో మూతిపెట్టి నిలువఁబడినది. నెబాన్ ! చతుష్పాదమా ! నీవు ధన్యజన్తమవు. ప్రాణప్రయాణసమయమున నీకుఁ బరమేశ్వరదర్శన మైనది. గొట్ట వయ్యను. బ్రహ్మయ్యగారి వ్రేల నున్న నందికేశ్వరుని మూర్ఖునుచున్నావు. శంకరభక్తుఁ డెవఁడో సాని మగఁ డెవఁడో కనిపట్టుటకు మీజాతి కెంత తెలివియున్నది ! అతని యొద్ద హాయిగ నిలువఁబడితివి. ఇతనిని వదల్చుకొనుదాఁక తహతహలాడితివి ! తుద కితనిత్రాడు త్రెంపితివి. ఓవిటాధమా ! నీవెప్పు డీయాలయములోనికిఁ బోవలేదు కదా ! గొట్టను దెచ్చుకొనుటకై యిప్పుడు పోదలఁచితివా ? త్రిపురాంతకదర్శనమువలన నీకు లభింపవలసినది గొట్టబొచ్చా ! ఆగొట్టను దెచ్చుకొని నీఱంకులాడిమొగమునకు దిగదుడిచి చంపుదువా ? నీపుణ్య మేమనవచ్చును ? అదిగో యాతఁడు గుడిలోనికి రాబోవుచున్నాఁడు. బ్రహ్మయ్యగా రాఁగు మాఁగు మని గద్దించుచున్నారు. అదరిపడి నిలువఁబడి యాతఁ డేమనియెనో విందురా ? “ఈగొట్ట నాది. దీనిని నేను గొంటిని. నాసానియారోగ్యార్థమే దీనిని బలి నిడ దానియింటికిఁ దీసికొని పోవుచున్నాను. నాగొట్టను నా కిటు తోలిపెట్టుము” ఇట్లాతఁడు పలుక, నాయనా ! నేను దీని లోని కాహ్వానించితివా ? నేనేల పొమ్మని తోలిపెట్టుదును ? ఇది ప్రాణభీతిచేఁ బరమేశ్వరాలయము చొచ్చినది. దీనిని జంపదగదు. ఇది నన్ను శరణు చొచ్చినది శంకరదాసుఁడ నగు నేను దీనిని వదలను. నీకు దీనికై యెంత సొమ్ము కావలయునో యంతయు నిచ్చెదను. నీ వీగొటియపై నాశ వదలుకొని పొ” మ్మని బ్రహ్మయ్య బదులు చెప్పెను. “నీకు మతి యున్నదా లేదా ? శంకరదాసుఁడ నని చెప్పితివే ! ఊరివారిసర్వస్వము నూరక చూఱగొనువారేనా శంకరదాసులు ! గొప్పదాసుఁడవే బయలుదేఱినావు. నీవంటిదాసుఁ డింకొకఁ డీయూర నున్నయెడల నిక సుసారములకు నీళ్లు వదలుకొనవలసినదే కాదా ? చాలు చాలు. నా గొట్టను మాటుమాటాడక తోలిపెట్టెదవా, లేదా ?” యని విటుం డఱచెను. “నేను నీగొట్టను వారింపలేదు. ఇది ప్రాణభయార్తయై యిటుఁ జేరినది. దీనికి శంకరభగవానునిదర్శన మైనది. దీనివిలువ యెంతయైన

సరే యిచ్చెదను. కఠినోక్తు లాడక నీకు రావలసినసొమ్మేదియో తీసికొని పో”మని బ్రహ్మయ్యగాకు ప్రత్యుత్తర మిచ్చిరి. “అటులైన వేయి మాడ లిచ్చి గొత్తెను దీసికొ”మని విటుఁ డర్థాశచేఁ గొంత, యంత విలువ నిచ్చుట కిష్టపడఁ డను నిశ్చయముతోఁ గొంత, పలికెను. భక్తుఁ డాసొమ్ము బసవేశ్వరుని యింటినుండి తెప్పించి విటున కిచ్చెను. విటుఁడు తెగినత్రాటితో వేశ్యయింటికిఁ బోయెను.

ఆగొత్తె నొసట రవంత విభూతి రాచి మెడలో ననఁటితడవతో మారేడుపత్తి గట్టి త్రిశూలముద్రాంగుళీయకముతో దాని కొమ్ముల నడుమ నచ్చొత్తి ఓన్నమశ్శివాయ, ఓన్నమశ్శివాయ, ఓన్నమశ్శివాయ యని దాని దక్షిణకర్ణ మూలమునఁ బంచాక్షరి నుపదేశించి శివధ్యానైక తత్పరుడై బ్రహ్మయ్య యటనే కూరుచుండెను.

కలకలలాడుచున్న మొగముతో గలగలలాడుచున్న కొంగుము డితోఁ జేత మఱియొకగొత్తెతో విటుఁడు వేశ్యయింటికి సంతసమున దడ దడలాడు హృదయముతో వచ్చి మందహాస మొనర్చును. “నీవెంత దొంగన వ్వేడ్చుచున్నను నీది పనికిమాలిన పేడతట్టప్రాత మొగమే కాదా? కాని యీగొత్తెది క్రొత్త మొగమై యుండుటకుఁ గారణమేమి?” యని వీఁపుమీఁది తామరను విసనకట్టతోఁ గోకికొనుచు విటక తై పలికెను. “ఉండు, తొందరపడెదవేల? ఈదినమున నీవు నన్నెంతమెచ్చు కొనుపనిచేసితి ననుకొనుచున్నా” వని, పలుకుచు వేయిమాడల కొంగు మూఁట నామెపాదములయొద్దఁ బెట్టి విప్పెను. ఆమె యానందించిన దయ్యును రొసరొసలాడుచు “నీ వెటనైన నీధనము దొంగిలించిన దగు నెడల నింత బహిరంగముగా నిల్లు ప్రవేశించి యింత వెల్లడియగునట్లు నాయెదుటఁ బెట్టెదవా? ఓరిపనికిమాలినపందా!” యని తిట్టి యిప్పు డైనఁ దలుపు మూయుము. దీనిని బ్రతివెట్టుదు మని చెప్పఁగ, నాతఁడు నవ్వి పూర్వవృత్తాంతము నంతయుఁ బూసగుచ్చినట్లు చెప్పెను. “వేల్పుల కని ముందే దత్తమైన గొత్తెను జచ్చు వేయిమాడల కమ్మితివా? నిర్భాగ్యులు ముండకొడుకా! నీకు సొమ్మే ప్రధానమా? ఆగొత్తెకుఁ బ్రతినిధిగ నింకొకదానినిఁ దెచ్చితివా? నీకు బదులుగా నల్వారు ముండకొడుకులను దెచ్చి నీయాల్మప్రక్కలోఁ బెట్టలేక పోయితివా? సిగ్గు

మాలినచెనటి! నీవు నాగొత్తను దేనియెడల నీగొంతు కోసెద" నని యామిండక తై మండిపడెను.

“నీయిష్ట మెటులో యటులే” యనిపలికి, యామాడల నాతఁడు తిరుగ మాటకట్టుచుండెను. “నీవు నామాడల నంటనేల? దుడుకున దుడుకున ముడివైచుకొనుచున్నావా? నీయబ్బసొమ్ము. నీతాతసొమ్మును కొంటివా? పో! ఒక్కమాడ యైన నీయను. పోయి గొత్తను దెమ్ము. కానియెడల గ్రుడ్లుండఁ దీసెదను. గొంతు పిసికి చంపెదను. నాగొత్త నమ్మితివా? నీకూతు నమ్ముకొనలేకపోయితివా” యని యతనిగుండెపైఁ దనయెదువ్రేళ్లంటున ట్లొకచటపు చటచెను.

ఆహ! విటశేఖరా! ఎన్నితిట్లు తినుచుంటివయ్యా! మీయమ్మచే నొకతిట్లు తింటివా? అబ్బచేఁ దింటివా? అన్నమిచ్చి పోషించు నవనీధవునిచేఁ దింటివా? ఇది యెవతె యని తినుచున్నావయ్యా? డబ్బిచ్చి తిట్టించుకొనుచున్నావే. మడిమాన్యము లిచ్చి తిట్టించుకొనుచున్నావే. ‘వెట్టికొలుపు చేసి తిట్టించుకొనుచున్నావే! నీవు మనుష్యుడవేనా? మతియున్నవాడవేనా? ఆహంకారము చంపుకొంటివే, రోసము చంపుకొంటివే, మానాభిమానములు చంపుకొంటివే! పోనీ, మంచి పనియే జరిగినది. ఇన్నిటిని జంపుకొనినందులకు నీచూపు దుర్గంధభూయిష్టమై చెప్పుటట్టవలె నున్న సానిమొగమునఁ బటపుటకంటె సర్వేశ్వరుని పాదారవిందములందు లగ్న మొనర్చునెడలఁ దరింతువే, ఉత్తమగతికిఁ జేరువనున్నావు. నిన్ను రక్షించువాఁడు పరమేశ్వరుఁడు తక్క మఱియెవ్వఁడు లేడు! రా! ఇదిగో పరమేశ్వరాలయము.

ఆహ! అదిగో! విటుఁ డాలయమునొద్దకు వచ్చుచున్నాఁడు. తెల్లఁబాతిన మొగముతోఁ దడబడుచున్న కాళులతో నంతరంగోద్వేకమున నదరుచున్న పెదవులతోఁ బట్టుదలను వెల్లడించు కన్నులతో భయంకరముగ ముడివడిన బొమలతోఁ జివరలందిత్తడిపొన్నులున్న చేపాటికట్టతో వచ్చుచున్న యారూపము నవలోకించితిరా? చావోబ్రదుకో దుఃఖమో సుఖమో నరకమో స్వర్గమో యేదోయొక్కత్రుటి కాలములోఁ దేలవలయు నను నాగ్రహముతో వచ్చుచున్నట్లు కానఁ బడుచున్నదా? “నాగొత్తను నాకిచ్చెదవా చచ్చెదవా” యని విటుఁడు

భక్తునిమీదికి వచ్చుచున్నాడు, “వేయిమాడలను దీసికొంటివికదా ! ఇంక నీగొట్టె యెట్లు ఇది త్రిపురాంతకుని” దని భక్తుడు నిమ్మశముగఁ బలికినాడు. “నేను దీని నీ కమ్మితివా ? నీవు నాకు మాడలిచ్చితివా ! దొంగముండకొడుకా ! తల పగులగొట్టెదను. ఇచ్చెదవా లేదా” యని కట్టనెత్తి భక్తునినెత్తిపై వ్రేయ నాతఁడు చేతనున్న లాఠాముతో దెబ్బను మరలించుకొనెను. చేతనున్న చేపాటికట్టి దూరమునఁబడఁగ విటుఁడు డబ్బాటున భక్తునిపైఁ గలియఁబడెను. భక్తునిచేతనున్న లాఠాము విటునికణతపైఁ బ్రమాదమునఁ దగులుటచేఁ గాఁబోలు విటుఁడు గిజగిజ కొట్టుకొనుచుఁ గ్రిందఁబడెను. ఓన్నమళ్ళివాయ యని భక్తుఁడాతని దక్షిణకర్ణమున నుపదేశ మొనరించుచుండఁగ నతఁడు ప్రాణములు విడిచెను.

ఎవడో భక్తుడు గ్రామమునకువచ్చినాఁ డనియు నాతఁ డొక గొట్టెను దొంగిలించె ననియు నది తన దని చెప్పవచ్చిన వానిని జంప యాతని మాటలోనున్న నాల్గువేల మాడలను దీసికొనియె ననియుఁ జంపఁబడినవాఁ డుంచుకొన్న వాని కీతఁ డాసొమ్మిచ్చి దానిని జేరఁదీసె ననియు మఱియింక నేమేమోవార్త లూరఁ బ్రబలెను.

ఆ. అప్రమాణవార్త శ యానోట నానోట
నిట్టె యిట్టె ప్రాకి శ యెల్లయెడల
వ్యాప్త మగునుగాదె శ వర్మగై న ప్రాతతా
టాకుటింటిమీఁద శ యగ్గివలెనె.

అందులో భక్తులఁగూర్చి పతివ్రతలఁగూర్చి కల్లునపవాదముల వ్యాప్తికి హద్దున్నదా? నీటిమీఁద వైచిననూనెచుక్కకూడ నంతవేగ ముగ వ్యాపింపదే, కారుచిచ్చుగూడ నంతశీఘ్రముగ వ్యాపింపదే. గాలి కూడ దానివ్యాప్తివేగమునకు జంకునే, పోయినకొలఁది పోయినకొలఁది “రైఫల్” దెబ్బవలె నది వలె నది విశాలమగునే. అడుగడుగునకుఁ గొత్తకల్పనలతో నిముసనిముసమునకు నూతన విజృంభణములతో నవ నవాలంకారములతోఁ గొమ్మలపై రెమ్మలతో రెమ్మలపైఁ జిలువలతోఁ జిలువలపైఁ బలువలతోఁ బలువలపైఁ జిగుళ్లతో విరిసి విరిసి విజృంభించి పోవునే !

ఆగ్రామప్రభుని కీవార్త తెలిసినది. ఆత్యంతరహస్యవార్తలే
యాతనికిఁ దెలియునప్పు డింత వ్యాప్తి నొందినవార్త తెలియకుండునా?

గీ. గాలి చొరనట్టి చోటులు గలవు కాని
యాతనిచెవిని జేరనిరహస్యములు లేవు
అత్తకోడండ్ర దెప్పులు నాలుమగల
గుసగుసలు నాఁడుబిడ్డల రొసరొసలును
తోడికోడండ్ర వెడవెడకోడిగములు
మొదలుగా నన్ని సంచారములను గల్లు
చిద్రతతి యిట్టె యాతని చెవిని జేరు.
దాసి గదిలోన గాయకుఁ దన్నె ననుచు
గురువుగారింటిలోఁ గల్లుకుండ యనుచుఁ
జెవికొఱుకువారు తార్పుడు సేయువారు
కొంటెకూఁతలవారును గోడెగాండ్రు
బానిసలు రాజుమెప్పుకై పలుకుచుండ్రు
మొలకతళుకులు బెళుకులు తులకరించు
కలికిపలుకులకులుకుల కవితకంటె
నధికముదమున వినుచుందు రవనిపతులు.

ఆకపటభక్తునిఁ జూచి యథార్థమును దెలిసికొని రమ్మని రాజు
తన యుద్యోగిని బంపెను. భక్తుఁడు జరిగినది జరిగినట్లు చెప్పెను. నీకు
సాక్షు లెవ్వరని యుద్యోగి యడుగ నీత్రిపురాంతకదేవుడే యని
యాతఁడు బదులుచెప్పెను. ఈయంశము లుద్యోగివలన రాజు విని పరి
వారముతో నాలయమునకు వచ్చెను. భక్తుఁ డట! సానినుంచుకొన్నా
డట! నాల్గువేలమాడలు దానికిచ్చినాడట! దానిపిటుని జంపినాడట!
అతఁడు నిర్దోషి యని త్రిపురాంతకుఁడు సాక్ష్యమిచ్చునట. ఇక నూర
నున్నవా రాఁగుదురా? ఆబాలగోపాల మటకు వచ్చిరి. భక్తుఁడు జరి
గినవృత్తాంత మంతయు రాజుతో మనవిచేసెను. నీసాక్షిని బిలువు
మని రాజు హేళనముగ ననియెను. ఆభ్యంతరమేమి? ఇదిగో యని
“ఓమ్ హరహరహరమహాదేవ శంభూ” యని యుచ్చైస్వరమున

భక్తుఁడు పలుకుసరికి “ఓ” యని శంకరదేవుఁడు పలికినాఁడు. ఆయ
ప్రాపంచికనాదస్ఫూర్తితో భూమి యదరినది. సూర్యుఁడు కంప
మొందెను. చుక్కలు రాలినవి. గాలి స్తంభించినది. అచ్చటి ప్రాణు
లన్నియు నిశ్చేతనములై పడిపోయినవి. శివభక్తులా! లేదు. ఇద్దఱు
మాత్రము సచేతనులై శంకరధ్యాన తత్పరులై నిలువఁబడినారు. ఒకఁడు
మనభక్తుఁడు బ్రహ్మయ్య. రెండవవా రెవరు? ఎవరా? ఎవనినామమును
స్మరించుటవలనఁ బ్రాణులు మృత్యుసంసారసాగరమునుండి సముద్ధరింపఁ
బడుదురో యాబసవేశ్వరస్వామియే. ఆయన బ్రహ్మయ్యకు మ్రొక్కి
యిట్లు పలికెను.

ద్వి॥ సజ్జనశృంగార సత్యగంభీర
యిజ్జగధార యీశ్వరాకార
మంగళగుణధామ మహిమాభిరామ
లింగాభిరూప యభంగప్రతాప
నిర్జితాహంకార నిఖిలోపకార
దుర్జనదూర విధూతసంసార
కారుణ్యపాత్ర యకల్మషగాత్ర
వీరవ్రతాచార్య విపరీతశౌర్య
యంచితాగణ్య నిరంతరపుణ్య
సంచితసుఖలీల శరణవిలోల
సన్నతకీర్తి సాక్షాద్రుద్రమూర్తి
కిన్నర బ్రహ్మయ్య కృపసేయుమయ్య.

బ్రహ్మయ్య బసవేశ్వరునకు మ్రొక్కి శంకరభగవాను స్మరించి
“హే” యని యుచ్చైస్వరమునఁ బలుక సృష్టి యథాక్రమము
నొందెను.

ఒక్కగొట్టెకారణముగ గోళములన్నియు వ్యత్యస్తము లైనవే.
ఆహా! ప్రపంచమున కపాయము తేజాలనంత యధమమై వస్తువున్నదా!
సృష్టిలోజరిగిన-జరుగుచున్న మహోదోళనము లన్నిటికీ గారణము
లరసి చూడ నత్సల్పములై యత్యధమములై కానఁబడునే. పదునెనిమి

దక్షిణాపిణుల ప్రాణములు తీసిన భారతయుద్ధమునకుఁ బ్రథమకారణము పాంచాలీపరిహాసమేకాదా! గూనిదానికుట్రచేతనే కాదా కుంభకర్ణుఁడు రావణుఁడు చచ్చినది, అయిదు ఖండములందుఁగూడ నంటుకొనిన మొన్న మొన్నటి మహాహవము ప్రపంచపటమునఁ బల్లెరుకాయయంత ప్రదేశముకొఱకే కాదా?

ఈసంగతి కేమి—దేవాలయమునొద్ద మూర్ఛ నొందినవా రెల్ల లేచిరి. వారితోపాటు గొట్టెకొఱకు ప్రాణములఁ బాసిన విటుఁడుకూడ లేచెను. ఇప్పు డాతఁడు విటుఁడా? మూర్ఛావసరమున బ్రహ్మముఖమునఁ బంచాక్షరీమంత్ర ముపదేశ మందిన యాతఁ డింక విటుఁ డగునా? అతఁడు బ్రహ్మయ్యకు సాష్టాంగపడఁగ, నాతని సతఁడు లేవనెత్తి “నీకు నాకు సర్వ లోకమునకు గురుఁ డీ బసవేశ్వరస్వామి. ఈయనకు మ్రొక్కు” మని యాతనికి మ్రొక్కికొంచెను. చెనఁటియైన కులటచే జేవ్రేటుదిన్న యాతని గుండెపై నిప్పుడు శ్రీకంఠమూర్తి ప్రకాశించుచున్నాఁడు. ఆతని హృదయోపరిభాగమున వేశ్యయైదువే, శ్లేష్టంబెనో యాతని హృదయంతర్భాగమునఁ బంచాక్షరి యట్లంబెను. పైపైనున్న దశాశ్వతము లోలోనిదే శాశ్వతము కాదా? బసవేశ్వరస్వామిని బ్రహ్మయ్యను జయ జయధ్యానములతో నూరేఁగించి రాజు వారికి సాష్టాంగపడి నెలవుతీసి కొని కోటకుఁ బోయెను.

చిత్తమైన యీగాథ పాల్కురికి సోమనాథకవిప్రణీత మైన బసవ పురాణములోనిది. దానిలో మహావిచిత్రములైనగాథ లనేకములున్నవి. ఈగ్రంథము నూతనముగ దేశోద్ధారక నాగేశ్వరరావుగారిచే నచ్చొత్తింపఁబడి ప్రకటింపఁబడినది. మహేశ్వరభక్తులైన మహామహుల విచిత్రగాథలన్నియుఁ జదివి యాంధ్రసోదరులు తరింతురుగాక !

ఓమ్ శాంతి శాంతి శాంతి:

ఉత్తమ ప్రలాపము

జంఘాలశాస్త్రీ యిట్లు పలికెను

మదరాసులో సముద్రతీరమున నీనడుమ నొక సాయంకాల
మునఁ దిరుగుచుంటిని. పవనభక్షణమునకై కొందఱు, పడుచు విలాసి
నులఁ జూచుటకై కొందఱు, పనిలేక కొందఱు నటకు వచ్చి క్రిందిచూపు
లతో, మీఁది చూపులతోఁ, బ్రక్కచూపులతోఁ, దిరుగుడుచూపు
లతో నిట్టులట్టు లల్లాడుచు, నిట్టై కలియుచు, నట్టై వేఱగుచు, వంక
దండములతో, మాయాకరచాలనములతో, దొంగనవ్వులతో, వింత
యిగిలింపులతో సంధ్యాసమయమును సంవూర్ణముగఁ జంపుచున్నారు.
మనుజహృదయము నట్టై యట్టై వ్యాపింపఁజేసి, యట్టై యట్టై విశాల
మగునట్లు చేసి ప్రకృతిపరీవాహమున లీనమగునట్లు చేయఁగల సన్నివేశ
ములు సృష్టిలోఁ బ్రధానముగ రెండున్నవి: మొదటి దాకాశము; రెండ
వది సముద్రము. కన్ను తనివిలేకుండఁ జూడఁ దగినది మొదటిది మిన్ను;
రెండవది మున్నీరు. సంధ్యాకాలమున నీరెండును మదరాసులోని తిరు
వల్లిక్కేణిప్రక్క నెంత మహాసౌందర్యసమన్వితములై యుండునో
యనుభవింప వలసినదే కాని వచింపఁ దరమా? అట్టి పరమోత్కృష్టమైన
స్థలమునఁ జేరినజను లేమిచేయుచున్నారో విందురా? అత్తగా రాఁడు
బిడ్డచీరలకై యింటిలో బియ్య మమ్ముచున్న దని భర్తతో భార్య
చెప్పుచున్నది. సంసారచౌర్యకథనము సముద్ర తీరముననే కాని సముచి
తముకాదా? ప్రకృతిసౌభాగ్యరంగమునఁ బనికిమాలిన పడమటింటి
గొడవ యెందులకు? ప్రకృతిసౌందర్యగ్రహణశీలుం డగుభర్త భార్య
మాటలు వినుచుఁ బల్లెవానితో రొయ్యపప్పు బేరమాడుచున్నాఁడు.
పాతశాలలలోఁ జదువుకొనుచున్న బాలురు నారీకలాశాలలలోనివితంతు
వుల వింతలు చెప్పుకొనుచు వెకవెకలాడుచున్నారు. నాలుక యల్లాడు
చున్నంతకాలము నారీమణి నధిక్షేపింపఁజాలనిమూఁడుఁ డెవఁడు? ఆమా
టలు రవంతవిన్న యొకయాంధోపాధ్యాయుఁ డచ్చటి యబలాసంఘము
లందలి యద్భుతసన్నివేశములవంటివి మఱొక్కడ నుండవని తా నుంచు
కొన్న పూటకూటింటి పూవుబోడికి బోధించెను. ప్రభువులపైఁ,

బడఁతులపైఁ బనికిమాలిన ప్రసంగము లొనర్చుట కేమంత ప్రయోజక త్వము కావలయును ? నొటిలోఁ జేయిపెట్టినఁ గఱవఁ జాలని శక్తి హీనుడైన నందులకు సమర్థుడే కాదా ? మఱియొకచోటఁ గొందఱు నైమనుష్యవహారసందర్భమునఁ దురకలనోటనుండి వెడలిన బూతులఁ గూర్చి, చేతినుండి వెడలిన చెడావులఁగూర్చి చెప్పుకొనుచున్నారు. ఇటులే పనికిమాలిన వార్తలతో, దిక్కుమాలిన సోదెలతో, నవకతవక గాథలతో, ననర్హము లయిన యెత్తిపాడుపులతో నచ్చటివారు కాలక్షేప మొనర్చుచున్నారు. పెద్దపీఠ కాల్పిత బ్రాతఁగఁ గంపమంది గగ్గోలయి యెగురఁబోయి నెత్తిపై ముసుగు జాఱఁ గ్రిందఁబడిన వితంతు నారీమణిని గాంచి హేహేహేహే యనువారె కాని రాజధానీకళాశాల వేసుక నారికేళవృక్షముల తోపులలో సహస్రకోటిజపాకుసుమతేజో రాశియై యథఃపతన మందుచున్న సభోమణిని గాంచి హాహాహా యను వాఁడెవడైన నున్నాఁడా ?

ఈగొడవ నా కెందుల కని యిట్టి మహావిచిత్రప్రకృతి కథీశుఁ డగు పరమేశ్వరుని సముద్రపుహారు సుతిగఁ జేసికొని గాన మొనర్చు కొనుచు నుత్తరదిశాభిముఖుడనై కొంతదూరము పోయితిని. అక్కడ బాడిదెకఱ్ఱ తెప్పపై నొక్కఁడు కూరుచుండి యున్నాఁడు. అతఁడు ఖాదీవస్త్రములను ధరించి యున్నాఁడు. తలవంచుకొని తనలోఁ దా నేదియో స్మరించుకొనుచున్నాఁడు. ఎవఁడో దేశభక్తుఁడు, దేవభక్తుఁ డని నిశ్చయించుకొని యాతనియొద్ద కేగి నిలువఁబడితిని. నన్నుఁ జూచి యాతఁ డిట్లనియెను:—

“బైరో బైరోభే!.....కూతుకొండు రాయరే కూతుకొండు. ఆడడా! ముత్తాళి—ఉకార్—ఉకార్—బస్ కూరుచుంటివా బస్. కం. డొరక రార్లు మహాత్ములు, మీరలు మాయింటి కిప్పుడు మేలొనఁ గూడెక, గూరిమి మీఱిన పలుకుల, ధోరణితో విందొనర్చి తుష్టుం జేతున్. ఆశుకవిత్వము చెప్పఁగలవయ్యా ? “సీ. బిరుదైన కవిగండ పెండేరమున కీవ తగుదని నాదుపాదమునఁ దొడిగె” నని యన్నవాఁడు పెద్దన్నయే కాదా ? తాళ్లపాక చిన్నన్న యుండుటచేతనే యాతఁడు పెద్దన్న యైనాఁడు. Relativity of knowledge అనఁగ నిదియే

సుమా ! నీవెప్పు డుంటివో నే నప్పుడున్నా నన్నమాటయే. నీవు నా కాధారము, నేను నీకాధారము. అన్యోన్యకాధారము మన కెక్కడకుఁ బోయినను దప్పనేతప్పదు తెలిసినదా? అంత తప్పనియాధార మున్నను గేవలము మందభాగ్యముచేఁ దార్కికుల కుపాదానకారణము కలిగినది. భవతి భిక్షాం దేహి యని భగవంతునైనను మోక్షమును గూర్చి యాచించుట తప్పయినపుడు మారాజ్యము మా కిచ్చుని సర్కారువారిని యాచింతుమా. ధూ; అది నామర్థం. I am the monarch of all I survey; నిన్నుద్దేశింప వాఁ డెవఁడు? నీయిష్టము వచ్చినంత రాజ్యము పరిపాలింపవయ్యా. ఈ ప్రపంచములో నీదికాని దేమున్నదయ్యా! మూఁడుడవై, బానిసవై, తుచ్చుడవై, భిక్షుకుడవై, దేహి యని చేయిచాఁచెదవా? చా.చినచేతితో బ్రహ్మరంధ్రముమీఁదఁ గొట్టుకొని ప్రాణములను విడువుము. అది నీకు గౌరవము, అది నీకు మనుష్యధర్మము. అంతే కాని తెలివిమాలిన యుద్యమము లెందులకు? వారతాళము లెందులకుఁ జేయుచున్నారు? ఏమి యూహము? ఏమి ప్రయోజనము? అంతకంటెఁ దెలివిమాలిన యుపన్యాసము లెందులకు! ఇంక యుపన్యాసము లిచ్చినయెడల నీగొంతుకోసెదను. హే హే హే ఖబర్ దార్. దారులలోకెల్ల జమిందారీయని పిచ్చిరామశాస్త్రి చెప్పిన మాట జ్ఞప్తియున్నదా? ఒక్కజమిందారి యాస్థానములో నొకదాసి గుట్టది పెంపబడుచున్నది. పదుమూడేండ్లది, బనారసుకాజా! గులాబ్ జామిన్ ! ఖురాఖ్ బొమ్మ—వహవ్ ! సహజపండిత సాంబయ్య చెప్పినట్లు తులముతులము మోతాదు చొప్పున గుటుకు గుటుకున మ్రింగఁ దగినది. దానికిఁ గన్నె చెఱఁ బాపుటకై యెవఁడైన మహారాజపుత్రుని దెచ్చితి వేని మాజమిందారీ నీకు దానవిక్రయాదిసర్వస్వాతంత్ర్యము లతో ధారాదత్త మొనర్పనియెడలఁ జెవి కదపా.”

“అయ్యా, అంతటితో నాగుము. తప్పుధోరణిలోఁ బడిపోవుచున్నావు. దేశభక్తినిగూర్చి, జాత్యైక్యమత్యమునుగూర్చి యుపన్యాసము లీయవల దని యెందులకు చెప్పినావు? రవంత మనస్సు శాంత మునుకొని చెప్పుడు” అని నే నడ్డు తగిలితిని.

“ఉపన్యాసములసంగతియేనా? చెప్పకుందునా? తొందరపడకోయి పూల్. ఉపన్యాసము, ఉపన్యాసము, సన్న్యాసము సన్న్యాసము. సన్న్యాసి యగువాఁడు ‘అథవా విధవాశ్లేష’ మను నాపక్షన్యాసము చేత విటుఁ డైనప్పుడు వితంతువు యోగినియైనట్లా? సన్న్యాసి సంసారియైనట్లా? ధర్మసూక్ష్మ మాలోచించి మఱిచెప్పుము. శూద్రుఁడు యజ్ఞోపవీతధారణ మొనర్చినాఁడు; గాయత్రికి శూద్రత్వము వచ్చినట్లా? శూద్రునికి బ్రాహ్మణత్వము వచ్చినట్లా? బ్రాహ్మణుఁడు మహమ్మదీయమతానుసారముగ నుపనయనము చేసికొన్నప్పుడు బ్రాహ్మణునకు మహమ్మదీయత్వ మెంత వచ్చి యేడ్చినదో శూద్రునకు ద్విజత్వ మెంత వచ్చి యేడ్చినది.

‘విద్యావినయసంపన్నే బ్రాహ్మణే గవి హస్తినీ

శునిచైవ శ్వపాకేచ పండితా స్సమదర్శినః.

అను భగవద్గీతాశ్లోకమున కిక్కడఁ బప్పుడుక దయ్యా, తెలిసినదా. కం. “పప్పేపస బ్రాహ్మణులకు, నుప్పేపస రుచులకెల్ల నువిదలకెల్లక, గొప్పేపస” యన్నాఁడుగదా. ఇక్కడఁ గవి యువిదతనమునకుఁ గొప్పునకు నవినాభావసంబంధము చెప్పినాఁడుకదా! వితంతుత్వము వచ్చినప్పుడు కొప్పెగిరి పోయినది. పోలేదా? కాని స్త్రీత్వమున కేమిలోపము వచ్చినదయ్యా? నేను బ్రతిపాదించినపూర్వపక్షము నీకు బోధమైనదా? తెలివిమాలిన మొగముతో నట్లు నిరర్థకమైనజూపు చూచెదవేమి? బ్లాక్ హెడ్! అదికాక వితంతువు మన కక్కటలేదు. దానిని రవంత దూరముగా నుంపుము. పవిత్ర మైనవస్తువును మన మంటఁగూడదు. కావున నాచారకాండ ననుసరించి దానిని విసర్జింతము. వదలితివికదా! ఇక నావైపున నాశపెట్టుకొనవుకదా! సరే పుణ్యస్త్రీనే తీసికో. ఉభయతారకమైన పద్ధతిని మన మవలంబించుటకు సందేహమేల? ఇప్పటి పుణ్యస్త్రీలకుమాత్ర మందఱకుఁ గొప్పున్నదా? ఉంగరాలగిరజాలుంచుకొన్నంతమాత్రముచేత నువిదతన ముఁదాయించినదా? క్రాపువెండ్రుక లుంచుకొన్నంతమాత్రము చేత ప్రధానమైన సుదతీత్వము సున్నయైనదా?

పదము|| “మెడను గుత్తికకంటు లేదోయి నాస్వామి
మొగముమీఁదను బొట్టు లేదు
కప్పుకొప్పుబదులు క్రాపోయి నాస్వామి
మగఁడు మిగిలిన కురిడిసఱకు”

“ఇఁకఁ జాలింపవయ్యా ఒక్కటే పనికిమాలినధోరణియా? ఉప
న్యాసము లిచ్చువారిగొంతు కోసెదనంటివే. దానికిఁ గారణ మేమని నే
నడిగితిని”

“జ్ఞప్తిలేక మానివేయలేదయ్యా! స్టుపిడ్! జ్ఞప్తియుండియే
మఱచిపోయినాము. చూచితివా, విరోధాభావాలంకారమునకు మన
వాణియే ప్రాతిపదిక.

ఆగజానన పద్మార్కం గజానన మహర్నిశం,
అనేకదంతం భక్తానా మేకదంత ముపాస్త హే.

గజదంత మని గ్రంథములలోఁ బ్రయోగమున్నది. “తత్ర
హేతు రదంతతా” యనుటచే మనుష్యదంత మని ప్రయోగమున్నది.
మేకదంత మను ప్రయోగ మేమిరా? నీమొగ మని సాగఁదీసి యొక్క
లెంపకాయ నిన్నుఁ గొట్టునెడలఁ గవికి బుద్ధివచ్చును. చెప్పవచ్చినవా
నిని జెంపకాయ కొట్టినప్పుడు వైయూరివా రా పాముకాటు నిమ్మదించి
నదా లేదా? మే మసంబద్ధముగా మాటలాడువారముకాము. మాకు
మతి లే దనుకొనుచున్నావు కాఁబోలు. మతి లేకపోవుట నీకా, నాకా?
నామతిలేని మాటలవలన దేశమున కేమినష్టి వచ్చినదో నీవు చెప్పు.
మీమతిలేనిమాటలవలన దేశమున కెంతదుర్గతి వచ్చినదో నేను జెప్పు
దును. కాచికో, చూడు. ఆ. ఇప్పుడు తెర రవంత తొలఁగిన ట్లున్నది,
మన స్పీష్టుడు రవంత నిర్మలముగా నున్నది. ఈసమయములోనే చెప్ప
వలసిన దేదో యొక్కవాయలో నలఁగఁ గొట్టెదను.

పదిపదునాల్గు సంవత్సరములక్రిందట దేశములో నింత యశాంతి
యున్నదా? ఇన్ని మతకక్ష లున్నవా? ఇన్ని శాఖావైశమ్యము లున్నవా?
ఇన్ని తిట్టులాట లున్నవా? ఇన్ని కొట్లాట లున్నవా? ఇంత రక్తపాత
మున్నదా? ఇంతమహారోదన మున్నదా? మీ తెలివిమాలిన యుపన్యాస
ములే దేశము నింత భ్రష్టపఱచినవి. ఇంతకుముందు బ్రాహ్మణులు

న బ్రాహ్మణులు నెంత కలసి మెలసి యుండెడివారు. అన్నా, మామా, బావా, యను వరుసలతో నొకరి నొకరు పిలుచుకొనుచు నొక్కకుంటుం బములోనిసాగివలె నుండెడివారు కారా! వీరి వారి స్త్రీ లత్తా, వదినా, అక్కా యనువరుసలతో నొకరి నొకరు పిలుచుకొనుచు నీరక్షీరన్యాయ ముగా నుండెడివారు కారా? ఇప్పుడు గజకచ్ఛపన్యాయముగానున్నారా లేదా? పంచములతో నెన్నడైన మన కరమటిక యుండెనా? వారు మనముంగిళ్లలోనికి, పెరళ్లలోని కెంత స్వేచ్ఛగా వచ్చుచు: బోవుచుం డెడివారు? వారు మనయెడల నెంతదయతో, నెంతవిశ్వాసముతోఁ బ్రవ ర్తించుచుండెడివారు? దొంగలవలన మనయాస్తి కపాయము, వస్తువుల కపాయము సంభవించునప్పుడు మనలఁ గంటికి తెప్పలవలెఁ గాపాడిన వారు వారే కారా? ఏవో జాతిసంబంధము లైన పూర్వపు కట్టుపాటుల ననుసరించి తనువులు వేటుగ నుండెనుగాని వారికి మనకు మనస్సులయం దెంత యొక్కముండెడిదో మీ రెఱుంగరా? వా రెఱుంగరా? భారత దేశరక్షకదేవత రెఱుంగరా? వారికి మనకు నిప్పుడు మూషకమార్జాల వైషమ్య మొదులకుఁ గలిగెను? మీ బుద్ధిహీనోపన్యాసముల మూల మునఁ గలిగినది. వారి యస్పృశ్యత తత్క్షణము మానుపవలయు ననియు, వారిని దేవాలయములోనికి వెంటనే రానీయవలయు ననియు, వారితోఁ బంక్తిభోజనము లుత్తరక్షణముననే కానీయవలసిన దనియు మీరు లొడ లొడ యుపన్యాసము లిచ్చినంత మాత్రమున మీరు ద్వంద్వాతీతులైన మహావేదాంతు లొక్కసారి యైపోయినా రని వారనుకొనినారా? మీయుపన్యాసములోఁ జేవ యున్నదో, చెత్తయు న్నదో వారెఱుఁగుదురా? అకస్మికముగ మీ కవతరించిన ప్రేమలలో గుల్ల యున్నదో, గట్టియున్నదో వారు కనిపట్టలే రనియే యనుకొను చున్నారా? మీరు సమయానుసారవచోవిభవాభిరాములైన నటకశిఖా మణు లని వార్కు గుర్రెఱుఁగలేనంత మూఢులా? మీ నవ్వులు దొంగ నవ్వు లని, మీప్రేమలు సవతితల్లిప్రేమ లని, మీయేడ్పులు మొసలి యేడ్పు లని, మీరు స్వలాభోద్దేశముచేతనే యీమహామామూనాటక మాడుచున్నారని తెలిసికొన లేనంత బుద్ధిహీనులా? వా రట్టిబుద్ధి హీను లని మీరు నిశ్చయపఱచుకొన్నట్లు వారు తెలిసికొని మీయంధు

మఱింత యాగ్రహగ్రస్తు లయి యున్నా రన్న సంగతి యెఱుంగరా? స్వరాజ్యవాంఛాసమన్వితు లైన మీరు జాత్యైక్యముకొఱకు వారి నిప్పుడు కూడఁగట్టుకొనుచున్నారు. స్వరాజ్యము వచ్చుట యెన్నఁటి కైన సిద్ధించునెడల గేదెకు గేదెయే, దూడకు దూడయే. అప్పుడు తల్లి పిల్ల సంబంధము తెగవలసినదే యని వారికిఁ దోచక పోవునా? వారి మాట యెందులకు? మీతలపై రామాయణముఁ బెట్టి మిమ్ముడుగు చున్నాను. మీకుఁ బంచములపై స్వలాభచింతాశూన్యమైన యవ్యాజ ప్రేమ మున్నదా? వెట్టిమొగము వైచికొని యూరకుందు రెందు వలన? మీలో నందఱి కట్టిప్రేమ ముండనక్కఱలేదు. ఒక్కనికైన నున్నదా? వట్టిమాట, లేదు. దేశభక్తు లని బిరుదును నెత్తికొని గట్టుకొనఁ గలవు గాని బుద్ధున కున్న ప్రేమము హృదయమునఁ బెట్టుకొనఁ గలవా? నీవు రామానుజుఁడ వైనప్పుడు నీ కట్టినిర్వాజప్రేమముకలు గును. ఇంక మాటలాడక, ఒక్కనిమిషమైన నాలస్య మొనర్పక, కలుపు లాగివేసినట్లు, బిరుదు లూడఁదీసికొనుఁడు.

హిందూమహమ్మదీయ సఖ్యమును మీయుపన్యాసములే ప్రధానముగఁ బాడుచేసినవి. మహమ్మదీయులకు మనకు మతవిషయకము లైన భేదాభిప్రాయము లున్నను సామాన్యప్రాసంచికవ్యవహారములం దెల్లఁ గావలసినంతసఖ్యము చిర కాలమునుండి యుండి యుండెను. మహమ్మదీయచక్రవర్తి యిచ్చిన యీనాములను, రాజ్యములను ననుభవించువా రిప్పటివఱ కెందఱున్నారో యెఱుంగరా? వారి రాజకీయవ్యవహారములందు మనవా రెంత తోడుపడియుండిరో యెఱుంగరా? వారి మూలమున కళ లేంత యభివృద్ధి నొందెనో తెలియలేకుందురా? వారికి మనకు నిచ్చిపుచ్చుకొను బాంధవ్యముకూడఁ బూర్వమున నుండలేదా? వీరి యెటులున్నను బ్రత్యక్షవైషమ్యలేశమైన లేకుండఁ బదునాలుగు సంవత్సరముల కిందటివఱకుసరళముగ, సౌమ్యముగ, సమక్షముగ జరిగి యుండలేదా? అప్రయత్నముగ బాగుగ నున్నస్థితిని బ్రయత్నమునఁ బాడుచేసితిరే? మీరుపన్యాసము లీయకుండునెడల నిట్టియిక్కట్టు తటస్థించియుండునా? ఏకీభావమున నుండినప్పు డుపన్యాసము లెందులకు? మీయుపన్యాసములే సందేహమునకు, విశ్వాసరాహిత్యమునకు,

మనస్సులోని మాయకు నిదర్శనములై యుండలేదా? కిక్కురు మనకుండ నూరకుండినయెడల యథాపూర్వకముగ దినములు దొరలిపోయి యుండునే? జాతికి మరింతయైక్యమును సంకల్పించుకొని మియుపన్యాసముల మూలమునఁ బ్రయత్నించినతరువాతనే జాతి కింతవిభిన్నత కలిగినది; జాతిలో నిన్నివైషమ్యము లేర్పడినవి; ఇన్నికల్లోలములు కలిగినవి. జాతిలో నైక్య మభిమానముచేత, నాదరణముచేత, నన్యోన్యసానుభూతి చేత, ననురాగపూర్వకములైన యాచరణములచేతఁ గలుగునుగాని గొంతుచింపుకొనినందువలన, బల్ల గ్రుద్దినందువలన, గంతులువైచినందువలనఁ గలుగునా? దేశభక్తులారా! జాతిసర్వాంగకముగఁ జచ్చునంతటి యాపదకు దానిని దెచ్చినారు. ఇప్పుడైన మియుపన్యాసములకు శాంతిఁ జెప్పెదరా? ఇక మాటలాడ మని శపథ మొనర్చుకొనరా? మీ రికఁ బెదవులు గదల్చుకుండునెడల మనస్సులలోఁ గలిగిన నలుకులు, తమంత తా మదుకుకొనును. చిత్తమునఁ గలిగిన పుండ్లు తమంత తాము మానును. సన్నిపాతరోగికి నిద్రపట్టినతరువాత దేహము స్వస్థమైనట్లు దేశము సొమ్మసిల్లి రవంత శాంతిపడి, తనంత తానే సుఖస్థితికి రాగలదు. మనము చేయవలసినపనియేమి? మనము చేయుచున్నపనియేమి? 'సర్వేజనాస్సుఖినోభవంతు, లోకాస్సమాస్తా స్సుఖినో భవం' తని సర్వదా సర్వేశ్వరుని బ్రార్థింపవలసినవారము కామా? ఇంతవిశాల హృదయ మైవప్రార్థన ప్రపంచమున నెచ్చటనైన నున్నదా? మీరట్లు దైవధ్యాన మొనర్చుకొనుచు మాటలాడకుండ నుందురా? ఒక్కటే మాట—రాట్నపుధ్వనితప్ప నోటిమాట భారతదేశమున నీదినమున నుండి వినఁబడఁగూడదు. అట్లు మీరాచరింపఁగలరా? అయ్యయ్యా, ఆచరింపరా? ఆచరింపరా? దేశకర్త మిక నింతే? జాతికర్త మిక నింతే? ఇంతే!"

అని యాయున్వత్తుఁ దేడ్చుచు లేచినాడు. 'అయ్యా కూరు చుండు'మని నేనంటిని. 'నాకు నీబలాత్కారమా Rascal, దొక్కచీల్చెదను. జాగ్రత్త' యని యాతఁడు నాచేయి విదల్చుకొని పాటి పోయినాడు.

ఓం శాంతి శాంతి శాంతిః.

ఆయుర్వేద వైద్యుని యుపన్యాసము.

జంఘాలశాస్త్ర యిట్లు పలికెను.

నేను సభకు బోవుసరికే యొక యాయుర్వేద వైద్యుఁ డుపన్యసింపుచుండెను. అంతకుముందు దేమి చెప్పియుండెనో కాని నేను సభలోఁ బ్రవేశించినపిమ్మట నాతఁ డిట్లు పలికెను :

“ఆమువముండగా నెనీమా (Enema) యెందులకు? కడుపులో నున్న కల్తషములు ద్రోచివైచుట కది మంచిదా, యిది మంచిదా? అధోమార్గమున నెక్కించిన నీ రేమాత్రము లోని కెక్కఁగలదు? ప్రేగుల చుట్టలోని చిట్టచివర భాగములోఁ గొంతవఱకే యెక్కఁగలదు కాని యంతకుఁ బై కెక్కఁగలదా? అందువలన నచ్చటి కల్తషమే తొలగి పోవును గాని పైనున్న ప్రేగులలోని కల్తషముమాట? నోరు స్వాధీనము కాకుండ నున్నప్పుడు, పండ్లు గట్టిగ దగ్గఱఁబడినప్పుడు రెండవ మార్గ ముండనే యున్నది కాని, గిన్నెలకొలది కాఫీ త్రాగుటకు, బుడ్ల కొలది పోడా త్రాగుటకు, పుంజీలకొలది నారింజపండ్లు మ్రింగుటకు దినములకొలదినుండి యుపచారములను జేయువారిని జెడమడ తెట్టుటకు నోరు విచ్చలవిడిగ విశృంఖలముగఁ బనిచేయుచుండఁగ గోచిలోపల గొట్టమెందులకు? పోనీ! ఎక్కించితివయ్యా—పసరు పోయినదా—క్రిమిపోయినదా? ఆమము పోయినదా? ముంగిలి తుడిచినంతమాత్రమున నిల్లంతయు శుభ్రపడినదా? అదిగాక జ్వరభేదములవలన నేమి, యితరరోగ భేదములవలననేమి, రోగులతత్త్వ భేదములవలననేమి, ప్రేగులలోని వేడిమియం దెన్నియో హెచ్చుతగ్గు లుండును గదా? ఆంత్రోప్లతలో నిన్ని వ్యత్యాసము లున్నను వానిని బరిగణింపకయే, యొక్క విధమైన వేడిమి గల నీరే రోగుల కందఱ కుపయోగపఱుచుచున్నారే. అందుచేఁ గొందఱప్రేవు లుష్ణాధిక్యముచేఁ గుమిలిపోవుచున్నవి—కొందఱప్రేవులు హీనోష్ణతచేఁ బచ్చిచేసి పట్టుపట్టుచున్నవి. ఉష్ణాధిక్యము చేసిన ప్రేవులనుండి రక్తము పడుచున్నది. పచ్చిచేసిన ప్రేవులలో శూల యారంభమగుచున్నది. కొందఱ కేబాధయు లేక. సరిపోవు

చున్నది. పోనీ! కొందరైన సుఖముగా నున్నారని సంతోషింతమన్న, వారిబ్రదుకు లెట్లున్నవో చెప్పుమనా? ప్రాతఃకాలమున యథాపూర్వముగ మలమోచనము జరుగదు. ఎప్పుడు జరుగును? చిలుకకొయ్య కెక్కిన సీమ యినుపరేకుడొక్క గొట్టముతోఁ గ్రిందికి దిగవలయును. పంచపాలితోఁ గ్రాగుచున్నసీరు దానిలోఁ బడవలయును. నపుంసకుఁడు పెండ్లాముగదిలోనికిఁ బోయి తొంగిచూచి గిరుక్కున మరలినట్లు గొట్ట పుగొస యాసనములోనికిఁ బోయి మరలవలయును. అప్పటికిఁ గృతార్థత—అప్పటికి మహేంద్రపదవి—అప్పటికి సత్తపురుషాంతరములందలి పెద్దలు తరించుట! ఆహా! ఎంతపనికిమాలిన బ్రదుకు బ్రదుకుచుంటి వయ్యా! ఆటుపై సల యాముదము నీకు, నీయిల్లాలికి, నీకొడుకునకుఁ గూడ నర్థసంవత్సరమువఱకు వచ్చునే! స్వదేశీయమై, సర్వవిధముల నీకు సరిపోవు నాముదమును మాని, యాసననాశధమని నంటఁగట్టుకొని బ్రదు కడవి యధ్వాన్నము చేసికొంటివే. మూర్ఖా! నిన్నేమి చేయవలయును? పొరుగుారికిఁ బోవలసివచ్చునప్పుడు చెంబుకంటె, గుడ్డలమూట కంటె, బ్రక్కచుట్టకంటె, భోజనపాత్రలదొంతరకంటె, దేవతార్చనపుఁ బెట్టెకంటె నీవిరేచనపుడొక్క ముందా?

రామరామా! కొందఱాఁడువారుగూడ నీప్రయోగమున నద్వి తీయ లనిపించుకొనుచున్నారే! పెండ్లికిఁ బోవునప్పుడు పన్నీటిబుడ్డికంటె నీపాయిఖానాపాత్ర ముఖ్యమైనదే! అయ్యయ్యా! ఆరోగ్యముమాట యటుంపుడు. బ్రదుకుమాట యటుంపుడు. అన్నిటికంటె ముఖ్యము లైన సిగ్గుబిడియములు బుగ్గియగుచున్నవే! అంతటినుండి పెండ్లిండ్లలో వియ్యపురాలి యలంకారములలో, నాఁడుబిడ్డ కట్నములలో, నీయ మాంగళ్యపుగొట్టము చేర్తురు కాబోలు! అల్లుని కెక్కుటకు గుట్టము లతోఁబాటు, బండ్లతోఁ బాటుక్కించుకొనుటకు నీబహిర్యేషపుఁ దిత్తిని జేర్తురుకాబోలు. మనబుద్ధు లింత పాడగునప్పుడు దేశసౌభాగ్యము తొలఁగిపోయె ననఁగ నాశ్చర్య మేమి? తాను తనది యనునభిమానము పోయినపిమ్మట మోక్షమైన రావలయును, బైశ్చ్యమైన రావలయును. మన స్వార్థపరిత్యాగము పదార్థస్వీకరణముకొఱ కైనది కావున మన కీరెండవది దాపురించినది. కావున మొదట భాగుచేసికొనవలసినది

దేశముకాదు, బుద్ధి వదల్చుకొనవలసిన బానిసతనము దేశసంబంధమే నది కాదు, మనస్సంబంధమైనది. దేశములో నీవు లేవు—నీలో దేశమున్నది.

మఱియొక సంగతి. పుష్పిపంటిచే బాధపడునప్పు డేమిచేయుచున్నావు? దంతోడ్డాటనప్రవీణుఁ డగు దామోదరకౌ దగ్గఱకుఁ బోయి పంటి నూడఁదీయించుకొనుచున్నావా?—పంటిలోఁ బురు గూడఁ దీయింపవలయునా? ప నూడఁదీయింపవలయునా? రేపు ముక్కునకు బాధకలిగినయెడల ముక్కుఁడఁ దీయింతువా? కంటిలోఁ బూవువేసినయెడలఁ బూవును హరించుట వైద్య మగును గాని కంటిని బెలుకుట వైద్యమగునా? ఏకోశమున నైన దోష మేదైన జేరునప్పుడు దోష సంహారణ మొనర్చుట తగునుగాని కోశసంహారణ మొనర్చుట తగునా? గోరుచుట్టు వేసినయెడల వ్రేలూడఁదీయవలసినదే! ఇది చికిత్సాక్రమ మేనా? ఇది మనుష్యపద్ధతియేనా? మనుష్యపద్ధతిమాట యటుంపుడుఁ తోఁకపై నీగవ్రాలినయెడల దానిని వదల్చుకొనుటకై కుక్క తోఁకను జెటకాయించును గాని కొఱికివై చుకొనునా? అథమప్రాణిపద్ధతికిఁగూడ వ్యతిరేకమైన యీపద్ధతి మన కెందులకు? పురుగు చేరినదంతమును బెఱికివేయుటే—పూచిననాల్కనుగూడ లాగించుకొనలేకపోయినావా? దంతములోఁ బురుగు నూడదీయుట కెన్ని చికిత్సలులేవు? అవి యన్నియు నిరుపయోగము లనియే యెంచితివా? అట్టిచికిత్స లేర్పాటు చేసిన యవతారపురుషులు వెఱ్ఱిముండకొడుకు లనియే యెంచితివా? ఒక్కయోషధి తెచ్చి పుష్పిపంటియొద్ద నొక్కనిముస ముంచినయెడలఁ బురు గాయోషధిలోని కాకర్షింపఁబడునే! ఎంతమహిమగల యోషధియో యొకసారి పరీక్షించుటకై నను నీకు బుద్ధి పుట్టనప్పుడు నీకు మొదలే బుద్ధి పుట్ట లే దనుకొనవలయును గాని బుద్ధి కొంతకాలముండి తరువాతఁ బోయిన దనుకొనుచున్నావా? వ్రణములిలోని క్రిమిజాల మంతయుఁ బైని కట్టినమూలికవలన వెలుపలికి వచ్చునే? మఱియొక చిత్రముః ఒకని కొడలినిండఁ గుఱుపులు వేసినవి. ఒకవైద్యుఁడు వచ్చి యొకమూలికను దెచ్చి దాని నాతని యొడలికి దగిల్చి బురదనీటిలోఁ బ్రాతివెట్టెను. రెండుదినముల కామూలిక చచ్చెను. వెంటనే రోగి

శరీరమందలి కుటుపులన్నియు సంతరించెను. శరీరమందలి రక్తములో నున్న యాటవికజ్వరసంబంధమైన క్రిమిసమూహమునుగూడ వన మూలికలు చంపగలవు. దినమునకు రెండుసారులు, దినము విడిచి దినము, మూడుదినముల కొకసారి వచ్చు చలిజ్వరము లవలీల నుచ్చాటన మొనర్పగల మూలికలు మన కుండ, రక్తములోనికి విషమును సూదితో నెక్కించుకొని తపించి తపించి యేలచావునకు సిద్ధమగుదువు? నాడిస్థానమునఁ గట్టిన యోషధివలన నాశమందలి రక్తములోని పురుగు చచ్చుచుండఁగా దంతములోని పురుగుకొఱకు దంతమును గారుచే లాగించుకొంటివా? దంత మూడిపోయిన దనియు, దెఱిపిని బడితిమనియు సంతోషించు చున్నావేమో కాని యందువలన నీనరము లలో నెన్నిరోగములకు బీజము వేయఁబడినదో గ్రహించుకొంటివా? మొదటికిఁ దగిలిన యదటువలన నీకుఁ దలతిరుగుడు రావచ్చును. ఉన్నాదముకూడ రావచ్చును. దృష్టి నున్న కావచ్చును. ముక్కునుండి రక్త ప్రావము కలుగవచ్చును. ముఖమునకుఁ బక్షవాతము రావచ్చును. మూర్ఛ రావచ్చును. పన్నాడఁదీసిన యు త్తరక్షణముననే పక్షవాతము వచ్చినవారిని, మూర్ఛవచ్చినవారిని నేను జూచితిని. ఒక్కమూలికతో నిర్మూలన మొందవలసిన పంటిరోగముకొఱకుఁ బ్రాణమున కింతముప్పు తెచ్చుకొనుట తగునా?

పాశ్చాత్యదేశచక్రవర్తులలో నొక్కనికిఁ గాతలో ముల్లు గ్రుచ్చుకొనినది. వైద్యులు సూదితోఁ గుట్టినారు; శ్రావణముతో లాగినారు; కత్తితోఁ గోసినారు. ముల్లుడిరాలేదు. క్రమముగా నాభాగ మంతయు వాచినది. జ్వరము వచ్చినది. పరాకు పుట్టినది. అస్వస్థత హెచ్చినది. శస్త్రవైద్యులు పరీక్షించి మోకాలిచిప్పవై నైదంగుళ ములవఱకుఁ గాలు ఖండింపవలయు నని సిద్ధాంతీకరించినారు. ఖండించి నారు. తత్తఃకామే ధనుర్వాతముతో రోగి చచ్చినాడు. ఈసందర్భమునం దెఱుంగవలసినయంశ మే మనఁగా, ఒక్కయాకుపసరుతెచ్చి రెండు కన్నులలో రెండుచుక్కలు వైచినయెడల శరీరమున నెక్కడ గ్రుచ్చుకొన్న ముల్లయినసరే, యొక్కదినములో మాడిపోవును. అన్నిటికి శస్త్రచికిత్సయేనా? కత్తి, కారు, సూది, తంటసము, అంపమే రోగ

నివారకసాధనము లై నప్పు డింక వైద్యశాస్త్ర మంతయు నరేబియా సముద్రమునఁ బాటవేయవలసినదేకాదా? సమగ్రమైన శాస్త్రములేనివా రేమిజేసిన, నెట్లుచేసినఁ జేయుదురుకాక. కలిగియు మనకర్త మిట్లు కాలి పోవ నేల?

కొంతకాలముక్రిందట నొక్కచక్రవర్తిపుత్రుఁడు మనదేశమును జూడవచ్చినాఁడు. గుట్ట మెక్కుటలోనో, దిగుటలోనో, నడకలోనో, నిద్రలోనో, బంతియాటలోనో, జంటనాట్యములోనో యాతనికి మోఁకాలు బెణికినది. కాలు వాచినది. సలుపు, పోటు హెచ్చినది. రోగి కూరుచుండలేఁడు, పండుకొనలేఁడు; ప్రక్క కొత్తగిల్ల లేఁడు. రేయుం బవళ్లు కురరివలెఁ గూయుచున్నాఁడు. నిద్రపట్టుటకు మందు లిచ్చినారు. సూదు లెక్కించినారు. పై బాధ హరించుటకుఁ బట్లు వేసినారు. కాపులు కాచినారు. జెలగ లంటించినారు. మంచునీటితుంఫరలు తగిల్పినారు. డోహుఁ బాధ యణుమాత్రమైన శాంతింపలేదు. వైద్యులు కలవర మందుచున్నారు. గందరగోలపడుచున్నారు. గ్రంథములు చదువు చున్నారు. గాఢముగ యోజించుచున్నారు. కాలు ఖండింపవలసిన దని కట్టకడకు కాంగ్రెసులో సిద్ధాంతీకరించినారు. రోగి యేమి గతి లేని వాఁడా? సామాన్యుడా? అయ్యయ్యా! మహాచక్రవర్తిజ్యేష్ఠపుత్రుఁడే! చక్రవర్తి మూఁడువేలమైళ్లదూరములో నున్నాఁడే! ఆతఁ డంగీకరింప కుండ నీతనికాలు కొట్టివేయుట సాధ్యమగునా? ఆయనకుఁ దంత్రీ మూలమునఁ దెలియఁబడిచినారు. ఇరువదిన్నాళ్లుగంట లుపేక్షించినయెడల కాలు ఖండించినను రోగి బ్రదుకఁ డని Concensus of medical opinion (వైద్యుల యేకగ్రీవాభిప్రాయము) కలిగినది. రోగి రోగి యని వా రందు రెండులకు? రోగ మెవరికి? కాలు బెణుకుట రోగమా? ఇదేమి జ్వరమా? జలోదరమా? అతిమాత్రమా? అండవాతమా? నాపిండకూడు? రోగ మెవరికి? అందఱు శస్త్రచికిత్సకులు చేరి రోగము శాసించినప్పుడు కా దనఁగలవా రెవ్వరు? అన్నిపరీక్షలలోనారి తేటినవా రామాత్రమైనఁ దెలిసికొనలే రని చెప్పుట విద్యాద్రోహము కాదా? అందులో నొకరా, ఇద్దఱా—ప్రాణమున కొక్కఁడుచొప్పున నైదు గురు కలసి రాడ్ధాంత మొసర్చినప్పుడు బుద్ధిమంతులు మొద్దులాగున

నుండవలసినదే కాని పెదవులు కదల్పరాదునా? చరణఖండనమునకై చక్రవర్తిగారి యంగీకారముకొఱకు శస్త్రవైద్యులు ఊణ మొక్క యుగముగా నిరీక్షించుచున్నారు. ఇంతలో నొకదేశీయమహారాజునొద్ద నుండి యొకవైద్యుడు వచ్చెను. ఆతడు కుమ్మరి. వయస్సుమీఱిన వాడు. మహారాజులేఖతో శస్త్రవైద్యుల నాతడు దర్శించెను. ఇతడు Quack అని యొక వైద్యుఁ డనెను. ఇతడు “ఘాలు” అని మఱి యొకఁ డనియెను. నీయోగ్యతాపత్రములు (Certificates) చూపుమని మరియొకఁ డనియెను. మహారాజులేఖను మన్నింపవలదా యని మఱి యొకవైద్యుడు సందేహించుచుఁ బలికెను. మహారాజైన సరే, మహారాజాధిరాజైన సరే, నల్లనిభారతీయుని నమ్మఁగూడదను నర్థమిచ్చు నట్లు మఱియొకవైద్యుడు తల యడ్డముగ నూపెను. “వైద్యులారా! మీ రింతగుబ్బెటలు పడనక్కఱలేదు. నేను లోపలి కేమియు మందీయను. మీ చక్రవర్తిపుత్రు నొక్కసారి చూచెదను. అనుజ్ఞ నీయవలయు” నని కుమ్మరివైద్యుడు పలికెను. ఈవైద్యునికి రోగినీ చూపుటా మానుటా యనుసంగతినిగూర్చి యెదుగురుగూడఁ గొంత సేపు పూర్వపక్షార్థాంతము లొనర్చుకొనిరి. “హృదయము చాల దుర్బలముగా నున్నది. ఇట్టిసమయములోఁ గ్రొత్తవానిని చూచుట వలన నందులో నల్లని ‘బ్ల్యాక్ హెడ్’ను జూచుటవలన, రోగికిఁ గొంత (Shock) యదటు కలుగవచ్చును. అందువలన హృదయ మాకస్తిక ముగ నాఁగిపోవచ్చును” అని యొకఁడు పలికెను. “రోగి మొగమును జూడవలసినపని యేమున్నది? మొగమున కెదుట నొకదిట్టమైన తెర యడ్డు కట్టుదము. బాధ కాలిమీఁదఁ గావునఁ గాలుచూచుట కధికే పణ ముండ దనుకొందు” నని యొకవైద్యుడు పలికెను. “తెరకట్టుట తోడనే రోగి మఱింత సందేహపడును గావునఁ దెర కట్టవలదు. అది గాక హృదయము మిక్కిలి దుర్బలముగా లేదు. రోగితోఁ జెప్పియే యాతని నందుకు “ప్రిపేర్” (సిద్ధము)చేసియే యాతనికి దర్శన మిప్పింపవచ్చునని మఱియొకఁడు తన యభిప్రాయమును వెలిపుచ్చెను. “ఎందులకైన మంచిది, “Strophanthus” strong dose (పెద్దమోతాదు) చేసి యిచ్చియే దర్శనముచేయింపవచ్చు” నని యొకఁ డని

యెను. “అమాత్రపు టదటున కాగలేనివాడు పెద్ద ‘అపరేషను’ కెల్లాగునా యని నాకుఁ జాలభయముగా నున్నది. I have my own serious doubts” అని మఱియొకఁడు గుఱ్ఱపుమొగమంతకొలనైన మొగము కలవాడు బిట్టబిగియుచు దుమదుమలాడుచుఁ బలికెను. ఏలా గైన నేమి, తుట్టతుదకుఁ గుమ్మరిని లోనికిఁ దీసికొనిపోయిరి. కుమ్మరి కొంతసేపుచూచి చక్రవర్తిపుత్రుని మోకాలిపైఁ జేయివైచుట కనుజ్ఞ నిచ్చెను. No No (నొ నొ) యని తలకురెండేసి “నోల” చొప్పునఁ బది నో లొక్కసారి రావణాసురు నుండివలె బయలువెడలినవి. మోకాలిపై నీగ వ్రాలిననైన సహింపలేడు కావున వీలు కాదని యందలు చెప్పిరి. మరేమియుఁ దొందరలేదు—బాధ తగ్గింతు నని కుమ్మరి యావైద్యులతోఁ జెప్పెను. చేతులు పరీక్షించి “పర్మాంగ నేట్ ఆఫ్ పొటాషు”తో సాతనిచేతులు గడిగించి, తుడిచి, నిప్పుసెగను గాపించి, తుదకు మోకాలిని స్పృశించుట కనుజ్ఞ నిడిరి. చక్రవర్తి పుత్రుని మోకాలిపైఁ గుమ్మరి చేయి వైచి యంటియంటనట్లు మృదుల ముగ, లలితముగ, సాపుగ, సరళముగ నున్నచుట్టినట్లు కొంతసేపు రాచెను. చక్రవర్తిపుత్రుఁ డూఁ యనలేదు. ఆఁ యనలేదు. ఉహూఁ అనలేదు. ఆహా! పిల్ల యేడ్పునకుఁ దల్లి జోకొ పైట్టిదో బెణుకునొప్పికే గుమ్మరిపట్టట్టిది. అట్లాతఁడు రెండునిముసములు రాచి జేబులో దాచిన యొక తెల్లనిసీసా పైకిఁ దీసెను. నాకెన్నువాటీజ్ డట్ (బుద్ధిహీనుఁడా! అదియేమి) అని వైద్యులు కుమ్మరిని గద్దించిరి. “ఇది యాముదము. దీనితో రవంతసేపు తోమెద” నని కుమ్మరి బదులు చెప్పెను. “అది Perchloride of mercury వంటి Poison కావచ్చును. కెమికల్ యెగ్జామినేషను “చేసినఁగాని వీలులే”దని ఘంటాపదముగ వైద్యులు సెలవిచ్చి యట్లు చేసిరి. అంత నాతఁ డాముదమును మోకాలికి రాచి, నిమ్మళముగ రాచి రాచి, యద నెఱిగి కీలెఱిగి, మార్దవముతో బింక ముగ నొక్కనొక్కు నొక్కెను. దానితో టక్కుమని ధ్వనియైనది. అంత వైద్యులు భయభ్రాంతులై మతులుచెడి కుమ్మరిని జేతులు పట్టి కొని యావలికి లాగిరి. పదునైదుదిసములనుండి నిద్ర నెఱుంగని యా తఁడు గుఱ్ఱకపట్టి గాఢముగ నిద్రించుచున్నాఁడు. ఆతనినాడి నొకరు

చూచుచున్నారు. హృదయపరీక్ష నొకరుచేయుచున్నారు. గుట్టుచూచి న్యూమోనియా యేమో యని యొకఁడు సందేహపడినాఁడు. ఎందుల కైన మంచిది రోగిలేచువఱ కీకుమ్మరిని గారాగృహ మందుంచుట మంచి దని వైద్యులు తీర్మానించినారు. మఱునాటికే చక్రవర్తి లేచి తిరుగాడమొదలిడినాఁడు. మహారాజు ప్రాణముపై మహారాజు వైద్యుల కందఱి కంతయభిమానము, సంతయాదర ముండవలసినదే. కాని చికిత్సాపద్ధత్యం దంతకంటె తెలివిమాత్ర ముండవలయును.

చిట్టచివరకుఁ జెప్పఁబోవున దేమనఁగా, చీటికి మాటికి శస్త్ర చికిత్స చేయఁదగదు. శస్త్రచికిత్సాసాధనము లాయుర్వేదమునఁ దక్కు వగానున్న వని దాని నధిక్షేపించుట పరులయాచారమై యున్నది. అది దానికలంకము కాదు—అలంకారము. అది దానితప్పు కాదు—ఒప్పు. అది దానియధిక్షేపణము కాదు—అభినందనము. శస్త్రవైద్య మంత యావశ్యకము కా దనియే యాయుర్వేదాభిప్రాయము. ఏవో కొన్ని జాతివ్రణములకుమాత్రమే యది యావశ్యకము. మిగిలిన వ్రణము లన్నియు నోషధీమాహాత్మ్యముననే మాన్పఁదగును. అంగసంఘాత ములో నొక్కయంగము చెడిపోయి మిగిలిన యంగములఁ బాడుచేయు ననుభయము కలిగినప్పుడు శస్త్రవైద్య మావశ్యకము. రాచపుంటికిఁ గూడ శస్త్రవైద్య మక్కఱలేదు. శస్త్రవైద్యమునఁగాని యది లొంగ దను నభిప్రాయము సమంజసము కాదు. దాని కొక్కచిత్తమైనచికిత్సా పద్ధతి కలదు. ఆకుఱుపుసంబంధమైన కదు మెంతవఱకు వ్యాపిం చునో యంతవఱకుఁ జుట్టు నొకమూలికపసరు రాయుదురు. కొన్నిగంట లైనపిమ్మట గోడమీఁదనుండి పిడుక యూడిన ట్లాభాగ మంతయు నొక్కదిమ్మలాగుననుండి పడిపోవును. పిమ్మట నామూలికయే నూనెలోఁ గాచి యాస్త్రిణమునకుఁ బూయుచుండవలయును. కొలఁదిదినములలో మాను పట్టి మచ్చపడును. ఇది విచిత్రమైన చికిత్సాక్రమము. ఇట్లు చేయునాతఁడు జోలార్ పేటలో నున్నాఁడు.

శస్త్రవైద్యము కోటి కొక్కమాటు విధిలేకుండునప్పుడు మాత్రమే జరిగింపవలసియుండఁగా నిప్పుడు దాదాపుగా నన్నిరోగముల కదియే యవలంబించుచున్నాడు. ఇంజెక్షను శస్త్రవైద్యము కాదా ?

నెత్తుటిలోనికిఁ బోయినది సూది యైన నేమి, కత్తి యైన నేమి ? మందేమి, విందేమి—నోటిగుండఁ బోవలసినదే. నోటిద్రవములతోఁ గలసి పదనై పరిపక్వమై యుదరకోశములోనికిఁ బోవలసినదే. అచ్చట వివిధము లగుజాతరసములతో మేళన మొంది రక్తములోఁ జేరి యన్ని కోశములందు సహజమై సంచలన మొంది సౌఖ్య మియవలసినదే— ఈ క్రమక్రమావస్థలలో మందన కేలోపము కలిగినను నది సహజమైన గుణ మియదు. భగవంతుఁ డేర్పాటుచేసిన క్రమ మది. దానికి వ్యతిరేక మగుపద్ధతి యసహజము కావున ననర్హము, అనుచితము. తాత్కాలికముగ ఇంజెక్షనువలనఁ గొంత గుణ మగపడినను నది ప్రబలాపాయమునకు ముందు ముందు కారణము కాకమానదు. ఇంజెక్షనువలని యపాయము లిప్పటిపాళ్ళాత్యశాస్త్రజ్ఞులుకొందఱుకనిపెట్టి యాచికిత్సాపద్ధతికి నిరుత్సాహ మిచ్చుచున్నారు. మసూరిటీకాలుమాత్రము ? వానియందు జనుల కెంతగౌరవ ముండెను ? ఎంతనమ్మక ముండెను ? పాళ్ళాత్యులలోనే టీకాలు ప్రాణాపాయకరము లని వాదించు నొకతెగవారు బయలుదేరినారా, లేదా? అసహజములైన పద్ధతు లన్నియు నప్పుడో, యటుపిమ్మటనో యపాయకరములే; అనువినాశకము—అందుచే ననవలంబనీయములే. నిద్రకింజెక్షనా? నిద్ర కింజెక్షను తీసికొన్నవారికి రక్తమందసహజమైన వేడిమి బయలుదేరి పిత్తాధిక్య మొనరించి, క్షార్జమును బాడుచేసి యెంత శాశ్వతమైన యపకృతి నాచరించినదో యెటుఁగుదువా? ప్రజల కన్నివిషయములందుఁగూడ శాంతి, యోషిక, యోజనము, దూరదృష్టి, పూర్వవస్త్వభిమానము తొలగిపోవుటచేతనే వారు తాత్కాలిక సుఖముకై దేవులాడి దేహమనస్తత్త్వములు శాశ్వతముగాఁ బాడుచేసికొనుచున్నారు.

సూదిపోతే తత్త్వవిరోధ మని, తప్పని, తగదని చెప్పినప్పుడు కత్తికోత యెట్టిదో వేఱ చెప్పవలయునా ? కొన్నికొన్ని ప్రణాములకుఁ దప్పనిసరి యైనప్పుడు శస్త్రచికిత్స యుండనే యున్నది. అన్ని ప్రణాములకు మాత్రము శస్త్రచికిత్స సాధ్యమగునా ? గొంతుకలోని ప్రణాము మాట యేమి? అది కంటికి దొరకునా ? కత్తి కంకునా? వ్రేలికందునా? పట్టికి లొంగునా? ఇట్టిప్రణాములను శస్త్రసంపర్కము లేకుండ బాగుచేసి

నవా రెందఱులేరు? రోగికంటికి గ్రంథలు గట్టిగ గట్టించి పాదరసపుఁ బొడి నాతనిచే లోనికిఁ బీల్చింపఁజేసి వ్రణమును సులువుగా బాగుచేసిన వారు వ్రణవైద్యులుకారా? కత్తితోఁ గోసినవాఁడే శస్త్రచికిత్సకుఁడా? శస్త్రవైద్యమున సంపూర్ణప్రజ్ఞ నొందిన పాశ్చాత్యులు నారకుఱు పున కేమి చేయఁగలరు? కత్తితోఁ, గోయఁగలరా? చిమ్మటతో లాగఁ గలరా? పరిపక్వదశ కై నఁ బట్టువేయఁ గలరా? అదికూడ నక్కఱలేదు. కుఱుపుస్థాన మేదో నిర్ణయింపఁగలరా? ఏమి చేయఁగలరు? రోగి మాస ములకొలఁదిఁ గోంఁఁఁఁపవలసినదే! లోనుండి నిష్క్రమముగ వచ్చునారను జిన్నపుల్లకుఁ జొట్టుకొని భద్రముగఁ బొట్టు పడవలసినదే? త్రాడు తెగిన యెడలఁ దనువంతయు నార ప్రాకవలసినదే? నరలోకానుభవము నర లోకమున నొందవలసినదే? దీనికిఁ జికిత్స లేనేలేదా? లేకేమి? గురివెంద గింజయెత్తు గల యొకమందు నరఁటిపండులోఁ బెట్టి యేడుదినము లిచ్చిన యెడల నార యంతయు నొక్కసారి యూడి యీవలఁ బడిపోవును. ఏండ్ల కేం డ్లేడ్పించెడునట్టి దేహపూటలలో సంపూర్ణముగ బాగును. విచిత్రమైన యోషధికాదా? రసమా, షషమా, గంధకమా, పాషాణమా? ఏమియుఁగాదె! కంబము గిద్దలూరు మారికాపురము నంద్యాల బల్లారి హుబ్లి ఆదోని మొదలైన తావులందే కాక యుత్తరదేశ మందీ కుఱుపుబాధ పడువా రనేకు లున్నట్లు వినుచున్నాము.

కావునఁ జెప్పఁబోవున దేమనఁగా?—శస్త్రవైద్యము పనికిరాని వ్రణము లెన్నివిధము లై నవో యున్నవి. వ్రణములకే దానిపని యక్కఱకు రానప్పు డితరరోగములకు శస్త్రచికిత్స నాచరించుట హాస్యాస్పదము కాదా? జలోదరమునకు శస్త్రచికిత్సయెందులకు? కాళుల కుబ్బు కలిగినప్పుడు, మొగమున కుబ్బు కలిగినప్పుడు రంధ్రము పొడిచి నీరు తీయుచున్నారా? మం దిచ్చి యానీటిని హరింపఁజేయు చుండునప్పుడు జలోదరమునకు శస్త్రచికిత్స యెందులకు? నీరొకసారి తీసివేసినప్పుడు మఱింత శీఘ్రముగా నీరుచేరునే. రెండవసారికూడ నీరు తీసినప్పుడు రోగి కర్మముచాలక జీవచ్ఛవమువలె బ్రదికియున్నను మూడవసారి చచ్చుట ముష్కాటానికి నిశ్చయము కాదా? ఈరోగమున కనుపమానము

లైన యాయుర్వేదాషధము లుండఁగా వానిని సేవింప నొల్లకపోవుట జీవింపనొల్లకపోవుటకంటె భిన్నమా?

స్త్రీల కందఱకుఁ బ్రథానముగ నున్న వ్యాధి మలబద్ధత. గృహిణీ ధర్మమును యథావిధిగ నిర్వర్తించుటకై రేయంబవల్లింటిలోనే యుండి మంచిగాలి వెల్తురులేక, తగినవ్యాయామములేక, వేళపట్ల భోజనము లేక పచనాదిక్రియలందుఁ దడిగుడ్డలు కట్టుకొనినఁగాని పనికి జరుగుపాటు లేక, పిల్లలదేడ్పులతో రాత్రి నిద్రలేక పడుచున్న బాధలవలన మొట్ట మొదట మలబద్ధత యారంభమై యదియే మందాగ్నిగఁ బరిణమించును. అడ్డబాస యున్నయాఁడు దిప్పు డెట్లు లేదో యజ్జీర్తి లేని యాఁడు దట్లు లేదు. మొగమునకు మెఱుఁగు రాచికొనుటయందు వీరి కున్న శ్రద్ధలో సగమైన మందాగ్నిని గుదుర్చుకొనుటలో వీరి కున్నయెడల వీరి కొంటిపూటసాపాటు లుండునా? భర్తల కణాబిళ్లలపై సంతకము లుండునా? బిడ్డల కూసరపొట్టలు సుద్దకట్టు లుండునా? అగ్నిమాంద్య మున కాయుర్వేదాషధములు సేవింపలేక, యథావిధిగాఁ బథ్యముసేయ లేక, జిహ్వాచాపల్యము నడఁచుకొనలేక, యంతకంతకు రోగవృద్ధి చేసి కొనుచున్నారు. మన మందులు మంచివి కా వని మహర్షులను దిట్టు చున్నారు. ఆసుపత్రులకుఁ బోయి యానీ రీసీరు త్రాగుచున్నారు. దొర సానులచేఁ బరీక్ష చేయించుకొనుచున్నారు. వారిచేఁ గడుపు కోయించు కొనుచున్నారు. మరణోన్ముఖులై బిడ్డలపుణ్యమున మరల బ్రదుకు చున్నారు. మందాగ్ని తగ్గినదా? దేహమునకుఁ బాటవము తగ్గినది. నరములలో శక్తి తగ్గినది. మొగములోఁ దేజస్సు తగ్గినది. కంటికి దృష్టి తగ్గినది. మనస్సులో నుత్సాహము తగ్గినది. బ్రదుకునం దపేక్ష తగ్గినది. అంతేకాని మందాగ్ని తగ్గుటే! జిలజిల మని జిల్లుమని జాతరరసములు కడుపులోని కూరుట లోనికిఁ దీసికొన్న రసాయనమువలనను, గల్పముల వలనలు గలుగవలయును గాని కత్తికోతవలనఁ గలుగునా? భగవంతుని నిర్తాణము ననుసరించి కడు పెట్టున్నదో దాని నట్లే యుండనీయవల యును గాని దానిని నూమిడికాయతఱిగినట్లు తఱిగితఱిగి కుట్టి దానిని గురూపను జేసినతరువాత నది సహజమైనపని చేయఁగలదా? భగవంతుఁ డేర్పఱచిన సంచలనము దాని కిప్పుడు చెడినదా లేదా? లోని యాహార

మును నొక్కఁగలశక్తి, నలుఁగలశక్తి, గిరగిర త్రిప్పఁగలశక్తి, ముందు నకుఁ ద్రోయఁ గలశక్తి కత్తివ్రేటు తిని కుట్టువడిన కడుపునకు దైవసంకల్పమున నుండిన ట్లుండుట కవకాశ మున్నదా? పంటికుసి (దంతకుసి) కత్తిచేఁ గోయించుకొనుటచే దాడపై నరయంగుళము లొట్ట యున్న వాఁడు సెనగలు నీయంత విశృంఖలముగ నమలఁగలఁడా? ఏయవయవ మునకుఁ గత్తికోత కలిగినదో యాయవయవములోఁ దీఱనిలోపము చేరిన దన్నమాట. మూలశంకరోగమునకు శస్త్రచికిత్స చేయించుకొన్న వాని కాసనరంధ్రము మునుపటికంటె శాశ్వతముగాఁ దగ్గినదా లేదా? గంటల కొలఁది వీరు పెరళ్లలోఁ గూరుచుండి విరేచనము తెమలక పోవుటచేత, నెంతకు సంతృప్తి లేకపోవుటచేత బ్రదు కెల్ల భ్రష్టమైన దని యేడ్చుచున్నారా లేదా? మూలశంక నిర్మూలన మైనయెడల నీయేడుపులు గణింపవలసిన పని లేదు. పోయినదా? ఆ. సొమ్ము—సుఖ మొందుదు మనునాశ—అంతేకాని యది పోవుటే? తిరిగి పిలుకబయలు దేటుచున్నదే. గులాబికొమ్మ మొదలంటఁ గత్తిరించితిమి. తిరుగ నంకు రించినదా లేదా? మొవ్వులోని కనఁటిని నఱకి వైచితిమి—తిరిగి మొల కెత్తినదా లేదా? “కాటరైజు” (కాల్చుట) చేసితిమికాన నింకరాదని వైద్యులు చెప్పినమాట నమ్మవలదు. భూమిని గాల్చివైచినను జికిలీంత మొలవలేదా? చీపురుమొక్క తలయెత్తలేదా? కాల్చుటచేత మరింత శీఘ్రముగ, మరింత యెత్తుగ నంకురించినది. అటులే కడుపు కోయుట చేతనే యజీర్తి మఱింత వృద్ధియగుచున్నది.

కడుపులో గుల్మములు, గడ్డలు మొదలగునవి యన్నియు లోని కౌషధమును తీసికొని కరఁగించుకొని నిర్మూలించుకొనఁ దగినవేకాని కత్తిచేఁ గోయించుకొనఁదగినవి కావు. తాత్కాలిక మగుదోషమే కత్తి నివారింపఁగలదు కాని దోషకారణమును నాశ మొనర్పఁగలదా? కారణ మును గనుఁగొని దానిని భేదించినయెడలఁ గార్యముఁ నాశన మగును గాని కార్యమును దొలఁగించినయెడలఁ గారణము నశింపఁగలదా? చింతచెట్టును జంపఁ దలఁచినవాఁడు తల్లివేరు తెగవ్రేయవలయును గాని చింతాకు దూయునా? ఈసందర్భమున నొక్కసంగతిమాత్రము చెప్పి విరమింతును.

జ్వర మనునది మఱియొక వ్యాధికి లక్షణము కాని యది ప్రత్యేక వ్యాధి కాదు. అజీర్తిచే, బసరుచే, వామముచే, లోనిపుండ్లచే, బైపుండ్లచే, నెండచే, గుండెకుఁదగిలినయదటుచే, బడలికచే, నింక ననేక కారణములచే జ్వరము రావచ్చును. ఆహారనిద్రావ్యత్యస్తపరిస్థితులచే గలిగిన వాతపిత్తశ్లేష్మదోషములవలనను, వాని సంయోగములవలనను గలిగిన జ్వరములుమాత్రమే చికిత్సార్హములు జ్వరము ప్రధానవ్యాధి కాదు. కావునఁ బ్రధానవ్యాధి యేదో కనిపట్టి దానికొఱకు మందీయవలసినదే కాని జ్వరముతగ్గించుటకెన్నఁడును మందీయఁదగదు. జ్వరమునకుమనము తఱచుగా శీతాంకుశరసము, ఆనందభైరవి, స్వచ్ఛన్నభైరవి, వసంతమాలిని, వైష్ణవీరసము, కాలకూటము, వాతరాక్షసము మొదలగు నౌషధములు వాడుదుము. అన్నియుఁ గూడ నన్నిజాతులజ్వరములకుఁ బూర్వలే శాశ్వతములైన (Prescriptions) గా నేర్పాటుచేసి యుండిరి. శుద్ధపిత్తజ్వరమున కొకటి. శుద్ధశ్లేష్మజ్వరమున కొక్కటి. శుద్ధవాతజ్వరమునకొక్కటి. శీతపిత్తజ్వరమున కొక్కటి. శ్లేష్మపిత్తజ్వరమున కొక్కటి. శ్లేష్మవాతజ్వరమున కొక్కటి. ఈకూడికలలోఁ గలుగునవాంతరభేదములకు మఱికొన్ని మహర్షులు నియమించిరి. ఇవి జ్వరౌషధములన్నమాటయేకాని జ్వరమును దగ్గించున వెంతమాత్రమునుగావు. జ్వరకారణములగు దోషములను హరించును. వీనిలో శుద్ధిచేసిన నాభికల సినమందులు గొన్నియున్నవి. అవిమాత్రము జ్వరితునిదేహమునుండి రవంతచెమటను వెలువడఁజేయును. ఆస్పిరిన్ ఫినాసిటిన్ మొదలగు మందులు వాడఁదగదు. ఆమందులు తఱచుగ నిచ్చి జ్వరము చప్పున జాతిపోవు దుష్టస్వభావమును దత్త్వమునకు మప్పుఁగూడదు. అదియెంత ముప్పునకైనఁ గారణము. వానివలన హృదయకోశము బలహీన మగును. రక్తములో వేడి తగ్గిపోవును. నరములకుఁ బటుత్వము క్షయించును. ఆనందభైరవవ్యాధిరసములు హృదయబలమును గాపాడ్డుచు, రక్తోష్ణతను రక్షించుచు, నరములకు వాతదోషము రానీయకుండ దోషకారణమును దొలఁగించి జ్వరవిముక్తి చేయును.

పర్యవసాన మేమనఁగాః—శస్త్రచికిత్సవలనఁ గార్యనాశనమే కాని కారణనాశన మెన్నఁడుఁ గాదు. కారణనాశనమున కౌషధనేవ

కంటే వేటుమార్గము లేదు. అచసరానుసారముగ నన్నిచికిత్స లాయు ర్వేదమున నున్నవి. మీకుఁ జదువుకొనుట కోపిక యుండవలయును; తెలిసికొనుటకు బుద్ధి యుండవలయును; ఆచరించుటకు దీక్ష యుండవల యును. అన్నియునుండియు నేమియు లేన స్లేడ్చుదేశము ప్రపంచమం దిది యొకటియే. శ్రుతు లున్నవి; స్మృతు లున్నవి; శాస్త్రములున్నవి; పురాణము లున్నవి; సమస్త కళ లున్నవి; కాని మనది యను నభిమా నము మాత్ర మింతవరకుఁ బూర్తిగ కలుగలేదు. ఇప్పు డిప్పు డేదో మాటువడి దేశకాలములందుఁ గలిగినట్లు కానబడుచున్నది; కావునఁ జెప్పుచున్నాను. దేశీయదేవతల నారాధింపుడు; దేశీయర్షులను బూజిం పుడు; దేశీయ గ్రంథములను జదువుడు; దేశీయకళ లభ్యసింపుడు; దేశీయ కర్తముల నాచరింపుడు; దేశీయతలోఁ బుట్టి, దేశీయతలోఁ బెరిగి దేశీయతలో మృతినొందుడు.

ఓమ్ శాంతి శాంతి శాంతిః.

సాక్షిసంఘపు పునరుద్ధారణ

జంఘాలశాస్త్రి యిట్లు పలికెను.

ఆంధ్రపత్రికలోఁ దిరుగ సారస్వతానుబంధము శ్రీచక్రికాధిపతి ప్రచురించుచున్నందులకు మహానంద మొందితిని. సారస్వతాను బంధము నకు సాక్షికిఁ గల సంబంధము సర్వాంధ్రలోకమునకు విదితమే. సారస్వ తానుబంధ మున్నచోట సాక్షి యున్నాఁడన్నమాటయే. సారస్వతాను బంధము జరుగుచున్నంతకాలము సాక్షి సభలు జరుగవలసినదే. పై వారమునుండి సాక్షిసభలు మదరాసులో జరుపవలయు నని తలఁచు చున్నాము.

కడచిన పదిసంవత్సరములనుండియు, సాక్షి వృద్ధుఁ డయ్యెను దేశాటన మొనర్చుచునే యున్నాడు. చిత్రవిచిత్రప్రదేశము లనేక ములు చూచినాడు. పురుషులైన స్త్రీలను, స్త్రీలైన పురుషులను, పిల్లలైన పెద్దలను, పెద్దలైన పిల్లలను, ప్రభువులైన దాసులను, దాసు లైన ప్రభువులను, భక్తులైన దొంగలను, దొంగలైన భక్తులను, బుద్ధి

మంతులైన బుద్ధిహీనులను, బుద్ధిహీనులైన బుద్ధిమంతులను మఱి యింక నెన్నియో మహావిచిత్రప్రకృతులను జూచినాఁడు. ఆతఁడు పాశ్చాత్య దేశములఁగూడ నీనడుమనే చూచినవాఁ డగుటచేత నచ్చటి ప్రభువులఁగూర్చి ప్రజలఁగూర్చి వీరులఁగూర్చి కవులఁగూర్చి గాయకులఁగూర్చి చిత్రలేఖకులఁగూర్చి పుణ్యపాపములఁగూర్చి మంచిచెడ్డలఁగూర్చియు నుపన్యాసము లీయఁదలఁచియున్నాఁడు.

ఈసారి సామ్యుపన్యాసములు మా కారాధనమూర్తి యగు సూర్యభగవానుని సంతతానుగ్రహవిశేషమున వినోదకరములై విచిత్రతరములై విలక్షణతరములై యాండునట్లుసోదరులగు మీరాశీర్వదింతురు గాక! స్రుతిశ్రుతవారసాయంకాలమున సముద్రతీరమున నీయఁబడు నుపన్యాసము మఱునాఁడే ప్రచురణార్థమై యాంధ్రపత్రికకుఁ బంపఁబడును.

కృతి పాడఁదగినది. కథ యూఁ కొట్టఁదగినది. నాటక మాడఁదగినది. ఉపన్యాసము వినఁదగినది. ఓమదరాసుసోదరులారా! మీపట్టణమున నుమా రైదులక్షల జన మున్నది. మీలో నేఁబదివేలైన సముద్రతీరమునకు వచ్చి సామ్యుపన్యాసములు వినుచుండవలయును. మీరు సాధారణముగా సాయంకాలమునందు సముద్రతీరమున కెందులకుఁ బోవుచున్నారో యెవ రెఱుగరు? ప్రకృతిసౌందర్యసౌభాగ్యవలోకమునకా? ఊహఁ—పవనస్రాశనమునకా?—ఊహఁ—దేహవ్యాయామమునకా? ఊహఁ—విశ్రాంత్యనుభవమునకా? ఊహఁ—గ్రామ్యకవితవలె గడలు త్రొక్కుటకుఁ బోవుచున్నారని మీరందఱెఱుఁగరా? లోక మెఱుగదా—లోకనాథుఁ డెఱుఁగఁడా? నూర్గురలోఁ బనికిమాలిన నిర్భాగ్యులగు నేపదిమందియో తప్ప మిగిలినవారందఱు వైతిరుగుడులోని భావకవిత్వమును బ్రత్యక్షముచేసికొనుటకే పోవుచున్నారు కాదా? నేనసత్యమాడు చున్నా నని యనుచున్నారా? ఆఁడుదాని నైదుదినములు సముద్రతీరమునకు సర్కారువారు రాకుండఁ జేసినయెడల సముద్రతీర ఘంతయును సహారా యెడారి యైపోవదా? మీప్రయోజకత్వ మేమున్నది? మి వ్హాకర్షించు యంత్రము లచ్చట నున్నవి. మీ ప్రక్కబాదుటిగిలింపులసొంపులు, మీవంకరచూపుల మెలికలు, మీతస్కరకరసంచాలనములగగుర్పాటులు, మీమూర్ఖుల

ముద్రల విద్యుల్లతలు, మీ దొంగ యాలింగనముల యద్వైతబ్రహ్మ
నందములు మాయుపన్యాసమైన తరువాతనే ద్విగుణీకృతోత్సాహ
ముతోగానిచ్చుకొనవచ్చును. పాపభూయిష్టములైన మీ బ్రదుకు లెంత
టివో సాక్షియొలుగఁడా? మీరెంత ధనికులైనను, నెంత యుద్యోగు
లైనను, నెంత విద్యావంతులైనను, నెంత వర్తకులైనను, నెంత వక్త
లైనను మీ కింటియొద్ద సుఖలేశమైన నున్నదా? చూచిన మొగమునే
చూచి, ముద్దిడుకొనిన మూతినే ముద్దిడుకొని, పట్టినచేతి నేపట్టి, పండు
కొనినప్రక్కనే పండుకొని రుచిరచి లేని చొప్పదంటు జీలుగుబెండువట్టి
గడ్డి సంసారపురోఁతను బడియున్న మీకుఁ బైయింటి తరవాడితోఁ
బ్రాణములేచిరాదా? ఎదుటింటి యయ్యంగారి యష్టజ్ఞీచేతి ప్రసాదము
శ్రీమూర్తితీర్థప్రసాదముకంటెఁబు స్థితరానందప్రదముకాదా? మీ బ్రదు
కుల కంతకును సాయంకాలమున సముద్రతీరమునఁ గప్పగంతులలో
నాకర్షణపు టీలలలో గుఱ్ఱపు సకీలింపులలోఁ బొంచి కాచుటలలో నట్టె
గ్రహించుటలలో నలికిడి సనుసరించి యిట్టె పరిహరించుటలలో మీకు
నిత్య మగుచున్న కాలక్షేపపు గడియలు నాలుగే యథార్థముగఁ గృతా
ర్థములైనవి. మీజన్మరాహిత్యమున కెన్నఁటికైన నవియే తోడ్పడును.
పురుషులైన మీకు మీసొంతస్త్రీలపై నింతవై రాగ్యము, నవ్యవ్యక్తిపై
నింత యనురాగము వంటివే మీస్త్రీలకు మీయం దేల యుండఁగూడ
దనుజ్ఞానము మీ కున్నయెడల నింత యవకతఃకచర్య కవకాశ
ముండునా? ఉభయపక్షములవారు రాజీపడియుందురా యని యనుకొనఁ
దగినంత మితి మీఱియున్నదే. అటులైనఁ జేపలశాల వెనుక నొక
పక్షమువారు, మేరీపాతశాల కెదుట నొకపక్షమువారు, విశాలరంగ
మునఁ జెఱియొక వైపున నేకాంక నాటకము లాడుచున్నారా? అట్టి
మీమహానందమున కడ్డురాకుండ మాయుపన్యాసము నాటు గంటలకు
లోపలనే ముగించుకొందుము. మనుష్యత్వము పశుత్వమునకు దిగిపోవు
నంతవఱకు మీ రానందము ననుభవించవచ్చును.

ఇట్టి నియమశూన్యత, యిట్టినిరంకుశత, యిట్టిపనితనము, నిట్టి దిగ
దీత, యిట్టిక్షమము, నొక్క మీనీతియందే సిద్ధించినవా? దేహశక్తి
యందో మనశ్శక్తియందో హృదయశక్తియందో యాత్మశక్తియందో

కవిత్వమునందో గానమునందో చిత్రలేఖనమునందో—యిప్పు డవి
యన్నియు నేల? సోదరులారా! ఒక్కటే ప్రార్థన—ఏవిషయమును
గూర్చి యెప్పు డేవిసరువచ్చునో చూతమనుతలఁపుతో మాయందు
నిశ్చలదయ గలవా రయి సారస్వతానుబంధమునకై యుత్సాహ
ముతోఁ గనుపెట్టుకొని యుండవలయును, సారస్వతానుబంధవిజయము
మీయాదరణములలో నున్నది. కాని మావంటివారిలో లేదు. సార
స్వతానుబంధము నెన్నివేలజనము ఎన్నిలక్షలజనముచూచునో సార
స్వతానుబంధ మంత మహాదీప్తితోఁ బ్రకాశించును. మాకధికారి యగు
సాక్షియొక్కతత్త్వమును నేను గొంత యెఱింగినవాఁడను గావున నిట్టి
మాట లనుచున్నాను. నేను గేవలము శక్తిహీనుఁడను. సాక్షి
నా యందలి యనురాగముచేత సూచించు సూచనలనుబట్టి యాకాశ
మంత నోటితో నే నుపన్యసింతును. అదియే నాలోని విశేషము. అది
లోపమందురా? మీయిష్టము. సోదరులారా! మొదటిసాక్షి యట్టె
దీర్ఘముగ నుండఁగూడదు కావున సెలవు.

ఓమ్ శాంతి శాంతి శాంతిః.

అస్పృశ్యత

జంఘాలశాస్త్రీ యిట్లు పలికెను.

నాయనలారా! అంటరానితనమును గూర్చి యెవఁడో యొక
యనామకుఁ డొక వ్యాసము వ్రాసి సాక్షిసభలోఁ జదువు మని పంపి
నాఁడు. దానిని జదువుట కనుమతి నీయవలయును.

నేను శ్రుతు లెఱింగిన వాఁడను కాను. స్మృతు లెఱుఁగను.
శాస్త్రములు చదువలేదు. (ఏమియుఁ జేతకాని వాఁడవుకదా, నీ కుప
న్యాస మేల నోరు మూసికొని యుండలేకపోయినావా అని సభలోఁ
గేకలు) ఈకాలమున నస్పృశ్యతను గూర్చి యందఱు చెప్పుచుండఁగా
నాకుఁగూడ బుద్ధి పుట్టినది. (అంటరానితన మంటురోగమటయ్యా
అని సభలోఁ గేకలు) ప్రపంచమున నితరజాతు లన్నియు వారివారి
వృత్తకర్మాపారములు, వ్యాపకారికధర్మములు, రాజకీయతంత్రములు,

కళాభివృద్ధిమాగ్ధములు, ధనసంపాదనతంత్రములు నిర్వహించుకొనుచుండఁగా మన మేమి చేయుచున్నాము? మన విద్యలను బై వారి కంటఁగట్టి, మన ధనమును బరులయొడిలోఁ బోసి, మన యాధిక్యమును మన్ను చేసికొని, మనప్రభుత్వమును బానిసతనముక్రింద మార్చుకొని, మనుష్యస్వరూపములతో మాత్రమే చచ్చినకంటె నెక్కువ హీనపుబ్రదుకును బ్రదుకుచు నీ యధమత్వములో నీయధమాధమత్వములో నీకంటె నే నెక్కువ యని నేను మఱి యని నిన్ను మట్టుకొనిన నే నొడలు గోయించుకొనవలె వని, నేను మోక్షోహ్లాడ నని నీవు చెప్పరానివాఁడ వనియు, నితరజాతులు వినిపొదురేమో యని సిగ్గుబిడియములులేక, మానాభిమానములు మంటఁబెట్టి సభలలో వాదించుకొనుచున్నాము. పత్రికలలోఁ బ్రచురించుకొనుచున్నాము. అన్నియుఁ బేడలోని పురుగులే యైనప్పుడు, ప్రక్కనున్న పురుగుకంటె బైనన్న పురుగు ఘనత, గౌరవము, ప్రాశస్త్యము, పరమయోగ్యత, యధికము లనవచ్చునా? అజ్ఞతములైన యగ్భకులు నైతము నిట్టి యవాచ్యచర్యల కధీను లగుదురా?

అస్పృశ్యత, చెప్పరానితనము—ఈస్థితిమాత్రము ప్రపంచమందున్న దేశములలో నొక్క భారతదేశమునందు మాత్ర మున్నది. అమెరికాదేశస్థులుఁ నీగ్రోల నిట్లు హీనముగాఁ జూచుచున్నారని చెప్పుదురు. కాని యింత పాపము, యింత ఘోరత, యింత మూర్ఖత, యింత క్రౌర్యము మనదేశమందే తక్కువ యెచ్చటను లేవు. అంటరానితనము చెప్పరానితనము నను నీ రెండు మాటలు నొక్కభారతదేశ సారస్వతమునందే యున్నవి. ప్రబలమైన మన యజ్ఞానమున కివి ప్రచ్ఛండ్ నిదర్శనములై యున్నవి. భారతీయుల మనస్సులలో నున్న రెండు కన్నులలోను నివియే రెండు పూవులై యున్నవి.

మనపూర్వు లెట్టివారో, మనదేశ మెట్టిదో యీ సందర్భమున రవంత చూచుకొనవలసియున్నది కాదా? లోకమున కంతకును జ్ఞాన తేజస్సును ప్రసాదించినవారు మనపూర్వులు. తత్త్వజ్ఞాననిశ్రేణికపై మనవా రెక్కినయెత్తువఱకుఁ దల లెత్తి చూడలేక కమ్మలు దిరిగిపోవఁ బాశ్చాత్యతాత్త్వికవిద్వాంసుల నిచ్చిన యడుగు మెట్టుదగ్గఁ గూలఁ

బడియున్నారు. ఒక్క-కళయందుఁ గాదు, ఒక్క-శాస్త్రమందుఁ గాదు, అన్నిటియందుఁ గూడ మన పూర్వులు పరమావధియైన పరమార్థమును గనుఁగొనినారు. అత్యంతతపోనిష్ఠాగరిష్ఠతచే మనపూర్వు లగ్ని తేజ స్సుతోఁ బ్రకాశించెడివా రగుటచేత వా రంటరాని వా రని చెప్ప వచ్చును. వారియోగ్యతను గూర్చి చెప్పినతరువాత, నానోటితోడనే యితర జాతులనుగూర్చి చెప్పఁగూడదు. కావున వారు చెప్పరానివా రైరి. అంటరాని చెప్పరాని మాటల కర్థ మిది కాని మఱియొకటి కాదు.

అట్టివారి సంతతివార మైన మన మిప్పు డెట్లున్నాము? ఒకరు చెప్పనేల? మనకే తెలియును? లోకమున కంతకంటెఁ దెలియును. “విద్యావినయసంపన్నే బ్రాహ్మణేగవి హస్తిని” అని శ్రీకృష్ణదేవు లానతిచ్చినారు. బ్రహ్మజ్ఞానసంపన్నుడైన బ్రాహ్మణునికిని, నీచజంతు వైనకుక్కకును, దానిని దినుజండాలునకును బరమార్థమున భేదము లేదని చెప్పినారు. అట్టిభేదముఁ జేయువాఁడు కుక్కకంటె నధముఁడు కాఁడా? కాలిక్రిందఁ బ్రాకుచీమకును, గగనమున వెలుఁగొందుసూర్యు నకును దత్తమున నెంతమాత్రము భేదము లేదని బుద్ధదేవుఁ డాన తిచ్చినాఁడు. ద్విజుఁ డైన సరే, చండాలుఁ డైన సరే యెవ్వఁడు జ్ఞాన సంపన్నుఁడో వాఁడే నాకు గురుఁ డని శంకరాచార్యులు నెలవిచ్చినారు.

ఇక చిత్రమైన సంగతి చెప్పెదను. పెరియనంబియు మార్నేరు నంబియు నను నిద్దఱు యామునాచార్యులపోరియొద్దఁ జదువుకొనినారు. మార్నేరునంబి పంచముఁడు—పెరియనంబి బ్రాహ్మణుఁడు. ఇట్లుండఁ గొంతకాలమునకు మార్నేరునంబి కవసానసమయము సిద్ధించినది. అప్పు డాయన పెరియనంబిగారి కిట్లు వార్త నంపినారు. యామునాచార్యభగ వానునకు శేషత్వ మొందిన యీతనువును బ్రాకృతులు మట్టిలోఁ గలుపుటకు నే నిష్టపడను. దేవరవారు నన్నుఁ గరుణించి నా యంత్య సంస్కారము లాచరింపవలయు నని కోరుచున్నా నని వార్త నంపెను. ఆహాహా! ఇది యెంత యాశ్చర్యకరమైన విషయమో! వైష్ణవోత్తముఁడై బ్రహ్మజ్ఞానసంపన్నుఁ డైన యామునాచార్యశిఖామణి యేమి! ఒక పాదమునొద్ద బ్రాహ్మణుని, నొకపాదమువద్దఁ బంచముని గూరుచుండఁ దెట్లుకొని విద్యను బోధించుట యేమి! ఆహా! ఇది యిప్పు డెంత

విశేషాంశము! పొట్లపిందెవలె వంకరటింకరలు వోయినమనబుద్ధులకు దేశమహాప్రారబ్ధముచేత దిగజాటి దిగజాటి నేలములగ చెట్టునకు నిచ్చెన వేయవలసివచ్చిన మనబుద్ధులకు—సర్వజాతిసామ్యము సర్వజనసోదర త్వము, స్వార్థపరతాశూన్యత, భూతదయయుఁ జిరకాలపు బానిసతన ముచేత నంతరించిపోయిన మనబుద్ధులకు ఈయంశము విశేషాంశముగఁ గనఁబడదా! యామునాచార్యులవారు మార్చేరునంబిగారికి బాల బోధము చెప్పినారా? బ్రహ్మసూత్రభాష్యము బోధించినారు. ఆనంద వాచకపుస్తకము చెప్పినారా! ఆత్మజిజ్ఞాసాశాస్త్ర ముపదేశించినారే. ఇది యప్పటిదినములలో సామాన్యవిషయమే.

అప్పటిస్థితికి నిప్పటిస్థితికి నెంత యేతపుఁబెట్టుగా నున్నదో చెప్ప వలయునా? మహాగౌరవముతో మహావేతనముతో వంశపారంపర్య ముగఁ బోషింపఁబడుచున్న వైదిక విద్వాంసుఁడు తన మహారాజునొద్ద నైత మొక్కవేదవాక్యమైన వచింపఁడే! జపతపములులేని చదువు సంఠెలులేని మంచిచెడ్డలులేని ముండమోపిమిఁడఁడైన యేబాఁపనశుంత నైనను దగ్గఱఁ బెట్టుకొని యానిర్భాగ్యునిమొగము చూచుచు మహా రాజునొద్ద వేదము వచించునే! ఆహా! ఇది యెంతదారుణము. వీని వైదికపాండిత్యము మండిపోను! శూద్రుఁడు వేదము వినఁగూడదా? ఆతఁడు తరింపఁదగదా? ఇతఁడేనా పండితుఁడు. ఇతఁడేనా ప్రాజ్ఞుఁడు. “ఓబ్రాహ్మణుఁడా నీవే యపండితుఁడవు. నీవే పనికిమాలినవాఁడవు. నీవే తరింపఁదగనివాఁడవు. నీవే శాశ్వతశిక్షార్హుఁడవు. నీలో నున్న వేద జ్ఞానమందలి గౌరవముచేత నిన్నుఁ బోషించుచున్న మహారాజే బ్రాహ్మ ణుఁడు. అతఁడే వైదికవిద్వాంసుఁడు. అతఁడే తరించువాఁడు” అని యనఁదగదా?

మార్చేరునంబి కోరికపై బెరియనంబి వచ్చి యాతనికి నమస్కరించెను. అప్పుడు పంచముఁ డిట్లు పలికెను. “నేను దైవనామస్తరణ మొనర్చుకొనుచు మరణించునెడల నీవు నాకు బదిదినములు మైలపట్టి యుత్తరక్రియ లొనర్పవలయును. ఆచార్యవర్యుని స్మరించుకొనుచు మరణించునెడల నొక్కదినముమాత్రమే మైలపట్టవలయును. నే నెవరిని స్మరింపకుండ, నేతఁఁపు లేకుండ, నిర్తనస్కముగ మరణించునెడల నీవు

నాకొక మైలపట్ట నక్కటలేదు. అగ్నిసంస్కారము మాత్ర మొనర్చి పొమ్ము" అని చెప్పెను. బ్రాహ్మణుఁ డేమి? పంచమునకేమి అశుచి పట్టుట యేమి? ఔర్ధ్వదైహిక క్రియ లాచరించుట యేమి? ఆహా! ఎంతవంత! తల్లిదండ్రులకుసోదరులకుఁ జేసినట్లే పంచమునకు బ్రాహ్మణుఁ డంత్యక్రియలు చేయుటయే! సర్వజనభ్రాతృత్వ మనుసంగతి మనకుఁ దెలియును. వారికిఁ దెలియును. వారి కాచరణములో నున్నది. మనకు లేదు అదియే భేదము. తెలిసినవాఁడు విద్వాంసుఁడు కాఁడు. తెలిసి నట్లాచరించువాఁడే ఘనుఁడు. పెరియనంబి మార్నేరునంబికి బ్రహ్మమేధ సంస్కార మొనర్చి స్నానమైనఁ జేయకుండ, బట్టలైన మార్పకుండ, తిర్వారాధన కానిచ్చుకొని భుజించినాఁడు. ఏశవమునైనను ముట్టుకొన్న పిమ్మట స్నానము చేయవలసియుండఁగా పంచమశవమును దాఁకి యాతఁడు స్నానము చేయలేదు. ఆశ్చర్యకరము! భగవద్భక్తునియం దున్నమహిమము!

ఇందువలన నేమి తెలియఁదగిన దనఁగా:—పూర్వమహానుభావు లదంటుకూడఁ బంచములను స్పృశించి స్పృశించితి మని సంతోషించి కృతార్థు లైనారు. అందుచే నస్పృశత్వ మనునది చండాలత్వములో లేదు. భగవద్భక్తుడైన చండాలుఁడు పూజ్యుడే. విద్య గలచండా లుఁడు పూజ్యుడే. పరమార్థజ్ఞానాభావుడైన బ్రాహ్మణుఁడే యస్పృశ్యుఁడు.

అట్టి పూజ్యులైన చండాలు రిప్పు డెక్కడ నున్నారని బుద్ధి హీనమైన ప్రశ్నము వలదు. అట్టి చండాలురు లేరు. పెరియనంబి శంకరా చార్యులవంటి బ్రాహ్మణులు లేరు. కాని మీ మొగములకుఁ దగిన చండాలు రిప్పు దున్నారు కాదా. మీరు వారి కే మొనర్చినారు?

అదిగాక బుద్ధుని జంపుట కలవకుఁడు. నంగినిమాలుఁ డని యిద్ద టస్పృశ్యులు వచ్చినారు. ఒకఁడు నరఘాతుకుఁడు. ఒకఁడు నరమాంస భక్షకుఁడు. ఇద్దఱు కేలసి బుద్ధదేవు రూపుమాపుటకు వచ్చినారు. దేవతాతేజస్సుతోఁ బ్రకాశించుచున్న దివ్యమంగళవిగ్రహమును గాంచి తెల్లఁబోయినారు. ప్రేమావతార మగుబుద్ధదేవుఁడు వారిని గొఁగిలించు కొని చెటియొకతోడవైఁ గూరుచుండఁ బెట్టుకొని నీతిని బోధించి

వారిని బుద్ధమతావలంబకులుగఁ జేసినాఁడు. పన్నిద్దతాత్పర్యులలో నొకఁడు పంచముఁడు. ఇందువలన యోగ్యతయే ప్రధానము కాని మఱి యొకటి కాదు. చండాలు సస్పృశ్యునిగా మనపూర్వులు భావింపలేదు. బ్రాహ్మణుఁడెవఁడో చండాలుఁ డెవఁడో బుద్ధుఁడు చేసినవిభాగమును గూర్చిన పద్యములు నాల్గు వినదగినవి.

కాని యవి బుద్ధనాటకములో నుండుటచే నిట వ్రాయలేదు.

ఇప్పుడు మనల మనము గాఢముగాఁ బరిశీలించుకొన్నయెడల మనకున్న బ్రాహ్మణత్వ మేమో మనకుఁ దెలియును. మనకు వేదాధ్యయన మున్నదా? స్త్రీతులను శాస్త్రములను జదివితీమా? పురాణములు బూతులని మానివైచిన వా రెవరు? పూర్వ బ్రాహ్మణాచారములైనఁ జేయుచుంటిమా? ఏకారణముచేత మనము ఖనుల మని చండాలురు నీచు లని మనము చెప్పఁగలము? యథార్థ మాలోచింపఁగ జ్ఞానశూన్యుల మైన మనమే యస్పృశ్యుల మేల కాము?

మన పూర్వాచారము లేన్ని నశించిపోయినవి? సహగమన మిప్పుడున్నదా? పుణ్యాత్మఁ డైనరాజా రామ మోహనరాయలు దీని నివారించుటకుఁ బ్రయత్నింపఁగా నాకాశ మంత నోరు పెట్టుకొని మన వారు వాదించియుండలేదా? మతము పోవు నని మొఱపెట్టలేదా? మహజర్లు చేయలేదా, మామగలతో మేము చితి నెక్కినఁగాని మాకు మోక్షము లేదు లేదని స్త్రీలచేత సంఘవిజ్ఞాపనములు చేయింపలేదా? మత మిప్పు డేమాత్రము పోయినది?

వితంతువివాహము పనికిరాదని మనము ఘోషింపలేదా? అందును గూర్చి యెన్ని తగవులైనవి? ఎన్ని వ్యాజ్యములు పడినవి? ఎన్ని చార్జీలు జరిగినవి? మతము పోవు నని యెంత యల్లరి ప్రబలినది? సంస్కర్తల కెన్ని తిట్లయినవి? చిట్టచివర కవి బొహటముగ జరుగుచుండుట లేదా? అసలు పెండ్లికూతు మొగములోకంటె విధవపెండ్లి కూతు మొగములో నెక్కువ పెండ్లికళను మనవారు చూచుచుండుట లేదా? పెద్ద లందఱు పెండ్లిండ్లకు సంఘసంఘముల క్రింద నుత్సాహమున చేరుటలేదా? ప్రస్తుతపుమగఁడు పరమపదించినపిమ్మట మన మతని వితంతువును జేసికొంద మని కొంద రుట్టుటలూరుచుఁ గనుపెట్టి

కొని యుండుటలేదా? ఇప్పుడు మత మేమైనట్లు? ఏమాత్రము పోయినదయ్యి!

రజస్వలావివాహమునుగూర్చి యెంత గందరగోళ మైనది? ఆచట్టమువచ్చినతర్వాత నోరు మూసికొని పడియుండిరా? లేదా? సీమవెళ్లినవారి నేమాత్రము బహిష్కరించుచున్నాము? అట్టివారే వెళ్లనివారిని బహిష్కరించుటకుసిద్ధమైయున్నారాకాదా? పలవైతృకము మానిన తరువాత మత మేమైన జోయినదా? పూర్వపు దేవరన్యాయము మాటయేమి?

అదిగాక స్త్రీవిద్యయే కూడ దని యెంత యజ్ఞులమై పాదించి తిమి. ఇట్టి మన యప్రతిష్ఠ యస్వాభావికత యనాచిత్యము హిమాలయపర్వత ముండఁదగినంతకాల ముండఁదగినదికాదా? మన యానాఁటి యవకతవకమాటలు భారతకాంత కొడలిమీఁది వ్రాతలుగా నిల్చి యుండును గాని పోవునా? వేదాధ్యయనము లేదు. బ్రహ్మచర్యము లేదు. పోని గూడక ట్టయిన నున్నదా? యజ్ఞోపవీత మున్నదో లేదో తడిమి చూచుకొనుఁడు. త్రిమతస్థులలోని వైదికులకుఁగూడ కొందఱు సన్న్యాసులకుఁగూడ నుల్లిపాయల పెసరట్లు లేకుండ కాఫీ గడచుచున్నదా? ఇది గాక ఆంగ్లేయభోజనమతములలో మనము దినుచున్న మాంసజాతులకు హద్దున్నదా? ఏలయుండును? పప్పునియమ మెప్పుడు దాఁటితిమో పందిమాంస మైన నేమి, నందిమాంస మైన నేమి, సవర్ణులుపయోగించుచున్న మాంసమును బ్రాందిని నేపంచము లుపయోగింపఁగలరు? మతమో మతమో యని యింక నేమొగము పెట్టుకొని దేవులాడుచున్నారు? మత మిదివఱకే పోయినదా? ఇక జోదు. ఇదివఱకు జోలేదా ఇంక జోదు.

పోయిన వన్నియుఁ గూడ బాహ్యచారములు, మతమునకు బహిష్కారాంశములు. మతము విభూతిపండుతోఁగాని చిట్టగారెతోఁగాని గోపీచందనముతోఁ గాని నిల్చునది కాదు. పోవునది కాదు. రాజునకుఁ గిరీట మెట్టిదో భటునకు డవాలి యెట్టిదో మతమున కాచార మంత కంటె నెక్కువది కాదు. నవనాగరకనారీశిరోమణి చీకటులఁ జిమ్ము జొట్టు కత్తిరించుకొని ఘోఃకాళ్ల వఱకుమాత్రము లాగుతొడిగికొని నైకి

లెక్కి వీధులవెంట స్వారిచేసినంత మాత్రమున నామె స్త్రీత్వ మేమైన నగ్గినదా? మతమునకుఁ బ్రధానము లైనవి కొన్నియున్నవి. అవి పోయిన యెడల మతము పోవును. అవి యేవన, దయ సత్యము శౌచము స్వాస్థ్య శూన్యత వైరాగ్యము భక్తి జ్ఞానము మొదలగునవి. వీనిలోఁ గొన్ని యైన మనకుండునెడల మత మెన్నఁటికిని జోదు. మనము తిరుగ నాంత రంగిక పరీక్ష చేసికొందము.

మనజాతి భూతదయకుఁ బ్రసిద్ధి కెక్కినది. ఈ దేశములో జరుగు చున్న యన్నదాన మెచ్చటను జరుగుటలేదు. ఇన్ని దేవాలయము లెచ్చట నున్నవి. ఇన్ని చలిపందిళ్లు లెచ్చటనున్నవి? చెదల కాహారములే, చీమలకు చిందబెల్లములే, పాములకు క్షీరాభిషేకములే. తుదకు దోమలు కుట్టిన పశువులొడలు రాచుకొనుటకు రాతికంబములే. అట్టి మనము వితంతు స్త్రీలను భర్తలతోఁ గాల్చినప్పు డెంతదయఁ గనఁబఱచితిమో చెప్పవలయునా? వితంతువులకు వివాహము లేకుండ వానికి భోజనమైనఁ దిన్నఁగ లేకుండ వారితలలపై గృహకృత్యభారఁ ముంచి వారిని బాధించునప్పుడు మనదయ యెట్టిదో లోకమునకుఁ దెలియుట లేదా? తోడిమానవులైన పంచములను, మన కెన్నివిధములుగానో యుపకరించుచున్న పంచములను నధమస్థితిలోనుంచి వారిని మనుష్యుల వలెఁ జూడకున్నప్పుడు తెలియలేదా? వారివ్యవసాయము మనకుఁ బనికి వచ్చు నేమి? వా రిచ్చిన ధాన్యము మనకుఁబనికివచ్చునేమి? వారుమేపిన పశువుల పాలు మనము త్రాగవచ్చునేమి? వారు వడకిననూలు మనకు మడిబట్టలలో క్రిందఁ బనికివచ్చునేమి? వారుచేసిన శ్రమ యంతయు మనకుఁ బనికివచ్చునేమి? అట్టిచో నింత యుపకారకుల నేల యస్పృశ్యులగా నుంచవలెను? కుక్క ప్రవేశించిన యిల్లు మైలపడలేదో? గాడిద లోనికివచ్చిన మైలపడలేదో? పంచముండు వచ్చిన యెడల మైలపడునా? మనము వారియెడల మనుష్యులవలెఁ బ్రవర్తించుటలేదు. ఆమను ష్యులను నీచజంతువులకంటె నీచముగాఁ జూచినప్పుడు మనము మను ష్యులమే కామని పై వారనుకొనినఁ దప్పేమున్నది ?

ఇక సత్యమునుగూర్చి చెప్పెదను. సత్యము సృష్టి కాథారమై యున్నది. అట్టి సత్యము మనలో నెట్లున్నదో చూతము. ఏమి చెప్ప

వలయును. ఎవఁ డెఱుఁగఁడు. అసత్యముకొఱకే కానియెడల నిన్నికోర్కె లెందులకు? ఇందఱు న్యాయ్యమూర్తులెందులకు? ఇందఱు న్యాయవాదు లెందులకు? ఇందఱు కక్షిదారు లెందులకు? ఇంతబిళ్ల కర్పెందులకు? ఇందఱు సాక్షు లెందులకు ?

పూర్వమున నివి యేవియైన నుండెనా? తాటాకుపాయయే పత్రము—సూర్యచంద్రులే సాక్షులు—ఇప్పు డట్లాపత్రముఁ వ్రాయఁ బోవునప్పుడే, యెగఁబెట్టుటకు సాధన మెట్లో స్థిరపఱచుకొనుటకుఁ గట్టు దిట్టములైన నూలోచనలు చెప్పటకు కల్పవృక్షమైన స్త్రీడరు మన కున్నప్పుడు చిక్కేమున్నది? అతఁడే లేనియెడల వితంతువైనవదినె గారు వ్యభిచారిణి కావున మనోవృత్తి వ్యాజ్యము చెల్లఁగూడ దన్న చల్లనియూహ మనకుఁ జెప్పినవా రెవరు? భార్యను జంపిన పాపాత్ము నికిఁ దాత్కాలికొన్ఱాద మని రుజువు పఱచి యురినుండి తప్పించిన బుద్ధి మంతుఁ డెవరు? ఎట్టిఘోరాపరాధ మొనర్చిన వానికైనఁ బెరుమాళ్ల కంటె స్త్రీడరే యెక్కువరక్షకుఁడు కాదా? వారిలో నసత్య ప్రోత్సాహ కులు కొందఱైన నుండుటచేతనే యిట్లు ప్రపంచ మింత దొరలిపోవు చున్నది.

ఇకఁ బాతివ్రత్యమును గూర్చి చెప్పెదను. భారతదేశమందుం డిన ధనమంతయుఁ బడమటికిఁ బోయినప్పటికిని భారతదేశసౌభాగ్య మంతయుఁ బరశురామస్త్రీతి యైనప్పటికిని, భరతదేశ స్వాతంత్ర్య మంతయు భగ్నమైనప్పటికిని, మనకింక మిగిలిన తఱుగులేని విఱుగులేన విలువలేని ధన మొక్క స్త్రీల పాతివ్రత్యమే కాదా?

సత్యము, ధర్మము, దయయు, పాతివ్రత్యము నను నవి Barbaric Virtues అనియును, నవి యనాగరకులయొద్ద నుండఁదగి నవికాని దమయొద్ద నుండఁదగినవి కావనియు గొందఱు యభిప్రాయము. మనవారు సత్యము ధర్మము దయయు Virtues నుండి తీసివైచినారు. ఇకఁ బాతివ్రత్యమునుగూడ నట్లు తీసివేయుదురేమో తెలియదు. చంచలబుద్ధులగు మగవారట్లు తీసివైచిననుబూర్వమహాపతివ్రతలచలువ యేత నట్టి దుర్మత రాజేరదు.

వంకడాటులలో మగవారు ఘనులు
 వంశమర్యాద యెన్నఁడు వదల దబల
 యింటిపరిశుద్ధి యెల్లప్పు డింతి వలన
 నిలఁబడును గాని మగవాని వలనఁ గాదు
 ఆఁడుదాని యాచార మాహాత్మ్యమునను
 బురుషుకానికూళ్లును దొంగపోకడలును
 బైగనేకాని యింటిలోఁపలికిరావు
 కాన నిప్పటికినిజాతి ఘనతదక్కె
 కట్లు విడఁద్రెంపి చెలరేగి కాంత నడవ
 దేశదుస్థితి సాజ్ఞగాఁ దెలియవలయు
 నిట్టిదుర్దశ మనకు లే దింతవఱకు
 భావిగతి యేదో యెవ్వరు పలుకఁ గలరు?
 ఎంత చెడినను మన స్త్రీలె యిలను గలుగు
 నబలలం దుత్తమోత్తమ లనుట తగును
 దేశసుభగత మగవాని తెలివిబట్టి
 నిలువ దబలయోగ్యతఁ బట్టి నిలుచుఁగాదె?

తండ్రియిచ్చిన యవకతవక యాజ్ఞల నన్నియు నంత బుద్ధిహీన
 ముగా వినుటయేనా? తన కామాత్రపు Judgment అక్కఱలేదా?
 అందుచే రాముఁడు వట్టి Blockhead అనుచున్నారు. హాశ్వంధ్రు
 నంతటివానిని భార్యావిక్రయ సందర్భమున Inhuman brute అను
 చున్నారు. అతని సత్యరక్షణమును గూడ నెంతమాత్ర మిప్పటివారు
 మెచ్చకుండ నున్నారు. భార్య నొకనికి దాన మిచ్చిన రఘుమహారాజును
 At once an Emperor and go-between అనుచు దాఫరుజాతిలోని
 కీడ్చివేసినారు. సత్యవైరాగ్యస్వార్థరాహిత్యాద్యనేక గుణములు
 మోక్ష సాధనము లైనవి పోయినను మత మింక నిల్చి యున్నదా?
 ఇట్టి మనస్థితిలో నొక్కమాట నడిగెదను. యథార్థముగ నస్పృశ్యులు
 మనమా పంచములా? వారికి మనవిద్య లేదు. అందుచేత మనకున్న
 యింద్రజాలమహేంద్రజాలములు వారెఱుగరు. వారికి మనకున్న
 నాగరకతలేదు. అందుచేత మనకున్న కానికూళ్లు తప్పుతిరుగుడులు

వారికిలేవు. అందుచేత మనమే యస్పృశ్యులము. మనయుద్ధరణము మాట యేమి? ముందు సృష్టిలోనో యీపైసృష్టిలోనో జరుగునో లేదో యను సంశయమునుగూర్చి యిప్పుడు చింత యేల?

బ్రాహ్మణస్త్రీకి శూద్రునివలన గలిగినబిడ్డలు పంచములని చెప్పినారు. ఇది సత్యమో యసత్యమో యెవరు చెప్పగలరు? ఎట్టులైనను తలక్రిందు పెండ్లిండ్లు తగవని, యందువలనఁ గలిగినసంతానములు బహిష్కారయోగ్యము లని యందువలన నిర్ణయించుట కవకాశమున్నది. ఆయినను వారిదోషమువలన వా రట్లుకాలేదు. మనదోషము వలన నైరి. ఎన్ని వందల సంవత్సరముల క్రిందటనోయైరి. అట్టినిర్దోషులను—అది గాక మనదోషములవలననే యట్లు కావలసి వచ్చినవారిని సంఘములోనికి విద్యాబుద్ధులు చెప్పించుచుఁ దీసికొనుట మంచిది. ఎప్పుడో జరిగిన యాతప్పునుగూర్చి యేల?

ఇప్పు డిట్టి తలక్రిందుపెండ్లిండ్లు ఎన్ని యగుచుండుటలేదు? ప్రత్యక్షముగ బాహుటముగఁ బ్రచ్ఛన్నముగ నరచాటుగ నెన్ని జరుగుటలేదు? అందువలన మన సంఘముం దెన్ని సంతానములు కలుగుటలేదు. దినమున కట్టి సంతానములు భారతదేశమందు వేలకొలఁదిఁ గలుగుచుండుట నిస్సందేహము. అవి మన మెఱుఁగుదుము ఎఱుఁగము. ఎఱిఁగియు నెఱుఁగక యున్నాము. ఎఱుఁగకుండ నెఱిఁగియున్నాము. అట్టివారిని మన సంఘముందుఁ బ్రాణప్రదముగ నుంచుకొనుచుండుట లేదా? వారి సంతానసంతానములను మనపిల్ల లని ముద్దిడికొనుచుండుట లేదా? అట్టివారే మనసంఘమున కర్హులైనప్పుడు—ఎన్ని వేల సంవత్సరములక్రిందటనో మన దోషమువలననే బహిష్కృతులైన వారిని సంఘమున కేల తీసికొనఁగూడదు? సంఘములో నింత దొంగతనము—నింతపాపము—నింతక్రుల్లుదాఁచుకొని దాఁచుకొని సహించుచున్నప్పుడు నిర్దోషులైన వారి నేల తీసికొఁగూడదు? •

భారతీయపూర్వార్థాచారము లన్నియు నశించినవి వానివలెనే యీ యస్పృశ్యతకూడ నశింపఁ దగినది. అది మనకు బాధ నిచ్చుటలేదు. కావున దీని నింక యట్టె యుంచినాము. ఇది మఱింత పాపము.

మీకు మతము పోవునప్పటికి బ్రదుకుపోవునప్పటికి మోక్షము

పోవునప్పటికి రామానుజులు శోభన మెక్కి తిరుమంత్ర ముపదేశించి నట్లు మీరు వారి నుద్ధరించుట మహాకార్యము. మీరట్లు చేయలేరా? ఇప్పుడే కాకపోయిన మఱి యింక కొలది కాలమునకైన వారె మన స్థాన మాక్రమింతురు. ఇప్పుడే యట్లు చేసి మాట దక్కించుకొనుట మంచిది.

ఓమ్ శాంతి శాంతి శాంతిః

పురుష ప్రయత్నము

జఘాలశాస్త్రి యిట్లు పలికెను.

నాయనలారా! దశావతారములఁగూర్చి యుపన్యసించిన పిచ్చి వానిని జూడ మొన్నను వైద్యశాల కేఁగితిని. ఆపిచ్చివాఁడు తనగది వెలుపలఁగూరుచుండినాఁడు. నన్నుఁజూడఁగనే నమస్కరించినాఁడు. ఆశీర్వాదించి నెమ్మదిగా నున్నదా యని యడిగితిని. రవంత పొడు మిమ్మని సంజ్ఞ చేసి చేయి చాపినాఁడు. నాయొద్ద నస్యము లేదయ్యా యని యంటిని. ఆవలికిఁ బొమ్మను నట్లాతఁడు సంజ్ఞ చేసినాఁడు. ఏదైన నుపన్యాస మిమ్మని యడిగితిని. పొడుము తీసికొనివచ్చి మఱిమాట లాడవోయి ఘోల్! ఆమాత్రపు పరేంగితజ్ఞాన మక్కఱలేదా? నో రాద్భుకొనిపోయినప్పు డక్కలకట్టి, ముక్కులార్చుకొనిపోయినప్పుడు పొడుము, ఇంతకంటె బరమహంసక్రియలు మఱెక్కడివి? Well get up Right about turn March, left right left right అని యాతఁడు లేచినాఁడు. గదిలోపలికిఁ బోవునేమో! పోయినయెడలఁ దిరుగరాఁడేమో యని భయపడి “అయ్యా! ఇక్కడనే కూర్చుండుఁడు. ఒక్కనిముసములో నస్యము తెచ్చి యిచ్చెదను. అని పరుగెత్తి నస్యము తెచ్చి యాతని కిచ్చితిని. రా! ఆలాగున దారిలోకి రా. అంతే! మన మనఁగాఁ బ్రజకు గడగడ. ఆమాత్రపు బటుత్వము లేకుండ నిన్నికోట్ల జనమును బరిపాలించుటలేదయ్యా. ఇప్పటి ప్రజలు తమంతఁ దామే పరిపాలించు కొందురట! వెట్టిముండకొడుకులు! తమంతఁ దాము తినవచ్చును. తమంతఁ దాము భార్యయొద్దఁ బండు

కొనవచ్చును. అంతే కాని తమంతః దాము పరిపాలించుకొనుట యేమోయి? మతిలేనిమాట! పరిపాలకుఁడు వేఱు. పరిపాలితుఁడు వేఱు. ద్వైతవిష్టాద్వైతము లంగీకరించిన యంశమే కాదా? వారిద్దఱకు భిన్నత్వమే. ఇద్దఱకు తేజస్తిమిర న్యాయమే. తాను తానునై మఱి యొకఁడుగూడ నగుట యెట్లు సాధ్యము? ఇందులో నున్న తిరకాసు కనిపెట్టితివా? తన్ను తా నెందులకుఁ బరిపాలన చేసికొనఁగూడదు. అది నీవు నాతో వాదింతువా? మాటలాడ వేమి? ఓ! వాదభిక్షు నిచ్చుటకు సిద్ధముగా నున్నాము. పెట్టు, నీమాధుకరపుఁజోలి యక్కడఁ బెట్టు. అదిగో పెట్టుమనఁగాను! తన్నుఁ దాను పరిపాలించుకొన్నవాఁడెంతవాఁడయ్యా? అట్టివాఁడు పాపభూయిష్టమైన భారతదేశమున కర్హుఁడా? పరమపదమున కర్హుఁడా? “అహం దేవో నచాన్యోస్తి, బ్రహ్మైవాహం నశోకభాక్, సచ్చిదానందరూపోహం, నిత్యముక్తస్యభావవాన్.”

“అయ్యా! అయ్యా! ఈపనికిమాలిన గొడవ నాకెందులకు? వీదైన విజ్ఞానబోధ మొనర్పఁదగు సంశయముగూర్చి యుపన్యసింపుము. ఎంతయో ప్రయత్నముచేసి నిన్నుఁ జూడవచ్చితిని” అని నే నంటిని.

తప్పు తప్పు, నన్నుఁ జూచుటకు నీవు ప్రయత్న మొనర్చితివా? నీవు ప్రయత్నము చేయుట! ఓ! ఎంత యహంకారివి! నీకేదైనఁ జేయుటకు స్వాతంత్ర్యమున్నదనుకొనుచున్నావా? కన్ను లెంతమీఁదికి వచ్చినవి! నీవు నన్నుఁ జూచుటకు గొప్పప్రయత్న మొనర్చితివా? సరే, మాట వరుస కొప్పుకొందము. నేను నీకొఱ కేమిప్రయత్నము చేసితి నని నీవు నాయెదుటికి వచ్చితివయ్యా? నీవైపునఁ బ్రయత్నము కావలసినపని నావైపున నప్రయత్నముగ నేల యయ్యెను. పరమార్థ మేమనఁగ నిద్దఱవైపునఁగూడఁ బ్రయత్నమే లేదు. ప్రయత్నముచేసితి నని నీమందుఁ గర్తృత్వమును బుద్ధిహీనుఁడవై యారోపించుకొను చున్నావు. దైవశక్తి మహిమను నమ్మి నేను కిమ్మనకుండ నూరకుంటిని.

“అదేమి? అదేమి? ప్రయత్నములేకుండ కార్య మెట్లగును? పురుషకార మని వినియుండలేదా” అని నే నంటిని.

పురుషకారమా? స్త్రీకారముకాదేమి? అర్థములేని మాట లావలికి ద్రోచివేయవోయి! వైష్ణవసంప్రదాయపు జచ్చుమాటల ద్వైత సిద్ధినిొందినవానియొద్ద నటోయి! చిత్రాన్నము చిట్టిగారెలు రాగభోగాదులు పవళింపుఁగైంకర్యములు శ్రీశుష్పయోగములు సేవాకాలములు వైష్ణవ మతమున కక్కఱకువచ్చును గాని పరమార్థనిశ్చయమున కక్కఱకు వచ్చునటోయి.

పదము

దాసురాల రా రవ్వడియేన్ దాసీ నను మనిరే,
భాసురాంగితిరుమంత్రముచెప్పెద వతనసేయుమనిరే॥ గోవిందా॥
ముద్రధారణముచేసెద మని వెద్దముసుఁగువైచినారే
ముసుఁగులోననా.....హే హే హే!

ఏలాగు? ఆమాత్రపు రక్తి లేకపోయినతరువాత మత మెందులకోయి? ఏడువను, మొత్తుకొనను! మా శిష్యురాండ్రలోఁ బుణ్యస్త్రీ వితంతు భేదము లేదు.

వితంతుత్వసువాసినీత్యములు బహిరాగతములు కాని వస్తుతత్వమున నున్నవి కావు. ఒక్క స్త్రీత్వమే అచ్యాణియైన స్త్రీత్వమే—కమ్మి కలితి లేని స్త్రీత్వమే—స్వయంభువైన తత్త్వము. జ్ఞానులమైన మనకుఁ జేతాశములు పనికిరావు. అందుచేత మనము “సర్వం ఖల్విదం బ్రహ్మం” న్యాయముచేత—

అంతటితో నాఁగవయ్యా! దిక్కుమాలినధోరణిలోఁ బడిపోవుచున్నావు. పురుష ప్రయత్నము పూర్తిగా లేదని చెప్పినావు. ఆసంగతి నిర్ధారణచేయఁగలవా! వెట్టిధోరణిలోఁ దిరుగఁబడిబోకుండ నిదానముగ—

ఉండు—అయ్యో—ఉండు మనఁగాను—“అద్వైతశాస్త్ర ప్రవీణుఁ డైనట్టి ముష్టి చిట్టివీరయ్యశాస్త్రిగారికి వెట్టిధోరణి పూర్తిగా నశించినది. ఇతఁ బదునై దుదినములలో వైద్యశాలనుండి యాతఁడు పోవచ్చును” అని డాక్టరుగాడు మనకిచ్చినయోగ్యతాపత్ర మాగోడ మీఁద నున్నది. చూచుకో. ఈ డాక్టరుగాడిదె కిప్పుడు తలతిక్క తీతినది. నాకు మతిపోలేదు. నాకేవిధమైన జబ్బు లేదురా. నన్ను బాధ పెట్టకురా యని పదునాల్గుసంవత్సరములనుండి చిలుకకుఁ జెప్పినటు

చెప్పచుంటినే! వీడు నామాట లక్ష్యపెట్టినాడా! ఉహూ! పిచ్చియాసు పత్రి యనగా, పిచ్చివారి రోగము కుదుర్చు నాసుపత్రి యని యర్థము కాదు. పిచ్చిడాక్టర్లు గలయాసుపత్రి యని యర్థము. వా డిచ్చిన యోగ్యతాపత్రమును జూచి నే నేమంటినో యెఱుంగుదువా? నాకుఁ బిచ్చి లేదని నీవు చెప్పటచేత నీకుఁ బిచ్చిలేదన్నమాట నామూలమున సిద్ధాంతపడినది. కావునఁ బిచ్చిడాక్టరు లుండవలసిన వైద్యశాలలో నీవుండ నేల? మన మిద్దఱము కలసియే యావలికిఁ పోదము రమ్మని యంటిని.

“నాకీ సోదె వీమియు నక్కఱలేదు. పురుషప్రయత్నమునుగూర్చి చెప్పుదువా ‘లేదా’ యని యంటిని.

నన్ను బెదరింతువా? Nonsense, డాక్టరు ముండకొడుకు కొరడాదెబ్బలకు లక్ష్యపెట్టని వీరాగ్రేసరుడ నని యెఱుంగవా? ఆపనికి మాలినవాని యోగ్యతాపత్రమును నేను గౌరవింతునా? నే నిక్కడనే యుందును. నన్ను వా డేమిచేయునో చూతును. ఈనడుమ నొక్క యత్యంత చిత్రమైన యంశము జరిగినది సుమా.

“నీవిచిత్రాంశము నాకక్కఱలేదు. పురుషప్రయత్నమునుగూర్చి చెప్పుదువా పోవుదునా” యని ముడిగితిని.

బాబూ! నామాట విని , యుండుము. ఈయొక్కటిమాత్రము వినుము. అటుపైని నీయిష్టమునచ్చిన యంశముపై B. N. R. పొగ బండికూతతో నుపన్యసించును. రవంతసేపు బాబూ! శాంతింపుము. వీమైన దనగా, ఈనడుమ నీడాక్టరు వీధివెంటఁ బోవుచుండఁగా నొక యింటిలో నొకయాడుది యేడ్చుచున్నట్లు వినవచ్చెను. ఆతఁడు లోనికిఁ బోయి చూడఁగ నొకముసలి వితంతువు మంచమునొద్దఁ గూరుచుండి యేడ్చుచుండెను.

సీ, “అంతంత మొగములై యంతంతతొమ్మలై
యంతంత యుదరంబు లైన వింత
యాకారములతోడ నేకుముక్కలవలెఁ
బలుచపల్చని వెలవెలలతోడ

నిదురవఃబ్బులతోడ నిష్టూర్పుబుసతోడ
 నీరుపట్టినకాళ్ల బూరతోడ
 మెల మెల్ల నెదురీత యలపుల సొలపుతో
 గాజుకాయలబోలె గానఃబడుచు

గుత్తుకు త్తను”.....చున్న యొక్క చక్కని వ్యక్తి నచ్చటి
 మంచముపైఁ గాంచెను.

“What is the matter” అని వైద్యుఁ డాముసలిదాని నడి
 గెను. ఏమియుఁ దెలియక యామె మఱింత యేడ్చెను. అప్పు డా
 వైద్యుఁడు చేయి చూచి నవమాసస్కూర్చి యొకట్లు ప్రత్యక్షముగఁ గానఁ
 బడుచున్న కడుపునకుఁ గుడివైపునఁ జెవిలో నొకగొట్టము పెట్టుకొని
 రెండునిమిషములు నిదానించి ‘వెంటనే midwife’ను బిలిపింపుము. మఱే
 మియు భయము లేదు. ఇది మొదటి కానుపే కాదా.” యని యడిగెను.
 బౌను నాయనా! ఇది మొదటికానుపే తరువాత నన్నియు గంగలోఁ
 గలిసినవి కావా యని తన కానుపులసంగతి చెప్పి మాటలేదు, చూపు
 లేదు, రక్షింపు మని యాముసలి దాతని కాళ్ళపైఁ బడి యేడ్చెను.
 ఒక్కజామునకు delivery అగు ననఁగా కొందఱ కిట్టి fits వచ్చును.
 తొందరలేదు నేను బోయెదను. అని చెప్పి యాతఁడు పోయెను. హా
 హా హా ఎంత విచిత్రము! ఎంత విచిత్రము!

“అంత నవ్వెదవేల? ఇందుల నేమి విచిత్రమున్నది. నీ
 మొగము” అని నే నంటిని.

ఉండవోయి dunce చెప్పుచుఁడఁగా నంతతొందరపడెద వెందు
 లకు? ఆమంచముమీఁద నున్నదని చెప్పఁబడిన వ్యక్తి మగవాఁడు కాని
 యాఁడుది కాదు. వాఁడా ముసలిదాని కొడుకు. వాఁ డూరిలోఁ
 బ్రచురించిన “శ్రీరామజనన” నాటకములోఁ గౌసల్యపాత్రమును
 ధరించి, సొమ్ము రాకపోవుటచేత నాటకము మానివైచి చెడఁద్రాగి
 యుండుటచేత వేసము తీసివేసికొనవలయునను జ్ఞానములేక యిల్లు చేరు
 సరికి మైకము హెచ్చుటచేత నిశ్చేతనుడై మంచముపైఁ బడిపోయెను.
 చూచితివా పాశ్చాత్యవైద్యులపస! ఇంగ్లండులోఁ గృతార్థుడై
 వచ్చిన వానిగతి యిది. ఈకీడును బాపుకొనుటకు వీఁడేమి చేసినాఁడో

యెఱుఁగుదువా? కలకత్తాకు వ్రాసి “కలియుగ ధన్వంతరి” యను బిరుదమును పదుమూఁడురూపాయలకు వి. పి. గాఁ దెప్పించినాఁడు. భగవదవతారమని చెప్పఁబడి ధన్వంతరి నెట్టివానిని జేసినారు! మతియున్నవాఁడో, మతిలేనివాఁడో యెఱుఁగని మతిలేనివానిని జేసినారు. గొంగళి పురుగునకుఁ గుక్కకుఁ గ్రోతికి స్వభావసిద్ధముగఁ దెలిసిన స్త్రీ పురుషభేద మెఱుఁగని మూఢశిరోమణిని సార్వభౌమునిఁ జేసినారు. జ్ఞానశూన్యు లగువారికి బిరుదము లిచ్చి ప్రాచీనమహావ్యక్తులపరువును బరిశురామప్రీతి యొనర్తురా యని వంగదేశ పరిషత్తువారికి నేను తెలియఁబఱుపఁగా—

ఈపనికిమాలిన గొడవ నా కెందులకయ్యా నే నడిగిన పురుషప్రయత్నమునుగూర్చి చెప్పుమని యంటిని.

సరే—కాచికో! నీవు ప్రయత్నించి, నీయూపిరి తిత్తులలోని కస్సుబుస్సుల నాఁపఁగలవా? హృదయకోశమునందలి తాళప్రస్తారమును గట్టివేయఁగలవా? నీవు పుట్టితివిగదా—నీపుట్టుకకు నీ వేమి ప్రయత్న మొనర్చితివో యెఱుఁగుదువా? నీమరణమున కెట్టి ప్రయత్నముఁ చేయఁదలఁచియున్నావో? ఎవ్వఁడైన గవ్వమును కోరుకొనునా? దారిద్ర్యమును కోరుకొనునా? చెప్పఁగలవా? చావు కోరుకొనునా? జీవునకు ప్రధానవాంఛ యేది? స్వసౌఖ్యము. అప్రయత్నముగా భూమిపైఁ బడినదిమొదలప్రయత్నముగాఁ గాటిలోఁ బడువఱకు సర్వస్థల సర్వకాలసర్వావస్థలయందుఁ జేయుప్రయత్న మంతయు స్వసౌఖ్యమునకే కాదా? చావు దప్పించుకొనవలయు నని పుట్టినది మొదలు ప్రయత్నముఁ జేయుజీవుఁడు చావుకొఱకే ప్రయత్నించుచున్నాఁడు కాదా? చావువంకకే పరుగెత్తుచున్నాఁడు కాదా? ఇంకను బ్రయత్న మని, ఫలమని యేల వెఱ్ఱిపడుదువు? ఇంతకాలమునుండి స్వరాజ్యసంపాదనప్రయత్నము జరుగుచున్నది కదా! ఇప్పటి కేమైనది. మన లెక్కయేమి. భగవానుఁ డైన శ్రీకృష్ణుఁడు కౌరవసభకు సంధి కొఱకుఁబోయి యేమి చేయఁగలిగినాఁడు?

“అయ్యా! చదువుకొననివాఁడు వాదించునట్లు వాదించుచున్నావు. నేను జెప్పిన దే మనఁగా, ఫల మున్నప్పుడు ప్రయత్నముండి

తీరవలయును. ప్రయత్న మున్నచోట నెల్లప్పుడు ఫలము లేకపోవచ్చును. ఎందుచేత ననగా నెంత పురుష ప్రయత్న మున్నను దైవ సాహాయ్యము లేనియెడల నా ప్రయత్నము ఫలింపజర. పురుష ప్రయత్నము పదునాల్గుపాళ్లు, దైవ ప్రయత్నము రెండుపాళ్లు" అని నేనంటిని.

ఈమాత్రపుబుద్ధి, యీమాత్రపుజదువు, యీమాత్రపువాదన శక్తి నాకు నున్నవి. సాక్షిసంఘములోని ప్రధానవాదదూకుడ నని కన్నులు నెత్తి మీదికి వచ్చినవి. జాగ్రత్త! ఇక్కడ నే ననుదినము నంత రిక్షమున నవతరించిన యాదిత్యులసభలో నధ్యక్షుడనై యుపన్యసించుచున్నాను. త్రినేత్రి, సహస్రనేత్రాదులు ప్రత్యక్షములైన పంచ భూతములతోఁ గిక్కురు మనకుండ వినుచున్నారు నీయుపవాదన మేదో నాకుఁ దెలియకపోలేదు. నాపూర్వపక్షవైఖరి నెఱుంగకుండఁ మాటలాడుచున్నావు. మొదట నీ వేమంటివి? ఫలమునకుఁ బురుష ప్రయత్నము కావలయు నని యంటివి. ఇప్పు డే మనుచున్నావు? పురుష ప్రయత్నమునకు దైవ ప్రయత్నము తోడుపడవలయు ననుచున్నావు. ఎంతపురుష ప్రయత్న మున్నను దైవ ప్రయత్నము లేకుండ ఫలము లేదనుచున్నావు. అనగా దైవ ప్రయత్నమునకుఁ బదునాల్గుపాళ్లు పురుష ప్రయత్నము బోటుగాఁ గ్రింద నున్నఁగాని ఫలము లేదని నీయభిప్రాయము. గౌరవించినయెడలఁ బూర్తిగాఁ బొరుషము నైన గౌరవింపుము. లేదేని దైవమునైన గౌరవింపుము. అట్లు చేయక రెంటిని దగులఁబెట్టుచున్నావు. పురుష ప్రయత్న మే లేకుండఁ గేవలము దైవికము లున్నవా, లేవా? వీధివెంటఁ జోవుచున్న యొకముసలిదానిపైఁ బిడుగు పడినది. ఇది కేవలము దైవిక మందువా? పదునాల్గుపాళ్లు పొరుషముతో మేళవించిన దైవికమందువా? ఇది దైవికము కానియెడలఁ బిడుగు పాటునకై ప్రయత్నించినవాఁ డెవఁడు? మేఘుఁడైన ప్రయత్నించె నని చెప్పఁగలవా? బోనీ—ఆవీధి నాముసలిది యాసమయమున బుద్ధిపూర్వకముగా నడచుటచేత దాని చావునకు నారీతిగఁ దానే ప్రయత్నించెనని చెప్పఁగలవా? దైవికము లున్న వని యొప్పుకొందువా, లేదా? ఇట్టివే కొన్ని తుపాను, భూకంపము, వహ్నిపర్వతసంక్షోభము మొదలగునవి యున్న వని యొప్పుకొనవలయు నని గొణఁగుకొనుచున్నావా? నీబుద్ధి

కందని విషయములలో నీశక్తికి మించిన సన్నివేశములలో నత్యద్భుతములై, యనిర్వాచ్యములై, యగ్రహ్యము లగువిషయములతో మాత్రము ముక్కుచు, మూక్కుచు దైవిక మని యొప్పుకొని నీచచ్చుచచ్చున్నర కుంటి, గ్రుడ్డి, మూఁగ బుద్ధికందిన వంట పెంట గుడ్డగుడుసు వ్యాపారములలో—ఓ చెలరేగి, నాప్రయత్నము పదునాల్గు పాళ్లకు రవంత దైవము తోడుపడునెడల నఖిలై హికకార్యములు నేను చేయఁగల నని వీధులవెంట నోండ్ర పెట్టుచు పరగడలు ద్రొక్కుచుంటివా? నీవిత దైవశక్తిద్రోహి వగునందులకు నీనాలుకఁ గోయింపవలదా? పోనీ—సాంసారికకృత్యములలో నైన నీ వనుకొన్నట్లు నీప్రయత్నము నకుఁ గృతార్థత కలుగుచున్నదా? నీకళ్యాణమునకు నీవే కన్యాన్వేషణ మొనర్చితివే—జ్యోతిషికపండితుఁడవైన నీవే జాతకపరీక్షఁ జేసితివే—నీవేకన్యాపూర్వసంప్రదాయముల నెల్లఁ దడవితివే—అది మహాపతివ్రత యగు నని దానిఁ బెండ్లాడితివే—అది చపలయై చెలరేగి, జారులవెంట స్వారిపోవుచున్నదికదా. నీవు పురుషప్రయత్నముచే దాని నాపఁగలిగితివా? పాపము. నీపదునాల్గుపాళ్ల పురుషప్రయత్నమునకు దైవము రెండుపాళ్లతోఁ దోడుపడకపోవుటచేత నిట్లయిన దని లోలోన నేడ్చుచున్నావా? ఆలాగా? నీభార్య నైయాటలాడుట పరపురుషులకేకాక పరదైవమునకుఁ గూడ నిష్టమే యని యభిప్రాయపడుచున్నావా? దైవమే యామెను తప్పుతిరుగుడులలోఁ ద్రిప్పుచున్నా డనికూడ నమ్ముచుంటివా? అట్లులైన నింక నాలస్య మేల? పట్టు—మట్టిగిడిసలవంటి పదునల్వరుముండలను సంపాదించు. బారుకొట్టులు గట్టి వారి నందు విడియింపుము. నల్లరు తార్పుకాండ్రను నియమించు. ఈధనమహా తామడినములలో నేడు రూపాయల జీతముపై బి. ఎ. గాఁడు వచ్చును కాని—యూరూర చాటింపించు పత్రికలలోఁ బ్రకటించు సోదరి మానవిక్రయమహానీయుఁడవై కోటిశ్వరుఁడవై మూనవజాతికంతకు మేటికిరీటమువలె.—

చీ! ఆఁగు అంతటితో నాఁగు. నీవాదవైఖరి నా కేమియు బోధకాలేదు. అంతయు దైవమే యందువా? అట్లులైన బుజ్యా మేమి? పాప మేమి? స్వర్గమేమి? నరక మేమి? బుద్ధిస్వాతంత్ర్య మేమి? నడవడి

సూటియేమి? జాతీయన్యాయమేమి? మనుష్య విధి యేమి? నాపిండ కూడేమి? నల్లమడు గేమి? బుద్ధిహీనుడనై నీయొద్దకు వచ్చితిని. నేను బోదును అని నే నంటిని.

ఉండవోయి Nonsense ఉగవోయి! Idiot! నీవు బుద్ధిహీనుడ వను మాట సత్యము. నీవే కాదు నీతోడిప్రజ లందఱు బుద్ధిహీనులు-- బుద్ధిహీనుల రగు మీరు బుద్ధిమంతు లని భ్రాంతిపడుటచేత మఱింత బుద్ధిహీనులు. పశుపక్షికికీటకాదులైన యితర ప్రాణులు మీయంత బుద్ధి హీనములు కావు, మీరు చెట్లకంటె బుద్ధిహీనులు. చెట్లెదుగుచున్నవా లేదా? ఏ ప్రయత్నముచేసి యెదుగుచున్నవి? ఇంతకు మఱిగింజ యెంతో! మఱిచెట్టు యూరంతయు నూడలతో నాక్రమించుచున్నది కదా! ఏమి ప్రయత్నముచేసి యెదుగుచున్నది. ఏమి ప్రయత్న మొనర్చి చచ్చుచున్నది. తన ప్రయత్న మక్కఱలేదు. ఇతరుల ప్రయత్న లేశమైన నున్నదా. దానిలోని పురుగులు నీళ్లలోనిపురుగులు ఏమి ప్రయత్న మొనర్చి జీవించుచున్నవి? ఏప్రయత్నలోపమునఁ జచ్చు చున్నవి. ఇటులే వైజంతువులకుమాత్ర మేల కాదు? ఏజంతువుకూడ స్వప్రయత్నమునఁ బుట్టదు. ఏజంతువుకూడ స్వప్రయత్నమున నెదు గదు. స్వప్రయత్నమున నశింపదు. ప్రయత్న మే లేదు. ప్రయత్నించుట కుద్దేశమైన లేదు. ప్రయత్నించుటకు స్వతంత్రతయే లేదు.

చూచితివా? ప్రపంచమున నెచ్చటనయిన నత్యద్భుత మయిన శక్తి, యవాచ్య మయిన శక్తి, యవర్ణ్య మయిన శక్తి లేనియంగుళము అరయంగుళము అంతఃకళకుకూడ నెందులకు? ఒకచుక్కయంత స్థల మయినలేదు. ప్రమాదవశమున నోటనుండి జాతీనతుంపర రేపు ఆట్లాం టిక్కు మహాసముద్రముననుండి బయలుదేరిన యావిరితోఁ జేరి యమె రికాలోని వర్షముల కాధారము లయిన యబ్దమండలముల కాదికారణ మగుచున్నది. ఆశక్తియే చంపించుచున్నది. పుట్టించుచున్నది. పెరిగించు చున్నది. త్రిప్పించుచున్నది, తనలోఁ గలుపుకొనుచున్నది. తిరుగ దన లోనుండి మఱియొకరూపమున మఱియొక పరిస్థితిని తీయించుచున్నది. సాగించుచున్నది. మరల గుణించుచున్నది. టప్పుమనిపించుచున్నది. ఇంత కంటె మనుష్యస్థితి యెక్కవకాదు కాదు కాదు. మనుష్యునికి బుద్ధి

కందని విషయములలో నీశక్తికి మించిన సన్నివేశములలో నత్యద్భుతములై, యనిర్వాచ్యములై, యగ్రహ్యము లగువిషయములతో మాత్రము ముక్కుచు, మూక్కుచు దైవిక మని యొప్పుకొని నీచచ్చుచచ్చున్నర కుటి, గుడ్డి, మూఁగ బుద్ధికందిన వంట పెంట గుడ్డగుడుసు వ్యాపారములలో—ఓ చెలరేగి, నాప్రయత్నము పదునాల్గు పాళ్లకు రవంత దైవము తోడుపడునెడల నఖిలై హికకార్యములు నేను చేయఁగల నని వీధులవెంట నోండ్ర వెట్టుచు పరగడలు ద్రొక్కుచుంటివా? నీచింత దైవశక్తిద్రోహి వగునందులకు నీనాలుకఁ గోయింపవలదా? పోనీ—సాంసారికకృత్యములలో నైన నీ వనుకొన్నట్లు నీప్రయత్నము నకుఁ గృతార్థత కలుగుచున్నదా? నీకళ్యాణమునకు నీవే కన్యాస్వేషణ మొనర్చితివే—జ్యోతిషికపండితుఁడవైన నీవే జాతకపరీక్షఁ జేసితివే—నీవేకన్యాపూర్వసంప్రదాయముల నెల్లఁ దడవితివే—అది మహాపతివ్రత యగు నని దానిఁ బెండ్లాడితివే—అది చపలయై చెలరేగి, జారులవెంట స్వారిపోవుచున్నదికదా. నీవు పురుషప్రయత్నముచే దాని నాఁపఁగలిగితివా? పాపము, నీపదునాల్గుపాళ్ల పురుషప్రయత్నమునకు దైవము రెండుపాళ్లతోఁ దోడుపడకపోవుటచేత నిట్లయిన దని లోలోన నేడ్చుచున్నావా? ఆలాగా? నీభార్య నైయాటలాడుట పరపురుషులకేకాక పరదైవమునకుఁ గూడ నిష్టమే యని యభిప్రాయపడుచున్నావా? దైవమే యామెను తప్పుతిరుగుడులలోఁ ద్రిప్పుచున్నాడనికూడ నమ్ముచుంటివా? అట్లులైన నింక నాలస్య మేల? పట్టు—మట్టిగిడిసలవంటి పదునల్వరుముండలను సంపాదించు బారుకొట్టులు గట్టి వారి నందు విడియింపుము. నల్లరు తార్పుకాండ్రను నియమించు. ఈధనమహామౌమదినములలో నేడు రూపాయల జీతముపై బి. ఎ. గాఁడు వచ్చును కాని—యూరూర చాటింపించు పత్రికలలోఁ బ్రకటించు సోదరి మానవిక్రయమహానీయుఁడవై కోటిశ్వరుఁడవై మూనవజాతికంతకు మేటికిరీటమువలె —

చీ! ఆగు అంతటితో నాగు. నీవాదవైఖరి నా కేమియు బోధకాలేదు. అంతయు దైవమే యండువా? అట్లులైన బుణ్య మేమి? పాప మేమి? స్వర్గమేమి? నరక మేమి? బుద్ధిస్వాతంత్ర్య మేమి? నడవడి

సూటియేమి? జాతీయన్యాయమేమి? మనుష్య విధి యేమి? నాపిండ కూడేమి? నల్లమడు గేమి? బుద్ధిహీనుడనై నీయొద్దకు వచ్చితిని. నేను బోదును అని నే నంటిని.

ఉండవోయి Nonsense ఆగవోయి! Idiot! నీవు బుద్ధిహీనుడ వను మాట సత్యము, నీవే కాదు నీతోడి ప్రజ లందఱు బుద్ధిహీనులు-- బుద్ధిహీనుల రగు మీరు బుద్ధిమంతు లని భ్రాంతిపడుటచేత మఱింత బుద్ధిహీనులు. పశుపక్షికిటకాదులైన యితర ప్రాణులు మీయంత బుద్ధి హీనములు కావు, మీరు చెట్లకంటె బుద్ధిహీనులు. చెట్లెదుగుచున్నవా లేదా? ఏ ప్రయత్నముచేసి యెదుగుచున్నవి? ఇంతకు మఱిగింజ యెంతో! మఱిచెట్టు యూరంతయు నూడలతో నాక్రమించుచున్నది కదా! ఏమి ప్రయత్నముచేసి యెదుగుచున్నది. ఏమి ప్రయత్న మొనర్చి చచ్చుచున్నది. తన ప్రయత్న మ్మకటలేదు. ఇతరుల ప్రయత్న లేశమైన నున్నదా. దానిలోని పురుగులు నీళ్లలోనిపురుగులు ఏమి ప్రయత్న మొనర్చి జీవించుచున్నవి? ఏప్రయత్నలోపమునఁ జచ్చు చున్నవి. ఇటులే వైజంతువులకుమాత్ర మేల కాదు? ఏజంతువుకూడ స్వప్రయత్నమునఁ బుట్టదు. ఏజంతువుకూడ స్వప్రయత్నమున నెదు గదు. స్వప్రయత్నమున నశింపదు. ప్రయత్నమే లేదు. ప్రయత్నించుట కుద్దేశమైన లేదు. ప్రయత్నించుటకు స్వతంత్రతయే లేదు.

చూచితివా? ప్రపంచమున నెచ్చటనయిన నత్యద్భుత మయిన శక్తి, యవాచ్య మయిన శక్తి, యవర్ణ్య మయిన శక్తి లేనియంగుళము అరయంగుళము అంతవఱకుకూడ నెందులకు? ఒకచుక్కయంత స్థల మయినలేదు. ప్రమాదవశమున నోటనుండి జాతీనతుంపర రేపు ఆట్లాంటిక్కు మహాసముద్రముననుండి బయలుదేరిన యావిరితోఁ జేరి యమె రికాలోని వర్షముల కాధారము లయిన యబ్దమండలముల కాదికారణ మగుచున్నది. ఆశక్తియే చంపించుచున్నది. పుట్టించుచున్నది. పెరిగించు చున్నది. త్రిప్పించుచున్నది, తనలోఁ గలుపుకొనుచున్నది. తిరుగ దన లోనుండి మఱియొకరూపమున మఱియొక పరిస్థితిని తీయించుచున్నది. సాగించుచున్నది. మరల గుణించుచున్నది. టప్పుమనిపించుచున్నది. ఇంత కంటె మనుష్యస్థితి యెక్కువ కాదు కాదు కాదు. మనుష్యునికి బుద్ధి

యున్నది కాదా? అందుచేతఁ బ్రయత్నము చేయుచున్నాఁ డని చెప్పుదువా? బుద్ధి యెక్కడనుండి మనుజునకు వచ్చినది? పురుగునుండి వచ్చినదా? చెట్టునుండి వచ్చినదా? చేపనుండివచ్చినదా? మృగమునుండివచ్చినదా? క్రిందివారి కెవ్వరికిలేని యీతత్త్వము మనుజుని కెటునుండివచ్చినది? మనుజుఁ డితరజంతువులవలెనే బుద్ధిహీనుఁడు. మనుజుఁ డేమాత్రపు బుద్ధిమంతుఁడో స్పష్టముగాఁ గనఁబడుచున్నది కాదా? మనుజుఁ డక్కడకు వెళ్లినా ననుచున్నాఁడు. ఇక్కడకు వచ్చినా ననుచున్నాఁడు. ఇన్ని గంటలకు భుజించెద ననుచున్నాఁడు. ఇన్ని గంటలకు నిద్రించెద ననుచున్నాఁడు. అక్కడ ననఁగా నేమో, యిక్కడ ననఁగా నేమో, గంట అనఁగా నేమో, కాలము అనఁగా నేమో చెప్పఁగలఁడా? స్థలమనఁగా నేమి, కాలమనఁగా నేమి, స్థలము కాలము బాహ్యస్థములే యని కొందఱ అనుచున్నారు. స్థలమనఁగా నన్నిస్థలము లని కొందఱ అనుచున్నారు. ఇన్నిస్థలము లెక్కడివి? ఉన్నదొక్కటే స్థలము. అది మనకు వెలుపల లేదనుచున్నారు. ఎక్కడ నున్నదని యడుగ నది మనస్సులోని యభిప్రాయ మనుచున్నారు. ఇక్కడకు తేలినది. కందస్వామియాలయమునకుఁ గపాలేశ్వరునియాలయమునకును దూరము మదరాసులోనిది కాదు. నీతలకాయలోని దనుచున్నారు. ఇటులే కాల మనఁగా నన్ని కాలము లనుచున్నారు. భూతభవిష్యద్వర్తమానముల భేదము చచ్చినది సరేకదా! పగటిరాత్రి భేదముకూడ భగ్నమైనది. తుట్టతుదకుఁ గాలము కూడ మనస్సులోని యువాహయనుచున్నారు. అటు లయిన “ఎక్కడ”కు “ఎప్పుడు”కు భేద మే మున్న దని యడుగఁగా లేకపోయిన లేకపోవచ్చు నని యనుచున్నారు. ఈస్వల్పాంశమునుగూర్చియే మనుజుని యజ్ఞాన మింత గాటమైనప్పుడు మనస్సునుగూర్చి, యాత్మనుగూర్చి యడుగ నేల?

మనుజుఁడు మహామందుఁడు! బుద్ధియున్న దనుభ్రాంతిచేత మఱింత బుద్ధిహీనుఁడు. సృష్టినంతయు నాక్రమించిన యద్వితీయశక్తి కెండిపోయిన యా కెంత యధీనమై చచ్చినట్లు దాని విసరునఁ బోవుచున్నదో మనుజుఁడుకూడ నాయపారశక్తికిఁజచ్చినటులే నెక్కువగ నధీనుఁడై దాని విసరుచే నెగురుచు నేను విలాసముగా విహరించుచున్నా

నని తన ప్రయత్నమును గొనియాడుకొనుచున్నాఁడు. దాని మఱియొక విసరుచే నుత్తరక్షణమున సముద్రతరంగమునఁ బడి చచ్చితి నయ్యో దైవశక్తి నా ప్రయత్నమునకుఁ దోడుపడలేదని యేడ్చుచున్నాఁడు.

ఆద్వితీయమైన యాశక్తిలో ననేకశక్తులు లీనమైయున్నవి. ఒక్కటి పుట్టించుశక్తి, యొకటి వృద్ధిశక్తి, యొకటి క్షయశక్తి, యొకటి వికాసశక్తి, యొకటి సుకోచశక్తి, యొకటి బహుమానశక్తి, యొకటి శిక్షణశక్తి, ఒకటి యానందశక్తి, యొకటి దుఃఖశక్తి, ఇట్లు యనేక కోటుల శక్తులున్నవి. ఇవి యన్నియు వేఱుకావు. పరాత్పరుని శక్తి యిన్ని విధములుగా నగుచున్నది. ఆశక్తి కధీనుడై సముద్రముమీఁది నురుగువలె, గాలిలోఁ బరమాణువువలె బానిసయై కొట్టుకొనిపోవు మనుజుడు Chance చేత ననుకూలశక్తి విసరులోఁ బడినయెడల దన ప్రయోజకత్వముని యెగురుచున్నాఁడు. ఆ Chance చేతనే యనుకూల శక్తి విసరులోఁ బడినయెడలఁ బ్రారబ్ధముని యేడ్చుచున్నాఁడు. ప్రారబ్ధము కాదు. ప్రయోజకత్వము కాదు. మనుజుఁ డస్వతంత్రుఁడు. అప్రయోజకుఁడు. మహాశక్తి కధీనుడై పోవువాఁడే కాని వేఱు కాదు కాదు.

గీ. కుక్కగొడుగులవలెఁ బుట్టిశ్రమంగు మనము
ప్రాకృతప్రకృతిగతి ప్రసవాహ మడ్డు
పఱతుమే? బుద్బుదములట్లు శ పైన నూఁగి
యెటనొ టప్పన కుండఁ జేరలుటయొ కాక.

గీ. వస్తు యాథార్థ్య మెఱుంగక శ వస్తువునకు
నేదొ సంజ్ఞను మనముంచి శ యెఱింగినట్టు
లల్లాడుదు మిది యంత శ యైంద్రజాల
మందు దుముకులాడెడుబొమ్మలాట కాదె?

గీ. స్వప్నమునకంటె స్వప్నమై శ సత్యముగను
మాయకును మాయ యగుచు నశమ్మకము గాఁగ
శూన్యములకంటె శూన్య మై శ సుస్థిరముగఁ
గనఁబడెడు దీని నే మని శ యనఁగవచ్చు?

అంతయు సంధికారము. ఆ యంధకారములో నింద్రజాలము. అందులో నిద్ర. ఆనిద్రలో స్వప్నము. ఆస్వప్నములో బుద్ధిమంతుల

మనుకొనిచేయు నస్వభావప్రయత్నములచేతఁ గలిగిన Somnambulism (నిద్రలో తిరుగాడుట) ఇట్టి మహాదురపస్థలో నుపన్యాసము లిచ్చు చున్నాము. గ్రంథముల వ్రాయుచున్నాము. అందుచేతనే యవి యన్నియు నొక్క వస్తువునుగూర్చి యైన యథార్థజ్ఞానము నీయకుండ నున్నవి. అన్నియుఁ బరశురామప్రీతి కర్తములు. వేసవికాల మైననేమి? వేయ వోయి చలిమంట వేయవోయి! ఇదియే పరమార్థము. దీని మీఁదనే మనవారు సగుణతంత్ర మంతయుఁ గట్టినారు. అది యంతయు వట్టి మిథ్య. ఇదియే పరమార్థము. దీనిఁగూర్చియే చిరకాల మాలో చింపఁగ నాకు మతిపోయిన దని యిచ్చటకీఁ దెచ్చినారు. నే నింటికీఁ బోవుదును. నీవు నాకుఁ బ్రతినిధిగ గదిలోఁ గూర్చుండఁగలవా యని యడిగెను.

నే నూరకుండుసరికి Faithless fool అని నన్నుఁ దిట్టి తానే గదిలోనికి పోయెను.

ఇతఁడు తప్పుదారిని బడకుండ కొంతసేపటినుండి యుపన్యసింపు చున్నాఁడు. పిచ్చి చాలభాగము కుదిరినది. అప్పుడప్పుడు రవంత కనఁ బడుచున్నది.

ఇతని యుపన్యాసమునుగూర్చి నే నిప్పు డేమియుఁ జెప్పను. ఆలస్య మైనది. క్షమింపవలయును.

ఓం శాంతి శాంతి శాంతిః.

కు రు క్షేత్రము

జంఘాలశాస్త్రీ యిట్లు పలికెను.

నేను సభకుఁ బోవుసరికి జంఘాలుఁ దేదియో యుపన్యసింపు చున్నాఁడు. అంతకుముం దేమి చెప్పెనో గాని నేను వెళ్లి నపిమ్మట నిట్లు చెప్పెను.

కురుక్షేత్రపుస్తేషనులో నేను దిగుట యేమి, సూర్యుఁడుదయా ద్రిపై నెక్కుట యేమి. ఆతఁడు కరకర లేచుచున్నాఁడు; నేను జర జర నడచుచున్నాను. సూర్యోదయము కాశమునుపే స్నానముచేసి, యుర్భ్యుప్రదాన మొనర్చి, సూర్యనమస్కారము లాచరింపవలసిన నేను

దంతథావన మైన లేకుండ సూర్యునివైపుదిరిగి చెంపలు గొట్టుకొనకుండ, మూట చేతఁ బట్టుకొని, మునిఁగిపోయిన ట్లూరిలోనికిఁ జోవుచున్నాను. సనితృమండలదర్శన మొనర్చి మనవేదర్షు లాతేజోవైభవమునకు, నాతమశ్చటా విచ్ఛేదనసామర్థ్యమునకు, నా సర్వమాలిన్య నివారణమహానీయతకు, నా యారోగ్యప్రదానప్రవీణతకు, నన్నిఁటిని మించిన యాహృదయతాపాపహరణశక్తికి, నాత్మవికాసశక్తికి వింతపడి, యొడ లంత చూపుగఁ జేసికొని, యాచూ పంతయు మనసుగఁ జేసికొని, యామన సంతయు నాత్మగఁ జేసికొని, యా యాత్మ సంతయుఁ బరమార్థ జ్ఞానసంపన్న మొనర్చుకొని కవులై, భక్తులై, గాయకులై, విరాగులై, వేదాంతులై యెన్ని వేల సంవత్సరముల క్రిందటనో పాడినపాటలు, చేసిన నృత్యములు, వెదచల్లిన తత్త్వములు, భారతదేశమున కిచ్చిన వెలుఁగే కాదా? ప్రపంచమునం దంతయు నిప్పటివఱకుఁ నిలిచి, సృష్టి పోయినను నిల్చునది యాతేజ మొక్కటియే యైనట్లు చెప్పక చెప్పుచున్నదే. ప్రకృతిలోని తేజస్సముద్రమును, సౌందర్యరాశిని శక్తిసంపన్నతను, మహామహిమ విశేషమును గాంచి, యద్భుతఁడని వాఁడు పనికిమాలిన పందలలోఁ బ్రప్రథముఁడు. చూడఁదగినవస్తువును జూచి శిరఃకంపనము చేయనివాఁడు పశువుకంటె నధముఁడు. ఆశ్చర్యపడుట యనుశక్తి మనుజుశక్తులలో ముఖ్యమైనది. ఆశక్తినుండియే యెంతజ్ఞానవిజ్ఞానములైన నుదయించినవి. స్వదేశసర్వకాలసర్వవిధ సారస్వతములకంతయు నాశక్తియే మూలము. హృదయమునందుఁ దలుగు విలుగులేని రసోద్రేక మున్న వానికిఁగాని యాశక్తి యుండదు. అట్టిశక్తి యున్నవాని మెప్పే మెప్పు. నవ్వే నవ్వు. ఏడువే యెడ్పు. బ్రదుకే బ్రదుకు. గగనమందుఁ గన్నులవైకుంఠముగఁ గ్రాలు బంగరుచుట్టుజల తారునీలిచీర సింగారించిన ప్రకృతియొవతిచేతిలోని సప్తమణివినిర్మిత చాపమును గాంచి చేతు లెత్తి గంతులువైచి యొడలు తెలియని యానందమున మత్తిల్లువాఁడే మనుజుఁడు. కాలిక్రిందఁ బ్రమాదవశమునఁ బడిన చీమ దేహాత్మవిచ్ఛేదనసమయమున నిచ్చినమూల్గు సింహగర్జనమువలె నాకర్ణించి కడుపుపగిలి కండలు కంపించునట్లు గాఢముగ నేడ్చు వాఁడే మనుజుఁడు. అంతేకాని పట్టుమని తినలేక, యెంగిలిలంఘనములు

చేయుచు, నొడలు తెలియనినిద్ర పోలేక యులికి యులికి యేడ్చుచు నేదైన వింతవస్తువును గాంచి వింతపడి 'హాయి హాయి' అని యటవలేక తల కదలించి కదలుపనట్లు నోరు మెదలిచి మెదల్పనట్లు లేదో కొండ నాలుకకు వెనుక గొణుగుకొనుచు, సత్యంత ప్రియమైన వస్తువు జాతీ పోయినను గాలిసయితము విని గడగడలాడునట్లేడువలేక కుక్కపిల్లవలె కుంయి కుంయి మని వినఁబడి వినఁబడకుండునట్లు లేడ్చుచు, భోజనము నొద్ద పండులై పొలఁతియొద్ద పండులై పుస్తకమునొద్ద పండులై, యానందానుభవమున పండులై దుఃఖానుభవమున పండులై చావ కుండఁ జచ్చియున్నవ్యర్థులు బానిస లీప్రపంచమున దాస్యమును, నీచ తయు, నజ్ఞతయు, రోగమును, చచ్చుటకుఁ దప్ప వేఱుకార్యమున కక్కఱకురాని జనాభాను వృద్ధిపఱచుటకును, దక్క మఱియెందులకు?

ఇట్లు పూర్వస్థితిని స్మరించుకొని సంతసించుచు, నిప్పటిస్థితిని స్మరించుకొని విచారించుచు, ముందునకు నడుచుచుంటిని. అచ్చట నొక్క బ్రాహ్మణునిజూచి యిచ్చటికి యుద్ధభూమి యెంతదూరమున్నదని యడిగితిని. యుద్ధభూమిసంగతి నాకేమియుఁ దెలియదయ్యా యని యాతఁడు ప్రత్యుత్తర మిచ్చెను. ఆయ్యా ! ఈయూరిబయట జరిగిన భారతయుద్ధమునుగూర్చి నీవెఱుఁగనే యెఱుఁగవా యని యడిగితిని. "నిన్నగాక మొన్నజరిగిన వ్యాపారమే 'మఱిచిపోదుముగదా. యెప్పుడో జరిగిన యుద్ధముమాట యెవనికి జ్ఞప్తిలోనుండునయ్యా యని నాకు సిగ్గువచ్చు నట్లాతఁడు మందలించుచు బదులు చెప్పెను. పోనీ మీయింటిలో నా కీదినమున భోజనము పెట్టుదురా యని యడుగ నేను వృత్తిచేత వంట పూటివాఁడను గానున్నను నొక్కరూపాయినిచ్చినయెడల నాభార్యతోఁ జెప్పి యాయుపకారము చేయింపఁగల నని యాతఁడు పలికెను. ఆతని యింటికిఁబోయి స్నాన మొనర్చి భుజించి మోటారుబస్సును మాటాడు కొని యుద్ధభూమి కేగి శ్రీకృష్ణభగవానుఁడు పార్థునకు జ్ఞానోపదేశ మొనరించిన స్థలమేది యని యడిగి తెలిసికొని యచ్చట నిలువఁబడితిని.

ఆస్థలము కొంచె మెత్తుగా నున్నది. అచ్చట నొక్కమండప మున్నది. దానికి వెనుకభాగమునందుఁ జిన్న చెఱువున్నది. ఆచెఱువు నీటి తోడనే రథాశ్వములను భగవంతుఁడు కడిగినాడని యచ్చటిజలము

తెచ్చి యొకముసలిది నాపైఁ గొంత చల్లెను. రెండుడబ్బులిచ్చి యామెను వదల్చుకొంటిని. భూమ్యాకాశములు గలయువఱకు నొక్కటే బయలు భయంకరముగ గనఁబడుచున్నది. చిన్నకంకరతాలు, చికిలింతదుబ్బులు బలరక్కసి కంపలు జిల్లేడుమొక్కలు మొదలగునవి విరళముగ నున్నవి. చూపున కడ్డువచ్చు నొక్కనిలువుపాటి చెట్టయినను లేదు. అది యెండకాలమగుటచే నెండమావుల ప్రవాహములు మిక్కుటముగ నున్నవి. పిట్ట పీచు మనుట లేదు. గాలియైన గట్టిగ పీచుటలేదు. భయంకరమగునిశ్శబ్దతావస్థ ప్రబలియున్నది. శ్రీకృష్ణభగవానుని బ్రార్థించి యాపవిత్రస్థలమునకు సాష్టాంగపడితిని.

ఇదియేనా కురుక్షేత్రము? ఇదియేనా మహావీరులమహాస్త్రముల మహాజ్వాలలచే మండిపోయిన భండనరంగము? ఇదియేనా పదు నెనిమిదక్షోహిణుల రక్తములఁ దడిసిన ప్రదేశము? ఇదియేనా భీష్మఁ డంపశయ్యపైఁ బండుకొని ధర్మబోధన మొనర్చిన పవిత్రస్థలము? ఇదియేనా పార్థవ్యాజమున భగవంతుఁడు ప్రపంచమున కంతకును ప్రజ్ఞా ప్రదాన మొనర్చిన దివ్యక్షేత్రము? బంగరుగని యొకగనియా? వజ్రములగని యొకగనియా? శాసనములగని యొకగనియా? విగ్రహముల గని యొకగనియా? రత్నాకరమొక రత్నాకరమా? జ్ఞానధన మెటునుండి యుద్బుద్ధమై ప్రపంచమంతయు వ్యాపించినదో యట్టి కురుక్షేత్రఖనియే ఖని.

నేనొక పాదుషా దివాన్ఖానా జూచితిని. అది పాలతాతిదూలములతోఁ బలకలతో వాసములతో నిర్మింపఁబడినది. ఎదుట నెన్నియో దివాన్ఖానాలు నాకుఁ గనఁబడుచున్నవి. ఈప్రక్క నాప్రక్కను వెనుక గూడ నెన్నియో శాలలు గనఁబడుచున్నవి. ఈశాలల పొడవునకు వెడల్పునకు వాదే కనఁబడకుండ నున్నది. లెక్కలేనన్ని నాస్వరూపములు నన్నుఁ జూచి వింతపడుచున్నవి. శ్రీరామచంద్రమూర్తి గాంధర్వాస్త్రమును విడిచినప్పుడు యుద్ధసీమయంతయు రామమయమైనట్లు లీడ్లీపుర మంతయు దివాన్ఖానామయము నామయము నైనట్లు కనఁబడుచున్నది. నేను ముందునకుఁ బోవ నేనే నన్నెదుర్కొనుచున్నాను. మనస్సునకుఁ గలతగనుండి వెనుకకుఁ బోవ నాస్వరూపము నన్నే వెంబ

డించుచున్నది. మయసభలో నీరు లేనిచోట నీరున్నట్లు నీరున్నచోట నీరులేనట్లు భ్రమ గలుగుచుండెనను మాట జ్ఞప్తికి వచ్చినది. నీరున్నను లేకున్నను నీరున్న స్థలమని నీరులేని స్థలమని రెండుస్థలములు వేర్వేరుగ నచ్చట నున్నవి కాని యిచ్చట శాలలేని చోట శాల కనబడుచున్నది. ఒకటా? ఐప్పలేనన్ని నేను లేనిచోట నేను గనబడుచున్నాను. ఒక్క నేనా లెక్కలేనన్ని నేను గృహనిర్మాణకళా (architecture) సంబంధ మగు నింద్రజాలమునకు వశుడ నై కలవరపడితిని. అంతలో మనసు రవంత గుదుటబడిచుకొని నన్ను నే నిట్లు నిందించుకొంటిని. “సాక్షి శిష్యుడ వగునీ కీ బుద్ధిహీనత యేల? ఇది యొక్క భ్రమమా? ఇది యొక్క యింద్రజాలమా? ఇంతకంటె కోటిగుణములు భ్రమాపాదక మైన యింద్రజాలములో నటువది సంవత్సరములనుండి పడియుంటివి కాదా? ఆ మహామాయ కలవాటుపడియుంటివి కాదా “ప్రకృతిలోఁ బ్రతిఫలించిన పరమాత్మగానఁబడిచిన మహామహేంద్ర జాలమేకాదా- ఇన్ని లక్షలగోళములు, ఇన్నికోట్లజీవరాసులు. అనంతమై యప్రమేయమై యద్వితీయమైన ఈశ్వస్థియంతయు మహేంద్రజాలమే కాదా? పర బ్రహ్మపాదకమైనభ్రమకు పరిపాటియైన నీవు పాదుషాభవనమున నిట్లు భ్రమపడెద వేల యని నన్ను నేను నిందించుకొంటిని. అంతలో నిమృశముగ ననినట్లు నాకు వినఁబడి ఉలికిపడి వెనుకకు జూచితిని. మా వంక నేలచూచెద వని వెనుకనున్న నేను లన్నియుఁ నన్నుఁ బ్రశ్నించెను.

మనస్సులోఁ గలిగిన తొట్టుపాటు నివారించుకొని నిదానముగ నచ్చటి చిత్రములన్నియుఁ బరిశీలించితిని. వైఁగప్పురాలపైఁ జెక్కఁ బడిన పుష్పములు లతలు ఫలములు పక్షులు బొమ్మలు బంగారము మీఁది పనికంటె నెక్కువ సుకుమారముగ సున్నితముగ సురుచిరముగ నున్నవి. కొన్నిదూలములకుఁ గొన్నిస్తంభములకుఁ గొన్నిగవాతములకుఁ గొన్నివిగ్రహములకుఁబైన నుల్లిపొరవంటి బంగారురేకులు కప్పఁ బడియున్నవి. నడుమ నడుమ నవసరానుసారముగ నలంకారార్థముగఁగల్గి కెంపులు వైడూర్యములు స్ఫటికములు పుష్పరాగములు మఱియు ననేకములుగా మణులు చెక్కఁబడి యున్నవి. జిగజిగలా మిలమిలలా

తళతళలా! ఓ! వచించుటకు శక్యముకాని వింతకాంతులు ప్రజ్వరిల్లుచున్నవి. ఆసమయమున నెవఁడో వచ్చి యగ్నిపుల్లను వెలిగించెను. ఆహాహా! ఏమి నైభవము? నూతంద్రధనువు లొక్క త్రుటికాలములో నచ్చట నవతరించి వెలిగిపోయిన ట్లయ్యెను. అత్యంత మాధుర్యమునఁ ద్వారలో మొగము మొత్తును. అత్యంతదీప్తిచేఁ గన్నులు జీకట్లు పడును. అత్యంతోష్ణముచే వేగఁ జీకలుగును. అత్యంతశీతలతచే జ్వరము కలుగును. అత్యంతసౌందర్యమున—మనసు మొద్దెక్కును. నిర్జీవసౌందర్య మెంతసేపాకర్షింపఁగలదు? జీవతౌందర్యమునకే డిక్కులేదే—కన్నుముక్కుతీరు నితరావయములసౌరు, నెక్కడ నేయం గుండవలయునో యాయం గుల నన్నిటిని మించిన రంగుమాత్రమే కల యంగన సైతమొకదినము కంటె నెక్కువ యాకర్షింపలేదే. సౌందర్యము సంతతాకర్షణీయముగ నుండుట కెన్ని పరిస్థితులు తోడుపడవలయును. అవి తోడుపడని యెడల గోనెగుడ్డమిఁది నూనెబొమ్మయెట్టిదో యదియు నట్టిదే. ఈవిషయమునుగూర్చి ప్రత్యేకముగఁ జెప్పెదనుగాని యిప్పుడు చెప్పఁదగదు.

సౌందర్యానుభవమునఁ జప్పఁబడిన మనసుతో నింటికై మరలి పోఁబోవఁగ నెదుట గోడవై బంగారువర్ణములుగలరెండుపంక్తులు గానఁ బడెను. అవి హిందుస్థానివర్ణములు. ఆ వ్రాతలోని యభిప్రాయ మేమనఁగా:—భూలోకమందు స్వర్గమే యున్నయెడల నది యిదే, అది యిదే. అది యిదే. వెగటుపడినమనస్సుతో నుంటినేమో, నాకామాటలు మఱింత వెగటయ్యెను.

నాయనలారా! కురుక్షేత్రమునకు నాతోఁ దీసికొనిపోయిన మిమ్ముఁ బ్రసంగవశమున హస్తినాపురమునకుఁ దీసికొని పోయితిని. నాయం దనుగ్రహించి తిరుగఁ గురుక్షేత్రమునకు దయచేయుదురుగాక. ఉద్దుకవి వ్రాసిన వ్రాతలోని యర్థమును దెలిసికొంటిరికాదా? వారికిఁ దెల్లరాతి పలుకలు పాలసున్నము బంగరురేకులు విలువగలమణులు ఫలాహారములు షగ్బతులు లవలనవఱకు ముదురనినవనవయువతీమణుల మొగములే స్వర్గమైననగుఁగాక, వైకుంఠమైన నగుఁగాక, పరమపదమైన నగుఁగాక! కాని మనకుమాత్ర మిగురుక్షేత్రమే స్వర్గము. ఇచ్చటి కంకరరాలే రత్న రాసులు. ఇచ్చటి బుడ్డమేడిచెట్టులే కల్పవృక్షములు.

ఇచ్చటిమట్టియే బంగారము. ఇచ్చటియెండమావుల వెల్లువలే యాకాశ గంగాప్రవాహములు. ఎందుచేత? లోకములో నున్న అన్ని బంగారు గనులకంటెను నన్ని రత్నాలగనులకంటెను నత్యధికమైన విలువ గల భగవద్గీత యిచ్చట నుద్బుద్ధ మగుటచేత. నాయనలారా? ఆగ్రథముచే మనము తరింతుము. అంతేకాని కాసులగోనె నెత్తిపైఁబెట్టుకొనివైకుంఠ సోపాన మెక్కినవాఁడెవఁడు? ముండలను వెంటఁ బెట్టుకొని పరమ పద మెక్కినవాఁడెవఁడు? ధర్మరాజుతోఁ బై లోకమునకు వచ్చినది శునకముకాని ద్రౌపది కాదే. పోనిండు. ద్రౌపది యుష్మడియాస్తి కావున నాతనితోఁ బోకపోవచ్చును గాని యెవరికిఁ దగిన సొంతసరకును వారు జాగ్రత్తపెట్టుకొనియే యున్నారు కాని, యుపేక్షింప లేదే. ధర్మరాజుమాత్రము తత్త్వవాక్యములలో శ్రుతేపాండిత్యము సంపాదించినవాఁడుకాని ప్రక్కదాపు లేకుండఁ బండ్రెండుమాసములు గడపఁ గలిగిన యొడలిస్తిమితత గలవాఁడా?

భగవద్గీతను లోకగురునిచే నుపదేశ మందిన నరునకుఁ బై లోక మేల రాలేదో యడుగ రేమి? అర్జునునకు జ్ఞానసంపాదన కధికారము లేదు. ఆతఁడు గుంటయోనమాలయొద్ద నున్నవాఁడే కాని యంతకుఁ బైని బోయినవాఁడు కాఁడు. సోదరులను గురువులను బంధువులను జంపుట కిష్టపడక యుద్ధము మానుకొని యేడ్చుచుఁ గూరుచుండినపార్థునకు “శత్రువు లందఱు నాచేతనే చచ్చినారు. నీ పూరక ధనువు పట్టుకొని నిమిత్తమాత్రుఁడవై నిలుచుండి క్షత్రియధర్మమును నిర్వహించుకొను” మని చెప్పిన కృష్ణునిబోధన యంతమాత్రమే నరునికి బోధమైనది కాని మిగిలినదంతయు నతని యాచరణములోనికి రానిదే యయ్యెను. సర్వకర్తములుకూడ జ్ఞానమందుఁ బరిసమాప్తి నొందవలసిన దని పురుషోత్తముఁడు చేసిన బోధ మతని యంతరంగమున నెక్కినదా? అట్లాచరించినాఁడా! సర్వజ్ఞానసముదయము కూడ యుద్ధకర్తమునందుఁ బరిసమాప్తి యైన ట్లయినది.

ఇక ధర్మరాజుమాట—అతనికి రాజ్యమందున్న తృప్త యెవ్వని కిని లేదు. అతనికి జూదమం దున్నప్రీతి దేనియందును లేదు. అతని గడుసుమాటలు, కల్లయేడ్పులు, బొల్లివైచ్యములు, ముఖస్తుతులు; సమ

యోచితప్రవర్తనములు మఱి యింక నెన్నియో యతని నరకార్హునిఁ జేసినవి. కాని యాసపడి యాసపడి యేడ్చియేడ్చి తెచ్చుకొన్న రాజ్యములో సర్వశూన్యతతక్క పెద్దవల్లకాదుతక్క నిత్యశ్రద్ధాలుతక్క మఱి యేదియు లేకపోవుటవలనను బుద్ధిపూర్వకముగ నున్నను జంపించుటచేతఁ గలిగిన భూరపశ్చాత్తాపమువలనను నరకార్హత కొంత తప్పినది. అందువై భీష్మునిధర్మబోధములు సమయోచితముగఁ గలుగుటచేత నాతని మనస్సునకు శాంతి కలుగఁ జేసినవి. అందుచేత నాతనికిఁ గొంతకాలమైన స్వర్గలోకవాసము కలిగినది. ఇట్లుగా ధర్మరాజు జ్ఞానమువలన నుత్తమలోకార్హుఁ డయ్యెను.

అట్టి జ్ఞానబోధల మీ కురుక్షేత్రమున జరిగినది. అందుచేత నీ భూమి మిగుల పవిత్రమైనది. మనస్సులలో సాష్టాంగపడుఁడు కన్నుల కద్దుకొనుఁడు—కృష్ణా ! ఆపదుద్ధారకా ! సంసారసాగరతారకా ! యని యా నేలవైఁ బడితిని. ఒకవిధ మగుకలఁతనిద్ర కలిగెను. దానిలో నొకస్వప్నము వచ్చినది. అది వినుఁడు.

రెండుకొండ లెదురుగఁ గనఁబడినవి గాని నడుమనున్న కోనలో నొక చక్కని యాశ్రమమున్నది. అచ్చటికిఁ బోయి పరిశీలించితిని. దానిలో నొక్క రావిచెట్టున్నది. ఆచెట్టు భూలోకమందలి చెట్లవలె మూలము నొద్ద నే మున్నదో పరీక్షింతు మని తలయెత్తగఁ జెప్పరాని, చూడరాని, తలఁపరాని వెలుఁగుచేఁ గన్నులు మనస్సుకూడఁ జీకట్లు పడినవి. పైకిఁ జూడలేక చలువలు వెదచల్లుచున్న యాకులవంకఁ జూచితిని. ఒక యాకు తేజస్వంతమై యున్నది. ఒకటి నల్లగ నున్నది. ఒకటి తెల్లగ నున్నది. ఒకటి శ్రవణమనోహరస్వరమయమై యున్నది. ఈ యాకులక్రింద నొక మహావృక్షి యాసీనుడై యుండెను.

ఈతఁడు కూరుచుండునప్పుడే నాలుగడుగులకంటె నెత్తుకలవాడై యున్నట్లు కనఁబడినది. నల్లని శరీరకాంతికలిగి పచ్చని జటలుకలిగి యాతఁడు ప్రకాశించుచుండెను. ప్రక్క నొకకట్ట భూమిపై నున్నది. అప్పుడు “ప్రాంశుపయోదనీలతనుభాసితు నుజ్జ్వలదండధారు”

అనుపద్యము జ్ఞప్తికి వచ్చినది. అదిగాక యాచెట్టువై ఖరి జూడ “ఊర్ధ్వ మూలమథశ్శాఖమశ్వత్థం ప్రాహురవ్యయమ్” అన్న శ్లోకము జ్ఞప్తికి వచ్చెను. అందుచే నీతఁడు వ్యాసమహర్షియై యుండునని యనుకొంటిని. అదిగాక యా యశ్వత్థవృక్ష పర్ణములైన వేదములనొద్ద నీతఁడు కూరు చుండి యుండెను. ఈతఁడు తప్పక వేదవ్యాసుడని నిశ్చయించి యిదు టికిఁ బోయి సాష్టాంగపడి యిట్లంటిని.

మహర్షి శేఖరా? మీరు విభాగించిన వేదముల నెవ్వరు నిప్పుడు పఠించుట లేదు. స్మృశించుట లేదు. అంటరానితనము చెప్పరానితనము నీవేదములకు మనవా రంటగట్టినారు అవి యందుచే పై ఖండముల వారి యధీనములయ్యెను. మీరు రచియించిన భగవద్గీతకూడ మొన్న మొన్నటి వఱకు బుట్టదాఖలై యుండెను. అది మిక్కిలి యుద్ధగ్రంథమని పాశ్చాత్యులు స్తుతించుటచేత వారిమాటల నాధారము చేసికొని యిప్పుడిప్పుడే గ్రంథఘనత కచ్చెరు వొందుచున్నారు.

మహర్షి చంద్రమా! తమింతునెడల నొక్కసంగతి యడిగెదను. భగవద్గీతకు బుద్ధిమంతులగు పండితు లందఱు వివిధములుగా వ్యాఖ్యానములు చేయుచున్నారేల? శంకరాచార్యులవలె రామానుజులు చేసినారా? వారివలె మధ్వాచార్యులు చేసినారా? యుద్ధకర్తము చేయుటకే యిష్టమివా రనుచున్నారు. మఱియొకరు భగవద్గీతను మీరు రచియింపనే లేదని తుండు తుపాకి నెగురఁగొట్టుచున్నారు. మీరను నొక వ్యక్తియే లేదని కొందఱు అనుచున్నారు. కృష్ణుఁ డన్న యాతఁడు దశావతారములలోనివాఁడు కాఁడని మఱి కొందఱు అనుచున్నారు. ఈచచ్చవాదములకేమి కాని యిన్నివిధములైన వ్యాఖ్యానములు బుట్టుటకు హేతువేది? కృష్ణభగవానుఁ డిన్ని యర్థములగునట్లు చెప్పునా? కాక యాయన యభిప్రాయమును మీరు సరిగాఁ దెలిసికొన లేక యిట్లు వ్రాసితరా? కాక యిన్నివిధములగు నర్థములకు లోపము మీవ్రాతలోనిదా? నాకుఁ దెలియక యడుగుచున్నాను దేవా! తమింపుడు.

మీ వేదాంతసూత్రములకు మతత్రయవ్యాఖ్య లున్నవి. ద్వైత శ్రుతులు నద్వైత శ్రుతులు వేటువేటుగా విరివిగా నుండుటచేత జ్ఞానమే

మోక్షసాధనమని తన బుద్ధిచే నమ్మిన శంకరాచార్యులు ద్వైతశ్రుతులను ముక్కముక్కలక్రింద నటికి వాని కద్వైతార్థమునుగలిగించినారు. భక్తియే మోక్షసాధకమని నమ్మిన రామానుజాచార్యులద్వైతశ్రుతులకుఁ జచ్చిచెడి ద్వైతార్థమును గల్పించినారు. పూర్వాచార్యపురుషులగువా రిట్లే పారి వారిమనస్సులలోఁ దమయభిప్రాయములచేతఁ బూర్వమే, సంకల్పించుకొన్న సిద్ధాంతములఁ బట్టి కాలస్థితులవలనఁ గలిగిన సొంత నమ్మకములఁ బట్టి వ్యాఖ్యానములుచేసినారేకాని మిగ్రంథమందున్న యథార్థసత్యమును గ్రహింపలేదని యిప్పటి యాచార్యపురుషులనుచున్నారు. కాని యిప్పటివారి వ్యాఖ్యానములుకూడ సరిగా నిట్టి యధిక్షేపణకే లోనై యున్నవి. ఈ అత్తగారు తన్ను బాధించినదని యాక్షేపించిన యిల్లాలు తాను కోడలిని బాధపెట్టకుండ జరుపుకొనవలసినది, అట్లు జరుగుట కవకాశము లేకపోయినది.

మహర్షిపురందరా! భగవద్గీతకు నిజమైనయర్థమేదో నాకు బోధింపఁదగదా! యని ప్రార్థించితిని. ఆయన ముసిముసినవ్వులు నవ్వినాఁడు. దానివలన నా కప్పటి కేమి తెలిసినదనఁగా పూర్వుల వ్యాఖ్యానములు సరియైనవి కావని యాయన యభిప్రాయపడినట్లు నాకు గోచర మైనది. కాని యీ యంశము నిశ్చయముగాఁ దేలకపోవుటచేత గుచ్చిగుచ్చి మఱియొకసారి యడిగితిని. అంతట నాతఁడు తన ప్రక్కనున్న కట్ట నెత్తినాఁడు. కొట్టునేమో యని లేచి యిప్పటివారు చెప్పినట్లు భగవద్గీతకు బడితెబాజాయే యర్థమా యని యనుచుండఁగా నింతలో స్తేషనులోనికిఁ బోదము రావయ్యా యని బస్సుతోలు నాతఁడు నన్ను లేపినాఁడు. స్వప్నము సరి.

ఓం శాంతి శాంతి శాంతిః.

సభాస్వకీయవ్యాపారములు

ఘాలశాస్త్రీ యిట్లు పలికెను.

దినమున నుపన్యాస మేదియును . లేదు. పూర్వనియమాను సారముగా మాసమున కొకతూరి సభాసంబంధము లగుసంగతులను

గూర్చి సల్లాపించుకొందుము. ఉపన్యాస ముండు నని పెద్ద లందఱు వచ్చినారు. కావున నాయనలారా! ఉపన్యాసము లేనందులకు తమించి మాన్యవహారములలో మీకుఁ దోచిన యభిప్రాయముల నొసఁగి తోడుపడఁ గోరుచున్నాను. సాక్షికార్యాలయమునకు వచ్చినలేఖలఁ జదివెదను.

మొదటిది.

శవచింతామణీగ్రంథాలయ కార్యదర్శియగు గొంగళి భుక్త సాక్షి గొలాంత్రగారియొద్దనుండి

శ్రీశ్రీ రాజమాన్యరాజపూజితులగు సాక్షికి—

అయ్యా! మీ సంఘము తిరుగ స్థాపింపఁబడిన దని విని మిగుల నానందించుచున్నాము. మాపుస్తకాగారమున మీ సంపుటములలో మొదటిది మూడవదిమాత్రమే యున్నవి. రెండు నాల్గు సంపుటములు మాకుచితముగాఁ బంపవేడుచున్నాము. మానిలయము మిగుల దరిద్రస్థితిలో నున్నది. దైనికమగు నాంధ్రపత్రిక నా విశ్వదాత పంపుచున్నాఁడు. ఆయన కనేక నమస్కారములు. మాగ్రంథనిలయమునకుఁ గొందఱుకవులు వారి వారి గ్రంథములను ధర్మముగాఁ బంపుచున్నారు. ఆకవులకు నమస్కరించుచున్నాము. మీ జంఘాలశాస్త్రి యుపన్యాసములు వినుభాగ్యము తిరుగ మాకు లభించినందులకు సంతస మగుచున్నది. కాని యొకందులకుఁ గొంచెము వగచుచున్నాము.

1 జంఘాలశాస్త్రి నడుమ నడుమ నాంగ్లేయపదముల నుపయోగించుచున్నాఁడు. వాని కర్థము తెలియక చిక్కుపడుచున్నాము.

2. ఈయంశమునుగూర్చి తరువాతఁ జెప్పెద నని వాగ్దాన మొనర్చిన విషయము లెన్నియో గలవు. అవి యన్నియు నిప్పుడు చెప్పఁ గోరుచున్నాము.

3. మీలో కాలాచార్యులు, వాణిదాసకవియు నున్నారుకాదా? వారుగూడ తఱచుగా నుపన్యాసము లిచ్చిన బాగుగా నుండునని నామనవి.

4. మాయూర నొకవైద్యుఁడున్నాఁడు. ఆతఁడు మీయువ న్యాసము లన్నియు నప్పజెప్పఁగలఁడు. మీసంఘమునం దాతని సభ్యు నిగాఁ జేర్చుకొనవలయును.

చిత్తగింపవలెను.

గొంగళిభుక్త

కార్యదర్శి.

జంఘాలశాస్త్రి యిట్లు లేఖను బూర్తిచేసి దీనికిఁ బ్రత్యుత్తర మక్కఱలేదు కాదా యని సభవారి నడిగెను. అందఱును లేదనిరి.

జంఘాలశాస్త్రి రెండవయుత్తరమును దీసి యిట్లు పలికెను.

సోదరులారా! ఇది రెండవయుత్తరము దీనిని జదివెదను.

కృష్ణాగోదావరీ మండలాంతర్గతసర్వాంధ్రక్షురకశాలాసామాన్య కార్యదర్శియొద్దనుండి—జంఘాలశాస్త్రి గారికి—
రామ్ రామ్,

ఏలోరులో స్థాపింపఁబడిన యీ సర్వక్షురకశాలాప్రధానకార్యాలయమునం దీసంఘసంబంధమైన పదునెనిమిదవవార్షికోత్సవ మి నెల 21-వ తేదీని జరుపుటకుఁ బెద్దలు నిశ్చయించినారు. ఆంధ్రదేశమునం దుండు క్షురకవిద్యాపారీణుల కందఱ కాహ్వానములు పంపించుచున్నాము. చిత్రవిచిత్రోపన్యాసము లీయఁగల మంగలిమహావక్త లెందఱోరాఁగలరు. క్షురకవిద్యారహస్యము లెన్నియో వెల్లడింపఁ గలరు. అట్టి మహాసభకు మతాభిమానన్యాయముచేత మంగలియే యధ్యక్షుఁడుగా నుండఁ దగినది. కాని మొన్న జరిగిన కార్లనిర్వాహకసభలో మిమ్ముధ్యక్షుఁడుగా నాహ్వానించుట కేకగ్రీవముగఁ దీరుమానించుకొంటిమి. మంగలికి రాఁదగిన మహాగౌరవమును మతాంతరున కిచ్చి స్వార్థపరిత్యాగమును మాసభవారగపఱచినారు. మీ రగ్రాసనాధిపతిగా దయచేసి మమ్మానందింపఁ గోరుచున్నాము—ఇట్లు విన్నవించుకార్యదర్శి.

ఉత్తరమైనది. దీనికిఁ బ్రత్యుత్తర మేమని సభలో జంఘాలశాస్త్రి యడిగెను.

అంత వాణీదాసుఁడు లేచి యిట్లనియెను. క్షురకసోదరశిఖామణులు మీ కిచ్చిన గౌరవమునకు మీరు సర్వవిధముల నర్హులు కావున నంగీకరించితి నని లేఖ వ్రాయవలయును.

అంత కాలాచార్యులు లేచి యిట్లనియెను.

ఇది మతవిద్యతోఁ జేరినయంశము. మతవిషయక మగు నాసభకు మతేతరుఁ డధ్యక్షుఁడుగా నుండుట తగదు. అందుచే జంఘాలశాస్త్రి పోగూడదని నా యభిప్రాయము.

అంత సభనుండి యొక్కఁడు లేచి యిట్లనియెను.

సోదరులారా ! కాలాచార్యులు చెప్పినమాట కేవల మనుచిత ముగ నున్నది. ఇందఱు మంగళ్లయభిప్రాయమును నిరాకరించుట తగదు. అందులో మతవిభేదమే కారణముగా నెన్నఁడును నిరాకరింపఁ దగదు. మతసంబంధమగు పట్టుదలచేతనే జంఘాలశాస్త్రి నిరాకరించి నాఁడని మంగళ్ల కేమాత్రము తెలిసినను వారు బ్రాహ్మణులవై సత్యా గ్రహమును జరిపి తీరెదరు. అప్పుడు బ్రాహ్మణులు గిజగిజలాడవలసి వచ్చును తురకర్త మెట్లొ స్వయముగాఁ దీర్చుకొందుమని పురుషులు లక్ష్యపెట్టక పోయినను స్త్రీలమాటయేమి ? వితంతువులలోనే కాకుండ నీకాలములో సువాసినీలకుఁగూడఁ దల క త్తిరించుకొనుటకై మంగలి యపేక్షగలదు. ఇదివఱకే యనేకభేదములచే దేశ ముల్లోలకల్లోలమై తపించుచుండ శక్తివంచనలేకుండ నుపశాంతిచేయుటకు బదులుగ వృద్ధి పఱచుటకై ప్రయత్నించుట బుద్ధిహీనతకంటె భిన్నమా ? కావున జంఘాలశాస్త్రి యంగీకరింపవలసియున్నది.

ఈయుపసాదనమును సభవారందఱు కరతాశ్చర్యములతో నంగీకరించిరి.

ఇంతకంటఁ జదువఁదగినలేఖలు లేవు. చూడఁదగిన వ్యవహారము లంతకన్న లేవు.

ఓం శాంతి శాంతి శాంతిః

తురకసభ

జంఘాలశాస్త్రి నేను వెడలినతరువాత నిట్లు చెప్పెను:—

ఎన్నఁడుఁ జూడలేదు. ఎన్నఁడు వినలేదు. అట్టివైభవము హే తురమున 27 వ తేదీని కాననయ్యెను. తురకసభాశాలపై వేల

కొలది పతాకములు వివిధవర్ణవిరాజమానములై ప్రకాశించెను. ఒక జెండాపై మంగలికత్తి చిత్రింపబడియున్నది. మఱియొక్క జెండాపై దానిని రాతిమీద విలాసముగ నూలుచున్న యొక తూరకుడు చిత్రింపబడినాడు. ఇక నొక్క జెండాపై తోలుపొది నొడిలోఁ బెట్టుకొన్న మహాలక్ష్మీదేవి చిత్రింపబడియున్నది. ఇంకొక్క జెండాపై శారదాదేవి, చేతిలో నొక్కతక్కిడతో నవ్వుచు నిలువబడియున్నది. ఆత్రాసులో కొక చిప్పయందు గంటము, ఒంటె వెంట్రుక కుచ్చుతాపి ఉలియు, రెండవచిప్పయందుఁ గ తైరయు నున్నవి. క తైరవైపున బరు వెక్కువగా నున్నట్లు కనబడుచున్నది. బహిరంగతకొఱకు నన్నొకసోడాబుడ్లబండి మీఁదఁ గూర్చుండఁబెట్టి యెనమండ్రు తూరకవిద్యాపారంగతు లనేక శతమంగళవాద్యములు ఘోషించుచుండ సభకు లాగుకొని పోయిరి. అప్పటి కింక నుదయ మేడుగంటలకంటె నెక్కువ యైయుండకపోవుట చేత సభయైనతరువాత నక్కఱకువచ్చు ననికూడఁ దెచ్చుకొన్నపొదులను శొందలు కరతాళధ్వనుల సౌకర్యముకొఱకు నాయెడిలోఁ బెట్టిరి. సోడాబండిదడదడలో నవి యూడిక్రిందఁబడునేమో యని కొన్నిఁటిని జేత గట్టిగఁ బెట్టుకొనియుఁ గొన్నిటిఁ దొడల క్రిందఁ బెట్టి నొక్కియు వాయువేగముతోఁ బోవుచున్నాను. ఒక్కమంగలియొద్ద నొక్కపొది కంటె నెక్కువగా నుండవలసిన యగత్యము లేనప్పటికి మంగలిసభాధ్యక్షుడనైన నాయొద్ద నేడుపొదు లేకకాలమందుండు నదృష్టము సిద్ధించినది. ఎట్లో సభలోనికిఁ బోయితిని. సభ కన్నుల వైకుంఠముగ నున్నది. కదలీవృక్షచ్ఛటలు, పట్టివేళ్లతడకలు, చలువ చప్పరములు, కొబ్బరాకుల వీవనలు మండువేసవిని మఱవజేయుచున్నవి. సభలోఁ వేయిమంది తూరకు లున్నారని తెలియవచ్చినది. ఇతర శాఖలవా రింక నెందరో యున్నారు.

అంతటా నొక్కమంగలి చెంగు చెంగున నుపన్యాసరంగ మలంకరించి దైవప్రార్థన మిట్లొనర్చెను.

ఉ. ఎప్పుడు భూమిఁ బుట్టితివా శ యెప్పుడు జానకిఁచెట్టఁ బట్టితో
ఎప్పుడు కానమెట్టితివా శ యెప్పుడు రావణు గిట్టఁగొట్టితో
అప్పటి గాథలెల్ల నిలనాద్యుల చిత్తములందు గట్టిగా

ముప్పిరి వేట నల్లుకొనిపోయే రఘూర్షహ! మమ్ముఁ బ్రోవుమా.
 సోదరులారా! ఈసభకు మన మెవ్వరినైన నధ్యక్షుని నియ
 మించుకొనవలసియున్నది. సాక్షిసంఘమునకు ఔరళాలకు భేద మేమియు
 లేదు. మనమొక చిన్నకొట్టులో మనదుకాణ మొకరిద్దఱసాహాయ్య
 ముచేఁ బెట్టుకొనినట్లే వారుకూడ నొకకొట్టులో నొకరిద్దఱతోడతఁ
 జిన్న సంఘము స్థాపించుకొనినారు. మనలఁ జూచుటకు నిత్య మెందతో
 వత్తురు. వారిని జూచుట కనుదిన 'మెందతో వత్తురు. మనయొద్దకు
 వచ్చినవారిమనస్సున కాహ్లాదముగ మనము వర్తిల్లునట్లే వారియొద్దకు
 వచ్చినవారిమనస్సు కానందమగునట్లు వారు ప్రవర్తింతురు. వారమున
 కొక్కదినమున ననఁగా నాదివారమున మనకు లెక్కలేనంత జనము
 వచ్చినట్లే, శుక్రవారమునాఁడు వారిసంఘమునకు నట్లే వత్తురు. ప్రధాన
 ఔరకుఁడు మనలో నొక్కఁడే యున్నట్లు వారిలోఁ బ్రధానవక్త
 యొక్కఁడే. మనసంఘమును స్థాపించిన పూర్వాచార్యులపేరిటసంఘమెట్లు
 నడచుచున్నదో వారి సంఘముకూడ సాక్షిపేర నట్లే జరుగుచున్నది.
 సాక్షి యుపన్యసించుటగాని, వ్రాయుటకాని యేమియు లేదు. మన
 సంఘస్థాపకుఁ డట్లలంకారముగా గోడపై నుండుటయేకాని యొక్కకత్తి
 నూతనాఁడా? ఒక్కగడ్డము తడిపినాఁడా? ఏమియు లేదు. దినములు
 దొరలిపోవుటకు మనసంఘమే స్లేర్పాటయినదో వారి సంఘముకూడ
 నందులకే యేర్పాటయినది. దేశసేవ యని లోకోపకార మని, బుద్ధి
 హీనులు బోధించెడి బోదకాలిమాటలు బూటకములు. కోట్లకొలదిధన
 ముతో వ్యవహరించు సంఘమైనఁ గూటికొఱకే—ఆరోగ్యప్రదానము
 నకై పాశ్చాత్యదేశీయు లిట స్థాపించినయాసుపత్రులు, ధర్మసంస్థలు
 మొదలైన వన్నియు ధనసంపాదనకే. జ్ఞానబోధముకొఱకు మతగురువు
 లను దేశదేశములకుఁ బంపుసంఘము లన్నియు సందేహరహితముగ
 సంపాదనకే—వారివలనలోకమునకేదియో యుపకారము జరుగుచున్నది
 కాదా యని యందురా? వారివలననే యన్నమాట యేమి? ఎన్నియో
 యీగలను దనపొట్టను పెట్టుకొని బల్లి యంటురోగములను బ్రాక
 కుండ నాపుచున్నది కాదా? బల్లి లోకోపకారమునకే యట్లు చేయు
 చున్నదా? పిల్లి యెలుకల నెన్నిటితో చంపి మారికావ్యాధి నరికట్టుచున్న

దికాదా? పిల్లి లోకోపకారమునకే యట్లు చేయుచున్నదా? మాటలచే మనము మనల మోసపుచ్చుకొనుట తగదు. లోకమునఁ బ్రతిజీవము వలననే కాదు, ప్రతినిర్జీవవస్తువువలనగూడ లోకోపకారము జరుగుచున్నది. వేపాకువలన మసూరిరోగము స్తంభించుచున్నది. తెల్లజిల్లేడు వలనఁ గాసరోగము తగ్గుచున్నది. ఉమ్మే త్వలన నుబ్బసమునకు వడి పుట్టుచున్నది. బల్ రక్కసివలనఁ దేలుబాధ పోవుచున్నది. నాభివలన జ్వరము హరించుచున్నది. తుదకు మనకాలిక్రింద మట్టివలన జరుగుచున్న లోకోపకార మింతంతకాదు. ఇట్టి నిర్జీవపదార్థములవలనఁ బ్రపంచమునకు మేలు జరుగుచున్నట్లే జీవపదార్థములవలనఁ గూడ జరుగుచున్నది. స్వభావసిద్ధముగ మాత్ర మే జరుగుచున్నది. ఉద్దేశ పూర్వకముగ జరుగుటలేదు. లేదు. కావున సాక్షిశాల మనశాలకంటె భిన్నముకాదు. ఆశాలానిర్మాణమునకు, మన Saloon మార్గదర్శిని యని యెప్పుక తప్పదు. సాక్షి మనకు జన్మసోదరుఁడే కాక వ్యాపారసోదరుఁడు కూడను. ఆసంఘప్రధానవక్తయగు జంఘాలశాస్త్రిని మనసభ కధ్యక్షునిగా నియమించుకొనుట మిక్కిలి ప్రశస్తము. సభవారిపక్షమున నే నీయుపపాదన మొనర్చుచున్నాను. అంత సభలోఁ గరతాళధ్వనులు.

తరువాత నొక్కఁడులేచి యుపపాదనమును బలపఱచెను. నేను గరతాళధ్వనులనడుమ నధ్యక్షపీఠ మెక్కితిని. ఒక్కఁడు వచ్చి నా మెడలోఁ బుష్పమాలిక వైచెను. మఱియొకఁడు వచ్చి నాచేత నొక కార్యక్రమపత్ర ముంచెను. నేను వినముఁడ నై లేచి యిట్లంటిని.

సోదరులారా! పాలలో మీఁగడయెట్లొ చిన్నపూదేనిలోఁబలుకు లెట్లొ యాంధ్రక్షురకమహామండలిలో మీరట్టి యుత్కృష్ట లైన వారు. ఇది వసంతర్తువగుటచే నొక్క మంగలిదర్శనమగుటయే మహాదుర్లభమైయుండ, నిందఱదర్శన మయాచితముగ నగుట యనర్హుఁడ నగు నాపుణ్యమే కాక యఖిలాంధ్రదేశపుణ్య మని చెప్పిన నతిశయోక్తి కాదు. ఆంధ్రసారస్వతచరిత్రలో నీదినచర్య సువర్ణాక్షరములతో లిఖింపఁబడఁదగినది. ఈసభలో నెందఱో యురకవిద్వాంసు లుండ నెందఱో యురకోద్యోగులుండ, నెందఱో యురకకవు లుండ నెందఱో యురకవక్తలుండ, యురకుఁడనుగాని నాకీగౌరవము లభించుట యాంధ్ర

శారదాచరిత్రలో నద్వితీయమగు సంశయముగ నుండఁగలదు. అంబష్టజాతి కంతకు నాయందుఁ గల యవ్యాజాభిమానమును బట్టి చూడఁగా నేను పూర్వజన్మమున మంగలివై యుందు నేమో యని యనుకొనవలసి వచ్చుచున్నది. (సభలో కరతాశధ్వనులు) లోకమున నకారణాభిమానములు నహేతుకద్వేషములు పూర్వజన్మములందలి సంబంధవైషమ్యములవలనఁ గలుగుచున్నవి. ఒకనిని జూడ నహేతుకమైన కూరిమి. ఇంకొకనిఁ జూడ నహేతుకమైన కోపము. పూర్వభవానుభవజన్మములు గాని మఱియొకటి కాదు. ఇందునుగూర్చి పూర్వోపన్యాసములలో విపులముగాఁ జెప్పితిని. చర్చితచర్చణము తగదు. మీవృత్తిమర్యాదలఁ గూర్చియు మీవృత్తిలోని విశేషములఁ గూర్చియుఁ గార్యక్రమపత్రములోఁ జేర్కొనఁబడిన వక్తలు చెప్పుదురు. అంతకుఁబూర్వ మాహ్వన సంఘాధ్యక్షుని యుపన్యాసము జరుగవలసియున్నది. స్వామిరావుగారూ! మీరు దయచేసి యుపన్యాసపీఠ మలంకరింపవలయును. అంత నొక బుగ్గమీసాల పురుషుఁడు నలువదేండ్లవాఁడు రంగమెక్కియిట్లుపలికెను.

అధ్యక్షశార్దూలమా ! మంగలిసింగములారా! ఆతఁడు కొంత సేపు గొంతుక సవరించుకొనుటతోడను, గొంతసేపు దగ్గుతోడను గాలక్షేపము చేసి యాత్మగౌరవప్రకటనార్థముగా నటునిటు చూచుచుండెను. అధ్యక్షశార్దూలమా ! మంగలిసింగములారా ! యని విచిత్ర సంబోధనచేసిన వ్యక్తి మిక్కిలి రోషకుఁడై యుండుటచేత వావదూకభల్లూకమా ! యని పిలిపించుకొనఁదగినట్లున్నాఁడు. తరువాత నాతఁ డిట్లు మాటలాడెను.

మనజాతి మూలపురుషులలో నొక్కఁడైన మహామహుఁడు బ్రాహ్మణోత్తములగు మహాపండితులచే, వేదాంతులచే సాష్టాంగనమస్కారము లందినవాఁడు. ఆమహానుభావుఁడు మతబోధనమొనర్చుచుఁ జేసిన పర్యటనమువలన భారతదేశమంతయుఁ బవిత్రమైనది, ప్రాశ్నేశము లందే కాక, పాశ్చాత్యదేశములందుఁ గూడ నాతనిపేరు మ్రోగుచున్నది. అట్టిభగవానుఁ డెవరో యెఱుఁగుదురా, ఎఱుఁగరు. ఎఱుఁగరు తులకర్త మట్లున్నది. మనయజ్ఞత యట్లున్నది. మన మతాభిమాన యట్లున్నది. బుద్ధభగవానుని ప్రక్కను గూరుచుండుటకు జ్ఞానతేజముచే

నధికారమున్నవాడు మనమూలపురుషులలో నొక్కఁడు, వింటిరా. అట్లు తెల్లబోయి చూచెదరేల, నే నసత్యమాడుచున్నానా? నే నసత్య మాడినను జరిత్ర లసత్యమాడునా? శాసనము లసత్యములాడునా? ఈశాసనములు, ఈచరిత్రములు తరువాతివగుటచేత సత్యదూరములు కావచ్చునేమో? పోనీ—బుద్ధభగవాను నడుగుఁడు. జయాబుద్ధదేవా! అని నమస్కరించి యడుగుఁడు. ఏమనుచున్నాఁడు? వినుఁడు! కర్ణములు పవిత్రములగునట్లు వినుఁడు. అదిగో! అదిగో! దివ్యధ్వని వినఁబడు చున్నది. అవతారపురుషుఁ డగుట తక్క ఉపలివర్తగారు నాతో నమాను లని యనుచున్నారే. ఆమహాత్ముని పేరేది? ఉపలి ఉపలి. జిహ్వాలు పవిత్రములగునట్లు నామస్తరణ మొనర్పుఁడు. (ఉపలి ఉపలి అని సభలోఁ గేకలు.) మహాపండితు లగు, మహాకస్యపమక్కళాచార్యాదిమహానీయులకంటె ముందుగా బుద్ధదేవ ప్రసాదితమగు శాటిని బరి గ్రహించినవాఁ డెవఁడు? (సభలో ఉపలి అని కేకలు.) సర్వతోముఖ పండితులగు బ్రాహ్మణులకు సైతము నిరాకరింపఁబడిన సన్తాన మీ మహానుభావున కయాచితముగ లభించినది. కళింగదేశమునం దంతను బుద్ధబోధసుధను వర్షించి జ్ఞానాంకురములు గలిగించిన గురుసార్వభౌముఁ డెవఁడు? (ఉపలి యని సభలోఁ గేకలు.) అట్టి యాదిపురుషునిపేరు మన పిల్లలకుఁ గాని, మన పిల్లలపిల్లలకుఁగాని పెట్టుకొంటిమా? లేదులేదు. (సిగ్గుసిగ్గు అని సభలోఁ గేకలు) పోనీ ఇన్ని తురకశాల లున్నవికదా. ఉపలిమంగళాయతన మనికాని, ఉపలిదేవాలయ మనికాని దేనికైనఁ బే రుంచితిమా? (సిగ్గుసిగ్గు అని సభలోఁ గేకలు.) నాతనువును బుద్ధ మతసంబంధమైన పరిశోధనకార్యమందుఁ బవిత్ర మొనర్చుకొనుచున్నాను. నేను మీకు బుద్ధమతమును నాల్గుముక్కలలో బోధింతును. మీరు మీశాలలకు వచ్చువారికందఱకు తురకర్తకాలమందు బుద్ధమతమును బోధించుచుండఁదలయును. అందువలన మీరు తరింతురు. మీపాదముల యొద్దకు వచ్చి మీ సమయమును కనిపట్టి మీవలనఁ గృతార్థులగుచున్న మీయాశ్రితు లందఱు తరింతురు.

ఇదికాక పూర్వమహాప్రభువులయాస్థానములలోఁ బ్రభుశిఖా మణికి మంగలియొక్కఁడు కొంచెము హెచ్చుతగ్గుగా వేడుకచెలికావి

వంటివాఁడుండెడువాఁడు. ఆతనికి నియమితమైన కొలు వేదియులేదు. ఆతఁడు రాత్రియెనిమిదిగంటలకు మహాప్రభువునొద్దకుఁ బోయి యాతని మంచమునొద్ద విలాసముగాఁ గూరుచుండి వేడుకకై యొక్కసారి యాయన కాళ్ళులపైఁ జేయివైచి యూరిలోనివెంట లన్నియుఁ జెప్పుచుండెడివాఁడు. ఇట్టి మంగలిమహానుభావు లెందఱో మహాప్రభువుల చేతఁ బ్రజలకు నీనాము లిప్పించినారు, ఉద్యోగము లిప్పించినారు. బహుమానము లిప్పించినారు. మహాస్థానములలోనున్న యీనాములన్నియు నిట్లు పుట్టినవే. మన ముత్తాతల ముత్తాత లిట్లు లెన్ని లేల కుటుంబములకో యుపకృతు లొనర్చినారు. అట్టిగౌరవము మన కిప్పు డాన్నదా? లేదు. అట్టి మహాప్రభువు లిప్పు డున్నారా? లేరు.

మనజాతిపట్టుకనుగూర్చి యనేకములగు పాత భేదము లున్నవి. ఈపాత భేదము లన్నియుఁ బరిశీలించి నా విమర్శనశక్తి సంతయు ధారపోయఁగాఁ తుదకు నాకేమి తోచిన దనగా మంగళ్లు కత్తిచే జీవించువారగుటచేతను, క్షత్రియులు కత్తితో జీవించువారగుటచేతను, వీరు వారుకూడఁ జారుపవంతు లగుటచేతను బ్రహ్మక్షత్రియవైశ్యశూద్రులన్న వర్ణవిభాగము సరియైనది కా దనియు, బ్రహ్మశూరకవైశ్యశూద్రులనునది సరియైన దనియు మంగలిమహాజాతిలో క్షత్రియజాతి యంతర్లాపి యనియు నేను స్థిరపఱచినాను.

‘తన్ను తన్ను’ మని సభలోఁ గొందఱు రాజులు లేచిరి. రాజు లీసభ కేల వచ్చియాండి రనఁగా నాదినమునఁ బశువుల సంతలోఁ బశువులఁ గొనుటకై వచ్చి జెండాబండారముఁ జూచి యిది యేమో యని యొక్కడకు వేడుకకై వచ్చియుండిరి. అంత సభలోఁగొంత యల్లరియైనది. నేను లేచి క్షత్రియులను బతిమాలుకొని శాంతిపఱచితిని. క్షత్రియులు కొందఱు, బ్రాహ్మణులు కొందఱు సభనుండి లేచిపోయిరి. ఇట్లు పోయిన బ్రాహ్మణులకుఁ గాని, వారి బంధువులకుఁగాని క్షౌరము చేయకుండుటకు మంగళ్లు రహస్యముగ నేర్పాటుచేసికొన్నట్లు వారిగుసగుసలవలన నాకుఁ దోచినది. వక్త తిరుగ నిట్లు చెప్పసాగెను.

కవులకుఁ దిట్లు తప్పవు. పరిశోధకుల కంతకంటె తప్పవు. భూమి పొగుట లేదన్నవాఁడు భూమిపై నున్నాఁడు. అది తిరుగు నని చెప్పి

నవాఁ డంతకపురియం దున్నాఁడు. నాపరిశోధన సత్యమును గ్రహించు
టకుఁ బ్రజ లింకఁ దగినజ్ఞానముతో లేరు అయినను నీపట్టణసంబంధ
మగు నొక్కపరిశోధనము చెప్పి విరమింతును.

అంతట నేను లేచి యిట్లంటిని. “అయ్యా! నీపరిశోధనమున
నీ కొక్కనికే ప్రాణముమీఁదికి వచ్చునెడల నెట్లయిన సహింపుచును.
అందువలన నాకు, నీపరిషత్తునకుఁగూడ ప్రాణముమీఁదికి వచ్చునప్పుడు
సహింపఁదగదు. చావునకు నీవలె నందఱు తెగించి యున్నారని యను
కొనఁదగ” దని నేను బలుకఁగ నాతఁ డిట్లనియెను.

తొందర లేదు. ఈవిమర్శన యంత యపాయకరము కాదు.
ఏలయ్యె యను పేరుగల యొకమంగలి తల్లిదండ్రులతో రామేశ్వరము
నకు పోవుచుండఁగాఁ బురుషులొకాపీఠసమీపమున నాతిని తలదండ్రు
లిద్దఱు మరణించిరి. వారిపై నొక్క నదిని భగీరథునివలె (భగీరథుఁడు
మంగలికాదుగదా యని సభలోఁ గేక) ఆసంగతి వలదు—ప్రవహింపఁ
జేయ నెంచి పీఠమునొద్దఁ గూరుచుండి తపస్సుచేసి గంగను దెప్పించెను.
ఏలయ్యె తపస్సువలన వచ్చిన గంగ కావున నేలే రని దానికిఁ జేరు కలి
గెను. అంతట నాతఁ డేలేశ్వర మను నొక గ్రామమును స్థాపించి రామే
శ్వరమునకుఁ బోవుదారిలోఁ గృష్ణానదీసమీపమునఁ దపస్సు చేసికొను
చుండఁగా “నీ విచ్చట నుండవలయు నని” స్వప్నమున నొక దేవత
చెప్పిన ట్లయ్యెను. అప్పు డాతఁ డేలూరు స్థాపించి యిక్కడనే యరమప
దించెను. ఏలూరిలోఁ బుట్టిన మంగళ్లు మాత్రమే యేలయ్య సంబంధము
వలనఁ బరిశుద్ధులైన మంగళ్లు. నిజమైన మంగ లేలూరివారే. బెజవాడ
మంగళ్లని, రాజమండ్రి మంగళ్లని పెద్దపేరేకాని వారి జన్మములలోఁ
గొంతకలిత కక్కుటితి కల వని నేను దృఢముగా.

“నీ సిగగొలుగ! నీగొంతుగోరు! మేము సంకరజాతివారమా!
చూచెదరేమి” యని ‘రౌద్రాకారులై పదిమంది మంగ ళ్లుపన్యాసరం
గమునొద్దకు వచ్చిరి. నేను వారిని శాంతిపఱచి ‘నీవు కూరుచుండుము.
ఇక మాటలాడవల’దని యావత్తను శాసించితిని.

తరువాత నొక్కఁడు పీఠ మెక్కి యిట్లనియెను. సోదరులారా!
మనస్ఫుర్తి విశేషములు నేను గొన్ని చెప్పుదును. వత్తను గాని హేతు

పుచే నుపన్యాసమును వ్రాసికొనివచ్చితిని. శిశువు గలిగినప్పుడు బొడ్డు కోయుటకు మనకత్తి యవసరము. ఉపనయనసమయమున మనకత్తి యవసరము. మంగళసూత్రధారణసమయమున మనకత్తి యవసరము. నిత్యకృత్యములందు మనకత్తి యవసరము. మగవాడు చచ్చినప్పు డాతనిభాగ్యశిరోజములను దీయువేళ మనకత్తి యవసరము. అట్టియాచారము లేనిచోటనైనను మంగళసూత్రము ద్రెంపువేళ మనకత్తి యవసరము. పుట్టినది మొదలు చచ్చినవర్యంతము మంగలితోఁ బనియున్నది. పరిపాటిగల దలగొరిగించుకొను వితంతువులనొద్ద మంగలి యెంత దగ్గఱగాఁ గూర్చుండునో యెటు గమా? సర్వస్థిలయందు మాతృభావము మనపవిత్రమైనవృత్తియే మనకు నేర్పుచున్నది. ఇంత పుణ్యవంతమైన వృత్తిమాత్రము ప్రపంచమున నింకొకటి లేదు. వీరాధిపీరులగు రాజాధిరాజులనుగూడ మంగలి తనముందుఁ గదలకుండ మెదలకుండ గూరుచుండఁజెట్టుకొనునే. జుట్టు చేతఁ బట్టికొనినను వారు నోరెత్తుటకు వీలులేదే! ఓహో! ఎంత మతగౌరవ ప్రపత్తులుగల వృత్తియో చెప్పవలయునా? ఈవృత్తి ఘనత పూజ్యత చెప్పుటకు నాల్కకు శక్తి చాలదు. తలఁచుటకు మనస్సునకు శక్తి చాలదు.

మనకు వృత్తి ఔరముకాని గానముకాదు. సన్నాయిపాట బలిజీలు దూదేకులసాహేబులు మొదలగువారు నేర్చుకొనుచున్నారు. గానము ఔరమునకు రవంత సహాయకార్యముగ మనలోఁగొందఁ అంగీకరించినారు. 'మనపూర్వపుఁగొయ్యపిడి చేతకత్తులకాలమునాఁటి ఔరపు సొగ సీనాఁడు లేదు. ఈనాఁడు కత్తిగుల్లయె పనికూడ నట్లే గుల్లఁ పైసొగసు నునుపు, డాబేకాని పనివానితనపు పసందులేదు. గుల్లకత్తితోఁ గూటీవచ్చునా? చేతకత్తి కది చెప్పిన సుగుణము. ఈచేతకత్తితోఁ జేసిన గడ్డము ప్రబంధకవిత్వమువలెఁ బ్రశస్తగానమువలెఁ బ్రజ్ఞాప్రకటకమై ప్రకాశించును. చిత్ర లేఖనమువలె, గానమువలె యురకర్త యొకకళయే గాని శాస్త్రము కాదు. కవి యెట్లు పుట్టవలయానో, యురకుఁ డట్లే పుట్టవలయును.

ఆ, చేతకత్తిమహిమఁ జింతించి చెప్పంగఁ
బుద్ధతరమె వాని బాబుతరమె?

యని మంగలి సుబ్బరామ కవి చెప్పిననా వేశపూర్ణములగు వాక్యములు వేదవాక్యములకంటె వేరుకావు.

తూరకవృత్తిలోని రహస్యములఁ గొన్ని మనవి చేసెదను. ఒకగడ్డమును తొరముచేయుట కొక్కఁ డొకగంట తీసికొనును. ఒక్కఁడైదు నిమిషములలో మూడుగడ్డములుచేయును. ఆహ్వానసంఘాధ్యక్షునిమేనమామగారు గానుగయె ద్దొకచుట్టు తిరిగివచ్చులోపల నొకగడ్డమును బూర్తిచేసెడువాఁడు. వేగముగాఁ జేయువాఁడు నిమిషముగఁ జేయలేడు. నిమిషముగఁ జేయువాఁడు వేగముగఁ జేయలేడు. సారస్వతమందు మాత్రము ? గొలుసుకట్టుగ వ్రాయువాఁడు విడి యక్షరములు వ్రాయలేడు. విడియక్షరములు వ్రాయువాఁడు గొలుసుకట్టుగ వ్రాయలేడు. మెత్తని పదనుకత్తితోఁ జేయువాఁడు గరుసుపదను కత్తితోఁ జేయలేడు. గరుసుపదనుకత్తితోఁజేయువాఁడు మెత్తనిపదను కత్తితోఁ జేయలేడు. సారస్వతమందు మాత్రము? సన్నకలముతో వ్రాయువాఁడు ముదుకకలముతో వ్రాయలేడు. ముదుకకలముతో వ్రాయువాఁడు సన్నకలముతో వ్రాయలేడు. ఎడమచేతి వాటముకలవాఁడు తొరము కుడిదొడ నారంభింపలేడు. కుడిచేతి వాటముగలవాఁడెడమదొడను బని యారంభింపలేడు. సారస్వతమందు మాత్రము ? బాగుగా మాటలాడఁగలవాఁడు బాగుగా వ్రాయలేడు. బాగుగా వ్రాయఁగలవాఁడు బాగుగా మాటలాడలేడు. చర్తము చిట్లకుండ కూటీ తీయగలవాఁడు మిగులజాణ. అట్లుచేసియు “కూటీ” కాయలు మొలవ నీయకుండఁ జేసినవాడు మఱింతజాణ. సారస్వతమునందుమాత్రము? శబ్దాలంకారములకొఱకు దేవులాడువాఁడు రసపుష్టి కలుగఁజేయలేడు. రసపుష్టికిఁ జూచువాఁడు పద్యము కుంటిగఁజెప్పును. ఈలోపములదీర్చువానికి గ్రంథచౌర్యము తప్పదు. ఇట్టిలోపములు సారస్వతమం దెట్లొక తొరమునం దట్లే. ఈలోపములను సాధ్యమైనంతవఱకు రానీయకుండు సవ్యసాచులై సుపూర్ణులై మీరుప్రకాశింపవలయునని నాప్రార్థన. అనిఁగిలోపములుగూడ సాధ్యమైనంతవఱకుఁ జేతకత్తి తీర్పుగల దనినాదృఢ విశ్వాసము. ఈచేతకత్తితోనే జగఁతులు, గజఁతులు కాలక్షేపము చేయుంచుకొనిపైలోకమునకు వెడలిపోయినారు. నిద్రవచ్చునట్లుతొరము

చేయఁగలక త్తి చేత క త్తి. నూరాణులు, వేయాణులు, నగ్రహారములు సంపాదించిన దీచేతక త్తియే. ఒకసారి మాకుటుంబములో జరిగినచిత్రమును జెప్పెదను. మా పూర్వులలో నొకఁడు పెద్దాపురపుజగపతులలో నొకరికి క్షౌరము చేయుచుండెను. చేయుచుండఁగా క త్తికొయ్య పిడి వదులయినది. పిడి బిగించుటకై యాతఁడు టక్కుటక్కున ప్రభుని నెత్తిపైఁ గొట్టెను. అంతట జొటజొట కన్నీళ్లు లాప్రభువునకు వచ్చినవి. కాని గోనేడవారు, పోలవరపువారు కుదుర్పలేక పోవుటచేత చిరకాలమునుండి బాధించుచున్న పార్శ్వపునొప్పి మంగల పిడిపోటుచే నెగిరిపోయినది. అతని కందుకై యగ్రహార మొసఁగబడినది. అప్పటి నుండియుఁ బార్శ్వ పునొప్పియున్నవారు శిరోవాతమున్నవారు నాతని యొద్ద నట్లు నెత్తిపైఁ బిడి బిగింపించుకొనుచుండెడువారు. చేతక త్తితో గీకిన తలకుఁ గలుగు చలువ యావునేతితో గలుగదు. ఆముదముతోఁ గలుగదు. వేదాంతసంబంధమైన విశేష మొక్కటి కలదు. బ్రహ్మరంధ్రమున నుండి యమృతబిందు వంగిటలోనికి మహాపుణ్యాత్మునికి మోక్ష కాలమునందుఁ బడునట. అట్టిబిందువు మఱింత శీఘ్రముగ స్థానము నుండి జార్చి యంగిటఁ బడఁజేయుటకుఁ జేతక త్తిపిడిపోటు యోగ శాస్త్రసాధనము లన్నిటికంటె సర్వోత్తమ మని యామహాపురుషుఁడన తిచ్చెడివాఁ డని వాడుక. అందుకొఱకు అనఁగ మోక్షమును సంపాదించుటకొఱ కొకఁడు ప్రయత్నించునట్లుచు మన పూర్వుని పిడిటొకా యింపుచేత నమృతబిందువు నోటిలోఁ బడఁగ వెంటనే యతఁడు మోక్షము పొందినట్లును వింతయైనకథ యున్నది. పామరులగు జను లేదో కొంత యల్లరిచేసినట్లుకూడ జనవాక్య ముండెను. “అందఱు నా చేతఁ జావనే చచ్చినారు. నీవు చంపున దేమిటి నీమొగము. నిమిత్త మాత్రుఁడుగ నుండవోయి బుద్ధిహీనుఁడా” యని నరునకు నాగాయ యుఁడు చెప్పిన భగవద్గీతాసీతినే మనపూర్వుఁడు జ్ఞానహీను లగు నప్పటి ప్రజలకు బోధించినాడట. అందుచేతనే నాతని కపరకృష్ణుఁ డని పేరు వచ్చెనట. జ్ఞానబోధమున నాతని యంత వాఁడు లేఁడు. మోక్షసాధనములలోఁ జేతక త్తి యంత సుఖమైనది లేదు.

భారతదేశమున బ్రజలుచేయు ప్రత్యాచారమునకును వేదాం

తార్థ మున్నది కాని లేకపోలేదు. ఏపనికాని శరీరపోషణాదివృత్తులతో నెన్నఁడును మనము చేయము. స్నానము దేహ పరిశుద్ధికిఁ గాదు. మనః పరిశుద్ధితోఁ గర్త మొనర్చుటకు భోజనము ప్రాపంచికకార్యము లొనర్చుట కైన దేహదార్ధ్యమునకుఁ గాదు. యోగాదిసాధనములు చేసి మోక్ష మందుటకు. అటులే తూర కర్తమునకుఁగూడ వేదాంతార్థ ముండక తప్పదు. అది యేదియో యోచింతము. తలయే శరీరమందలి ముఖ్యభాగము. ఎందుచేత ? మనస్సునకు స్థాన మగుటచేత. మనస్సు లోనే సర్వపాపము లుదయించి బయలు వెడలును. ఆ పాపములే వెండ్రు కల రూపమున తలనుండి వచ్చుచున్నవి. తూరకర్త మనఁగ పాప విచ్ఛేద మన్నమాట. అందుచేత మతమే సమస్తమయినభారతదేశ మునబట్టునకు మతగురుండు మంగలి యని చెప్పనెడల సత్యమునకు దూరమై యుండదు. మోక్ష ప్రదాతలలో మంగలికూడ నొకఁడు.

మమ్ముఁ బరాభవించుటకే పిల్చినారా, మేము సంకరకులము వారమా ? ఏలూరివారు పరిశుద్ధులూ అని పెద్దకేకలు పాక వెలుపల వినఁబడుచున్నవి. అందుపై దళ్ల వెదురుకట్ట లూడఁదీసి చూచెదరేమి తన్ను, కొట్టు మని యెందఱో కేకలువేసిరి. ఒక్క నిముసములోఁ బాక లోని వారందఱుఁ బైకి పోయినారు. పాకలోనుండి యంతకు ముందెప్పుడో కాని చల్లఁగ జాతి వాపధూకభల్లూకముగారు పాక వెలుపల నుపన్యాస మారంభించినాఁడు “నాపరిశోధనలు తప్పులా ? వేదపురుషు లందఱు మంగళ్లని నిదర్శనములు చూపించెదను.” అని యాతఁడు వెట్టి కేకలు వైచుచున్నాఁడు. ఇంతలో రక్షకభటులు వచ్చిరి. అల్లరికి కారణమైనవారు దొరకకపోవుటచేత నేమియు నెఱుఁగని నలుగురు బడిపిల్లలను, నాదారినప్పుడు చెంబుతో ముష్టికిఁ బోవుచున్న బలిజ వితంతువును బట్టుకొని కొట్టులోఁ బెట్టిరి. ఉపసంహారోపన్యాసమున నంతయుఁ జెప్పవలయునని ప్రారంభోపన్యాసమును నాల్గుముక్కలలోఁ గడతేర్చితిని. అపకాశములేక యుపసంహారోపన్యాసమును మానితిని. సభ తుద కిట్లయ్యె. ఓమ్ శాంతి శాంతి శాంతిః.

చెన్నపురి : వావిళ్ల రామస్వామిశాస్త్రిలు అండ్ సన్స్ వారి
'వావిళ్ల' ప్రెస్సున ముద్రితము. — 1952

న వ ల

	ప్రతి 1-కి.రు. అ.		ప్రతి 1-కి రు. అ.
సుజనరంజని	... 1 0	లాలాబాబు	... 0 12
ఉన్నాదిని	... 0 6	బాలాదిత్య (చరిత్రాత్మకమగు	
రాధారాణి	... 0 8	నవల)	... 4 0
దుర్దేశనందని	... 1 0	శంభుతో నొకనాటి	
కపాలకుండల	... 1 0	సహవాసము...	0 4
లీల	... 0 6	చంద్రగుప్తుడు, నవల...	2 8
వీరబాల	... 1 0	నీతిసింధువు, నవల ...	1 0
ఆనందమత, నవల	... 1 12	వనజాక్షి	... 1 0
ఆంధ్రరాష్ట్రము	... 2 0	స్వప్నయాత్ర	... 1 0
రోషినార, నవల	... 1 8	ముగ్గురుమూర్తులు	... 2 8

జీ వి త ము లు

త్యాగరాజచరిత్ర	... 0 10	వివేకానందస్వామిజీవితము	0 4
శ్రీలాలాలజపతిరాయి	0 2	శ్రీకృష్ణదేవరాయచరిత్ర	2 8
రామకృష్ణపరమహంసచరిత్ర	0 6	లాడ్వెక్టరుజీవితము	... 0 8
శ్రీగోపాలకృష్ణగోక్షేజీవితం	0 2	అప్పయ్యదీక్షితచరిత్ర	0 12
శ్రీమహాదేవగోవిందరానడే	0 2	సరోజినీదేవిచరిత్ర	0 6
శివాజీచరిత్ర, ప్రతిమతో	1 0	శ్రీప్రకాశముగారిజీవితము	0 12
గౌరాంగస్వామిచైతన్య	0 4	శ్రీరాజేంద్రప్రసాద్ జీవితం	0 3
శ్రీశంకరాచార్యచరిత్ర	0 6	డాక్టర్ పట్టాభిసీతారామయ్య	
శ్రీవేమనయోగిజీవితము	0 4	జీవితచరిత్ర	0 10
దాదాభాయినారోజీచరిత్ర	0 2	శ్రీసీ. రాజగోపాలాచారి	
మహమ్మదుజీవితము	... 0 4	జీవితము	0 3
నెపోలియన్ చక్రవర్తిచరిత్ర	0 4	స్వామిరామతీర్థజీవితము	0 4
గాంధీజీవితము-ఉపన్యాసము	1 8	రామానుజాచార్యచరిత్ర	0 3
ముదుంబ నరసింహాచార్య	0 3	శాలివాహనచరిత్ర	0 3
సోదరినివేదితజీవితము	0 2	శ్రీతుకారామస్వామిచరిత్ర	0 6
శ్రీగైక్వాడుగారిజీవితము	0 2	శ్రీచిత్తరంజనదాసుజీవితం	0 4

—విల్ల రామస్వామిశాస్త్రిలు అండ్ సన్స్,

292, ఎస్.ప్రసేడ్, చెన్నపురి.

సాక్షి

కవిశేఖర

శ్రీపానుగంటి లక్ష్మీనరసింహరావు గారి

విరచితము

సంఘదురాచారనిర్మూలనకరంబులును, పండితపామరరంజకంబులును, సరసహాస్యాద్భుతరసమయంబులును, గంగాధురీప్రతీకాశధాటీ నిరాజితంబులును, అమృతమాధురీధురీణంబులును, అపూర్వభావభాసారంబులును, జ్ఞానదాయకంబులును, హర్షదాయకములునగు సాక్షిపుస్తకరాజములను ఆంధ్రమహాజనులందఱును సాదరముగ జదివి కృతార్థులగుదురుగాక !

సాక్షి	1-వ భాగము	3	0
"	2-వ భాగము	3	0
"	3-వ భాగము	2	8
"	4-వ భాగము	3	0
"	5-వ భాగము	2	8
"	6-వ భాగము	2	8

వావిళ్ల రామస్వామిశాస్త్రిలు అండ్ సన్స్

పోస్టుబాక్సు 1372.

292, ఎస్ప్లనేడ్, చెన్నపురి. 1.

